

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்தோத்ரரத்ன வ்யாக்யானம்

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे ।
यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभश्श्रीधरस्सदा ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே ।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப4ஶ்ஸ்ரீத4ரஸ்ஸதா3 ॥

அவதாரிகை

ஸர்வேஶ்வரன், ஆழ்வாருக்குத் தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூபகு3ண விபூ4திகளை a "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே காட்டிக்கொடுக்க, கொடுத்த ஜ்ஞானம் ப4க்திரூபாபந்நஜ்ஞானமாகையாலே, பரப4க்தியுக்தராய்க்கொண்டு, ப4க3வத்3கு3ணனுப4வத்தைப் பண்ணி, அதினுடைய விபாகத3ஶையான பரஜ்ஞானம் பிறந்து, அதடியாகப் பரமப4க்தி பிறந்து, அத்தாலே, 1. "परं ज्योतिरुपसंपद्य" (பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்3ய) என்றும், 2. "परमं साम्यमुपैति" (பரமம் ஸாம்யமுபைதி) என்றும், b "தம்மையேயொக்க அருள்செய்வர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பெற்று, பா4ர்யைக்கு அங்க3பூ4ஷணம் போலே c "வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும்" என்றும் d "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்திப2லமான கைங்கர்யத்தைப் பெற்ற ஆழ்வாருடைய த்3ரவிடோ3பனிஷத்3ரஹஸ்யத்தைப் பெரிய முதலியார் ஆழ்வாருடைய ப்ரஸாத3த்தாலே லபி4த்து, பின்பு ஆசார்யோபதே3ஶக்ரமத்தாலே, ஆள

a திருவாய் 1-1-1. b பெரியதிரு 11-8-5. c திருவாய் 3-3-1.
d திருவாய் 10-10-11.

स्वादयन्निह सर्वेषां त्रय्यन्तार्थं सुदुर्ग्रहम्।
स्तोत्रयामास योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम्॥

ஸ்வாத₃யந்நிஹ ஸர்வேஷாம்
த்ரய்யந்தார்த்த₂ம் ஸுது₃ர்க்₃ரஹம் ।
ஸ்தோத்ரயாமாஸ யோகீ₃ந்த்₃ர:
தம் வந்தே₃ யாமுநாஹ்வயம் ॥

வந்தார் அந்த த்₃ரவிடோ₃பனிஷத்₃ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களை லபி₄த்து, அத்தைத் தாம் அனுஸந்தி₄த்து, அவ்வனுஸந்தா₄னத்தால் பிறந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமையாலே, பரீவாஹாபேக்ஷை பிறக்கையாலும், ஸம்ஸாரிகள் து₃ர்க்க₃தியைக்கண்டு இவர்கள் இத்தை இழக்கவொண்ணுது என்னும் க்ருபையாலும், ஸகலோபனிஷத்₃ரஹஸ்யமாய், து₃ர்ஜ்ஞேயமான அர்த்த₂த்தை ஸர்வரும் அறியும்படியாக, இவர் ஸ்தோத்ரமாக வெளியிடுகிருர். ப₄க₃வத்₃ வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் ஸ்தோத்ரமாவது, 3. "स्तोत्रं नाम किमामनन्ति" (ஸ்தோத்ரம் நாம கிமாமநந்தி) 4. "अन्यत्रातद्गुणोक्तिः" (அந்யத்ராதத்₃கு₃ணேக்தி:) என்று, இல்லாதவற்றை ஏறிட்டுச் சொல்லுதல், உள்ளத்தையடையச்சொல்லுதலாயிருக்க, 5. "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) 6. "अविज्ञातं विजानतां" (அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்) 7. "भूतार्थे कतमा स्तुतिः" (பூ₄தார்த்தே₂ கதமா ஸ்துதி:) 8. "न समर्थास्सुराः स्तोतुं" (ந ஸமர்த்தா₂ஸ்ஸுராஸ் ஸ்தோதும்) என்று பரிச்சே₂தி₃த்துப் பேச நிலமல்லாத ப₄க₃வத்₃விஷயம் ஸ்துதிவிஷயமானபடி என்? என்னில்: அங்ஙனேயிருந்ததேயாகிலும், 9. "स्तव्यः स्तवप्रियः" (ஸ்தவ்யஸ் ஸ்தவப்ரிய:) என்று ஸ்துதிப்ரியனுகையாலும், a "ஏத்த ஏழுலகும் கொண்ட" என்றும், b "ஏத்தவேத்த எங்கெய்தும்?" என்றும், ஸ்தோத்ரவ்யவஹாரம் உண்டாய்ப் போருகையாலும், இதொழிய வாசகஶப்₃த₃ம் இல்லாமையாலும், இவ்விஷயத்திலும் ஸ்தோத்ரமென்னலாம்.

---

a திருவாய் 2-2-11. b திருவாய் 4-3-10.

அத₂வா, 10. "धर्मार्थकाममोक्षाख्याः पुरुषार्था उदाहृताः। इदं चतुष्टयम्" (த₄ர்மார்த்த₂காமமோக்ஷாக்₂யா: புருஷார்த்தா₂ உதா₃ஹ்ருதா:। இத₃ம் சதுஷ்டயம்) என்றும், a "மன்னும் அறம் பொருளின்பம் வீடு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே புருஷார்த்த₂ம் நாலாய், அவற்றில் த₄ர்மம், ஸாத₄ன தயா புருஷார்த்த₂மாளுலும் க்லேஶஸாத்₄யமாகையாலும், அர்த்த₂ம் ஸ்வயம் புருஷார்த்த₂மாளுலும், அஸ்தி₂ரமாய், க்லேஶஸாத்₄யமாகையாலும், புருஷார்த்தா₂ந்தரங்களுக்கு ஸாத₄னமாகையாலும், காமம் ஸ்வயம் புருஷார்த்த₂மாளுலும், அல்பாஸ்த்தி₂ரத்வாநர்த்தா₂வஹத்வ பீ₄ப₄த்ஸாத்₃ய நந்ததோ₃ஷ து₃ஷ்டமாகையாலும், மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே மோக்ஷவிரோதி₄த்வேந நிந்தி₃தமாயிருக்கையாலும், ஆள வந்தார், அவற்றைவிட்டு, மோக்ஷத்திலும் ஆத்மப்ராப்தி து₃:க்கே₂ந சிரகால ஸாத்₄யமாகையாலும், ப₄க₃வத₃னு ப₄வத்தைப்பற்ற அல்பமாயிருக்கையாலும், அதையும் விட்டு, ப₄க₃வத்ப்ராப்திக்கு உக்ததோ₃ஷங்களின்றியிருக்கு மளவன்றிக்கே, 11. "निरस्तातिशयाह्लादसुखभावैकलक्षणा" (நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத₃ ஸுக₂ப₄ாவைகலக்ஷண) என்கிற படியே, நிரதிஶய ஸுக₂ரூபமாய், 12. "एष ह्येवानन्दयाति" (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த₃யாதி) 2. "परमं साम्यमुपैति" (பரமம் ஸாம்யமுபைதி) b "தம்மையே ஒக்க அருள்செய்வர்" என் கிறபடியே ஆஶ்ரிதரைத் தன்னைப்போலே ஆனந்தி₃ப்பிக்கக் கடவனாய், 13. "तस्याहं सुलभः" (தஸ்யாஹம் ஸுலப₄:) என்று அயத்நஸாத்₄யமாய், ப்ராப்தபுருஷார்த்த₂முமா யிருக்கையாலே இதுவே புருஷார்த்த₂மென்று அத்₄ய வஸித்து*; அந்த ப₄க₃வத்ப்ராப்தியாகிறதும், 14. "प्रधान क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः" (ப்ரத₄ாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் கு₃ணேஶ:), 15. "ज्ञाज्ञौ द्वावजावीशनीशौ" (ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்₃வாவஜாவீஶ-

* இக்குறியிட்ட இடங்களை, இந்த மஹாவாக்யத்தின் கடைசி யிலிருக்கும் "இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களை...என்றுமாம்" (பக்கம் 6) என்னும் வாக்யத்துடன் கூட்டவும்.

a பெரியதிருமடல்-11. b பெரியதிரு 11-8-5.

नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः।
नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः॥

நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம:।
நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம: ॥

நீஶௌ), 16. " तमीश्वराणां परमं महेश्वरम् " (தமீஶ்வராணும் பரமம் மஹேஶ்வரம்), 17. " दासोऽहं वासुदेवस्य " (தா₃ஸோஹம் வாஸுதே₃வஸ்ய) 18. " दासभूतास्स्वतस्सर्वे " (தா₃ஸபூ₄தாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே), 19. "दासोऽहं कोसलेन्द्रस्य" (தா₃ஸோஹம் கோஸலேந்த்₃ரஸ்ய), 20. "यस्यात्मा शरीरं" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம்), 21. "यस्याक्षरं शरीरं" (யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்), 22. "अन्तःप्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா) 23. " पूः प्राणिनः सर्व एव गुहाशयस्य " (பூ: ப்ராணிநஸ் ஸர்வ ஏவ கு₃ஹாஶயஸ்ய), 24. "तानि सर्वाणि तद्वपुः" (தாநி ஸர்வாணி தத்₃வபு:) என்று ஜீவபரர்களுக்கு அநங்யார்ஹஶேஷஶேஷிபா₄வேந ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லி 25. " येन येन धाता गच्छति " (யேந யேந தா₄தா க₃ச்ச₂தி), 26. " सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता " (ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணு விபஶ்சிதா), 27."कामये वैष्णवत्वं तु सर्वजन्मसु केवलम्" (காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம்) 28. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) a "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" இத்யாதி₃களிலே ஸ்வரூபானுரூபமான போ₄க₃த்தைச் சொல்லுகையாலும், பதிவ்ரதைக்குப் பதிஶுஶ்ரூஷணம் போலே ஶேஷவஸ்துவுக்குக் கைங்கர்யம் என்று அத்₄யவஸித்து*; இனி, 11. "भेषजं भगवत्प्राप्तिः" (பே₄ஷஜம் ப₄க₄வத்ப்ராப்தி:) என்று அவனே ப்ராப்யம் என்னுமதும் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப₃ந்தி₄யாகையாலே ; 1. " स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते " (ஸ்வேந ரூபேணுபி₄நிஷ்பத்₃யதே) என்று ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ராப்யமென்கிறதும், கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயமாகை

---

a திருவாய் 3.3.1.

யாலே; 29. "सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदं" (ஸோऽத்₄வந: பாரமாப்நோதி தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்) என்று தே₃ஶவிஶேஷத்தை ப்ராப்யம் என்கிறதும் கைங்கர்ய வர்த்த₄கமாகையாலே; 30. "निस्तरन्ति मनीषिणः" (நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:) என்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்த₂ம் என்கிறதும் கைங்கர்ய விரோதி₄யாகையாலே; இவை கைங்கர்யோபயோகி₃யல்லாதவன்று, 31. "न हि मे जीवितेनार्थः" (ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த₂:) a"மணிமாமை குறைவிலம்" b"உடம்பினால் குறைவிலம்" c"உயிரினால் குறைவிலம்" என்கையாலே அபுருஷார்த்த₂ம்; ததீ₃யஶேஷத்வத்தைப் புருஷார்த்த₂மென்கிறதும், பதிவ்ரதைக்குப் பதியினுடைய ஆத்மாம்ஶத்திலும், கு₃ணாம்ஶத்திலும், ஸௌந்த₃ர்ய விஶிஷ்டமான தே₃ஹாம்ஶமே ப்ராப்யமாய், அத்தாலே பாதிவ்ரத்யஹாநியில்லாதாப்போலே;இப்படி ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான புருஷார்த்த₂த்தை நிஶ்சயித்து*; இதுக்கு உபாயம் ப₄க்திப்ரபத்திகள் என்று இரண்டாய், அதில் ப₄க்தியாவது:— 32. "ब्रह्मविदाप्नोति परं" (ப்₃ரஹ்மவித₃ாப்நோதி பரம்), 33. "श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः" (ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:), 34. "नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यः" (நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்₄ய:), 35. "तस्मिन् दृष्टे परावरे" (தஸ்மிந் த்₃ருஷ்டே பராவரே), 36. "भक्त्या त्वनन्यया शक्यः" (ப₄க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:) 37. "मद्भक्तिं लभते परां" (மத்₃ப₄க்திம் லப₄தே பராம்) என்று வேத₃ாந்த₄யாநோபாஸந ஶப்₃த₃வாச்யமாய், ப₄க்திரூபாபந்நமாய், த₃ர்ஶநஸமாநாகாரமான ஜ்ஞானவிஶேஷம் ப₄க்தியாகிறது; அக்₃னி வித்₃யாங்கி₃கையாய், கர்மஜ்ஞான ஸஹக்ருதையுமாகையாலே அதி₄க்ருதாதி₄காரமாய், விளம்ப்₃யபு₂லப்ரத₃முமாய், ப்ரமாத₃ஸம்ப₄ாவனையும் உண்டாகையாலே, அவற்றை விட்டு, இந்த தோ₃ஷம் ஒன்றும் இன்றிக்கே 38. "मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये" (முமுக்ஷுர் வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே),

---

a திருவாய் 4-8-1. b ஷை 4-8-9. c ஷை 4-8-10.

39. "न्यासमाहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं" (ந்யாஸமாஹு꞉ர் மநீஷிணோ ப்₃ரஹ்மாணம்), 40. "न्यास इति ब्रह्मा" (ந்யாஸ இதி ப்₃ரஹ்மா), 41. "तस्मान्न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः" (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு꞉) 42. "तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रयच्छन्ति" (தஸ்மாத₃பி வத்₄யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச₂ந்தி), 43. "स भ्रातुश्चरणौ गाढं निपीड्य रघुनन्दनः" (ஸ ப்₄ராதுஶ் சரணௌ கா₃ட₄ம் நிபீட்₃ய ரகு₄நந்த₃ந꞉) 44. "सकृदेव प्रपन्नाय" (ஸக்ருதே₃வ ப்ரபந்நாய), 45. "सोऽहं त्वां शरणमपारमप्रमेयं" (ஸோऽஹம் த்வாம் ஶரணமபாரமப்ரமேயம்), 46. "सर्वात्मना यश्शरणं शरण्यं नारायणं लोकगुरुं प्रपन्नः" (ஸர்வாத்மநா யஶ்ஶரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோககு₃ரும் ப்ரபந்ந꞉), 47. "मामेव ये प्रपद्यन्ते" (மாமேவ யே ப்ரபத்₃யந்தே), 48. "तमेव शरणं गच्छ" (தமேவ ஶரணம் க₃ச்ச₂), 49. "सर्वधर्मान् परित्यज्य" (ஸர்வத₄ர்மாந் பரித்யஜ்ய), 50. "तावदार्तिस्तथा वाञ्छा" (தாவதா₃ர்த்திஸ் ததா₂ வாஞ்சா₂) என்று இத்யாதி₃ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸித்₃த₄மாய், ஸு꞉கரமாய், அத்₄யவஸாயாத்மக ஜ்ஞானவிஶேஷமான ப்ரபத்தியையே உபாயமாக நிஶ்சயித்து; இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களை நிஷ்கர்ஷித்து, இவற்றை ஸ்தோத்ரரூபத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனை நோக்கி ப்ரார்த்திக்கிறார் என்றுமாம்.

ப₄க₃வத்ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்புக்கவர் ஆசார்ய ஸ்துதியிலே பார்ப்பானென்? என்னில்; 51. "कर्णे स्पृष्टे कटिं चालयति" (கர்ணே ஸ்ப்ருஷ்டே கடிம் சாலயதி) என்னுமாபோலே அஸங்க₃தம் என்னில்: ப₄க₃வத்₃விஷயத்தைத் தமக்கு ஸ்துதிவிஷயமாக்கிக்கொடுத்த உபகார ஸ்ம்ருதியாலும், ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகைக்கு அடியான ஜ்ஞானவைஶத்₃யார்த்த₂மாகவும், அவிக்₄நபரிஸமாப்த்யர்த்த₂மாகவும் பண்ணுகிறாராகையாலே ஸங்க₃தம்.

அதில் மாநஸமாக அமையாதோ? என்னில்: இப்ரப₃ந்த₄த்தை அதி₄கரிப்பார்க்கு உபகாரமாகையாலே, வாசிக

மாக்கினதும் யுக்தம். உபகாரஸ்ம்ருதியாலே வந்த ஆசார்யானுவர்த்தனம் ப்ரமாணப்ரஸித்₃த₄ம்: 52. **"आचार्य देवो भव"** (ஆசார்யதே₃வோ ப₄வ), 53. **"नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यः"** (நம ருஷிப்₄யோ மந்த்ரக்ருத்₃ப்₄ய:), 54. **"स हि विद्यातस्तं जनयति। तच्छ्रेष्ठं जन्म॥"** (ஸ ஹி வித்₃யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்₂ரேஷ்ட₂ம் ஜந்ம), 55. **"मन्त्रे तद्देवतायाञ्च तथा मन्त्रप्रदे गुरौ"** (மந்த்ரே தத்₃தே₃வதாயாஞ்ச தத₂ா மந்த்ர ப்ரதே₃ கு₃ரௌ). கிஞ்ச, ஒரு ரத்னத்தை ஒருவன் கொடுத்தால், அதினுடைய மஹார்க்க₄த்தை அறியக் கொடுத்தவனை ஆத₃ரிக்க ப்ரமாணம் வேண்டுமோ? ஆகையால் இது உபபன்னம். ஜ்ஞானவைஶத்₃யார்த்த₂மாக ஆசார்யாநுவர்த்தநம் ஶிஷ்டாசாரப்ராப்தம்: 56. **"अभिवन्द्य गुरूनादौ शिष्यधीपद्मिनीरवीन्"** (அபி₄வந்த்₃ய கு₃ரூநாதௌ₃ ஶிஷ்யதீ₄பத்₃மிநீரவீந்) இதி மீமாம்ஸகா:. 57. **"यथा खनन् खनित्रेण"** (யத₂ா க₂நந் க₂நித்ரேண) இதி மநு:. 58. **"यस्य प्रसादाद्वक्ष्यामि नारायणकथामिमां"** (யஸ்ய ப்ரஸாத₃ாத்₃ வக்ஷ்யாமி நாராயணகத₂ாமிமாம்) இதி வைஶம்பாயந:. 59. **"लौकिकं वैदिकं वापि"** (லௌகிகம் வைதி₃கம் வாபி) இதி மநு:. அங்ஙனேயாகில், ஸ்வாசார்யனை விட்டு அவர் கு₃ருக்களைப் பற்றுவானென்? என்னில்: ஆசார்யஸ்துதியிலும் ஆசார்யப்ரியமிறே உத்₃தே₃ஶ்யம்; ஸ்வாஶ்ரயணத்திற்காட்டில், பெரிய முதலியாரை ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் ப்ரீதி மிக்கிருக்கையாலே, அதைப் பேசுகிறார். பெரியமுதலியார், ஆழ்வாருக்கு ப₄க₃வத்ப்ராவண்யமடியாகப் பிறந்த ஜ்ஞானத்தை ஆழ்வார் ப்ரஸாத₃த்தாலே பெற்று, தம்மளவிலே பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே, பின்புள்ளார்க்கும் உபகாரமாம்படி, இத்த₃ர்ஶநஸ்த₂ாபகரானபடியாலும், மணக்கால்நம்பி, 'பெரிய முதலியாருடைய அர்த்த₂ம் இது; உம்முடைய பேற்றுக்கெல்லாம் அவருடைய திருவடிகளிலே ஸம்ப₃ந்த₄மே' என்கையாலும், அவரை ஆஶ்ரயிக்கிறார். இதை நினைத்திறே ப₄ட்டர் 60. **"प्रथममपि गुरुं नाथमीडे"** (ப்ரத₂மமபி கு₃ரும்

॥ श्रीभगवद्यामुनमुनिभिरनुगृहीतं स्तोत्ररत्नम् ॥

नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये ।
नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ १ ॥

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்நம்

1. நமோऽசிந்த்யாத்3பு4தாக்லிஷ்ட ஜ்ஞாந வைராக்3யராஶயே ।
நாத2ாய முநயேऽகா3த4ப4க3வத்3 ப4க்திஸிந்த4வே ॥

நாத2மீடே3) என்றதும். வேத3காரணமான ப்ரணவம், வேதா3த்3யந்தங்களிலே ஆனுப்போலே, இங்கும் ஆத்3யந்தங்களிலே ஆசார்ய ஸ்துதியாய், நடுவிலே ப4க3வத் ஸ்தோத்ரமாக இருக்கிறது. முதலிட்டு மூன்று ஶ்லோகத்தாலே பெரிய முதலியாரை நமஸ்கரிக்கிருர்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

பதவுரை

1. **அசிந்த்ய**-(இப்படிப்பட்டதென்று) நினைக்கமுடியாததும், **அத்3பு4த**—ஆஶ்சர்யமானதும், **அக்லிஷ்ட**—(ப4க3வானுடைய அருளாலே) எளிதாகக் கிடைத்ததுமான **ஜ்ஞாந**—ஞானத்தினுடையவும், **வைராக்3ய**—வைராக்3யத்தினுடையவும், **ராஶயே**-குவியல்போன்றவராகவும், **முநயே**-ப4க3வானை மனனம் செய்பவராகவும், **அகா3த4 ப4க3வத்3 ப4க்தி ஸிந்த4வே**—ஆழ்ந்த ப4க3வத்3ப4க்திக்குக் கடலாகவுமிருக்கிற, **நாத2ாய**—நாத2முனிகளுக்கு, **நம:**—நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

முதல் ஶ்லோகம் அவதாரிகை:— முதல் ஶ்லோகத்தில், ஒருவனைக் கவிபாடப்புக்கால், அவனைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லிக் கவிபாடுமாபோலே, வைஷ்ணவனுக்கு ஐஶ்வர்யமான ஜ்ஞான வைராக்3யங்களுடைய ப்ரகர்ஷத்தைச்

சொல்லி நமஸ்கரிக்கிறார். a "தனமாய தானே கைகூடும்" என்று வைஷ்ணவனுக்கு த₄னம் ப₄க்த்யாதி₃கள் என்று சொல்லிற்றிறே.

முதல் ஶ்லோகம் வ்யாக்யானம்:— (நம:) 61. "**अहमपि न मम। भगवत एवाहमस्मि॥**" (அஹமபி ந மம; ப₄க₃வத ஏவாஹமஸ்மி) என்கிறபடியே, 'எனக்கு உரியேனல்லேன்; பெரிய முதலியாருக்கு ஶேஷம்' என்கிறார். 62. "**नमो विष्णवे**" (நமோ விஷ்ணவே) என்கிறப்போலே, 'நமோ நாத₂ாய' என்கிறார் உபகாரஸ்ம்ருதியாலே. "நமோ விஷ்ணவே" என்றும், 63. "**नम इत्येव वादिनः**" (நம இத்யேவ வாதி₃ந:) என்றும், 53. "**नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यः**" (நம ரிஷிப்₄யோ மந்த்ரக்ருத்₃ப்₄ய:), 64. "**तेषामपि नमो नमः**" (தேஷாமபி நமோ நம:) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ஈஶ்வர முனிகள் ஸ்ரீரங்க₃நாத₂ன் என்று திருநாமம் சாற்றுகையாலே, நாத₂னென்று திருநாமமாகிறது. எப்படிப்பட்டவர் என்னும் அபேக்ஷையில் சொல்லுகிறது. (**அசிந்த்ய**) இவருடைய ஜ்ஞானாதி₃கள் இன்னாருடைய ஜ்ஞானாதி₃கள் போலே இருக்குமென்று நினைக்கவொண்ணாது என்னுதல்; இவ்வளவு என்று ஜ்ஞானாதி₄கராலும் பரிச்சே₂தி₃க்கவொண்ணாது என்கை. (**அத்₃பு₄த**) கீழ் இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொல்லுகையாலே, க்₃ருஹீதாம்ஶம் அனுஸந்தி₄த்தார்க்கு ஆஶ்சர்யாவஹமாயிருக்குமென்கை. b "என்றக்கால்" இத்யாதி₃யில் க்₃ருஹீதாம்ஶம் இனிதாயிருக்கும் என்றதிறே. (**அக்லிஷ்ட**) வ்யாஸாதி₃களைப்போலே ஸ்வயத்ன ஸாத்₄யதபஸ்ஸாலே வந்ததன்றிக்கே, 65. "**ददामि बुद्धियोगं तं**" (த₃தா₃மி பு₃த்₃தி₄யோக₃ம் தம்) என்றும், c "மயர்வற மதி

---

a முதல்திருவ-43.

b "தென்குருகூர் நம்பி என்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என்னாவுக்கே" என்னும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு(1)பாசுரத்தை நினைக்கிறார்.

c திருவாய் 1-1-1.

நலம் அருளினன்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃லப்₃த₄மாகையாலே வருத்தமற்றிருக்கை. (ஜ்ஞாந) ஜ்ஞானமாவது: சித₃சிதீ₃ஶ்வர தத்வங்களை விஷயமாக உடைத்தாயிருக்கை. அதாவது: ஆத்மா ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமென்றும், அசித்ஸ்வரூபம் த்யாஜ்ய மென்றும், ஈஶ்வரன் உப₄யோர் நியந்தாவென்றும் அறிகை. ஜ்ஞானமென்றால் இவ்விஶேஷத்தைக் காட்டு கிறது; 66. "**तत् ज्ञानमज्ञानमतोऽन्यदुक्तं**" (தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாந மதோऽந்யது₃க்தம்), 67. "**विद्यान्या शिल्पनैपुणं**" (வித்₃யாந்யா ஶில்பநைபுணம்) என்று வ்யதிரிக்தவிஷயஜ்ஞானம் அநர்த்தா₂வஹம் என்றும், அதிக்ஷுத்₃ரமென்றும் சொல் லிற்றிறே. (**வைராக்₃ய**) இவ்விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தாலே ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தங்களில் நிஸ்ப்ருஹராயிருக்கை. [a]"வேண் டேன் மனை வாழ்க்கையை". (**ராஶயே**) ராஶியென்று ஸமூஹம். (**ஜ்ஞாநராஶயே — வைராக்₃ய ராஶயே**) ஜ்ஞான வைராக்₃யங்கள் ஒன்றாயிருக்க 'ராஶயே' என்பானென்? என்னில்: ப₄க₃வத்ஸ்வரூபாதி₃கள் ஜ்ஞானவிஷயங்களாகை யாலே பல. 68. "**पितरं मातरं**" (பிதரம் மாதரம்) என்று த்யாஜ்யவிஷயங்களும் பலவாகையாலே சொல்லலாம். லோகத்தில் விலக்ஷணருடைய ஜ்ஞானவைராக்₃யங்க ளெல்லாம் இவருடைய ஜ்ஞானவைராக்₃யங்களிலே அந்தர்ப்பூ₄தமாம்படியிருக்கையாலே சொல்லுகிறதென்று மாம். 69. "**यत्किञ्चित्साधु कुर्वन्ति यस्तद्वेद यत्स वेद स मयैतदुक्त इति**" (யத் கிஞ்சித் ஸாது₄ குர்வந்தி யஸ்தத்₃வேத₃ யத்ஸ வேத₃ ஸ மயைதது₃க்த இதி), 70. "**यत्किञ्चित्साध्वनुष्ठितं कर्म, यच्च सर्वचेतनगतं विज्ञानम्, तदुभयं यदीयज्ञानकर्मान्तर्गतम्, स रैक्व इति**" (யத் கிஞ்சித் ஸாத்₄வநுஷ்டி₂தம் கர்ம, யச்ச ஸர்வ சேதநக₃தம் விஜ்ஞாநம் தது₃ப₄யம் யதீ₃யஜ்ஞாநகர்மாந்தர்க் க₃தம், ஸ ரைக்வ இதி) "லோகத்தில் அனுஷ்டி₂தமான கர்மங்களும், ஜ்ஞானங்களும், யாவனொருத்தனுடைய

---

[a] பெரியதிருமொழி 6.1.

கர்மஜ்ஞானங்களிலே அந்தர்க்க₃தமாயிருக்கும், அவன் ருனே கிடீர் ரைக்வன்'' என்று பார்த்துச் சொல்லுமா போலே. (முநயே) 71. "न विवेदात्मनो गात्रं" (ந விவேதா₃த்மநோ கா₃த்ரம்) 72. "पश्यन्नपि न दृष्टवान्" (பஶ்யந்நபி ந த்₃ருஷ்டவாந்) என்கிறபடியே, த்₄யேயவஸ்துவை ஸர்வதா₃ ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. a"ஏது செய்தால் மறக்கேன் மனனே" b "என்னெஞ்சம் அவன் என்றே கிடக்கும்" †. இவர் க்ருஷ்ணனை அனுஸந்தி₄த்திருக்க ராஜாவாலும் ஸமாதி₄ ப₄ங்க₃ம் பண்ணப்போயிற்றில்லை. (அக₃ாத₄ ப₄க₃வத்₃ ப₄க்தி ஸிந்த₄வே) ப₄க்தியாவது ஜ்ஞானவிஶேஷமாயிருக்க, ப₄க்தியைப் பிரித்துச் சொல்லிற்று, அதினுடைய ப்ராசுர்யம் சொல்லுகைக்காகவும், ப்ராத₄ான்யம் சொல்லுகை தோற்றுகைக்காகவும். ப₄க்தியாகிறது:— 73. "स्नेहपूर्वमनुध्यानं भक्तिः" (ஸ்நேஹபூர்வமநுத்₄யாநம் ப₄க்தி:) என்றும், 74. "स्वामिनि दासस्य स्नेहमयी स्थितिः" (ஸ்வாமிநி தா₃ஸஸ்ய ஸ்நேஹமயீ ஸ்தி₂தி:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அனுபு₃பூ₄ஷை *. ப₄க₃வச்ச₂ப்₃த₃த்தாலே பரமபத₃த்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது. 75. "वासुदेवोऽसि पूर्णः" (வாஸுதே₃வோऽஸி பூர்ண:) என்று ஷாட்₃கு₃ண்யபூர்ணனுயிறே இருப்பது. (அக₃ாத₄) அக்ஷோப்₄ய §. அர்த்த₂ாந்தரம் :— பரிச்சே₂தி₃க்க ஒண்ணுதிருக்கை; ஒருவரால் நிலைகொள்ள வொண்ணுதிருக்கை. (ஸிந்த₄வே) b "காதல் கடலின் மிகப் பெரிது" என்றும், c "ஆசையென்னும் கடல்" என்றும், ஈஶ்வரனுக்கும் நிலைகொள்ளவொண்ணுதே, தாம் அதில் புக்கு அமிழ்ந்தபடியாயிருக்கை. அசிந்த்யாத்₃பு₄தாக்லிஷ்ட ஜ்ஞாநவைராக்₃யராஶயே, முநயே, அக₃ாத₄ப₄க₃வத்₃ப₄க்தி ஸிந்த₄வே, நாத₂ாய நம: 1.

---

* அனுபு₃பூ₄ஷை — அனுப₄விப்பதில் விருப்பம்.

§ அக்ஷோப்₄ய — கலக்கவொண்ணுத.

† (பா) "ராமமேவாநுபஶ்யந்த:" என்னுமாபோலே.

a பெரியதிரு 9-3-3. b திருவாய் 7-3-6. c பெரியதிருமொழி 4-9-3.

तस्मै नमो मधुजिदङ्घ्रिसरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयान्तसीम्ने।
नाथाय नाथमुनयेऽत्र परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम्॥ २॥

2. தஸ்மை நமோ மது₄ஜித₃ங்க்₄ரிஸரோஜதத்த்வ-
ஜ்ஞாநாநுராக₃மஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே।
நாத₂ாய நாத₂முநயேऽத்ர பரத்ர சாபி
நித்யம் யதீ₃யசரணௌ ஶரணம் மதீ₃யம்॥

---

2. பதவுரை:— அத்ர — இவ்வுலகத்திலும், பரத்ர ச அபி — மேலுலகத்திலும், நித்யம் — எப்போதும், யதீ₃ய சரணௌ — எந்த ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகளுடைய திருவடிகள், மதீ₃யம் ஶரணம் — எனக்குப் புகலிடமோ, மது₄ஜித் — மது₄வை நிரஸித்த எம்பெருமானுடைய, அங்க்₄ரி ஸரோஜ— திருவடித் தாமரைகளைப்பற்றின, தத்த்வஜ்ஞாந அநுராக₃— உண்மை அறிவினுடையவும், அன்பினுடையவும், மஹிமாதிஶய அந்தஸீம்நே — பெருமேன்மையின் முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும், நாத₂ாய — (எனக்கு) நாத₂ராயிருப்பவருமான, தஸ்மை நாத₂முநயே—அந்த நாத₂முனிகளுக்கு, நம: — நமஸ்காரம்.

அவ:— (தஸ்மை நம இதி) முதல் ஶ்லோகத்தாலே பரத்வவிஷயமான ஜ்ஞாநாதி₃களுடைய ப்ரகர்ஷம் சொல்லிற்று. இந்த ஶ்லோகத்தாலே, அவதாரவிஷயமான ஜ்ஞாநாதி₃களாகையாலே, அதினுடைய ப்ரக்ருஷ்டதரத்வம் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதி₃கள் தம்மளவில் பர்யவஸியாதே, என்னளவும் வர வெள்ளங்கோத்தது என்னவுமாம்.

வ்யா:— (தஸ்மை நம:) 76. "नमस्तस्मै नमस्तस्मै" (நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை) என்றும், 77. "नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः" (நமோ நமஸ்தேऽஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'இன்னம் அவர்க்கு அடியேன்' என்கிறார். (மது₄ஜித்) அநிருத்₃த₄ராய் வந்து அவதரித்து

முதல் களையான மது₄வை நிரஸித்தாற்போலே, ப₄கவத் ப்ராப்திப்ரதிப₃ந்த₄கங்களைப் போக்குமவன் என்கை. (அங்க்₄ரி) அந்த ஸ்வப₄ாவத்திலே 78. "गुणैर्दास्यमुपागतः" (கு₃ணைர் தா₃ஸ்யமுபாக₃த:) என்று பெரிய முதலியார் தோற்றிருக்கும்படியையும், அவருடைய அங்க்₄யார்ஹ ஶேஷத்வமும் சொல்லுகிறது. (ஸரோஜ) ஸம்ப₃ந்த₄மில்லாவிடிலும் விடவொண்ணாத போ₄க்₃யதையைச் சொல்லுகிறது. விகாஸம், செவ்வி, குளிர்ச்சி, பரிமளம் முதலானவற்றுக்குத் தாமரையை ஒருபடிக்குப் போலியாகச் சொல்லலாயிருக்கை. (தத்த்வஜ்ஞாந) தத்வஜ்ஞாநமாவது:– அவதாரவிஷய ஜ்ஞாநமும், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யவிஷய ஜ்ஞாநமும். 79. "जन्म कर्म च मे दिव्यं एवं यो वेत्ति तत्त्वतः। त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन॥" (ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந ॥) என்று தானே அருளிச்செய்தானிறே; 80. "तस्य धीराः परिजानन्ति योनिं" (தஸ்ய தீ₄ரா: பரிஜாநந்தி யோநிம்); 81. "अहत्वा रावणं सङ्ख्ये" (அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்₂யே), 82. "यद्विना भरतं त्वाञ्च शत्रुघ्नञ्चापि मानद। भवेन्मम सुखं किञ्चित् भस्मसात् कुरुतां शिखी॥" (யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாஞ்ச ஶத்ருக்₄நஞ்சாபி மாநத₃। ப₄வேந்மம ஸுக₂ம் கிஞ்சித் ப₄ஸ்மஸாத் குருதாம் ஶிகீ₂ ॥) என்று அருளிச்செய்தானிறே சக்ரவர்த்தித் திருமகன். 83. "अप्यहं जीवितं जह्यां" (அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்), 84. "आत्मानं नातिवर्तेथाः" (ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா₂:) இத்யாதி₃. (அநுராக₃) அநுராக₃மாவது:— இவற்றை எல்லாவற்றையும் அனுப₄வித்தாலல்லது நிற்கவொண்ணாத ப்ரேமம். (மஹிமாதிஶயாந்த ஸீம்நே) ஜ்ஞாநாநுராக₃ங்களுடைய மஹத்த்வத்தின் முடிவே எல்லையாயிருக்குமவர்க்கு. மஹிமா - மஹத்த்வம். மனுஷ்யானந்த₃மே தொடங்கி, 85. "ते ये शतं" (தே யே ஶதம்) என்கிற க்ரமத்தாலே ஈஶ்வரானந்த₃த்திற்கு எல்லையாயிருக்கும் இருப்புப்போலே, இவருக்கும் தத்₃விஷயப்ரேமத்துக்கு எல்லையாயிருக்குமிருப்பு.

भूयो नमोऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः।
लोकेऽवतीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिनां वराय॥ ३॥

3. பூ₄யோ நமோ ऽபரிமிதாச்யுதப₄க்திதத்த்வ
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்₃தி₄பரிவாஹஶுபை₄ர் வசோபி₄: ।
லோகே ऽவதீர்ணபரமார்த்த₂ஸமக்₃ரப₄க்தி-
/யோக₃ாய நாத₂முநயே யமிநாம் வராய ॥

(நாத₂ாய) அஸ்மந்நாத₂ாய. (நாத₂ முநயே) 'இத்த₃ர்ஶனத்துக்கு நாத₂னே' என்று a "மதுசூதனையன்றி மற்றிலேன்" என்றிருக்கும மஹாத்மாக்களாலே கொண்டாடப்படுவாராயிற்று. தத்வஹிதங்களைத் திருவுள்ளத்திலே கூடுபூரிக்குமவர். 'தஸ்மை நம:' என்று அந்வயம். 'உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அவரை ஆத₃ரித்தீராகில், ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களுக்கு வேண்டாவோ?' என்று ப₄க₃வதபி₄ப்ராயமாக, அருளிச்செய்கிறார்,—(அத்ர பரத்ர சாபி) ஸம்ஸாரத்திலும், ப்ராப்யமான நித்யவிபூ₄தியிலும். (நித்யம்) நித்யாக்₃னிஹோத்ரம்போலன்றிக்கே, அனவரதம் என்கை. (யதீ₃ய சரணௌ) என்னை இவ்வவஸ்த்த₂ாபந்நனாக்கிய திருவடிகள். (ஶரணம்) உபாயோபேயங்கள் இரண்டும். (மதீ₃யம்) பெரியமுதலியார் திருவடிகளாகில் எனக்கு இரண்டுமாயிருக்கும் என்கை. அதாவது:— ஸம்ஸார த₃ஶையிலே ப₄க₃வானே உபாயமென்று உபதே₃ஶித்து, உபாயாத்₄யவஸாயத்துக்கு அடியான ஸ்வானுக்₃ரஹத்தாலே ப₄க₃வத்ப்ராவண்யத்தை விளைத்தும், ப்ராப்யதே₃ஶத்திலே சென்றால், நித்யஸூரிகள் கோ₃ஷ்டி₂யிலே ப்ரவேஶிப்பித்தும், பின்பு நித்யஸூரிகளோபாதி உத்₃தே₃ஶ்யமாயிருக்கையாலும் அப்படிச் சொல்லுகிறது. அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீ₃யசரணௌ மதீ₃யம் ஶரணம், மது₄ஜித₃ங்க்₄ரி ஸரோஜ தத்த்வ ஜ்ஞாநாநுராக₃மஹிமாதிஶயாந்தஸீம்நே நாத₂ாய தஸ்மை நாத₂முநயே நம: 2.

a திருவாய்மொழி 2-7-6.

3. பதவுரை:— **அபரிமித**—அளவற்ற, **அச்யுத ப₄க்தி**— ப₄க₃வத்₃ ப₄க்தியென்ன, **தத்த்வஜ்ஞாந**—உண்மை அறிவென்ன, (இவைகளாகிற) **அம்ருதாப்₃தி₄**—அமுதக்கடலின், **பரிவாஹ**—போக்குவீடாயிருக்கும், **ஶுபை₄: வசோபி₄:**—சுப₄மான வார்த்தைகளாலே, **லோகே**—இவ்வுலகத்தில், **அவதீர்ண**—அவதாரம் செய்திருக்கிற, **பரமார்த்த₂**—பரமப்ரயோஜனமாயும், **ஸமக்₃ர** — பூர்ணமாயுமிருக்கும், **ப₄க்தி யோக₃ாய**—ப₄க்தியின் சேர்த்தியை உடையவரும், **யமிநாம் வராய** — யோகி₃களில் மேலானவருமான, **நாத₂முநயே** — நாத₂முனிகளுக்கு, **பூ₄ய: நம:** — மறுபடியும் நமஸ்காரம்.

அவ:—(**பூ₄யோ நம இதி**) த்ருஷார்த்தனுக்குத் தண்ணீர் குடிக்கக் குடிக்கப் பர்யாப்தி பிறவாதாப்போலே, 'பின்னையும் அவர்க்கு அடியேன்'' என்கிறார். ஆஶ்ரிதரை ஒரு காலும் நழுவவிடாத அச்யுதவிஷயத்திலே ஜ்ஞான ப₄க்த்யாதி₃களாகையாலே, தம்மளவில் பர்யவஸியாதே, ப₄க₃வத்₃விஷயத்துக்கு அபூ₄மியான ஸம்ஸாரமெங்கும் வெள்ளமிடும்படியான இவருடைய ஜ்ஞானப₄க்திகளுடைய ப்ரக்ருஷ்டதையைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா:— (**பூ₄யோ நம:**) புநஶ்ச நம:; 77. **"நமோ நமஸ்தே"** (நமோ நமஸ்தே) என்கிறபடியே. (**அபரிமித**) கிடந்த பாயிலே வெள்ளங்கோத்தாற்போலே இருந்தவிடங்களிலே வந்து கிட்டும்படி எல்லையிறந்திருக்கை. (**அச்யுத**) நியந்த்ருத்வஸ்வாமித்வாதி₃ கல்யாண கு₃ணங்களாலே குறைவற்றிருக்கை என்னுதல்; ஏகரூபமாயிருக்கும் என்னுதல்; என்றும் ஆஶ்ரிதார்த்த₂மாயிருக்கும் இருப்பை நழுவவிடாதவன் என்னுதல்; a "ஆர்ந்தபுகழ் அச்சுதன்" b "நமன் தமர்க்கருநஞ்சினை அச்சுதன் தன்னை" என்கிறபடியே. ஆஶ்ரிதரைத் தந்தாம் கையிலும், பிறர் கையிலும் காட்டிக் கொடாதவன் என்னுதல். (**ப₄க்தி தத்த்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்₃தி₄**

---

a திருவாய்மொழி 3.5-11. b திருவாய்மொழி 3-6-8.

பரிவாஹஶுபை₄ர் வசோபி₄:) ப₄க்தி தத்வஜ்ஞானங்களாகிற அம்ருதாப்₃தி₄யினுடைய பரிவாஹரூபமான ஶுப₄மான வசஸ்ஸுக்களாலே. உபாயம் ஈஶ்வரனுடையாலே, ஜ்ஞான ப₄க்திகள் பே₄ாக₃ரூபமாய், அபரிச்சி₂ன்னமாயிருக்கும் என்கை. பரிவாஹமாவது:— அவ்வவரக்ஷணார்த்த₂மாக அதி₄கஜலநிர்க்க₃மனஸ்ரோதஸ்ஸு. வசஸ்ஸுக்களுக்கு ஶுப₄த்வமாவது:—86.**"अविस्तरमसन्दिग्धं"** (அவிஸ்தரமஸந்தி₃க்₃த₄ம்) இத்யாதி₃களை உடைத்தாயிருக்கை. **(லோகே)** ப₄க₃வத்₃ ப₄க்திக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே. **87. "सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता॥"** (ஸைஷா பா₄ர்க₃வீ வாருணீ வித்₃யா। பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டி₂தா॥) என்று பரமபத₃த்தில் பரிமாறக்கடவ ப₄க்தியை, a "நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே நற்பாலுக்குய்த்தனன்" என்கிற படியே, ஸம்ஸாரத்திலே நடையாடும்படி பண்ணினபடி. **(அவதீர்ண)** ஈஶ்வராவதாரம் போலேயிறே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான ப₄க்த்யவதாரம். **(பரமார்த்த₂)** பரமப்ரயோஜன ரூபமாயிருக்கை. **(ஸமக்₃ர)** b"அதனில் பெரிய" என்னும்படி குறைவற்றிருக்கை. **(ப₄க்தியோக₃ாய)** ப₄க்தியை உடையரான. உக்தமான ப₄க்திதத்வஜ்ஞானங்கள் இரண்டையும் ப₄க்திஶப்₃த₃த்தாலே சொல்லிற்று, இரண்டும் ஒரு நீரான படியாலே. **(யமிநாம் வராய)** c"முடியானே"யில் சொல்லுகிற படியே, அவனையல்லது அறியாத கரணங்களை உடையரா யிருப்பார்க்குத் தலைவரானவர்க்கு; d "வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது" என்றிருக்குமவர்களுக்கு வரணீயராயிருக்கு மவர் என்றுமாம். அபரிமிதாச்யுதப₄க்தி தத்த்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்₃தி₄பரிவாஹ ஶுபை₄ர் வசோபி₄:, லோகேऽவதீர்ண பரமார்த்த₂ ஸமக்₃ரப₄க்தியோக₃ாய யமிநாம் வராய நாத₂ முநயே பூ₄யோ நம: 3.

---

a திருவாய்மொழி 7-5-1.

b திருவாய்மொழி (10—10—10) "அதனில் பெரிய என் அவா" [தத்வத்ரயத்தைக்காட்டிலும் மேலான என் ஆசை.]

c திருவாய் 3-8. d முதல்-திருவ 11.

तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वरतत्स्वभावभोगापवर्गतदुपायगतीरुदारः।
सन्दर्शयन् निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय॥४॥

4. தத்த்வேந யச்'சித₃சிதீ₃ச்'வரதத்ஸ்வப₄ாவ
பே₄ாக₃ாபவர்க்க₃ தது₃பாயக₃திருத₃ார: ।
ஸந்த₃ர்ச'யந் நிரமிமீத புராணரத்நம்
தஸ்மை நமோ முநிவராய பராச'ராய ॥

---

4. பதவுரை:— உத₃ார: ய: — உத₃ாரரான எந்தப் பராச'ரர், சித் அசித் ஈச்'வர தத்ஸ்வப₄ாவ பே₄ாக₃ அபவர்க்க₃ தது₃பாய க₃தீ:—சித்து, அசித்து, ஈச்'வரன் என்னும் தத்வ த்ரயம், அவற்றின் ஸ்வப₄ாவங்கள், (இவ்வுலகத்து) பே₄ாக₃ங்கள், மோக்ஷம், பே₄ாக₃மோக்ஷஸாத₄னங்கள், ஜீவன் செல்லும் க₃திகள் ஆகிய இவைகளை, தத்த்வேந— உள்ளபடி, ஸந்த₃ர்ச'யந்—நன்கு விளக்கிக்கொண்டு, புராணரத்நம் — புராணங்களுள் மேலான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தை, நிரமிமீத—அருளினரோ, தஸ்மை—அப்படிப் பட்ட, முநிவராய — ரிஷிச்'ரேஷ்ட₂ரான, பராச'ராய— பராச'ரருக்கு, நம:—நமஸ்காரம்.

அவ:— (தத்த்வேநேதி) — பெரியமுதலியார் ஜ்ஞானத்துக்கு-லோகபரிக்₃ரஹமாத்ரமன்றிக்கே, வேத₃வித₃க்₃ரேஸர பராச'ரானுமதியாலே ப்ராமாணிகத்வம் உண்டென்று இவ்வர்த்த₂த்தினுடைய ப்ராமாணிகத்வம் சொல்லுகிறது. கிஞ்ச, இவர்க்கும் ஸ்ரீபராச'ரப₄க₃வானுக்கும் ஸ்வப₄ாவைக்ய முண்டு. க்ருஷ்ணப்ராவண்யமும், லோகத்துக்குப் பண்ணின ஔத₃ார்யமும் இருவர்க்குமுண்டு. அத்தாலும் அவரை நமஸ்கரிக்கிறார்.

வ்யா:— (தத்த்வேந) ஜ்ஞாதவ்யார்த்த₂ங்களை உள்ள படியே காட்டுகை. (ய:) 88. "स ह्योवाच व्यासः पाराशर्यः" (ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராச'ர்ய:) என்கிற ப்ரமாண

ப்ரஸித்3தி4யை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. **(சித்)** ஜ்ஞாதா. அத்ர பராஶர:— 89. **"आत्मा शुद्धोऽक्षरश्शान्तः निर्गुणः प्रकृतेः परः। प्रवृद्ध्यपचयौ नास्य चैकस्याखिलजन्तुषु॥"** (ஆத்மா ஶுத்3தே4ாऽக்ஷரஶ்ஶாந்தோ நிர்க்கு3ண: ப்ரக்ருதே: பர:। ப்ரவ்ருத்3த்4யபசயௌ நாஸ்ய சைகஸ்யாகி2லஜந்துஷு।) இத்யாதி3. இதில் நிர்க்கு3ணத்வமாவது— ஸத்வாதி3கு3ணராஹித்யம். ஏகஸ்யாகி2லஜந்துஷு— தே3வதிர்யங்மநுஷ்யாக்2ய ஸர்வ ப்ராணிஷு, ஏகஸ்ய—ஜ்ஞாநைகாகாரதயாஸம இத்யர்த்த2:; 90. **"निर्दोषं हि समं ब्रह्म"** (நிர்தோ3ஷம் ஹி ஸமம் ப்3ரஹ்ம), 91. **"पण्डितास्समदर्शिनः"** (பண்டி3தாஸ் ஸமத3ர்ஶிந:) இதி ப4க3வதைவோக்தம். **(அசித்)** அஸம்ஜ்ஞாவத்தான அசேதனம். 92. **"विकारजननीमज्ञां"** (விகாரஜநநீமஜ்ஞாம்) இத்யுபநிஷத். தத்ராபி பராஶர:— 93. **"त्रिगुणं तज्जगद्योनिः अनादिप्रभवाप्ययम्। अक्षय्यं"** (த்ரிகு3ணம் தஜ்ஜக3த்3யோநி: அநாதி3 ப்ரப4வாப்யயம்। அக்ஷய்யம்) இத்யாதி3. **(ஈஶ்வர)** உப4யோர் நியந்தாவான ஸ்வாமி. தத்ராபி பராஶர:;— 94. **"परमात्मा च सर्वेषामाधारः परमेश्वरः। विष्णुनामा स वेदेषु वेदान्तेषु च गीयते॥"** (பரமாத்மா ச ஸர்வேஷாமாத4ார: பரமேஶ்வர:। விஷ்ணுநாமா ஸ வேதே3ஷு வேதா3ந்தேஷு ச கீ3யதே।), 95. **"परः पराणां परमः परमात्मात्मसंस्थितः। रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः॥ सर्वत्रासौ समस्तञ्च वसत्यत्रेति वै यतः। ततस्स वासुदेवेति विद्वद्भिः परिपठ्यते॥"** (பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்ம ஸம்ஸ்தி2த:। ரூபவர்ணாதி3நிர்தே3ஶ விஶேஷணவிவர்ஜித:॥ ஸர்வத்ராஸௌ ஸ்மஸ்தஞ்ச வஸத்யத்ரேதி வை யத:। ததஸ் ஸ வாஸுதே3வேதி வித்3வத்3பி4: பரிபட்2யதே॥) இத்யாதி3. **(தத்ஸ்வப4ாவ)** தேஷாம் ஸ்வப4ாவ:; தத்ர ச ஸ:;— 96. **"प्रधानञ्च पुमांश्चैव सर्वभूतात्मभूतया। विष्णुशक्त्या महाबुद्धे वृतौ संश्रयधर्मिणौ॥"** (ப்ரத4ாநஞ்ச புமாம்ஶ்சைவ ஸர்வபூ4தாத்மபூ4தயா। விஷ்ணுஶக்த்யா மஹாபு3த்3தே4 வ்ருதௌ ஸம்ஶ்ரயத4ர்மிணௌ॥) இத்யாதி3. **(போ4க3)** ப்3ரஹ்மாதி3பிபீலிகாந்தமான ப3த்3த4சேதனவர்க்க3த்துக்குக் கர்மாநுகு3ணமாக தாரதம்யேந அநுப4ாவ்யமான ஶப்3

த3ாதி3கள். (அபவர்க்க3) ஶப்3த3ாதி3களுடைய அல்பா ஸ்தி2ரத்வாதி3 தோ3ஷத3ர்ஶனத்தாலே பீ4தரான சேதன ருக்கு து3:க்க2நிவ்ருத்திரூபமான ஆத்மப்ராப்தியும், ஸுகை2 கதானமான ப4க3வத்ப்ராப்தியும். தத்ராபி ஸ:;— 97. "**योगिनाममृतं स्थानं स्वात्मसन्तोषकारिणां**" (யோகி3நாமம்ருதம் ஸ்த2ாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணும்), 11. "**तदस्य त्रिविधस्यापि दुःखजातस्य**" (தத3ஸ்ய த்ரிவித4ஸ்யாபி து3:க்க2ஜாதஸ்ய) இத்யாரப்4ய, 11. "**निरस्तातिशयाह्लादसुखभावैकलक्षणा। भेषजं भगवत्प्राप्तिः एकान्तात्यन्तिकी मता॥**) (நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத3 ஸுக2பா4வைகலக்ஷணு। பே4ஷஜம் ப4க3வத்ப்ராப்தி: ஏகாந்தாத்யந்திகீ மதா ॥) இத்யாதி3. (தது3பாயக3தீ:) போ4க3 மோக்ஷங்களுடைய ஸாத4னபே4த3ங்களே. நித்ய நைமித்திக காம்யகர்மாநுஷ்ட2ாநம் போ4க3ஸ்ய; ஸாங்க3ாநுஷ்டி2த கர்மஸாத்4யஜ்ஞாநயோக3ாதி3 ஆத்மப்ராப்தே:; ஜ்ஞாந கர்மாநுக்3ருஹீதப4க்தி: ப்ரபத்திஶ்ச ப4க3வத்ப்ராப்தே:. (உத3ார:)ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் அர்த்தி2த்வமாதல்,ப்ரயோஜன மாதல் நினையாதே, இவர்கள் அனர்த்த2பரிஹாரமே ப்ரயோஜனமாக, உபகரித்தல்லது நிற்கமாட்டாத மேக4ம் போலே உபகரித்தவர். (ஸந்த3ர்ஶயந்) ஸம்ஶயவிபர்யய ரஹிதமாக ப்ரத்யக்ஷிப்பியாநின்றுகொண்டு. (நிரமிமீத) a"அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளே" என் கிறபடியே து3ரவக3ாஹமான வேத3ார்த்த2த்தை அல்ப க்3ரந்த2த்தாலே பண்ணினன் என்கை. (புராணரத்நம்) புராணமாவது:— 98. "**सर्गश्च प्रतिसर्गश्च**" (ஸர்க்க3ஶ்ச ப்ரதி ஸர்க்க3ஶ்ச) இத்யாரப்4ய, 98. "**पुराणं पञ्चलक्षणं**" (புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்) என்கிறபடியே பஞ்சலக்ஷணேபேதமான க்3ரந்த2ஜாதம். "புராபி நவம் புராணம்" என்றுமாம்; அதாவது:— ஸ்வ ரஸத்தை என்றுமொக்க ஒருவரால் அழிக்கவொண்ணுதிருக்கை. (ரத்நம்) அர்த்த2ப்ரகாஶகமா யிருக்கையும், ஸங்க்3ரஹமாயிருக்கையும், ஆபத்3ரக்ஷகமா

---

a நான்-திருவ 1.

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम्।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥५॥

5. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ₄தி:
ஸர்வம் யதே₃வ நியமேந மத₃ந்வயாநாம் ।
ஆத்₃யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி₄ராமம்
ஸ்ரீமத் தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா ॥

யிருக்கையும், இந்தப் புராணுதி₄காரிக்கு லோகபரிக்₃ரஹம் ஸித்₃தி₄க்கையும். (முநிவராய) தனக்கு வரங்கொடுத்த வஸிஷ்ட்ட₂புலஸ்த்யர்களுக்கு முத்₃ரிதாமுத்₃ரிதப்ரதிமுத்₃ரிதராய், அத்தாலே அவர்கள் படியை உடையவன் என்னுதல்; "முநீநாம் வரணீயாய" என்கிறபடியே, அவர்களுக்கு ஆத₃ரணீயன் என்னுதல். (**பராஶராய**) பரராகிறுர்:— பா₃ஹ்யகுத்₃ருஷ்டிகள்; அவரை ப்ரமாண ஶரங்களாலே ஹிம்ஸித்து, வைதி₃க மர்யாதை₃யை ஸ்த₂ாபித்தான் என்னுதல்; இந்த்₃ரிய ஜயத்தாலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை ஜயித்தான் என்னுதல். ய: உதா₃ர: சித₃சித₃ீஶ்வர தத்ஸ்வபா₄வபோ₄க₃ாபவர்க்க₃தது₃பாயக₃தீ:. தத்த்வேந ஸந்த₃ர்ஶயந் புராணரத்நம் நிரமிமீத, முநிவராய தஸ்மை பராஶராய நம: 4.

5. **பதவுரை:— மத் அந்வயாநாம்**—என்னுடைய வம்ஶத்தவர்களுக்கு, **நியமேந**—எப்போதும், **மாதா**—தாயும், **பிதா**—தந்தையும், **யுவதய:**—மாதரும், **தநயா:**—மக்களும், **விபூ₄தி:** — பெருஞ்செல்வமும், **ஸர்வம்** — (மற்றுமுள்ள) எல்லாமும், **யத் ஏவ**—எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடியிணையேயோ, **ந:**—நமக்கு, **ஆத்₃யஸ்ய குலபதே:**—முதல் வரும், குலபதியுமான அவருடைய, **வகுள அபி₄ராமம்**—மகிழமலராலே அலங்கரிக்கப்பட்டதும், **ஸ்ரீமத்**—ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை உடையதுமான, **தத் அங்க்₄ரியுக₃ளம்**—அந்தத் திருவடியிணையை, **மூர்த்₄நா**—தலையால், **ப்ரணமாமி**—வணங்குகிறேன்.

அவ:—(மாதேதி) இந்த ஜ்ஞாநம், அதி₄க்ருதாதி₄கார மாய்ப்போகாமே ஸர்வாதி₄காரமாம்படி, த்₃ராவிட₃மான ப்₃ரஹ்மஸம்ஹிதையை, a "மயர்வற மதிநலம் அருளினன்" என்கிற ப₄க்தியாலே வாஸிதமாக்கி, b "மரங்களும் இரங்கும் வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல் லாலே அருளிச்செய்கையாலும், பெரிய முதலியாருக்கு இந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உத்பாத₃கம் ஆழ்வார்திருவடிக ளாகையாலும், இவர் திருவடிகளிலே விழுகிருர். c "எத் திறம்" என்றும், d "நெய்யுண் வார்த்தையுள் அன்னை கோல்கொள்ள" என்றும், e "எல்லாம் கண்ணன்" என்றும், பெரிய முதலியாரையும், ஸ்ரீபராஶரப₄க₃வானையும் போலே, க்ருஷ்ணகு₃ணவித்₃த₄ராயிருக்கும்படியையும் நினைத்து, ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிருர்.

வ்யா:—(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னே வரங்கிடந்து, பெறுகைக்கு வருந்தி, பத்துமாஸம் க₃ர்ப்ப₄த₄ாரணம் பண்ணி, ப்ரஸவவேத₃னையை அனுப₄வித்து, அஶுத்₃தி₄ களையும் மதியாதே பா₃ல்யத₃ஶையில் ஆத₃ரித்து, பக்வனு ஞலும் இவன் பருஷப₄ாஷணம் பணணப் பொறுத்து, அகல இசையாதே, அவன் ப்ரியத்தையே வேண்டும் மாதாவைப் போலே உபகாரகனுயிருக்கை. **(பிதா)** அவள் பாத்ரமாத்ர மென்னும்படி, உத்பாத₃கனுய், என்றுமொக்க ஹிதபரனுன பிதாவும். **(யுவதய:)** இருவரையும் மறந்து விரும்பும் யுவதி களைப்போலே நெஞ்சுக்கு இனியராயிருக்கை. **(தநயா:)** அவளு டைய யௌவனத்தை அழியமாறிப்பெற்றவனுய், பா₃ல்யத் தில் ஸுக₂கரனுய், பக்வத₃ஶையில் ரக்ஷகனுய், ஆமுஷ்மிகத் தில் * நிரயநிஸ்தாரகனுன புத்ரனைப்போலேயிருக்கை. **(விபூ₄தி:)** விப₄வமில்லாதபோது இவையெல்லாம் அஸத் ஸமமாயிருக்கையாலே, இவற்றை நன்ருக்கும் ஐஶ்வர்யம்

---

a திருவாய் 1-1-1. b திருவாய் 6-5-9. c திருவாய் 1-3-1.
d திருவாய் 5-10-3. e திருவாய் 6-7-1.
* நிரயநிஸ்தாரகன்—'புத்' எனும் நரகத்தைத் தாண்டுவிப்பவன்.

போலே உத்₃தே₃ஶ்யமாயிருக்கை. (ஸர்வம்) அனுக்த மான ஸர்வபோ₄க₃ங்களுமாய் இருக்கை. (யதே₃வ) அவ தா₄ரணத்தாலே a "சேலேய் கண்ணியர்" என்றிருக்கும் ஆழ்வார் நினைவின்றி இருக்கை. (நியமேந) என்றுமொக்க அவருக்கு ப்ரியமென்று போமதொழிய ப்ராமாதி₃கமாக வும் புறம்பு போவதன்றிக்கே இருக்கை. (மதந்₃வயாநாம்) 99. "विद्यया जन्मना वा" (வித்₃யயா ஜந்மநா வா) என்று உப₄ய ஸந்தானஜாதருக்கும். (ஆத்₃யஸ்ய) வைதி₃கஸந்தானத்துக்கு ப்ரத₂மாசார்யராயிருக்கை. (ந: குலபதே:) ஸ்த்ரீக்கு ப₄ர்த்ரு குலம் போலே, கோ₃த்ரரிஷிகளும் அவரே என்கை. (வகுளா பி₄ராமம்) திருமகிழ்மாலையாலே அலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. மகிழலங்காரமான திருவடிகள். இத்தாலே திருவடிகளில் பரிமளத்தாலே வந்த போ₄க்₃யதையைச் சொல்லுகிறது. b 'நல்லடி மேலணி நாறு துழாயை' வ்யாவர்த்திக்கிறது. (ஶ்ரீமத்) ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஶ்ரீயோடே நித்யஸம்யுக்தமா யிருக்கை. 100. "अन्तरिक्षगतः श्रीमान्" (அந்தரிக்ஷக₃தஶ் ஶ்ரீமாந்), 101. "स तु नागवरः श्रीमान्" (ஸது நாக₃வர: ஶ்ரீமாந்) 102. "लक्ष्मणो लक्ष्मिसम्पन्नः" (லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:) என்று ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸத்தியை ஐஶ்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கு அடியான ஐஶ்வர்யத்தை உடையார் என்றுமாம். (தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம்) 'அது' என்னுமித்தனையொழிய, பேசி முடிக்கவொண்ணாது என்கை. (யுக₃ளம்) சேர்த்தியால் வந்த அழகை உடைத்தா யிருக்கை. (ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா) ஆழ்வாருடைய திருவடி களை நினைத்தவாறே, 'நம:' என்று நிற்கமாட்டாதே, அவர் திருவடிகளிலே தலைசேர்க்கிறார். கீழ் உபகாரகரை ஆஶ்ர யித்த இத்தால் செய்தது முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகரே ஶேஷித்வப்ரதிபத்திக்கு விஷயபூ₄தரும் ஸ்துத்யரும் என்னு மிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. ஒருவருக்கு ஶேஷிகள் இருவராம்படி இருக்கை எங்ஙனே? என்னில்: க்ருதி

---

a திருவாய்மொழி 5-1-8. b திருவாய் 4-2-2.

यन्मूर्ध्नि मे श्रुतिशिरस्सु च भाति यस्मिन्नस्मन्मनोरथपथस्सकलस्समेति।
स्तोष्यामि नः कुलधनं कुलदैवतं तत्पादारविन्दमरविन्दविलोचनस्य ॥ ६॥

6. யந்மூர்த்₄நி மே ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச பா₄தி
யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத₂பத₂ஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி।
ஸ்தோஷ்யாமி ந: குலத₄நம் குலதை₃வதம் தத்
பாத₃ாரவிந்த₃மரவிந்த₃விலோசநஸ்ய ॥

ஶேஷித்வம் யாக₃த்துக்கும், புரோட₃ாஶத்துக்கும் உண்டானாற்போலே, ஈஶ்வரன் ப்ரதா₄னஶேஷியாய், ததீ₃யர் த்₃வாரஶேஷிகளானமிடத்தில் விரோத₄மில்லை. அத₂வா, நிருபாதி₄கஶேஷி அவன், தத்ஸம்ப₃ந்த₄மடியாக வந்ததாகையாலே ப₄ாக₃வதஶேஷத்வம் ஸோபாதி₄கம் என்றுமாம். தமக்கு ஸ்தோத்ராரம்ப₄ஹேதுவான ஜ்ஞானப₄க்த்யாதி₃கள் பிதாமஹோபாத்தத₄னம் என்கைக்காக.

முதல் மூன்று ஶ்லோகத்தாலே, பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞானப₄க்த்யாதி₄க்யம் சொன்னார்; நாலாம்ஶ்லோகத்தாலே, இவ்வர்த்த₂ம் † த்ரைவித்₃ய வ்ருத்₃த₄ானுமதம் என்கிறார்; அஞ்சாம் ஶ்லோகத்தாலே, இவருக்கு இந்த ஜ்ஞானம் ஆழ்வாராலே வந்தது என்கிறார். மத₃ந்வயாநாம் யதே₃வ நியமேந மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ₄திஸ் ஸர்வம், ஆத்₃யஸ்ய, ந: குலபதே:, வகுளாபி₄ராமம் ஸ்ரீமத் தத் அங்க்₄ரியுக₃ளம் மூர்த்₄நா ப்ரணமாமி. 5.

6. பதவுரை:— யத் — எந்த எம்பெருமானுடைய திருவடியானது, மே மூர்த்₄நி—என் தலையிலும், ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச — வேத₃ாந்தங்களிலும், ப₄ாதி — பிரகாஶிக்கிறதோ, யஸ்மிந் — எந்தத் திருவடியிலே, அஸ்மந்மநோரத₂பத₂: ஸகல: — நமது அன்புப்பெருக்கம் எல்லாம், ஸமேதி — அழகாகச் சேருகின்றதோ, ந: குலத₄நம்—நம்முடைய குலச்

---

† த்ரைவித்₃ய வ்ருத்₃த₄ானுமதம் — வைதி₃கரும் பெரியோருமான பராஶரரால் அனுமதிக்கப்பட்டது.

செல்வமாகவும், **குலதைவதம்**—(நம்) குலத்துக்கு (ஆஶ்ர யிக்கத்தகுந்த) தேவதையாகவுமிருக்கும், **அரவிந்தவிலோசநஸ்ய தத் பாதாரவிந்தம்**—புண்டரீகாக்ஷனுடைய அந்தத் திருவடித்தாமரையை, **ஸ்தோஷ்யாமி**- துதிக்கப்போகிறேன்.

அவ:— **(யந் மூர்த்நி இதி)** a "அறியாதன அறிவித்த அத்தா! நீ செய்தன" என்று, உபகாரத்தில் ப்ரதமனாய் இருக்குமிறே. b "வைகுந்தனைப் புகழ" என்கிறபடியே, தன்னுடைய ஸ்துதி ஈஶ்வரனுக்கு அபிமதமாகையாலும், இதுதான் ஆசார்யர்களுக்கு ப்ரியமாகையாலும், ஸ்தோத்ரத்தில் மேல் சொல்லப்புகுகிற உபாயோபேயங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு, உபக்ரமித்தபடியே பகவத் ஸ்தோத்ரத்திலே இழிகிறார்.

வ்யா:—**(மே மூர்த்நி இத்யாதி)** தம்முடைய நிஹீநதாதிஶயத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்று, அத்தாலே வந்த ஶேஷத்வத்தையும், அந்தகாரத்தில் தீபம் போலே, தம்முடைய திருமுடியிலே வந்தபின்பு திருவடிகள் மிகவும் விளங்கினபடியையும் சொல்லுகிறது. இத்தால் அவனுடைய உபாயபாவத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸௌலப்யாதிகளையும், இத்தலையில் விஷயீகாரம் தன் பேறாக நினைத்திருக்குமென்றும் சொல்லுகிறது. c "தலைக்கணியாய்" என்று ஶேஷபூதர் ப்ரார்த்திக்குமத்தைப் பெற்றேன் என்கிறார். ஶேஷியாகையாலே ஸர்வவிஷயங்களிலும் அவன் இருக்கும்படி இது; க்ருதஜ்ஞராகையாலே பேசுகிறார். **(ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச பாதி)** ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸுக்களிலும் விளங்காநின்றது. இத்தால் ப்ராப்யத்வமும், ஸர்வாதிகத்வமும், ஸர்வமங்களாகாரத்வமும், அதிதுர்லபத்வமும் சொல்லுகிறது. சகாரத்தாலே, வேதாந்தங்களிலும் தம் தலையிலும் ஒக்கத் திருவடிகளைத் தரமிடாதே வைத்தபடியாலே, தம் பக்கல் அவனுக்குண்டான

a திருவாய் 2-3-2. b திருவாய் 7-9-7. c திருவாய் 9-2-2.

ஆதராதிஶயம் சொல்லுகிறுர். சஶப்₃த₃ம் அவத₄ார ணத்திலேயாய், தம்முடைய தலையிலே அந்வயித்த ஸௌலப்₄யமே திருவடிகளுக்கு ஸ்வரூபம் என்றதாகவுமாம். a "திருப்பாற்கடலே என் தலையே" என்னுமா போலே. (யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத₂பத₂ஸ் ஸகலஸ் ஸமேதி) 103. "पिता त्वं माता त्वं" (பிதா த்வம் மாதா த்வம்) இத்யாதி₃களான என்னுடைய ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலமநோரத₂ங்களும் அழகியதாக யாதொன்றிலே சேருகிறது. (ஸ்தோஷ்யாமி) இப்படி ப்ராப்யமுமாய், விலக்ஷணமுமாய், உபகாரகமுமான திருவடிகளிலே வாசிகமான அடிமை செய்கிறேன். (ந: குலத₄நம்) த₄னமாவது,—ஆபத்₃ரக்ஷகமுமாய், நித்யபோ₄க்₃யமுமாயிருக்குமது. 'குலத₄நம்' என்கையாலே, அயத்நஸித்₃த₄முமாய், ஸ்வத: ப்ராப்தமுமாயிருக்கை. (குலதை₃வதம்) இத்த₄னத்தைத் தருமதாய் ஆஶ்ரயணீயமாயிருக்குமது. இத்தால், ஸ்தோத்ரப்ரதிபாத்₃யமான ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகிறது. (தத்பாத₃ாரவிந்த₃ம்) உக்தஸ்வப₄ாவமான திருவடித்தாமரைகளை. (அரவிந்த₃ விலோசநஸ்ய) 104. "जितन्ते पुण्डरीकाक्ष" (ஜிதந்தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ) என்று ருசிஜனகமுமாய், b "தன்கால் பணிந்த என்பால் எம்பிரான தடங்கண்கள்" என்று வத்ஸலமுமாய், c "தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை" என்று ஸூரிபோ₄க்₃யமுமான திருக்கண்களை உடையவனுடைய. இத்தால் இவருடைய உத்₃யோக₃த்தைக் கண்ட ப்ரீதி திருக்கண்களிலே தோற்றுகிறது என்னுதல்; இவர் உத்₃யோக₃த்தைக் கண்டு ப்ரீதனாய் குளிர நோக்கினபடியைச் சொல்லுகிறது என்னுதல். யந்மூர்த்₄நி மே ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ச ப₄ாதி, யஸ்மிந் அஸ்மந்மநோரத₂பத₂ஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி, ந: குலத₄நம் குலதை₃வதம், அரவிந்த₃விலோசநஸ்ய தத்பாத₃ாரவிந்த₃ம் ஸ்தோஷ்யாமி. 6.

a திருவாய் 10-7-8. b திருவிருத்தம் 42. c திருவாய் 2-6-3.

**तत्त्वेन यस्य महिमार्णवशीकराणुश्शक्यो न मातुमपि शर्वपितामहाद्यैः।
कर्तुं तदीयमहिमस्तुतिमुद्यताय मह्यं नमोऽस्तु कवये निरपत्रपाय॥७॥**

7. தத்த்வேந யஸ்ய மஹிமார்ணவஶீகராணு:
ஶக்யோ ந மாதுமபி ஶர்வபிதாமஹாத்₃யை: ।
கர்த்தும் ததீ₃யமஹிமஸ்துதிமுத்₃யதாய
மஹ்யம் நமோऽஸ்து கவயே நிரபத்ரபாய ॥

---

7. பதவுரை:—யஸ்ய—எந்த எம்பிரானுடைய, **மஹிம அர்ணவ ஶீகர அணு:**—மஹிமைக்கடலில் ஒரு திவலையில் அணுவளவுங்கூட, **ஶர்வ பிதாமஹாத்₃யை: அபி**—சிவன், பிரமன் முதலியவர்களாலும், **தத்த்வேந**—உள்ளபடி, **மாதும்**—அளவிட, **ந ஶக்ய:**—முடியாதோ, **ததீ₃ய மஹிம ஸ்துதிம்** — அப்பெருமானுடைய பெருமையைப்பற்றிய ஸ்தோத்ரத்தை, **கர்த்தும்**—செய்வதற்கு, **உத்₃யதாய**—ஆரம்பி₄த்திருப்பவனும், **நிரபத்ரபாய**—வெட்கமில்லாதவனும், **கவயே**—கவியென்ற பெயர்கொண்டவனுமான, **மஹ்யம்**—எனக்கே, **நம: அஸ்து** — நமஸ்காரம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அவ:— (தத்த்வேநேதி) 'விதி₄ஶிவஸநகாதி₃கள் கரை பற்றிலே நின்று அழுந்துகிற விஷயத்தைப் பரிச்சே₂தி₃த்துப் புகழ இழிந்தேன்' என்று தம்மை க்ஷேபித்து, யுத்₃த₄த்திலே உத்₃யுக்தனான அர்ஜுனன் 105. **"विसृज्य सशरं चापं"** (விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம்) என்று நிவ்ருத்தனானாற்போலே, ஸ்தோத்ரத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தராகிறார்.

வ்யா:— (தத்த்வேந) ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபாதி₃கள் இருந்தபடியே. (யஸ்ய) 106. **"यथा रत्नानि जलधेः"** (யதா₂ ரத்நாநி ஜலதே₄:) இத்யாதி₃களிலே அநந்தகு₃ணகனாக ப்ரஸித்₃த₄னானவனுடைய. (மஹிமார்ணவ ஶீகராணு:) கு₃ணார்ணவத்தினுடைய ஶீகராணுவானது; திவலையில்

यद्वा श्रमावधि यथामति वाप्यशक्तः स्तौम्येवमेव खलु तेऽपि सदा स्तुवन्तः।
वेदाश्चतुर्मुखमुखाश्च महार्णवान्तः को मज्जतोरणुकुलाचलयोर्विशेषः॥८॥

8. யத்₃வா ஶ்ரமாவதி₄ யத₂ாமதி வாப்யஶக்த:
ஸ்தௌம்யேவமேவ க₂லு தேபி ஸத₃ா ஸ்துவந்த: ।
வேத₃ாஶ்சதுர்முக₂முக₂ாஶ்ச மஹார்ணவாந்த:
கோ மஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோர்விஶேஷ: ॥

ஸ்பர்ஶவேத்₃யமானது; அத்யல்பமானது. (மாதும் ந ஶக்ய:) மனஸ்ஸால் பரிச்சே₂தி₃க்கவும் ஶக்யமன்று. ஆராலே? என்னும் அபேக்ஷையிலே சொல்லுகிறது: (ஶர்வபிதா மஹாத்₃யைரபி) 107. "ईश्वरात् ज्ञानमन्विच्छेत्" (ஈஶ்வராத் ஜ்ஞானமந்விச்சே₂த்) என்று ஜ்ஞானாதி₄கனாகவும், 'ஸர்வ ஸம்ஹர்த்தா' என்றும் சொல்லுகிற ருத்₃ரனாலும், அவனை ஓதுவித்தவனுமாய், ஜக₃த்ஸ்ரஷ்டாவான ப்₃ரஹ்மாவாலும்; ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே ப்₃ரஹ்மபு₄த்ரனையேயான ஸநகாதி₃ களையும், ஸர்வருக்கும் ஹிதானுஶாஸனம் பண்ணுகிற வேத₃த்தையும் நினைக்கிறது; மேலே "ஸத₃ா ஸ்துவந்த: வேத₃ா:"(8) என்றும் "விதி₄ஶிவஸநகாத்₃யை:"(47) என்றும் சொல்லுகிறபடியாலே. / (தத₃ீயமஹிமஸ்துதிம் கர்த்துமுத்₃யதாய) அவனுடைய பெருமையை உள்ளளவும் சொல்லி விடுகையன்றிக்கே, இல்லாததையும் சொல்ல உத்₃யுக்தனைக். (மஹ்யம் நமோऽஸ்து) இப்படி ஸாஹஸிகனைகையாலே ஸ்துத்யவிஷயத்தைவிட்டு, எனக்கு நமஸ்காரம். (கவயே) ஸர்வவர்ணனமுக₂ராய. (நிரபத்ரபாய) நிர்லஜ்ஜனா யிருக்கிறவனுக்கு. 'நாம் புகழ்கை இவனுக்கு நிறக்கேடாம்' என்று லஜ்ஜியாதொழிகை. யஸ்ய மஹிமார்ணவஶீகராணு: ஶர்வபிதாமஹாத்₃யைரபி தத்த்வேந மாதும் ந

/ (அதி₄கபாட₂ம்) "யம் ந தே₃வா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஶங்கர: ஜாநந்தி", 112. "ந க்₃ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்", 318. "சதுர்முக₂ாயு:" இத்யாதி₃.

ஶக்ய:, ததீ₃யமஹிமஸ்துதிம் கர்த்தும் உத்₃யதாய நிரபத்ர பாய கவயே மஹ்யம் நமோऽஸ்து. 7.

8. **பதவுரை:— யத்₃வா**—அல்லது, **அஶக்த: (அஹம்)**—ஶக்தியற்ற யான், **ஶ்ரம அவதி₄** — களைப்பு உண்டாகும் வரையிலாவது, **யதா₂மதி வா அபி**—பு₃த்₃தி₄க்குத் தெரிந்த வரையிலாவது, **ஸ்தௌமி** — ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன்; **ஸதா₂** — எப்போதும், **ஸ்துவந்த:** — துதிக்கும், **தே வேதா₃: அபி**—அந்த வேத₃ங்களும், **சதுர்முக₂முக₂ாஶ்ச**—நான்முகன் முதலியவர்களும், **ஏவம் ஏவ க₂லு**—இப்படியேயல்லவோ (துதிப்பது;) **மஹா அர்ணவ அந்த:** — பெரிய கடலின் உள்ளே, **மஜ்ஜதோ:**-முழுகிப்போகிற, **அணு குலாசலயோ:**-(சிறிய) அணுவுக்கும், (பெரிய) குலபர்வதத்திற்கும், **க: விஶேஷ:**—என்ன வித்தியாசம்?

அவ:— (யத்₃வேதி) 108. "**इषुक्षयान्निवर्तन्ते**" (இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே), ௨ "காணுமளவுஞ்செல்லும் கீர்த்தியாய்" என்று அளவுடையாரும் தந்தாம் ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி₃களளவும் புகழ்ந்தார்களத்தனை; உமக்கும் அவ்வளவு புகழ்கைக்கு விரோத₄மில்லை; 109. "**सा जिह्वा या हरिं स्तौति**" (ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி); வாய் ஸ்துதிக்கவன்றோ கண்டது; 9. "**स्तव्यः स्तवप्रियः**" (ஸ்தவ்யஸ் ஸ்தவப்ரிய:) என்கிற படியே ஸ்தோத்ரம் நமக்கு ப்ரியமன்றோ? என்று—யுத்₃த₄ாந் நிவ்ருத்தனான அர்ஜுனனை 110. "**करिष्ये वचनं तव**" (கரிஷ்யே வசநம் தவ) என்னப்பண்ணினாற்போலே, ஈஶ்வரன் தானே மூட்ட, ஸமாஹிதராகிறார்.

வ்யா:—(யத்₃வா) பூர்வபக்ஷநிவ்ருத்தி:; முன்பு 'அல்லோம்' என்றவிடம் அர்த்த₂மன்று என்கிறார். **(ஶ்ரமாவதி₄, யதா₂மதி வா)** இளைப்பெல்லையாகவாதல், ஜ்ஞாந

௨ திருவாய் 5-8-2.

மெல்லியாகவாதல் என்னுதல்; ஜ்ஞாஶக்த்யாதி₃களளவே ஸ்தோத்ரம் பண்ணலாவது என்கை. (**அஶக்தோபி ஸ்தௌமி**) ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஶக்தனேயாகிலும் ஸ்துதிக்கிறேன். (**ஸதா₃ ஸ்துவந்த: வேதா₃ஶ் சதுர்முக₂முகா₂ஶ்ச ஏவமேவ க₂லு தே₃பி**) த்யாஜ்யோபாதே₃யங்களைப் பிரிக்கைக்கும், த்யாஜ்யத்தை விட்டு உபாதே₃யத்திலே அவகா₃ஹிக்கைக்கும் அடியான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி₃களால் அதி₄கரானவர்களும். (**ஸதா₃ ஸ்துவந்த: வேதா₃:**) ஸர்வகாலஸம்யோக₃த்தை உடைத்தான வேத₃ங்களும். (**சதுர்முக₂முகா₂ஶ்ச**) த்₃விபரார்த்த₄ காலாவதி₄கரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்களும், அதி₄காராவஸானத்தளவும் ஸ்துதிக்கிற ஸநகாதி₃களும். (**ஏவமேவ க₂லு**) ஜ்ஞானஶக்த்யாதி₃களளவேயிறே. 5. **"यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह"** (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ), 111. **"यन्नायं भगवान् ब्रह्मा जानाति पुरुषोत्तमम्"** (யந்நாயம் ப₄க₃வாந் ப்₃ரஹ்மா ஜாநாதி புருஷோத்தமம்), [a] "மாமலரான் வார்சடையான் வல்லரேயல்லரே வாழ்த்து", [b] "பேசுவார் எவ்வளவு பேசுவர் அவ்வளவே", [c] "வல்லதோர் வண்ணம்", 112. **"न ग्राह्यः केनचित् क्वचित्"** (ந க்₃ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்). இங்ஙனேயாகிலும், உமக்கும் அவர்க்கும் வாசியுண்டே என்னில்; வேத₃ங்களுக்கும், சதுர்முகாதி₃களுக்கும் வாசியுண்டாயிருக்கச்செய்தே, அவனை உள்ளபடி பேசமாட்டாமை ஒத்தாற்போலே, எனக்கும் அவர்களுக்கும் வாசியுண்டானாலும், உள்ளபடி பேசமாட்டாமையிலே வாசியில்லை, எதுபோலே? என்னில்: (**மஹார்ணவாந்தர் மஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோ: கோ விஶேஷ:**) * ஸர்ஷபமஹீத₄ரங்களுக்கு நெடுவாசிப்பட வைஷம்யமுண்டானாலும்,பெருங்கடலிலே புக்கு அமிழ்ந்துமளவில் விஶேஷமில்லையிறே; அதுபோலேயிறே. 8.

---

a நான்-திருவ 10. b மூன்-திருவ 21. c திருவாய் 7-8-10.

* ஸர்ஷபம்—கடுகு; மஹீத₄ரம்—மலை.

किं चैष शक्त्यतिशयेन न तेऽनुकम्प्यः स्तोतापि तु स्तुतिकृतेन परिश्रमेण।
तत्र श्रमस्तु सुलभो मम मन्दबुद्धेरित्युद्यमोऽयमुचितो मम चाब्जनेत्र।। ९।।

9. கிஞ்சைஷ ஶக்த்யதிஶயேந ந தேऽநுகம்ப்ய:
ஸ்தோதாபி து ஸ்துதிக்ருதேந பரிஶ்ரமேண।
தத்ர ஶ்ரமஸ்து ஸுலபோ₄ மம மந்த₃பு₃த்₃தே₄:
இத்யுத்₃யமோऽயமுசிதோ மம சாப்₃ஜநேத்ர ॥

---

9. பதவுரை:— கிஞ்ச—மேலும், ஏஷ: ஸ்தோதா—துதிக்கும் அடியேன், ஶக்தி அதிஶயேந—(எனது) ஶக்தியின் மிகுதியினால், தே—உனக்கு, ந அநுகம்ப்ய:—இரங்கத்தகுந்தவனல்லேன்; அபி து—ஆனால், ஸ்துதி க்ருதேந பரிஶ்ரமேண—துதிப்பதினாலேற்படும் களைப்பினாலேயே (இரங்கத்தக்கவன்); ஹே அப்₃ஜநேத்ர—செங்கண்மாலே!, தத்ர—இப்படியிருக்குமிடத்தில், மந்த₃ பு₃த்₃தே₄:—அல்பமான பு₃த்₃தி₄யை உடைய, மம து—எனக்கோவெனில், ஶ்ரம:—களைப்பு, ஸுலப₄:—எளிதாக உண்டாகும்; இதி—ஆகையால், மம ச—எனக்கே, அயம் உத்₃யம:—இந்த முயற்சி, உசித:—தகுந்தது.

அவ:— (கிஞ்சேதி) ப்₃ரஹ்மாதி₃களிற்காட்டில் எனக்கு ஸ்தோத்ரத்தில் இழிகைக்கு அதி₄கஹேது உண்டு என்கிறார். பரக்கப்புகழ்கை ஈஶ்வரானுக்₃ரஹஹேதுவன்றிக்கே, ஸ்துதிக்ருதமான பரிஶ்ரமம் அனுக்₃ரஹஹேதுவாம்படி ஶீலவானாகையாலே, மந்த₃பு₃த்₃தி₄யான எனக்கு அந்த ஶ்ரமம் ஸுலப₄மாகையாலே அவர்களிற்காட்டில் நான் ஸ்தோத்ராதி₄காரி என்கிறார்.

வ்யா:— (கிஞ்ச) 'கீழ்ச்சொன்ன ஸாம்யமொழிய ஸ்தோத்ரத்திலே அவர்களிற் காட்டில் எனக்கு அதி₄காரம் உண்டு என்கைக்கு ஒரு ஹேது உண்டு' என்கிறார். (ஏஷ ஸ்தோதா) ப₄க₃வத₃பி₄முக்₂யத்தாலே ஸம்ஸாரிகளிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், 'வாய் படைத்த ப்ரயோஜனம்

இது' என்று, ப₄க₃வத்ஸ்தோத்ரத்திலே அதி₄கரித்தவன். (ஶக்த்யதிஶயேந ந தே₅நுகம்ப்ய:) நம்மை ஸ்தோத்ரம் பண்ண ஶக்தனென்று உனக்கு அனுக்₃ராஹ்யனுகிறே னல்லேன். (தே) 5. "**यतो वाचो निवर्तन्ते**" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்றும், 113. "**तद्विप्रासो विपन्यवः**" (தத்₃ விப்ராஸோ விபந்யவ:) என்றும், வேத₃ங்களும் நித்யஸூரி களும் புகழ்ந்து எல்லைகாணமாட்டாத மஹிமையை உடைய உனக்குப் பரக்க ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை தேட்டமன்றே என்னுதல்; ஸம்ஸாரிகள் ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணுகை தேட்டமான ஶீலவானுகையாலே, இவன் பண்ணும் ஸ்தோத்ரம் மிகையான உனக்கு என்னுதல். (அபி து) மற்றப்படி என்னுதல்; 'பின்னை எங்ஙனே?' என்று ஸாநுநயப்ரஶ்நமாதல். (ஸ்துதிக்ருதேந பரிஶ்ரமேண) உன்னை ஸ்துதிக்கையிலே அத்யாத₃ரத்தைப்பண்ணி, அதுக்கு ஈடான ஶக்தி இல்லாமையாலே, புகழவும் மாட் டாதே படும் இளைப்பாலேயிறே நீ இரங்குவது. (தத்ர) அர்த்த₂ம் இப்படியாய் நின்றவிடத்தில்; (ஶ்ரமஸ்து ஸுலபே₄ா மம) எனக்கு விஶேஷித்த ஶ்ரமமானது குறைவற உண்டு என்றுமாம்; (து) அவதா₄ரணமாய், எனக்கே குறைவற்ற ஶ்ரமமுள்ளது என்றுமாம். (மந்த₃ பு₃த்₃தே₄:) என்று ஶ்ரம ஹேதுவைச் சொல்லுகிறது. அல்பபு₃த்₃தி₄யென்கை. (இதி) இப்படி என்னுதல்; ஆகையால் என்று ஹேதுவாகச் சொல் லுதல். (அயமுத்₃யம:) "ஸ்தோஷ்யாமி"(6) என்றுகொண்டு உண்டான இந்த உத்₃யமம். (உசிதோ மம ச) சஶப்₃த₃ம் அவதா₄ரணமாய் எனக்கே உசிதம் என்னுதல்; ஸமுச்சய மாய், எனக்கும் உசிதம் என்று கீழ் ஶ்லோகத்தோடே கூட்டுதல். (அப்₃ஜநேத்ர) 114. "**अवलोकनदानेन भूयो मां**" (அவலோகநதா₃நேந பூ₄யோ மாம்) என்றும். a "உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்" என்றும் சொல்லுகிற படியே, அவிக்₄நேந ஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டும்படி

a திருவாய் 9-2-1.

नावेक्षसे यदि ततो भुवनान्यमूनि
नालं प्रभो भवितुमेव कुतः प्रवृत्तिः ।
एवं निसर्गसुहृदि त्वयि सर्वजन्तोः
स्वामिन्न चित्रमिदमाश्रितवत्सलत्वम् ॥ १० ॥

10. நாவேக்ஷஸே யதி$_3$ ததோ பு$_4$வநாந்யமூநி
நாலம் ப்ரபோ$_4$ ப$_4$விதுமேவ குத: ப்ரவ்ருத்தி: ।
ஏவம் நிஸர்க்க$_3$ஸுஹ்ருதி$_3$ த்வயி ஸர்வஜந்தோ:
ஸ்வாமிந் ந சித்ரமித$_3$மாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம் ॥

அழகிய திருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும் என்னுதல்; ஸ்தோத்ரத்தில் நிலைநின்றபடியைக்கண்டு a"செந்தாமரைக்கண்ணொடு மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினான்" என்கிறபடியே ப்ரீதியாலே திருக்கண்கள் குளிர்ந்தபடியைச் சொல்லுதல்.

10. **பதவுரை:—ப்ரபோ$_4$!**—எம்பிரானே!, **ந அவேக்ஷஸே யதி$_3$**—(நீ) கடாக்ஷித்திராவிடில், **தத:**—ப்ரளயத்துக்குப்பின், **அமூநி பு$_4$வநாநி**—இவ்வுலகங்கள், **ப$_4$விதுமேவ ந அலம்**—உண்டாகவேமாட்டாது; **ப்ரவ்ருத்தி: குத:** — எக்காரியமும் செய்யமாட்டாது என்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ ?, **ஸ்வாமிந் !**—ஸ்வாமியே!, **ஏவம்**—இப்படி, **ஸர்வ ஜந்தோ:**—எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், **நிஸர்க்க$_3$ ஸுஹ்ருதி$_3$**—இயற்கையான நண்பனான, **த்வயி** — உன்னிடத்தில், — **ஆஶ்ரித வத்ஸலத்வம் இத$_3$ம்** — ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமான இந்த கு$_3$ணமானது, **ந சித்ரம்**—ஆஶ்சர்யமல்ல.

அவ:— (நாவேக்ஷஸ இதி) இப்படி ஸ்தோத்ராக்ஷேப ஸமாதா$_4$னத்தைப்பண்ணி, ஈஶ்வரனுடைய ஶரண்யதைக்கு உறுப்பான ப$_4$க$_3$வத்பரத்வத்தை, மேல் அஞ்சு ஶ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். இதில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே,

---

a திருவாய் 1-10-10.

ஸத்₃ப்₃ரஹ்மாதி₃ ஸாமாந்யவாசி ஶப்₃த₃ங்களாலே ஜக₃த் காரணதயா ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறுன் நாராயணனென்று, க₃திஸாமாந்ய ந்யாயத்தாலே காரணவாக்ய விஷயமான பரத்வத்தைத அருளிச்செய்கிருர். ஸ்தோத்ரம்பண்ண உபக்ரமித்தவாறே, வாத்ஸல்யஜந்யமான விஶேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணிஞனென்கிற இது, ப்ரளயகாலத்திலே அசித்கல்பரான சேதனரை த₃யமாநமநாவாய்க்கொண்டு விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி உண்டாக்கி, அந்த ஜந்துக்களுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஹேதுவாய், உபகாரகனுன உனக்கு ஸ்ருஷ்டமான ஜந்துக்கள் ஆபி₄முக்₂யம்பண்ண முக₂ங்கொடுத்தாயென்கிற இது ஆஶ்சர்யமோ என்கிருர் என்றுமாம்.

வ்யா:— (நாவேக்ஷஸே யதி₃) **115. "तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेयेति"** (ததை₃க்ஷத ப₃ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி) என்று அஸத்கல்பரான சேதநரைக் கடாக்ஷித்திலையாகில். அநாதி₃ காலம் பண்ணிப்போந்த அபராத₄ங்களைப் பாராதே, அவற்றினுடைய து₃ர்க்க₃தியைப் பார்த்து க்ருபாபரதந்த்ரஞயிறே அப்போதே கடாக்ஷித்தது; அல்லது உன்னைக் கடாக்ஷித்திலையே என்பாரில்லையே. (தத:) "ப₃ஹு ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பத்துக்குப் பின்பு, பு₄வனஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு உண்டான தூ₃ரத்தைச் சொல்லுகிறது. **(அமூநி பு₄வநாநி ப₄விதுமேவ நாலம்)** போ₄க₃மோக்ஷங்களை ஸாதி₄த்துக்கொள்ளுகைக்கு ஏகாந்தமான சதுர்த₃ஶபு₄வநங்களானவை உண்டாகவேமாட்டாது. வ்யதிரேகநிர்தே₃ஶம் அர்த்த₂ஸ்தை₂ர்யத்துக்காக. **116. "को ह्येवान्यात् कः प्राण्यात्"** (கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத்), **117. "न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम्"** (ந தத₃ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா பூ₄தம் சராசரம்) என்னக்கடவதிறே. (குத: ப்ரவ்ருத்தி:) உன் ஸங்கல்பமொழிய உண்டாக மாட்டாத இவை ப்ரவர்த்திப்பது எத்தாலே? ஸகலோத்பத்தியும் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியும், உன்னுடைய கடாக்ஷ

स्वाभाविकानवधिकातिशयेशितृत्वं
नारायण! त्वयि न मृष्यति वैदिकः कः?।
ब्रह्मा शिवश्शतमखः परमः स्वराडि-
त्येतेऽपि यस्य महिमार्णवविप्रुषस्ते ॥ ११ ॥

11. ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க: |
ப்₃ரஹ்மா ஶிவஶ் ஶதமக₂: பரம: ஸ்வராடி₃த்-
யேதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ||

பூ₃லமன்றே என்கை. (ப்ரபோ₄) ஜக₃த்காரணத்வப்ரயுக்தமான ஐஶ்வர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. (ஸர்வஜ்ஞதோரேவம் நிஸர்க்க₃ஸௌஹ்ருதி₃) நித்யவிபூ₄தி உண்டாயிருக்க, இவற்றை இழக்கையாலே, 118. "स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்னும்படி தனிமைப்பாடாய், ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃ ஸ்த₂ாவராந்தமான ஜந்துஜாதத்துக்குக் கரணகளேப₃ரங்களைக்கொடுத்துக் குறைதீர்ந்தாய் என்னும்படி அகாரணஸௌஹ்ருத்தான உன்பக்கல். (ஸ்வாமிந்) இவற்றை உண்டாக்குகிற இது உன் பேறுகவேண்டிற்று, இவற்றோடு உண்டான குடல் துடக்கிறே. 119. "स्वमुद्दिश्य—उपादत्ते" (ஸ்வமுத்₃தி₃ஶ்ய—உபாத₃த்தே) என்றிறே அபி₄யுக்தர் வார்த்தை. ஸ்வவ்யதிரிக்த - ஸகலசேதநாசேதனங்களும் உனக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமான ஸ்வாமித்வத்தை உடையவனே! (இத₃மாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம் ந சித்ரம்) ஸகலவாங்மநஸாகோ₃சரமான த்வத்₃விஷயஸ்தோத்ரத்துக்கு யோக்₃யனும்படி என் பக்கல் உண்டான வத்ஸலத்வம் உனக்கு ஆஶ்சர்யமோ? 120. "किमत्र चित्रं" (கிமத்ர சித்ரம்) இத்யாதி₃. ஜக₃த்காரணத்வத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனென்றும், 121. "कारणं तु ध्येयः" (காரணம் து த்₄யேய:) என்கையாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனென்றும், 12. "एष ह्येवानन्दयाति" (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த₃யாதி) என்கையாலே ப்ராப்யனென்றும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி₃களைத் தன்

பேருகப்பண்ணுகையாலே ஸர்வஸ்வாமியென்றும், தாம் ஸ்தோத்ரத்திலே மூளும்படி முகங்காட்டுகையாலே ஆஶ்ரிதவத்ஸலத்வமும் சொல்லிற்ருயிற்று. 10.

11. **பதவுரை:**— **நாராயண!**-நாராயணனே!, **ப்₃ரஹ்மா**-பிரமன், **ஶிவ:**—சிவன், **ஶதமக₂:**—இந்திரன், **பரம: ஸ்வராட்**— (இவர்களைக் காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனுமான முக்தாத்மா, **இதி ஏதே அபி**—என்கிற எல்லாரும், **யஸ்ய தே**—எந்த உன்னுடைய, **மஹிம அர்ணவ விப்ருஷ:**—பெருமைக் கடலில் துளிகளாக இருக்கின்றனரோ, **த்வயி**—(அப்படிப்பட்ட) உன்னிடத்தில், **ஸ்வாப₄ாவிக**—இயற்கையானதும், **அநவதி₄க அதிஶய**—எல்லையற்ற மேன்மையை உடையதுமான, **ஈஶித்ருத்வம்**—ஐஶ்வர்யத்தை, **க: வைதி₃க:**—எந்த வைதி₃கன், **ந ம்ருஷ்யதி**—பொறுக்கமாட்டான்?

அவ:— (ஸ்வாப₄ாவிகேதி) இத்தால் பரத்வலக்ஷணம் சொல்லுகிறது. கீழ் க₃திஸாமாங்யங்யாயத்தாலே, நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன் என்றது. இதில், விஶேஷவாசியான ஶிவஶம்ப₄வாதி₃ வாக்யங்களாலும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிருன் நாராயணனே என்று ஸர்வவேத₃ாந்த வ்யாக்₃யானமாய், அநங்யபரமான நாராயணனுவாக ஸித்₃த₄மான ப₄க₃வத்பரத்வத்தை அருளிச்செய்கிருர்.

வ்யா:— 'ஸ்வாப₄ாவிக' ஶப்₃த₃த்தாலே, கர்மோபாதி₄கமாய், அத்தாலே அநித்யமாய், து₃:க்க₂மிஶ்ரமான ப்₃ரஹ்மாதி₃கள்ஐஶ்வர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. 'அநவதி₄காதிஶய' ஶப்₃த₃த்தாலே, நித்யரையும், முக்தரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. **122. "स स्वराट् भवति"** (ஸ ஸ்வராட் ப₄வதி) என்றும், **123. "सत्यकामस्सत्यसङ्कल्पः"** (ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:) என்றும் நித்யமுக்தவிஷயமான ஐஶ்வர்யங்களும் ப₄க₃வத₃ாயத்தமாய், ஸாவதி₄கங்களுமாயிருக்கையாலே. 'ஈஶித்ருத்வம்' என்கிற அஸாத₄ாரணஸ்வரூப

நிர்தே₃ஶத்தாலே, 'நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம் வஸ்து' என்ற பௌ₃த்₃த₄க₃ந்தி₄களான வேதா₃ந்திகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (நாராயண) ஸத்₃ப்₃ரஹ்மாதி₃ஸாமாந்யவாசிஶப்₃த₃ங்களையும், விஶேஷவாசியான ஶிவஶம்ப்₄வாதி₃ஶப்₃த₃ங்களையும் நாராயணன் பக்கலிலே வ்யவஸ்த₂ாபிக்கிற நாராயணனுவாகம், சொல்லுகிற இவ்வர்த்த₂த்தில் ப்ரமாணம் என்று ப்ரத்யபி₄ஜ்ஞை பண்ணப்படுகிறது. (த்வயி) ஸர்வ வேதா₃ந்தங்களிலும் ஸர்வாதி₄கனாக ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறவனாய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்தவனான உன் பக்கலிலே. (ந ம்ருஷ்யதி) உக்தமான ஐஶ்வர்யத்தைப் பொருதேயொழிகிறவன். (வைதி₃க: க:) அப்₃ராஹ்மண இத்யர்த்த₂:; 124. "यो विष्णुं सततं द्वेष्टि" (யோ விஷ்ணும் ஸததம் த்₃வேஷ்டி), 125. "विष्णुभक्तिविहीनो ,यस्सर्वशास्त्रार्थवेद्यपि। ब्राह्मण्यं तस्य न भवेत् तस्योत्पत्तिर्निरूप्यताम्॥" (விஷ்ணுப₄க்தி விஹீநோ யஸ் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த₂வேத்₃யபி। ப்₃ராஹ்மண்யம் தஸ்ய ந ப₄வேத் தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம்॥) இத்யாதி₃. 126. "हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्।" (ஹிரண்யக₃ர்ப₄ஸ் ஸமவர்த்ததாக்₃ரே பூ₄தஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்), 127. "न किरिन्द्र त्वदुत्तरः" (ந கிரிந்த்₃ர த்வது₃த்தர:), 128. "एको हि रुद्रो न द्वितीयाय तस्थुः" (ஏகோ ஹி ருத்₃ரோ ந த்₃விதீயாய தஸ்து₂:) இத்யாதி₃களிலே, ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களுக்கு ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஓதாநிற்க, ஶிவஶம்ப்₄வாதி₃ஶப்₃த₃ம் நாராயணனை ப்ரதிபாதி₃க்கிறதென்? என்று, இப்ரமாணங்களளவில் அபர்யவஸித்தவன் வைதி₃கனல்லன் என்று க்ஷேபித்தபடி எங்ஙனே? என்னில்: 129. "स ब्रह्मा स शिवस्सेन्द्रः" (ஸ ப்₃ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ் ஸேந்த்₃ர:) இத்யாதி₃களிலே பரிஹரித்தது என்கிறது உத்தரார்த்த₄ம். ப்₃ரஹ்மருத்₃ரர்களோடே *ஸம்ப்ரதிபந்நக்ஷேத்ரஜ்ஞனை இந்த்₃ரனையும், பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான முக்தாத்மஸ்வரூபத்தையும், /ஸமபி₄வ்யா

* ஸம்ப்ரதிபந்நக்ஷேத்ரஜ்ஞன் — நன்கு அறியப்பட்ட ஜீவன்.

/ ஸமபி₄வ்யாஹரிக்கை — கூடப்படிக்கை.

कश्श्रीः श्रियः परमसत्त्वसमाश्रयः कः
कः पुण्डरीकनयनः पुरुषोत्तमः कः।
कस्यायुतायुतशतैककलांशकांशे
विश्वं विचित्रचिदचित्प्रविभागवृत्तम् ॥ १२ ॥

12. கஶ்ஶ்ரீ: ஶ்ரிய: பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரய: க:
க: புண்ட₃ரீகநயந: புருஷோத்தம: க:।
கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே
விஶ்வம் விசித்ரசித₃சித்ப்ரவிப₄ாக₃வ்ருத்தம் ॥

ஹரிக்கையாலே அவர்களுடைய அநீஶ்வரத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நமென்கிறது. (ஏதேऽபி) இந்த லோகத்திலே ஈஶ்வரதயா ப்ரஸித்₃த₄ரான இவர்களும், ஶேஷபூ₄தராக ஸம்ப்ரதிபந்நரான இவர்களும். (யஸ்ய) 130. "नारायणपरा वेदाः" (நாராயணபரா வேதா₃:) என்று ஸர்வவேதா₃ந்தப்ரஸித்₃தி₄யை நினைக்கிறது. (மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே) ஸர்வேஶ்வரமஹிமையாகிற கடலிலே ஒரு பி₃ந்து₃மாத்ரம் என்று நாராயணாநுவாகந்தானே பரிஹரியாநின்றது என்கிறார். (யஸ்ய தே) என்று ஶ்ருதிப்ரஸித்₃தி₄யையும், தமக்கு அவ்வர்த்த₂த்திலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார். 11.

12. பதவுரை:—ஶ்ரிய: ஶ்ரீ: க:?—திருவுக்கும் திருவாகியவன் யார்? பரமஸத்த்வ ஸமாஶ்ரய: க:?—ஶுத்₃த₄ஸத்வத்தை உடையவன் ஆர்? புண்ட₃ரீக நயந: க:?—தாமரைக் கண்ணன் யார்? புருஷோத்தம: க:?—புருஷோத்தமன் யார்? கஸ்ய—எவனுடைய, அயுத அயுத ஶத ஏக கலா அம்ஶக அம்ஶே—பல்லாயிரம் கோடி ப₄ாக₃ங்களின் ஒரு பகுதியில், விஶ்வம்—இவ்வுலகெல்லாம், விசித்ர சித் அசித் ப்ரவிப₄ாக₃ வ்ருத்தம்—விசித்திரமான சேதநாசேதனப்பிரிவுகளை உடையதாக இருக்கிறது?

அவ:— **(க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:)** இதில் விப்ரதிபத்திக்ஷமங்க ளன்றியிலே, தனித்தனியே பூர்ணமாய், வஸ்துஸாமர்த்₂யா பரநாமங்களான லிங்க₃ங்களாலே பரத்வத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யா :— **(க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:)** ஈஶ்வரவ்யதிரிக்தஸகலசேதந மும், தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தி₂த்யாதி₃களுக்காகப் பற்ற வேண்டும்படியான மேன்மையுடைத்தான பிராட்டியும் தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்தி₂த்யாதி₃களுக்காகப் பற்றவேண் டும்படியான மேன்மையை உடையார் உன்னையொழிய ஆர்? கிம்-க்ஷேபே; ஆர்த்த₂மாக இல்லையென்றபடி. **131.** **"ईश्वरीं सर्वभूतानां"** (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம்), **132.** **"अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी"** (அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ), **a** "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா" என் னக்கடவதிறே. **(பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரய: க:?)** 'பரம'ஶப்₃ த₃த்தாலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையும், அத்தோடு ஸமபி₄வ் யாஹ்ருதமான ஸத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. ஶுத்₃த₄ ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமான விக்₃ரஹாதி₃களை உடைய வன் ஆர்? **133.** **"महान् प्रभुर्वै पुरुषः सत्त्वस्यैष प्रवर्तकः"** (மஹாந் ப்ரபு₄ர்வை புருஷ: ஸத்த்வஸ்யைஷ ப்ரவர்த்தக:), **134.** **"आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्"** (ஆதி₃த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ் தாத்) இதி. **(க: புண்ட₃ரீகநயந:?)** ஸ்வாநுப₄வாநந்த₃த்ருப்தி யாலும், ஆஶ்ரிதார்த்த₂மான நீர்மைகளுக்கு ப்ரகாஶக மாயும், ஸர்வேஶ்வரத்வஸூசகமான திருக்கண்களை உடையவன் ஆர்? **135.** **"तस्य यथा—पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** (தஸ்ய யதா₂—புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ), **136.** **"महावराहः स्फुटपद्मलोचनः"** (மஹாவராஹ: ஸ்பு₂டபத்₃மலோசந:) **104.** **"जितन्ते पुण्डरीकाक्ष"** (ஜிதந்தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ), **b**"தாயாய் அளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணா!" **(புருஷோத்தம: க:?)** உன்னையொழிய புருஷாணும் உத்க்ருஷ்டதமராய் இருக் கிறார் ஆர்? **137.** **"यस्मात्क्षरमतीतोऽहं"** (யஸ்மாத் க்ஷரமதீ

---

a பெரியதிருமொழி 7-7-1. b பெரியதிருமொழி 7-7-9.

वेदापहारगुरुपातकदैत्यपीडा-
ह्यापद्विमोचनमहिष्ठफलप्रदानैः।
कोऽन्यः प्रजापशुपती परिपाति कस्य
पादोदकेन स शिवः स्वशिरोधृतेन॥१३॥

13. வேத₃ாபஹாரகு₃ருபாதக தை₃த்யபீட₃ாத்₃-
யாபத்₃ விமோசநமஹிஷ்ட₂ப₂லப்ரத₃ாநை:।
கோऽந்ய: ப்ரஜாபஶுபதீ பரிபாதி கஸ்ய
பாதோ₃த₃கேந ஸ ஶிவஸ் ஸ்வஶிரோத்₄ருதேந॥

தோஹம்) இத்யாரப்₄ய, 137. "अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः" (அதோऽஸ்மி லோகே வேதே₃ ச ப்ரதி₂த: புருஷோத்தம:) என்று ஆப்தரான தேவரீரே அருளிச் செய்திலீரோ? **(கஸ்யாயுதேத்யாதி₃)** விசித்ரசித₃சித்ப்ர விப₄ாக₃வ்ருத்தம் விஶ்வம் கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶ காம்ஶே? சித₃சித்₃விப₄ாக₃த்தாலும் வர்த்திக்கிற இந்த ஜக₃த் விசித்ரமாய்க்கொண்டு ஆருடைய ஸங்கல்பஶத ஸஹஸ்ராயுதைகதே₃ஶத்தில் வர்த்திக்கிறது? விசித்ரமான அசித்தாவது:— அத்யந்தம் பி₄ன்னமான ஆகாஶாதி₃கள். சேதநவைசித்ர்யமாகிறது:— கர்மத்தால் வந்த சதுர்வித₄ ஶரீரங்களும், தத்₃பே₄ாக்₃யாதி₃களும். அம்ஶமென்று காலோபாதி₄கம்; அல்பார்த்த₂த்திலே. 138. "पादोऽस्य विश्वा-भूतानि"(பாதோ₃ऽஸ்ய விஶ்வாபூ₄தாநி), 139."यस्यायुतायुतांशांशे" (யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே), 140. "मेरोरिवाणुर्यस्यैतत्" (மேரோரிவாணுர் யஸ்யைதத்), 141. "इदं कृत्स्नं एकांशेन स्थितो जगत्" (இத₃ம் க்ருத்ஸ்நம் ஏகாம்ஶேந ஸ்தி₂தோ ஜக₃த்) இத்யாதி₃. 12.

13. பதவுரை:— வேத₃ அபஹார — வேத₃ங்களை அப ஹரித்தது, கு₃ரு பாதக — தகப்பன் தலையைக் கிள்ளின பாபம், தை₃த்யபீட₃ா ஆதி₃ — அஸுரர்களாலுண்டான துன்பம் முதலிய, ஆபத்₃ விமோசந — ஆபத்துக்களைப்

போக்கியதாலும், **மஹிஷ்ட்ட2 ப2ல ப்ரத3ாநை:** — மேலான ப2லன்களை அளிப்பதாலும், **அந்ய: க:** — (உன்னைத்தவிர) வேறு யார், **ப்ரஜா பஶு பதீ பரிபாதி**—ப்ரஜாபதியான பிரமனை யும், பசுபதியான சிவனையும் ரக்ஷிக்கிறார்கள்?, **ஸ: ஶிவ:**— அந்த சிவன், **ஸ்வ ஶிரோ த்4ருதேந** — தன் தலையில் த4ரிக்கப்பட்ட, **கஸ்ய பாத3 உத3கேந**—யாருடைய ஸ்ரீபாத3 தீர்த்த2த்தாலே, **ஶிவ: (அபூ4த்)**—பரிஶுத்3த4ஞன்?

அவ:—(வேத3ாபஹாரேதி) இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியை யாலே ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வத்தை யும், ப4க3வத்பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(வேத3ாபஹார) 38. **"यो वै वेदांश्च"** (யோ வை வேத3ாம்ஶ்ச) என்று ப்3ரஹ்மாவுக்கு வேத3சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுக்க, அது அஸுரர்களாலே அபஹ்ருதமாக, ப்3ரஹ்மா வேத3த்தை இழந்து து3:க்க2ாந்தர் நிமக்3நஞனவளவிலே, விரோதி4களை அழியச்செய்து மீட்டுக்கொடுத்த உபகாரத் தைச் சொல்லுகிறது. 142. **"ततो हृतेषु वेदेषु ब्रह्माणं कश्मलोऽविशत्। ततो वचनमीशानं प्राह वेदैर्विनाकृतः॥ ब्रह्मा — वेदा मे परमं चक्षुः वेदा मे परमं धनम्। वेदा मे परमं धाम वेदा मे ब्रह्म चोत्तमम्॥ मम वेदा हृतास्सर्वे दानवाभ्यां बलादितः। अन्धकारा इमे जाता लोका वेदैर्विवर्जिताः॥ वेदादृते हि किं कुर्यां लोकान् वै स्रष्टुमुद्यतः। अहो बत महद्दुःखं वेदनाशनजं मम॥ प्राप्तं दुनोति हृदयं मां तु शोकामयस्त्वयम्॥ ....जग्राह वेदानखिलान् रसातलगतान् हरिः। प्रादाच्च ब्रह्मणे राजन्! ततः स्वां प्रकृतिं ययौ॥ ततस्तयोर्वधेनाशु वेदोपहरणेन च। शोकापनयनं चक्रे ब्रह्मणः पुरुषोत्तमः॥"** (ததோ ஹ்ருதேஷு வேதே3ஷு ப்3ரஹ்மாணம் கஶ்மலோऽவிஶத்। ததோ வசநமீஶாநம் ப்ராஹ வேதை3ர் விநாக்ருத:॥ ப்3ரஹ்மா — வேத3ா மே பரமம் சக்ஷு: வேத3ா மே பரமம் த4நம்। வேத3ா மே பரமம் த4ாம வேத3ா மே ப்3ரஹ்ம சோத்தமம்॥ மம வேத3ா ஹ்ருதாஸ் ஸர்வே த3ாநவாப்4யாம் ப3லாதி3த:। அந்த4காரா இமே ஜாதா லோகா வேதை3ர் விவர்ஜிதா:॥ வேத3ா-

த்₃ருதே ஹி கிம் குர்யாம் லோகாந் வை ஸ்ரஷ்டுமுத்₃யத:। அஹோ ப₃த மஹத் து₃:க்க₂ம் வேத₃நாஶநஜம் மம ॥ ப்ராப்தம் து₃நோதி ஹ்ருத₃யம் மாம் து ஶோகாமயஸ்த்வயம் ॥ .... ஜக்₃ராஹ வேத₃ாநகி₂லாந் ரஸாதலக₃தாந் ஹரி:। ப்ராத₃ாச்ச ப்₃ரஹ்மணே ராஜந்! ததஸ் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் யயௌ ॥ ததஸ்தயோர் வதே₄நாஶு வேதோ₃பஹரணேந ச। ஶோகாபநயநம் சக்ரே ப்₃ரஹ்மண: புருஷோத்தம: ॥) இத்யாதி₃. (கு₃ருபாதக) ருத்₃ரன், லோககு₃ருவும் பிதாவுமாயிருக்கிற ப்₃ரஹ்மாவை து₃ர்மானமே ஹேதுவாகத் தலையை அறுத்துப் பாதகியான பாதகத்தையும் போக்கி, தலையறுப்புண்ட ப்₃ரஹ்மாவையும் ஜீவிக்கும்படி பண்ணி ரக்ஷித்தபடி. ஸ்ரீமாத்ஸ்யே, 143. **"देवीं प्रति रुद्रः — ततः क्रोधपरीतेन संरक्तनयनेन च। वामाङ्गुष्ठनखाग्रेण छिन्नं तस्य शिरो मया। ब्रह्मा—यस्मादनपराधस्य शिरश्छिन्नं त्वया मम। तस्माच्छापसमाविष्टः कपाली त्वं भविष्यसि॥ रुद्रः—ब्रह्महाऽऽकुलितो भूत्वा चरन् तीर्थानि भूतले। ततोऽहं गतवान् देवि! हिमवन्तं शिलोच्चयम्॥ तत्र नारायणः श्रीमान् मया भिक्षां प्रयाचितः। ततस्तेन स्वकं पार्श्वं नखाग्रेण विदारितं। महती स्रवती धारा तस्य रक्तस्य निस्सृता॥ विष्णुप्रसादात्सुश्रोणि! कपालं तत्सहस्रधा। स्फुटितं बहुधा यातं स्वप्नलब्धं धनं यथा॥"** (தே₃வீம் ப்ரதி ருத்₃ர:— தத: க்ரோத₄பரீதேந ஸம்ரக்தநயநேந ச। வாமாங்கு₃ஷ்ட₂நக₂ாக்₃ரேண சி₂ந்நம் தஸ்ய ஶிரோ மயா ॥ ப்₃ரஹ்மா—யஸ்மாத₃நபராத₄ஸ்ய ஶிரஶ் சி₂ந்நம் த்வயா மம। தஸ்மாச்சா₂பஸமாவிஷ்ட: கபாலீ த்வம் ப₄விஷ்யஸி ॥ ருத்₃ர:—ப்₃ரஹ்மஹாऽऽகுலிதோ பூ₄த்வா சரந் தீர்த்த₂ாநி பூ₄தலே। ததோऽஹம் க₃தவாந் தே₃வி ஹிமவந்தம் ஶிலோச்சயம் ॥ தத்ர நாராயணஶ் ஸ்ரீமாந் மயா பி₄க்ஷாம் ப்ரயாசித:। ததஸ்தேந ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நக₂ாக்₃ரேண விதா₃ரிதம் ॥ மஹதீ ஸ்ரவதீ தா₄ரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா ॥ விஷ்ணுப்ரஸாத₃ாத் ஸுஶ்ரோணி! கபாலம் தத் ஸஹஸ்ரத₄ா। ஸ்பு₂டிதம் ப₃ஹுதா₄ யாதம் ஸ்வப்நலப்₃த₄ம் த₄நம் யதா₂ ॥) இத்

யாதி₃. (**தை₃த்யபீடா₃த்₃யாபத்₃விமோசந**)ஹிரண்யராவணாதி₃க ளென்ன, த்ரிபுரத்திலே அஸுரர்களென்ன; ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே து₃ர்வாஸஶ்ஶாபாதி₃களை நினைக்கிறது. இவர்களாலே தே₃வதைகளுக்கு வரும் ஆபத்தைப்போக்கி. (**மஹிஷ்ட₂ப₂லப்ரத₃ாநை:**) க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வேந ஸம்ப்ரதிபந்நரான அவர்களுக்கு ஸ்வஸமாராத₄நத்தாலே லோகமடங்க 'ஈஶ்வரன்' என்று கொண்டாடும்படியான பத₃ங்களைக் கொடுத்தபடியாலே. 144. "**युगकोटिसहस्राणि विष्णुमाराध्य पद्मभूः। पुनस्त्रैलोक्यधातृत्वं प्राप्तवानिति शुश्रुम॥**" (யுக₃கோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்₄ய பத்₃மபூ₄:। புநஸ் த்ரைலோக்யதா₄த்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும॥), 145. "**ब्रह्मादयस्सुरास्सर्वे विष्णुमाराध्य ते पुरा। स्वं स्वं पदमनुप्राप्ताः केशवस्य प्रसादतः॥**" (ப்₃ரஹ்மாத₃யஸ்ஸுராஸ் ஸர்வே விஷ்ணுமாராத்₄ய தே புரா। ஸ்வம் ஸ்வம் பத₃மநுப்ராப்தா: கேஶவஸ்ய ப்ரஸாத₃த:॥) 146. "**एवमेषोऽसुराणां च सुराणाञ्चापि सर्वशः। भयाभयङ्करः कृष्णस्सर्वलोकेश्वरः प्रभुः॥**" (ஏவமேஷோ ऽஸுராணாம் ச ஸுராணாஞ்சாபி ஸர்வஶ:। ப₄யாப₄யங்கர: க்ருஷ்ணஸ் ஸர்வலோகேஶ்வர: ப்ரபு₄:॥). (**கோந்ய இத்யாதி₃**) ப்ரஜாபஶுபதிகளைத் தந்தாமால் வந்த ஆபத்துக்களோடு, பிறரால் வந்த ஆபத்துக்களோடு வாசியற ஸாகல்யேந ரக்ஷிக்கிறுன் மற்றெவன்? (**கஸ்ய பாதோ₃த₃கேநேத்யாதி₃**) ஆருடைய திருவடிகளினின்றும் விழுந்த ஜலத்தை ஜடையிலே த₄ரிக்கையாலே அந்த ருத்₃ரன் ஶிவனுயிற்று—ஶுத்₃த₄னுயிற்று? அவன் அஶுத்₃தி₄யை விளைத்துக்கொள்ளவும், அவனை ஶுத்₃த₄னுக்கும் பரம பாவனன் உன்னையொழிய வேறு ஆர்தான்? 147. "**द्रवीभूतस्तदा धर्मो हरिभक्त्या महामुने। गृहीत्वा धर्मपानीयं पदं नाथस्य तुष्टये॥ क्षालितं परया भक्त्या पाद्यार्घ्यादिभिरर्चितम्। तदम्बु पतितं दृष्ट्वा दधार शिरसा हरः॥ पावनार्थं जटामध्ये योग्योऽस्मीत्यवधारणात्। वर्षायुतान्यथ बहून् न मुमोच तथा हरः॥**" (த்₃ரவீபூ₄தஸ் தத₃ா த₄ர்மோ ஹரிப₄க்த்யா மஹாமுநே। க்₃ருஹீத்வா த₄ர்ம பாநீயம் பத₃ம் நாத₂ஸ்ய துஷ்டயே॥ க்ஷாளிதம் பரயா

कस्योदरे हरविरिञ्चिमुखः प्रपञ्चः?
को रक्षतीममजनिष्ट च कस्य नाभेः?।
क्रान्त्वा निगीर्य पुनरुद्गिरति त्वदन्यः
कः? केन वैष परवानिति शक्यशङ्कः? ॥ १४॥

14. கஸ்யோத₃ரே ஹரவிரிஞ்சிமுக₂: ப்ரபஞ்ச: ?
கோ ரக்ஷதீமமஜநிஷ்ட ச கஸ்ய நாபே₄: ? |
க்ராந்த்வா நிகீ₃ர்ய புநருத்₃கி₃ரதி த்₃வத₃ந்ய:
க:? கேந வைஷ பரவாநிதி *ஶ*க்ய*ஶ*ங்க: ? ||

ப₄க்த்யா பாத்₃யார்க்₄யாதி₃பி₄ரர்ச்சிதம்। தத₃ம்பு₃ பதிதம் த்₃ருஷ்ட்வா த₃த₄ார *ஶி*ரஸா ஹர: ॥ பாவநார்த்த₂ம் ஜடாமத்₄யே யோக்₃யோऽஸ்மீத்யவத₄ாரணாத்। வர்ஷா யுதாந்யத₂ பு₃ஹூந் ந முமோச தத₃ா ஹர: ||) a "சதுர் முகன்" இத்யாதி₃. b "நலந்திகழ் சடையான் முடிக் கொன்றைமலரும் நாரணன் பாதத்துழாயும் கலந்திழி புனல்". 13.

14. பதவுரை:— ஹர விரிஞ்சி முக₂:—சிவன், பிரமன் முதலிய, ப்ரபஞ்ச:—உலகம், கஸ்ய உத₃ரே—யாருடைய வயிற்றில் (லயித்திருந்தது)? இமம்—இவ்வுலகை, க: ரக்ஷதி—யார் காப்பாற்றுகிறார்? கஸ்ய நாபே₄:—எவனுடைய நாபி₄யிலிருந்து, அஜநிஷ்ட—(இவ்வுலகம்) உண்டாயிற்று? த்வத் அந்ய: க:—உம்மைவிட வேறு யார், (இமம்)—இவ் வுலகை, க்ராந்த்வா—(த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில்) அளந்தும், நிகீ₃ர்ய—(அவாந்தர ப்ரளயத்தில்) விழுங்கியும், புந: உத்₃கி₃ ரதி—மறுபடியும் உமிழ்கிறான்? ஏஷ:—இவ்வுலகம், கேந வா—வேறு எவனால், பரவாந் இதி—தலைவனை உடைய தென்று, *ஶ*க்ய *ஶ*ங்க:—ஸந்தே₃ஹப்படவும் கூடியது?

அவ:— (கஸ்யோத₃ரே) ப்ரமாணானுகூலமான தர்க்கரூப ந்யாயத்தாலே, உக்தமான பரத்வத்தை நிக₃மிக்கிறார்.

---

a பெரியாழ்திரு 4-7-3. b பெரியாழ்திரு 4-7-2.

வ்யா:—(கஸ்யோத₃ரே ஹரவிரிஞ்சிமுக₂: ப்ரபஞ்ச:) ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ரமுக₂மான ஸகல பதா₃ர்த்த₂ங்களும் மஹாப்ரளயத்திலே ஆருடைய பக்கலிலே லயித்திருக்கிறது? 148. "**सदेव सोम्येदमग्र आसीत्**" (ஸதே₃வ ஸோம்யேத₃மக்₃ர ஆஸீத்) என்கிறபடியே, த்₃விபரார்த்த₂காலம் நாமரூபங்களை இழந்து, 149. "**तम — एकीभवति**" (தம — ஏகீப₄வதி) என்கிறபடியே, ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே கிடக்கிறபடி. 150. "**ब्रह्मादिषु प्रलीनेषु नष्टे लोके चराचरे। आभूतसंप्लवे प्राप्ते प्रलीने प्रकृतौ महान्॥ एकस्तिष्ठति विश्वात्मा स तु नारायणः प्रभुः॥**" (ப்₃ரஹ்மாதி₃ஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டே லோகே சராசரே। ஆபூ₄தஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந்॥ ஏகஸ் திஷ்ட்ட₂தி விஶ்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு₄:॥) இத்யாதி₃. ஸம்ஹாராதி₃களிலே கர்மீப₄விக்குமிடத்தில் ப்₃ரஹ்மாதி₃களோடு பிபீலிகாதி₃களோடு வாசியில்லை என்கை. (**கோ ரக்ஷதி**) ஹரவிரிஞ்சிமுக₂மான ப்ரபஞ்சத்தை ரக்ஷிக்கிறார் ஆர்? 151. "**न हि पालनसामर्थ्य ऋते सर्वेश्वरं हरिं।**" (ந ஹி பாலநஸாமர்த்₂யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்।) 152. "**न संपदां समाहारे विपदां विनिवर्तने।**" (ந ஸம்பதா₃ம் ஸமாஹாரே விபதா₃ம் விநிவர்த்தநே।) (**அஜநிஷ்ட ச கஸ்ய நாபே₄:**) மஹாப்ரளயத்திலே அவிப₄க்தமாய்க் கிடக்கும் ப்ரபஞ்சம் யாருடைய குக்ஷியினின்றும் உத்பன்னமாயிற்று? மஹாப₄ாரதே மார்க்கண்டே₃ய ஸமாக்₂யாநே 153. "**सृजतस्तस्य देवस्य पद्मं सूर्यसमप्रभम्। नाभेर्विनिस्सृतं तस्य तत्रोत्पन्नः पितामहः॥**" (ஸ்ருஜதஸ் தஸ்ய தே₃வஸ்ய பத்₃மம் ஸூர்யஸமப்ரப₄ம்। நாபே₄ர் விநிஸ்ஸ்ருதம் தஸ்ய தத்ரோத்பந்ந: பிதாமஹ:॥) ஸுபர்ணவைகுண்ட₂ ஸம்வாதே₃ 154. "**यत्तत्पद्ममभूत्पूर्वं तत्र ब्रह्मा व्यजायत। ब्रह्मणश्चापि संभूतः शिव इत्यवधार्यताम्॥ शिवात्स्कन्दस्संबभूव एतत्सृष्टिचतुष्टयम्॥**" (யத்தத் பத்₃மமபூ₄த் பூர்வம் தத்ர ப்₃ரஹ்மா வ்யஜாயத। ப்₃ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூ₄தஶ் ஶிவ இத்யவதா₄ர்யதாம்॥ ஶிவாத் ஸ்கந்த₃ஸ் ஸம்ப₃பூ₄வ ஏதத் ஸ்ருஷ்டிசதுஷ்டயம்॥) இத்யாதி₃. (**க்ராந்த்வா**) ப்₃ரஹ்மாதி₃ஸ்தா₂வராந்தமான

त्वां शीलरूपचरितैः परमप्रकृष्टसत्त्वेन सात्त्विकतया प्रबलैश्च शास्त्रैः।
प्रख्यातदैवपरमार्थविदां मतैश्च नैवासुरप्रकृतयः प्रभवन्ति बोद्धुम्॥१४॥

15. த்வாம் ஶீலரூபசரிதை: பரமப்ரக்ருஷ்ட-
ஸத்த்வேந ஸாத்த்விகதயா ப்ரப₃லைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை: ।
ப்ரக்₂யாததை₃வபரமார்த்த₂வித₃ாம் மதைஶ்ச
நைவாஸுரப்ரக்ருதய: ப்ரப₄வந்தி போ₃த்₃து₄ம் ॥

எல்லார் தலைகளிலும் திருவடியை வைத்தவன் ஆர்? திருவடியைத் தலையிலே வைத்தவனோ, திருவடியின் கீழே துகையுண்டவனோ ஈஶ்வரன்? என்கிறார். * 155. **"सङ्घैः सुराणां"** (ஸங்கை₄ஸ் ஸுராணாம்) இத்யாதி₃. **(நிகீ₃ர்ய புநருத்₃கி₃ரதி)** அவாந்தரப்ரளய விஷயம். **(த்வத₃ந்ய: க:)** இப்படி ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகர் உன்னையொழிய மற்றார்? **(கேந வைஷ பரவாநிதி ஶக்யஶங்க:)** இதரராலே பரதந்த்ர மென்றும் ஶக்யஶங்கமாயிருக்கிறதோ? 156. **"सन्दिग्धे खलु न्यायः प्रवर्तते"** (ஸந்தி₃க்₃தே₄ க₂லு ந்யாய: ப்ரவர்த்ததே) வேறே சிலரை ஸம்ஶயிக்கைக்கு ஸம்பா₄வனையே இல்லை என்கை. ஒருவன் ஜனகனாய், ஒருவன் ஜந்யனாய், ஒருவன் ஶேஷியாய், ஒருவன் ஶேஷனாய், ஒருவன் ஶ்ரிய:பதியாய், ஒருவன் உமாபதியாய், ஒருவன் புண்ட₃ரீகாக்ஷனாய், ஒருவன் விரூபாக்ஷனாய், ஒருவன் க₃ருட₃வாஹனனாய், ஒருவன் வ்ருஷப₄வாஹனனாய், ஒருவன் பாதகியாய், ஒருவன் ஶோத₄கனாய், ஒருவன் புருஷோத்தமனாய், ஒருவன் புருஷனாய், ஒருவன் ஶிரஸ்ஸ்தி₂தபாத₃பங்கஜனாய், ஒருவன் பாத₃பாம்ஸுமாத்ரமாய், ஒருவன் ஸூரித்₃ருஶ்யனாய், ஒருவன் வேதாளத்₃ருஶ்யனாய், இப்படி தம:ப்ரகாஶங்கள்போலே, ருத்₃ரனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் நெடுவாசியுண்டாகையாலே, ருத்₃ரனுக்கு அஸ்மதா₃தி₃களோ

---

* (பா) "ஏக: ப்ராஸீஸரத் பாத₃மேக: ப்ராசிக்ஷளந் முதா₃ । அபரோ ऽப்யத₄ரந்மூர்த்₄நா கோதி₄கஸ் தேஷு கு₃ண்யதாம் ॥" என்னக்கடவதிறே.

பாதி க்ஷேத்ரஜ்ஞதையாலே ஈஶ்வரத்வஶங்கையில்லை; ப்₃ரஹ்மாவுக்கும் ஸமாநந்யாயத்தாலே ஈஶ்வரத்வஶங்கையில்லை என்றதாயிற்று. 14.

15. பதவுரை:— **த்வாம்**—(ஸர்வாதி₄கனை) உன்னை, **ஶீல ரூப சரிதை:**— ஶீலகு₃ணத்தாலும், (பழமறை புகழ்ந்த) வடிவாலும், (அதிமானுஷமான) சேஷ்டிதங்களாலும், **பரமப்ரக்ருஷ்ட ஸத்த்வேந**—ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமான விபூ₄தியினாலும், **ஸாத்த்விகதயா ப்ரபூ₃லைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை:**—ஸாத்விகங்களென்னும் காரணத்தால் வலிமைமிக்க ஶாஸ்த்ரங்களாலும், **ப்ரக்₂யா ததை₃வ பரமார்த்த₂ விதா₃ம்**—பிரஸித்₃த₄மான தை₃வத்தினுடைய உண்மையை அறிந்தவர்களுடைய, **மதை: ச**—மதங்களாலும், **ஆஸுரப்ரக்ருதய:**—அஸுரத் தன்மை பொருந்தியவர்கள், **போ₃த்₃து₄மேவ**—அறிவதற்கே **ந ப்ரப₄வந்தி**—வல்லரல்லர்.

அவ:—(த்வாம் ஶீலேதி) "நாவேக்ஷஸே"யில் வேதா₃ந்த ப்ரத₂மபாதோ₃க்தகாரணத்வம் சொல்லுகிறது. "ஸ்வாப₄ாவிக"த்தில் கு₃ணோபஸம்ஹாரபாதா₃ர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. "க: ஸ்ரீஶ் ஶ்ரிய:"வில், த்ரிபாத₃த்தில் அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது, "வேதா₃பஹார"த்தில் உபப்₃ரும்ஹணமான அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. "கஸ்யோத₃ரே" இல், ப்ரமாணனுக்₃ருஹீத தர்க்கஸித்₃த₄பரத்வம் சொல்லுகிறது. இனி, இதில், இப்படி த்₃ருட₄ப்ரமாணஸித்₃த₄மாயிருக்க, 157. **"आसुरीं योनिमापन्नाः"** (ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா:) என்கிறபடியே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் அவனை இழப்பதே! என்று அவர்கள் இழவுக்கு இன்னதாகிறார். அத₂வா, a"யாருமோர் நிலைமையன் என அறிவரிய எம்பெருமான்" என்று து₃ஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண் படாதொழியப் பெறுவதே இவ் விலக்ஷணவிஷயம்! என்றுமாம்.

வ்யா:— (த்வாம்) ஸர்வாதி₄கனைய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்த உன்னை. **(ஶீல)** 158. **"महतो मन्दैः"**(மஹதோ மந்தை₃:);

---

a *திருவாய்* 1-3-4.

“நாவேக்ஷஸே” என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகிற ஸ்வ ப4ாவம். அதாகிறது:—ஸர்வாதி4கனுயிருந்து வைத்து, 115. “**बहु स्यां**” (ப3ஹு ஸ்யாம்) என்கிறபடியே இவற்றின் இழவு பேறு தன்னதாய், அபி4மானியும் தானேயாயிருக்கை. (ரூப) “க: புண்ட3ரீகநயந:” என்கிற வடிவு. 135. “**हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते — तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी**” (ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே—தஸ்ய யதா2 கப்யாஸம் புண்ட3ரீகமேவமக்ஷிணீ), 129. “**नीलतोयदमध्यस्था**” (நீலதோயத3மத்4யஸ்தா2), 159. “**न भूतसङ्घसंस्थानो देहोऽस्य परमात्मनः**” (ந பூ4தஸங்க4ஸம்ஸ்தா2நோ தே3ஹோऽஸ்ய பரமாத்மந:), 159*. “**न तस्य प्राकृता मूर्तिः मांसमज्जास्थिसंभवा**” (ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: மாம்ஸமஜ்ஜாஸ்தி2ஸம்ப4வா) இத்யாதி3. **(சரிதை:)** “க்ராந்த்வா ந்கீ3ர்ய புநருத்3கி3ரதி” என்றும், “வேதா3பஹாரகு3ருபாதக” என்றும் சொல்லுகிற அதி மானுஷ சேஷ்டிதங்களாலும். **(பரமப்ரக்ருஷ்ட ஸத்த்வேந)** “பரமஸத்த்வ ஸமாஶ்ரய: க:”என்று ஶுத்3த4ஸத்வமயமான விபூ4தியோக3த்தாலும். 160.“**क्षयन्तमस्य रजसः पराके**” (க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே) 134.“**तमसः परस्तात्**”(தமஸ: பரஸ்தாத்), 161. “**स्वसत्ताधारकं सत्त्वं मिश्रसत्त्वाद्विलक्षणम्**” (ஸ்வஸத்தா தா4ரகம் ஸத்த்வம் மிஶ்ரஸத்த்வாத்3விலக்ஷணம்) இத்யாதி3. **(ஸாத்த்விகதயா ப்ரப3லைஶ்ச ஶாஸ்த்ரை:)** வேத3த்தில் ஸாத்விகருக்கு ஹிதானுஶாஸனம் பண்ணும் ஜ்ஞாநபா4க3த் தாலும். 162. “**अग्नेः शिवस्य माहात्म्यं**” (அக்3நேஶ் ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம்) இத்யாரப்4ய, 162. “**सात्त्विकेष्वथ कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः**” (ஸாத்த்விகேஷ்வதா2 கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதி4கம் ஹரே:) என்று ஸ்ரீமாத்ஸ்யபுராணத்திலே ஸத்வோத்3ரிக்தனுன ப்3ரஹ்மாவின் வாக்யமாகையாலே ப்ரப3லமான ஶாஸ்த்ரங்களாலும். **(ப்ரக்2யாததைத்3வபரமார்த்த2 விதா3ம் மதைஶ்ச)** ப்ரக்2யாதமான தை3வத்தினுடைய யதா2ர்த்த2வித்துக்களுடைய மதங்களாலும். ஸ்ருஷ்டி வாக்யம், நாராயணனுவாகம், ஸுபா3லோபனிஷத், அந்தர் யாமிப்3ராஹ்மணுதி3களிலே ஸர்வாதி4கனுக ப்ரஸித்3த4னு

उल्लङ्घितत्रिविधसीमसमातिशायि-
संभावनं तव परिब्रढिमस्वभावम् ।
मायाबलेन भवताऽपि निगूह्यमानं
पश्यन्ति केचिदनिशं त्वदनन्यभावाः ॥ १६ ॥

16. உல்லங்கி₄தத்ரிவித₄ஸீமஸமாதிஶாயி-
ஸம்ப₄ாவநம் தவ பரிப்₃ரடி₄மஸ்வப₄ாவம் ।
மாயாப₃லேந ப₄வதாऽபி நிகூ₃ஹ்யமாநம்
பஶ்யந்தி கேசித₃நிஶம் த்வத₃நந்யப₄ாவா: ॥

யிருக்கை. † ஏவம் விஶிஷ்டம் (த்வாம் ஆஸுரப்ரக்ருதய: போ₃த்₃து₄மேவ ந ப்ரப₄வந்தி) 157. "आसुरीं योनिमापन्नाः" (ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா:) இத்யாதி₃. 15.

---

† (பா) ப்ரக்₃யாததை₃வபரமார்த்த₂வித்துக்கள் என்கிறது,—88. "ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" என்கிற பராஶரப₄க₃வான், "யத்₃வை கிஞ்ச மநுரவத₃த் தத்₃ பே₄ஷஜம்" என்கிற மனு, வேதா₃சார்யனான வேத₃வ்யாஸன், வாஜஸநேயப்ரஸித்₃த₄னான யாஜ்ஞவல்க்யன், "நமஶ் ஶௌநகாய" என்று வைதி₃காக்₃ரேஸரர் சொல்லும் ஸ்ரீ ஶௌநகன், ஏவம்பூ₄தனான ஆபஸ்தம்ப₃ன், அயோநிஜனாய் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவர்த்தகனான வால்மீகி; "ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:" இதி வஸிஷ்ட₂புலஸ்த்ய வரப்ரதா₃நஸித்₃த₄ தே₃வதாபரமார்த்த₂ஜ்ஞாந: பராஶர:; "ருக்மாப₄ம் ஸ்வப்நதீ₄க₃ம்யம்" இதி மநு:; *8 "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்₃தி₄: பரமா மதா" இதி யாஜ்ஞவல்க்ய:; "தாமர்ச்சயேத் தாம் ப்ரணமேத்" இதி ஶௌநக:; 23. "பூ₄: ப்ராணிநஸ் ஸர்வ ஏவ கு₃ஹாஶயஸ்ய" இத்யாபஸ்தம்ப₃:; "ப₄வாந்நாராயணோ தே₃வ:" இதி வால்மீகி: — என்கிற இவர்களே. ஏவம் விஶிஷ்டம் (த்வாம் ஆஸுரப்ரக்ருதய:) க்ரூரகர்மாக்களான பேர்கள் ஸர்வாதி₄கரான தேவரீரை. (போ₃த்₃து₄மேவ ந ப்ரப₄வந்தி) அறிகைக்குத்தானே ஸமர்த்த₂ர்களன்று. 157. "ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா:" இத்யாதி₃.

16. பதவுரை:— உல்லங்கி4த — கடக்கப்பட்ட, த்ரிவித4 ஸீம—(காலம், தே3ஶம், வஸ்து என்னும்) மூன்றுவித4மான அளவுகளையுடையதும், (உல்லங்கி4த) ஸம அதிஶாயி ஸம் பா4வநம்-(கடக்கப்பட்ட) 'ஒத்தார் மிக்காரை உடையதோ ?' என்னும் ஸந்தே3ஹத்தையுடையதுமான, தவ பரிப்3ரடி4ம ஸ்வபா4வம்—உன்னுடைய ப்ரபு4த்வத்தை, மாயா ப3லேந— ஆஶ்சர்யமான ஶக்தியினலே, ப4வதா நிகூ3ஹ்யமாநம் அபி—உன்னல் மறைக்கப்பட்டபோதிலும், த்வத் அநந்ய பா4வா: — உன்னையொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்களான, கேசித்—சில மஹாத்மாக்கள், அநிஶம்—எல்லாக்காலமும், பஶ்யந்தி—காண்கிருர்கள்.

அவ:— (உல்லங்கி4தேத்யாதி3) 163. " महात्मानस्तु मां " (மஹாத்மாநஸ்து மாம்) இத்யாதி3களில் சொல்லுகிறபடியே உன்னைப்பெறும் ஸத்ப்ரக்ருதிகள் காணப்பெறுவதே! என்றும், a "யாருமோர் நிலைமையன் என அறிவெளிய எம் பெருமான்" என்று அது தன் பேறென்றும் இருக்கிருர்.

வ்யா:— (உல்லங்கி4தேத்யாதி3) த்ரிவித4பரிச்சே2த ரஹிதமாய், ஸமாதி4கஸம்பா4வனையும் கடந்துள்ள உன்னுடைய ப்ரபு4த்வத்தை. விபு4த்வாத் தே3ஶபரிச்சே2த3 ரஹித:; நித்யத்வாத் காலபரிச்சே2த3ரஹித:; ஸர்வப்ரகாரித்வேந ப்ருத2க்ஸ்தி2தி யோக்3யவஸ்த்வந்தராபா4வாத் வஸ்து பரிச்சே2த3ரஹித:; ஸத்3ருக்3வஸ்த்வந்தராபா4வாத் துல்யா ப்ரஸ்த2ாதி3நா வா பரிச்சே2த3ரஹித இதி வா; அத ஏவ ஸமாதி4கத3ரித்3ர:. (மாயாப3லேந) ப4க3வத்ஸ்வரூபத்தை மறைக்கும் ப்ரக்ருதி ப3லத்தாலே என்னுதல்; தி3வ்யவிக்3ரஹத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கும் ஆஶ்சர்ய ஶக்தியோக3த்தாலே என்னுதல். (ப4வதாபி நிகூ3ஹ்யமாநம்) 164. "आत्मानं मानुषं मन्ये" (ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே), 165. " अहं वो बान्धवो जातः " (அஹம் வோ பா3ந்த4வோ

a திருவாய் 1-3-4.

यदण्डमण्डान्तरगोचरं च यद्दशोत्तराण्यावरणानि यानि च।
गुणाः प्रधानं पुरुषः परं पदं परात्परं ब्रह्म च ते विभूतयः ॥ १७॥

17. யத₃ண்ட₃மண்ட₃ாந்தரகோ₃சரஞ்ச யத்
த₃ஶோத்தராண்யாவரணாநி யாநி ச।
கு₃ணா: ப்ரத₄ாநம் புருஷ: பரம் பத₃ம்
பராத்பரம் ப்₃ரஹ்ம ச தே விபூ₄தய: ॥

ஜாத:) என்று a ஆட்பார்த்துழிதரும் உன்னாலே மறைக்கப்பட்டதேயாகிலும். (பஶ்யந்தி கேசித₃நிஶம் த்வத₃நந்ய ப₄ாவா:) ஸத்ப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் சில மஹாத்மாக்கள் ஸர்வகாலமும் உள்ளபடி காணாநின்றார்கள். (த்வத₃நந்ய ப₄ாவா:) * உன்னையொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்கள் என்னுதல்; உன்னையொழிய உபாயாந்தரமறியாதவர்கள் என்னுதல்; இப்படிகளாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு உன்னை யொழிய விஷயாந்தரமில்லாதவர்கள் என்னுதல். 16.

17. பதவுரை:—யத் அண்ட₃ம்—எது ப்₃ரஹ்மாண்ட₃மோ, அண்ட₃ாந்தர கோ₃சரம் ச யத்—அண்ட₃த்திற்குள் இருப்பது எதுவோ, த₃ஶ உத்தராணி ஆவரணாநி ச யாநி—ஒன்றுக்கொன்று பத்து மடங்கு அதி₄கமாயிருக்கும் ஆவரணங்களும் எவையோ (ஆகிய இவையும்), கு₃ணா:—ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் கு₃ணங்களும், ப்ரத₄ாநம்—ப்ரக்ருதியும், புருஷ:—ஜீவஸமஷ்டியும், பரம் பத₃ம்—ஸ்ரீவைகுண்ட₂மும், பராத் பரம்—(ப்₃ரஹ்மாதி₃களைக்காட்டிலும்) மேலான முக்தர்களைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிஸமூஹமும், ப்₃ரஹ்ம ச—தி₃வ்யமங்க₃ள விக்₃ரஹமும், தே விபூ₄தய:—உனக்கு ஶரீரங்கள்.

* (பா) உன்னையொழிய வேறு பரத்வபு₃த்₃தி₄யில்லாதவர்கள் என்னுதல்; உன்னையொழிய உபாயாந்தரமறியாதவர்கள் என்னுதல்; "க்ரியதாமிதி மாம் வத₃" என்று உன்னையொழிய வேறு விஷயம் அறியாதவர்கள் என்னுதல்.

a நான் திருவ-60.

அவ:— (**யத3ண்ட3மிதி**) கீழ் ப்ரதிபாதி3த்த ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4தயா அபேக்ஷிதமான ஈஶித்வ்யஜாதத்தை ப்ரபஞ்சீகரிக்கிருர்.

வ்யா:— (**யத3ண்ட3ம்**) சதுர்த3ஶபு4வநாத்மகமான அண்ட3ம் ஒன்ருக, **166. "अण्डानान्तु सहस्राणां"** (அண்ட3ாநாந்து ஸஹஸ்ராணும்) இத்யாதி3களிற்படியே அண்ட3 ஸமூஹம் யாதொன்று. (**அண்ட3ாந்தரகே3ாசரஞ்ச யத்**) அண்ட3ாதி4ப த்ரிலோகேஶ்வர தி3க்பால நரபதி ப்ரமுக2மாய், ஸ்த2ாவரஜங்க3மாத்மகமான அண்ட3ாந்தர்வர்த்தி ஸமூஹம் யாதொன்று. (**த3ஶோத்தராணீத்யாதி3**) மேன்மேலும் த3ஶகு3ணிதமான வாரிவஹ்ந்யநிலாகாஶங்களும், பூ4தாதி3யும், மஹானும்; கார்யோந்முக2மான ப்ரக்ருத்யம்ஶமான ஆவரணங்கள் யாவை சில. (**கு3ண:**) அது சேதநரை ப3ந்தி4ப்பது கு3ணத்3வாராவாகையாலே, ப3ந்த4காரணமான ஸத்வாதி3கள். (**ப்ரத4ாநம்**) அவிக்ருதப்ரக்ருதிப்ரதே3ஶம். "கு3ண: ப்ரத4ாநம்" என்று கு3ணகு3ணிகளைப் பிரித்துப்பேசுகிறது, கு3ணங்களையே ஜக3த்காரணமாகச் சொன்ன ஸாங்க்2யமதம் அவைதி3கமென்கைக்காக. (**புருஷ:**) * ப3த்3த4ாத்மஸமஷ்டி:; "அண்ட3ாந்தரகே3ாசரம்" என்று வ்யஷ்டியைச் சொல்லுகையாலே, இது ஸமஷ்டி விஷயம். (**பரம் பத3ம்**) கார்யகாரணேப4யாவஸ்த2 ப்ரக்ருத்யாஶ்ரயாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞாத் ஆநந்த3ாத் பரமம் பத3ம்; **167. "हिरण्मये परे लोके"** (ஹிரண்மயே பரே லோகே) இத்யாரப்4ய, **167. "ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदात्मविदो विदुः"** (ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ்தத் யத3ாத்மவிதே3ா விது3:), **168. "परमे व्योमन्"** (பரமே வ்யோமந்), **26. "सोऽश्नुते"** (ஸோऽஶ்நுதே), **138. "त्रिपादस्यामृतं दिवि"** (த்ரிபாத3ஸ்யா

---

* (பா) கார்யகாரணேப4யாவஸ்த2 ப்ரக்ருத்யாஶ்ரய க்ஷேத்ரஜ்ஞர்; "க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மா புருஷ:" என்னக் கடவதிறே.

**वशी वदान्यो गुणवानृजुश्शुचिः मृदुर्दयालुर्मधुरः स्थिरस्समः।
कृती कृतज्ञस्त्वमसि स्वभावतस्समस्तकल्याणगुणामृतोदधिः॥ १८॥**

ம்ருதம் தி₃வி), 169. **"यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः"** (யத்ர பூர்வே ஸாத்₄யா: ஸந்தி தே₃வா:), 170. **"अत्यर्कानलदीप्तं तत्स्थानं विष्णोर्महात्मनः। स्वयैव प्रभया राजन्! दुष्प्रेक्ष्यं देवदानवैः ॥ — तत्र गत्वा पुनर्नेमं लोकमायान्ति भारत॥"** (அத்யர்க்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்த₂ாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:। ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந் து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை:॥ ... தத்ர க₃த்வா புநர்நேமம் லோகமாயாந்தி ப₄ாரத॥) இத்யாதி₃பி₄: உக்தா த்ரிபாத்₃விபூ₄தி:. (**பராத் பரம்**) ப்₃ரஹ்மாதி₃களில் பரர் முக்தர்; அவர்களில் பரர் நித்ய ஸித்₃த₄ர். (**ப்₃ரஹ்ம ச**) ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய், பரஞ்ஜ்யோதிர்மயமாய், ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதி₃கல்யாணகு₃ணோபேதமாய், ப்₃ருஹத்த்வ, ப்₃ரும்ஹணத்வகு₃ணயோக₃த்தாலே ப்₃ரஹ்மஶப்₃த₃வாச்யமான தி₃வ்யவிக்₃ரஹம். 171. **"स परस्सर्वशक्तीनां ब्रह्मणस्समनन्तरम्। मूर्तं ब्रह्म"** (ஸ பரஸ் ஸர்வஶக்தீநாம் ப்₃ரஹ்மணஸ் ஸமநந்தரம்। மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம), 172. **"शान्तानन्तमहाविभूति परमं यत् ब्रह्म रूपं हरेर्मूर्तं ब्रह्म ततोऽपि तत्प्रियतरं रूपं यदत्यद्भुतम्।"** (ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ₄தி பரமம் யத் ப்₃ரஹ்ம ரூபம் ஹரேர்மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம ததோऽபி தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத₃த்யத்₃பு₄தம்।) இத்யாதி₃. (தே. **விபூ₄தய:**) விபூ₄திஶரீரஶப்₃த₃ங்கள் பர்யாயமாகையாலே, ஶரீரதயா ஶேஷங்கள். 173. **"विभूतयो हरेरेता जगतस्सृष्टिहेतवः"** (விபூ₄தயோ ஹரேரேதா ஜக₃த: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ:), 24. **"यानि मूर्तान्यमूर्तानि यान्यत्रान्यत्र वा क्वचित्। सन्ति वै वस्तुजातानि तानि सर्वाणि तद्वपुः॥"** (யாநி மூர்த்தாந்யமூர்த்தாநி யாந்யத்ராந்யத்ர வா க்வசித்॥ ஸந்தி வை வஸ்துஜாதாநி தாநி ஸர்வாணி தத்₃வபு:॥), 174. **"तत्सर्वं वै हरेस्तनुः"** (தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:) இத்யாதி₃பி₄: விபூ₄திஶரீரஶப்₃த₃யோ: பர்யாயத்வம் ஶாஸ்த்ரேஷு ப்ரஸித்₃த₄ம். 17.

18. வஶீ வத₃ாந்யோ கு₃ணவாந் ருஜு: ஶுசிர்
ம்ருது₃ர்த₃யாளுர் மது₄ரஸ்ஸ்தி₂ரஸ் ஸம: ।
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸி ஸ்வப₄ாவதஸ்
ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாம்ருதோத₃தி₄: ॥

---

18. பதவுரை:— வஶீ — (ஆஶ்ரிதர்களுக்கு) வசப் பட்டிருப்பவனாய், வத₃ாந்ய:—(தன்னையே தமர்க்கு நல்கும்) வள்ளலாய், கு₃ணவாந்—ஸௌஶீல்யகு₃ணத்தை உடையவனாய், ருஜு:—(மனோவாக்காயங்களால்) ஒருபடிப்பட்டிருப்பவனாய், ஶுசி: — (நிர்ஹேதுகமாக உபகரிக்கும்) ப₄ாவ ஶுத்₃தி₄யை உடையவனாய், ம்ருது₃: — அடியார்களின் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாதவனாய், த₃யாளு: — (ஆஶ்ரிதருடைய து₃:க்க₂த்தை ஸஹிக்கமாட்டாத) த₃யையை உடையவனாய், மது₄ர:—இனியவனாயிருப்பவனாய், ஸ்தி₂ர:— (அடியார்களை) ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் அசைக்கமுடியாதவனாய், ஸம: — (ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் எல்லாருக்கும்) ஸமனாய், க்ருதீ — (ஆஶ்ரிதர்களுடைய காரியங்களைத் தன்னுடையவையாக நினைத்துக்) காரியம் செய்பவனாய், க்ருதஜ்ஞ:—ஆஶ்ரிதர் செய்த சிறிய ஆநுகூல்யத்தையும் பெரிதாக நினைத்திருப்பவனாயிருக்கும், த்வம் — நீ, ஸ்வப₄ாவத: — இயற்கையாகவே, ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ண அம்ருத உத₃தி₄: அஸி—எல்லாக் கல்யாணகு₃ணங்களுக்கும் அமுதக்கடலாயிருக்கிறாய்.

அவ:—(வஶீத்யாதி₃) கீழ் ஶரண்யனுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லி, இதில், உப₄யவிபூ₄தி நாத₂னை நம்மால் கிட்டலாமோ? என்று கூசாதபடி, ஆஶ்ரிதருக்கு இழியும் துறையான கல்யாணகு₃ணங்களிலே பன்னிரண்டு கு₃ணங்களை அருளிச்செய்கிறார். அத₂வா, கீழ் ஸர்வேஶ்வரத்வம் சொல்லிற்றாய், இனி சொல்ல ப்ராப்தமான ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகதையை அருளிச்செய்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (**வஶீ**) கீழ்ச்சொன்ன ஈஶிதவ்யதையைத் தன் வஶத்திலே நடத்தி வர்த்திக்குமென்கை. இத்தாலும் ஸ்வதந்த்ரன் பக்கலிலே குணம் கிடந்து பெருவிலையனு மென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. 175. "**सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः**" (ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந:), 176. "**जगद्वशे वर्ततेदं**" (ஜகத்வஶே வர்த்ததேதம்). அதவா, தன்னுடைய திருவடிகளிலே ஆனுகூல்யமுடையார் வஶத்திலே தாழ நிற்குமென்றுமாம். 177. "**इमौ स्म मुनिशार्दूल किङ्करौ समुपस्थितौ। आज्ञापय यथेष्टं वै शासनं करवाव किम्॥**" (இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ। ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம்॥) 178. "**आज्ञापय महाबाहो! ब्रूहि यत्ते विवक्षितम्**" (ஆஜ்ஞாபய மஹாபாஹோ ப்ரூஹி யத்தே விவக்ஷிதம்), 179. "**स्वयमेव हरिर्वव्रे विप्रपादावनेजनं**" (ஸ்வயமேவ ஹரிர்வவ்ரே விப்ரபாதாவநேஜநம்), 180. "**अनन्याधीनत्वं**" (அநந்யாதீநத்வம்) இத்யாதி. ஆஶ்ரித பரதந்த்ரனாயிருக்கும் இருப்பு பிறர்க்காகவென்றால், நியாமக ரில்லாமையாலே ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கும். (**வதாந்ய:**) இப்படி ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாய்ச்செய்யும் கார்யம் ஏதென்னில்; தன்னையும் தன் உடைமையையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஔதார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 181. "**प्रियवाग्दानशीलश्च वदान्यः परिकीर्तितः**" (ப்ரியவாக்தாநஶீலஶ்ச வதாந்ய: பரிகீர்த்தித:) 182. "**य आत्मदा बलदाः**" (ய ஆத்மதா பலதா:) 183. "**स सर्वानर्थिनो दृष्ट्वा समेत्य प्रतिनन्द्य च**" (ஸ ஸர்வாநர்த்திநோ த்ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்ய ச) 184. "**उदारास्सर्व एवैते**" (உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே) 185. "**न ते रूपं**" (ந தே ரூபம்). (**குணவாந்**) தன்னையும் தன் உடைமையையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்குமிடத்தில், அவர்கள், தன்னையும், தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்துப் பிற்காலியாமே, அவர்களளவாகத் தன்னை அமைக்கும் ஶீலம். 158. "**महतो मन्दैः**" (மஹதோ மந்தை:) குணப்ரகரணமாகையாலே, குணவானென்கிறது குணஸாமான்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; குணவிஶேஷத்தைச்

சொல்லுகிறது. ‘கு₃ண்யத இதி கு₃ண:’ என்கிறபடியே, அனுஸந்த₄ாதாவுக்கு எப்போதுமொக்க விடவொண்ணுமை யாலே ஶீலத்தை கு₃ணஶப்₃த₃த்தாலே சொல்லுகிறது. ஸாலஶப்₃த₃ம் வ்ருக்ஷஸாமாந்யவாசியாயிருக்கிறது, வ்ருக்ஷ விஶேஷத்தைக் காட்டுகிறுப்போலே. 80. “अजायमानः” (அஜாயமாந:), 186. “को न्वस्मिन् सांप्रतं लोके गुणवान्” (கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே கு₃ணவாந்) என்று தொடங்கி 186. “इक्ष्वाकुवंशप्रभवः” (இக்ஷ்வாகுவம்ஶப்ரப₄வ:) 187. “बभूव गुणवत्तरः। स हि देवैरुदीर्णस्य” (ப₃பூ₄வ கு₃ணவத்தர:। ஸ ஹி தே₃வைருதீ₃ர்ணஸ்ய) என்கிறபடியே, ஶீல கார்யம் அவதாரம் என்கை. (ருஜு:) இப்படித் தன்னை அமைத்துக்கொண்டு பொருந்தும்போது, அவர்கள் நாநா ருசிகளாகையாலே, மேட்டிலே விரகாலே நீர் ஏற்றுமா போலே, அவர்கள் செவ்வைக்கேடே செவ்வையாம்படி செவ்வியனுகை. ஆர்ஜவமாவது:— ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் மநோவாக்காயங்களால் ஏகரூபனுகை. 188. “यज्जातीयो यादृशो यत्स्वभावः...तज्जातीयः तादृशः तत्स्वभावः” (யஜ்ஜாதீயோ யாத்₃ருஶோ யத்ஸ்வப₄ாவ:......தஜ்ஜாதீய: தாத்₃ருஶ: தத்ஸ்வப₄ாவ:), 189. “तद्वै तथास्तु कतमोऽयमहो स्वभावो यावान् यथाविधगुणो भजते भवन्तम्। तावांस्तथाविधगुणस्तदधीनवृत्तिः संश्लिष्यसि त्वमिह तेन समानधर्मा॥” (தத்₃வை தத₂ாஸ்து கதமோऽயமஹோ ஸ்வப₄ாவோ யாவாந் யத₂ாவித₄கு₃ணோ ப₄ஜதே ப₄வந்தம்। தாவாம்ஸ்தத₂ாவித₄கு₃ணஸ் தத₃தீ₄ந வ்ருத்தி: ஸம்ஶ்லிஷ்யஸி த்வமிஹ தேந ஸமாநத₄ர்மா॥) (ஶுசி:) இப்படி உபகரிக்குமிடத்தில் ஒரு ப்ரயோஜனத்தைக் கணிசியாதே, வெறும்புறத்தில் உபகரிக்கும் ப₄ாவ ஶுத்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. 190. “योऽर्थे शुचिः स हि शुचिः” (யோऽர்த்தே₂ ஶுசி: ஸ ஹி ஶுசி:) நித்யஸம்ஸாரியை ஸ்வஸம்ப₃ந்த₄மே ஹேதுவாக நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாக்கவல்ல பாவனத்வத்தைச் சொல்லுகிற தென்றுமாம். 191. “पावनस्सर्वलोकानां त्वमेव रघुनन्दन” (பாவந: ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகு₄நந்த₃ந); கர்மகாண்டே₃,

192. "भक्तिरष्टविधा ह्येषा यस्मिन् म्लेच्छेऽपि वर्तते। स विप्रेन्द्रो मुनिः श्रीमान् स यतिस्स च पण्डितः॥ मया पूज्यस्सदा चासौ मद्भक्तः श्वपचोऽपि यः। तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा ह्यहम्॥" (ப₄க்திரஷ்டவித₄ா ஹ்யேஷா யஸ்மிங் ம்லேச்சே₂ऽபி வர்த்ததே। ஸ விப்ரேந்த்₃ரோ முநிஶ் ஶ்ரீமாங் ஸ யதிஸ் ஸ ச பண்டி₃த:॥ மயா பூஜ்ய: ஸதா₃ சாஸௌ மத்₃ ப₄க்த: ஶ்வபசோऽபி ய:। தஸ்மை தே₃யம் ததோ க்₃ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா₂ ஹ்யஹம்॥). (ம்ருது₃:) ஸம்ஶ்லேஷத்தில் இப்படி இருக்கிறவன் இவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் ஆற்றமாட்டான் என்கிறது. ஆத்ம கு₃ணப்ரகரணமாகையாலே மானஸதௌ₃ர்ப₃ல்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 193. "नैव दंशान्न मशकान्" (நைவ த₃ம்ஶாங் ந மஶகாங்), 194. "न जीवेयं क्षणमपि" (ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி), 195. "अवगाह्यार्णवं स्वप्स्ये" (அவகா₃ஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே). (த₃யாளு:) ஆஶ்ரிதவிஷய து₃:க்க₂த்தில் அஸஹனாயிருக்கை. த₃யை—பர து₃:க்கா₂ஸஹத்வம். 118. "स एकाकी न रमेत" (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத), 196. "व्यसनेषु मनुष्याणां" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்). இது ஸர்வஸாத₄ாரணமானால் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை அவாங்மநஸகோ₃சரமிறே. 197. "प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थं" (ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்த₂ம்) இதி; 198. "स्त्री प्रणष्टेति कारुण्यात्" (ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத்), 199. "स तं निपतितं" (ஸ தம் நிபதிதம்) இத்யாதி₃. (மது₄ர:) நிர்த₃யனானாலும் விடவொண்ணாத ஸாரஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. நாநாவித₄ ருசிகளான ஜந்துக்களுக்கு அவ்வவர் நிலைகளிலே இனியனாயிருக்கை. 116. "रसो वै सः" (ரஸோ வை ஸ:) 116. "एष ह्येवानन्दयाति" (ஏஷ ஹ்யேவாநந்த₃யாதி) 116. "रसं ह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति" (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்₃த்₄வாநந்தீ₃ ப₄வதி) இத்யாத₃ய:. (ஸ்தி₂ர:) இப்படி ஸர்வரஸிகனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே அல்பானுகூல்யம் பண்ணினாருக்கு, தனக்கு அந்தரங்க₃ரானார் விரோதி₄களானாலும் அவர்களால் அப்ரகம்ப்யனாயிருக்கை. 200. "न त्यजेयं कथञ्चन"

(ந த்யஜேயம் கத₂ஞ்சந), 201. "अभयं सर्वभूतेभ्यः" (அப₄யம் ஸர்வபூ₄தேப்₄ய:) a "என்னடியார் அது செய்யார்". (ஸ்தி₂ர:) ஆம்ரிதருடைய ப்ராதிகூல்யங்களாலும் அவி க்ருதனுயிருக்குமென்றுமாம். (ஸம:) ஆம்ரயிக்குமிடத்தில், ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதி₃களில் குறைந்திருந்தார்களேயாகிலும், ஆம்ரயணீயத்வே ஸமனுகை. 202. "समोऽहं सर्वभूतेषु" (ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு), b "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்", c "கொள்கை கொளாமை இலாதான்" (க்ருதீ) கர்த்தும் உத்₃யுக்தவாந். இப்படி ஆம்ரயித்தால், அவருடைய கர்த்தவ்யாம்மமெல்லாம் தனக்கே அனுஷ்டே₂யம் என்று இருக்கும்; "ஆதி₃கர்மணி க்த:". / ஆம்ரிதர் தன்னை லபி₄த்தால், இழந்தவர்கள் பெற்றாராயிருக்குமதன்றிக்கே தன் பேருயிருக்கை. 203. "अभिषिच्य च" (அபி₄ஷிச்ய ச), 204. "तव चार्थः प्रकल्पते" (தவ சார்த்த₂: ப்ரகல்பதே). (க்ருதஜ்ஞ:) இப்படித் தான் அவர்களுக்கு எல்லா உபகாரங்களைப் பண்ணினுலும், அவர்கள் அடியில் பண்ணின அல்பானு கூல்யத்தைக் * குவாலாக நினைத்திருக்கும். அவர்கள் பண்ணும் அபகாரமும் அறியான். 205. "अविज्ञाता सहस्रांशुः" (அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ம:). தான் பண்ணின உபகாரமும் அறியான். 206. "ऋणं प्रवृद्धमिव मे हृदयान्नापसर्पति" (ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே ஹ்ருத₃யாந்நாபஸர்ப்பதி) என்றிருக்குமவன். அவர்கள் திறத்தில் தான் செய்யப் பெருத குறையை நினைத்திருக்கும் என்றுமாம். 207. "शिरसा याचतः" (மிரஸா யாசத:). (த்வமஸி) ஆம்ரயத்தில் நலங்கள் கு₃ணம்பெருதபடி இருக்குமென்னுதல்; இக்

/ (அதி₄கபாட₂ம்) "ந ஸ்மரத்யபகாராணும் மதமப்யாத்மவத்தயா। கத₂ஞ்சிது₃பகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி ॥ உச்யமாநோऽபி பருஷம் நோத்தரம் ப்ரதிபத்₃யதே ॥".

* குவாலாக — பெரிதாக.

a பெரியாழ்வார்திருமொழி 4-9-2. b திருவாய் 1-6-3. c திருவாய் 1-6-5.

उपर्युपर्यब्जभुवोऽपि पूरुषान्प्रकल्प्य ते ये शतमित्यनुक्रमात् ।
गिरस्त्वदेकैकगुणावधीप्सया सदा स्थिता नोद्यमतोऽतिशेरते ॥ १९ ॥

19. உபர்யுபர்யப்₃ஜபு₄வோऽபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத் ।
கி₃ரஸ் த்வதே₃கைககு₃ணாவதீ₄ப்ஸயா
ஸதா₃ ஸ்தி₂தா நோத்₃யமதோऽதிஶேரதே ॥

கு₃ணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறும்படி ஸ்ப்ருஹணீய மாயிருக்கும் என்னுதல். (ஸ்வப₄ாவத:) இக்கு₃ணங்கள் ஆவித்₃யகமன்று என்னுதல்; ஆவித்₃யகம் — அவித்₃யா கல்பிதம். ஔபாதி₄கம் என்னலாகாதபடி §நைஸர்க்கி₂கம் என்னுதல். (ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாம்ருதோத₃தி₄:) எல்லா கு₃ணங்களும் கல்யாணமாய், நிரதிஶயபோ₄க்₃யங்களுமாய், அனுப₄விக்க இழிந்தார்க்குக் கரைகாணவொண்ணுமைக்கு ஒரு கடலென்னுமத்தனை என்கிருர். 108. "मतिक्षयान्निवर्तन्ते न गोविन्दगुणक्षयात्" (மதிக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந கோ₃விந்த₃-கு₃ணக்ஷயாத்). 18.

19. பதவுரை:— அப்₃ஜபு₄வ: உபரி உபரி அபி—ப்₃ரஹ்மாக்களுக்கு மேலும் மேலும், தே யே ஶதம் இதி அநுக்ரமாத்—"தே யே ஶதம்" என்று அடிக்கடி படிப்பதன் மூலம், பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய—ப்₃ரஹ்மாக்களைக் கற்பித்து, த்வத் ஏகைக கு₃ண அவதி₄ ஈப்ஸயா—உன்னுடைய ஒவ்வொரு குணத்தினுடையவும் எல்லையைக் காண்கையிலே இச்சை₂யாலே, ஸதா₃ ஸ்தி₂தா:—எப்போதும் இருக்கின்றவையான, கி₃ர:—வேத₃வாக்கியங்களானவை, உத்₃யமத:—ஆரம்ப₄த₃ஶையைக் கடந்து, ந அதிஶேரதே—மேல் செல்லவில்லை.

அவ:— (உபர்யுபரி) இக்கு₃ணங்களுக்கு ஸங்க்₂யை யில்லாதவோபாதி, ஓரோ கு₃ணங்களுக்கு அவதி₄யில்லை என்கிருர்.

---

§ நைஸர்க்கி₂கம் — இயற்கையானது.

வ்யா:— (அப்₃ஜபு₄வ: உபர்யுபரி தே யே ஶதமித்யநுக்ர மாத் பூருஷாந் ப்ரகல்ப்ய) திருநாபீ₄கமலத்திலே அவ்யவ தா₄நேந பிறந்து, அவனோடே ஓதின சதுர்முக₂னுக்கு மேலே, அவனை மனுஷ்யர் கோடியிலே நிறுத்தி, 'தே யே ஶத'க்ரமத்தாலே மனுஷ்யக₃ந்த₄ர்வாதி₃ ப்₃ரஹ்மாந்த மாக, அநந்தாவதி₄ஸித்₃த்₄யர்த்த₂மாக ப்₃ரஹ்மாக்களைக் கற்பித்து. (ஏகைககு₃ணாவதீ₄ப்ஸயா ஸதா₃ ஸ்தி₂தா கி₃ர:) ஆனந்த₃கு₃ணம் ஒன்றையும் எல்லை காண்கையிலே இச்சை₂யாலே உத்₃யோகி₃த்து, ஸர்வகாலமும் ஸ்தி₂தை களான வைதி₃க கீ₃ர்களானவை. 'ஏகைக' என்கையாலே, ஜ்ஞாநாநந்தா₃வஹமான யுவத்வாதி₃களை நினைக்கிறது. 'ஸதா₃ ஸ்தி₂தா கி₃ர:' என்று நித்யத்வாபௌருஷேயத் வங்களைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். வேதா₃க்ஷரராஶியென் றதே, கீ₃ர்கள் என்கிறது, 208. "वेदशब्देभ्य एवादौ" (வேத₃ஶப்₃தே₃ப்₄ய ஏவாதௌ₃) என்கிறபடியாலே லௌகிகஶப்₃த₃ங்களும் வைதி₃கஶப்₃த₃ங்களாகையாலே சொல்லுகிறது. அவை அந்த கு₃ணங்களைக் கண்டபடி யென்? என்னில்: (நோத்₃யமதோऽதிஶேரதே) உத்₃யோக₃ த₃ஶையான இதொழிய, மேல் கால்வாங்கிற்றினவில்லை. 209. "सैषानन्दस्य मीमांसा भवति" (ஸைஷாநந்த₃ஸ்ய மீமாம்ஸா ப₄வதி) இத்யாரப்₄ய, 209. "स एको ब्रह्मण आनन्दः" (ஸ ஏகோ ப்₃ரஹ்மண ஆநந்த₃:) இதி. (யுவா ஸ்யாத்) ஸ்வரூபகு₃ணங் களுக்கும் உபலக்ஷணமாதல்; யுவத்வத்தால் வந்த தேஜஸ் ஸைச் சொல்லுதல். 'அத்₄யாயக' இதி ஜ்ஞாநம்; 'ஆஶிஷ்ட₂' இதி ஶக்தி:; 'த்₃ரடி₄ஷ்ட₂' இதி வீர்யம்; 'ப₃லிஷ்ட₂' இதி ப₃லம்; 'தஸ்யேயம்' இதி ஐஶ்வர்யம். 210. "त्वय्युदिता तव युवत्वमुखैर्गुणौघैः" (த்வய்யுதி₃தா தவ யுவ த்வமுகை₂ர் கு₃ணௌகை₄:) இத்யாத₃ய:. (உத்₃யமத:) உத்₃யோகா₃த். (நாதிஶேரதே) அதிக்ரமணஸமர்த்தா₂ ந ப₄வந்தி.

19.

त्वदाश्रितानां जगदुद्भवस्थितिप्रणाशसंसारविमोचनादयः।
भवन्ति लीला विधयश्च वैदिकास्त्वदीयगम्भीरमनोनुसारिणः॥ २०॥

20. த்வத3ாஶ்ரிதாநாம் ஜக3து3த்3ப4வஸ்தி2தி-
ப்ரணாஶஸம்ஸாரவிமோசநாத3ய: |
ப4வந்தி லீலா வித4யஶ்ச வைதி3காஸ்
த்வதீ3யக3ம்பீ4ரமநோநுஸாரிண: ||

---

20. பதவுரை (1):— த்வத3ாஶ்ரிதாநாம் — (பிரமன் முதலிய) உன்னுடைய அடியார்களுக்கு, **ஜக3த் உத்3ப4வ ஸ்தி2தி ப்ரணாஶ ஸம்ஸார விமோசந ஆத3ய:**—உலகத்தைப் படைப்பது, காப்பது, அழிப்பது, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டு விப்பது முதலியவை, **லீலா: ப4வந்தி**—விளையாட்டாக இருக்கின்றன; **வைதி3கா: வித4ய: ச**—வேத3 விதி4களும், **த்வதீ3ய க3ம்பீ4ர மநோநுஸாரிண: ப4வந்தி**—உன்னுடைய அடியார்களுடைய க3ம்பீ4ரமான திருவுள்ளத்தைப் பின் செல்லுகின்றவைகளாக இருக்கின்றன.

பதவுரை (2):— ஜக3த் உத்3ப4வ ஸ்தி2தி ப்ரணாஶ ஸம்ஸார விமோசந ஆத3ய:—உலகத்தைப் படைப்பது, காப்பது, அழிப்பது, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிப்பது முதலிய, **லீலா:**—(உன்னுடைய) விளையாட்டுகள், **த்வத் ஆஶ்ரிதாநாம் ப4வந்தி** — உன்னுடைய அடியார்களுக்காக ஆகின்றன ; **வைதி3கா: வித4ய: ச** — வேத3விதி4களும், **த்வதீ3ய க3ம்பீ4ர மநோநுஸாரிண: ப4வந்தி** — உன்னுடையதான க3ம்பீ4ரமான திருவுள்ளத்தைப் பின் செல்லுகின்றவைகளாக இருக்கின்றன.

அவ:— (த்வத3ாஶ்ரிதாநாமிதி) கீழ்ச்சொன்ன கு3ணங்களுக்கு பே4ாக்தாவான ஆஶ்ரிதர் பெருமையை அருளிச் செய்கிறார். **211. "अस्मिन्नस्य च तद्योगं शास्ति"** (அஸ்மிந்நஸ்ய ச தத்3யோக3ம் ஶாஸ்தி) என்று இவனாலே வந்த பெருமையை உடையவர்கள் அளவு இதுவானால், அவன்

பெருமை பரிச்சே₂தி₃க்கவொண்ணுது என்னுமிடம் கிம்புநர் ந்யாயஸித்₃த₄மன்றே என்கிருர் என்றுமாம்.

வ்யா:— **(த்வத₃ாஶ்ரிதாநாம்)** ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதீ₃நாம் ஸநகாதீ₃நாம் ச. தேவரை தூரநின்று ஆஶ்ரயிக்கிற ப்₃ரஹ்மாதி₃கள், ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திஸம்ஹாரங்களை உபதே₃ஶக்ரமத்தாலே பெற்று, ஸம்ஸாரவிமோசநத்தையும் பண்ண ஶக்தரானபின்பு, அநந்யப்ரயோஜநராய் ஆஶ்ரயிக்கும்மவர்கள் அவற்றைச் செய்யப் பார்த்தால் லீலையாகா நின்றது. முக்தர் தேவரோடே லீலாரஸம் அனுப₄விக்கும் போது ஸங்கல்பத்தாலே ஜ்ஞாத்யாதி₃களை ஸ்ருஷ்டித்திறே அனுப₄விப்பது. 212. **"सङ्कल्पादेव तत् श्रुतेः"** (ஸங்கல்பாதே₃வ தச்ச₂ருதே:), 213. **"सङ्कल्पादेवास्य पितरस्समुत्तिष्ठन्ति"** (ஸங்கல்பாதே₃வாஸ்ய பிதரஸ் ஸமுத்திஷ்ட₂ந்தி). ஜக₃த் ஸ்ருஷ்ட்யாதி₃யில் ப்ராப்தியில்லாமை போக்கி, ஶக்தியில்லாமையாலே தவிருகிருரல்லர். ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே அநேக ஶரீராந்த:ப்ரவேஶநியமநங்களை நினைக்கிறது. 214. **"जगद्व्यापारवर्ज"** (ஜக₃த்₃வ்யாபாரவர்ஜம்), 215. **"भोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च"** (போ₄கமாத்ரஸாம்யலிங்கா₃ச்ச). அத₂வா, **(ஜக₃து₃த்₃ப₄வஸ்தி₂திப்ரணாஶ ஸம்ஸாரவிமோசநாத₃ய: லீலா: த்வத₃ாஶ்ரிதாநாம் ப₄வந்தி)** முமுக்ஷுஸிஸ்ருக்ஷயாவிறே ஸ்ருஷ்ட்யாதி₃கள். நிரதிஶயபோ₄க்₃யதையே ஸ்வரூபமாயிருக்க, ஸம்ஸாரவிமோசகரென்கிறது ஆஶ்ரிதார்த்த₂மாகவிறே. ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே தத₃ர்த்த₂மான அநேகாவதாரங்கள், திருக்குரவையிலே அநேகவிக்₃ரஹபரிக்₃ரஹாதி₃கள். **(வித₄யஶ்ச வைதி₃கா:)** 216. **"इदं कुरु। इदं मा कार्षीः॥"** (இத₃ம் குரு। இத₃ம் மா கார்ஷீ:॥) என்று ஸ்வதந்த்ரமான வைதி₃கவிதி₄களும். **(த்வதீ₃யக₃ம்பீ₄ரமநோநுஸாரிண:)** அநந்யப்ரயோஜனராய் ஆஶ்ரயித்தவர்களுடைய க₃ம்பீ₄ரமான மனஸ்ஸைப் பின்செல்லாநின்றன. மனஸ்ஸுக்கு க₃ம்பீ₄ரத்வமாவது:— க்ஷுத்₃ரமான ஐஶ்வர்யாதி₃களில் கால் தாழாதே, அநந்யப்ரயோஜனமாகை. 217.

नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये।
नमो नमोऽनन्तमहाविभूतये नमो नमोऽनन्तदयैकसिन्धवे॥ २१॥

21. நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூ₄மயே
நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூ₄மயே ।
நமோ நமோऽநந்தமஹாவிபூ₄தயே
நமோ நமோऽநந்தத₃யைகஸிந்த₄வே ॥

"ब्रह्मवादिनो वदन्ति" (ப்₃ரஹ்மவாதி₃நோ வத₃ந்தி) 88. "स होवाच व्यासः पाराशर्यः" (ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:), 218. "ये तत्र ब्राह्मणास्संमर्शिनः" (யே தத்ர ப்₃ராஹ்மணாஸ் ஸம்மர்ஶிந:) இத்யாரப்₄ய, 218. "यथा ते तत्र वर्तेरन् तथा तत्र वर्तेथाः"(யதா₂ தே தத்ர வர்த்தேரந் ததா₂ தத்ர வர்த்தேதா₂:) a"நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்று ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் இவ்வளவு அவகா₃ஹியாதார்க்கு, 219. "निदिध्यासितव्यः" (நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:), 220. "विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत" (விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத), 221. "आत्मानं ध्यायीत" (ஆத்மாநம் த்₄யாயீத) என்று விதி₄க்கிறதிறே. த்வதீ₃யமான க₃ம்பீ₄ரமனஸ்ஸை அனுஸரியாநின்றன என்றுமாம். 222. "श्रुतिः स्मृतिर्ममैवाज्ञा" (ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா). 20.

21. பதவுரை:— **வாங்மநஸ அதிபூ₄மயே**—(ஸ்வயத்னத்தால் அறிய நினைப்பவர்களுடைய) வாக்குக்கும், மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவனான உனக்கு, **நம: நம:**—நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்; **வாங்மநஸ ஏக பூ₄மயே**—(நீ காட்டக் கண்டவருடைய) வாக்குக்கும், மநஸ்ஸுக்குமே நிலமாயிருக்கிற உனக்கு, **நமோ நம:**—நமஸ்காரம்; **அநந்த மஹா விபூ₄தயே**—அளவற்ற பெரிய ஐஶ்வர்யத்தை உடைய உனக்கு, **நமோ நம:**— நமஸ்காரம்; **அநந்த த₃யா ஏக ஸிந்த₄வே**—அளவற்ற கருணைக்கு ஒரு கடலாயிருக்கும் உனக்கு, **நமோ நம:**— நமஸ்காரம்.

---

a திருவாய் 9-6-2.

அவ:—(நமோ நம இதி) இதுக்குக் கீழ் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தால் வந்த உத்கர்ஷத்துக்கும், உப₄யவிபூ₄தி யோக₃த்தால் வந்த ஐஶ்வர்யத்துக்கும், கு₃ணோத்கர்ஷத்தால் வந்த நீர்மைக்கும் தோற்று, 104. "**जितन्ते**" (ஜிதந்தே) என்னும் ஶ்வேதத்₃வீபவாஸிகளைப் போலேயும், 77. "**नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते**" (நம: புரஸ்தாத₃த₂ ப்ருஷ்ட்ட₂தஸ்தே) என்ற அர்ஜுனனைப்போலேயும், ^{a} "யாருமோர் நிலைமையன்" என்ற ஆழ்வாரைப்போலேயும், ஶரண்யனுடைய பெருமையை அனுஸந்தி₄க்கிறார். இதுக்கு முன்பு ப்ராப்யஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாய், இதில் ப்ராப்தாவின் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது என்றுமாம். கீழ் ஶரண்ய ஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாய், மேல் சொல்லப்படுகிற ஶரணாக₃தியை இதில் ப்ரஸ்தாபிக்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (வாங்மநஸாதிபூ₄மயே நமோ நம:) எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதி₄கரும் ஸ்வயத்நத்தால் அறியப்புக்கால், அவர்களுக்கு வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு அபூ₄மியாய் இருக்கிற உனக்கு. 5. "**यतो वाचो निवर्तन्ते**" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே), 111."**यन्नायं भगवान् ब्रह्मा जानाति पुरुषोत्तमम्**" (யந்நாயம் ப₄க₃வாந் ப்₃ரஹ்மா ஜாநாதி புருஷோத்தமம்). 'நம:' என்று அஹங்காரமில்லாத ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. 223. "**अनात्मन्यात्मबुद्धिः**" (அநாத்மந்யாத்மபு₃த்₃தி₄:) 61. "**अहमपि न मम**" (அஹமபி ந மம) இத்யாரப்₄ய, 61. "**इत्येवममतां योजयत्यतो नम इति**" (இத்யேவமமதாம் யோஜயத்யதோ நம இதி) 224. "**द्व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युस्त्र्यक्षरं ब्रह्मणः पदम्**" (த்₃வ்யக்ஷரஸ்து ப₄வேந்ம்ருத்யுஸ் த்ர்யக்ஷரம் ப்₃ரஹ்மண: பத₃ம்) இத்யாதி₃. நமஶ்ஶப்₃த₃ம் * பர்யாயமாகையாலே ஶரணாக₃தியை ப்ரஸ்தாபிக்கிறதாகவுமாம். § வீப்ஸையாலே, அந்த ஸ்வபா₄வத்துக்குத் தோற்று அருளிச்செய்கிறார்.

---

* பர்யாயம்—ஒரே அர்த்த₂த்தையுடைய இரண்டு சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று பர்யாயம் எனப்படும்.

§ வீப்ஸை—ஒரு தடவைக்குமேல் படித்தல். ^{a} திருவாய் 1-3-4.

न धर्मनिष्ठोऽस्मि न चात्मवेदी न भक्तिमांस्त्वच्चरणारविन्दे।
अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य! त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये॥ २२॥

22. ந த₄ர்மநிஷ்ட்டே₂ாऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ₃
ந ப₄க்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே₃ ।
அகிஞ்சநோऽநந்யக₃திஶ் ஶரண்ய !
த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே ॥

---

225. **"सकृत्ते नमः। द्विस्ते नमः ॥"** (ஸக்ருத்தே நம:। த்₃விஸ்தே நம: ॥) இத்யாரப்₄ய, 225. **"सहस्रकृत्वस्ते नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः ॥"** (ஸஹஸ்ரக்ருத்வஸ்தே நம:। அபரிமிதக்ருத்வஸ்தே நம: ॥) இத்யாதி₃. **(வாங்மநஸைகபூ₄மயே நமோ நம:)** நீ காட்டக் காண்பாருடைய வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு நிலமாயிருக்கிற உனக்கு. 226. **"भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः।"** (ப₄வந்தி ப₄ாவா பூ₄தாநாம் மத்த ஏவ ப்ருத₂க்₃வித₄ா:।) இத்யாதி₃. **(அநந்தமஹாவிபூ₄தயே)** அபரிச்சே₂த்₃யோப₄யமஹாவிபூ₄திகனாய் இருக்கிற உனக்கு. வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு அபூ₄மியாகைக்கு அடி அபரிச்சே₂த்₃ய மஹாவிபூ₄திகனாய் இருக்கை. **(அநந்ததயைகஸிந்த₄வே)** உன்னை வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கு ஏகபூ₄மியாம்படி பண்ணும் அபரிச்சே₂த்₃யத₃யைக்கு ஒரு ஸிந்து₄வாயிருக்கிற உனக்கு. 227. **"यदि शक्नोषि गच्छ त्वं"** (யதி₃ ஶக்நோஷி க₃ச்ச₂ த்வம்) என்று ஸர்வஶக்தியை ஓர் இடைச்சி பரிச்சே₂தி₃க்கலாம்படியிறே க்ருபையினுடைய நிரவதி₄கத்வம். 21.

22. பதவுரை:— **ஶரண்ய**—ஶரணமடையத்தகுந்த எம்பிரானே!, **த₄ர்மநிஷ்ட₂: ந அஸ்மி**—(அடியேன்) கர்மயோக₃த்தில் நிலைநின்றவன் அல்லேன்; **ஆத்மவேதீ₃ ச ந அஸ்மி**— ஆத்மஜ்ஞாநமும் உடையேனல்லேன்; **த்வத் சரண அரவிந்தே₃**—உன் திருவடித் தாமரைகளில், **ப₄க்திமாந் ந அஸ்மி**—ப₄க்தியை உடையவன் அல்லேன்; **அகிஞ்சந:**— ஒரு உபாயமுமற்றவனும், **அநந்யக₃தி:**—வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன், **த்வத் பாத₃மூலம்**—உன் திருவடித்

தாமரைகளை, யே — ஶரணம் ப்ரபத்₃உபாயமாக நிஶ்ச யிக்கிறேன்.

அவ:—(ந த₄ர்மநிஷ்ட்டே₂ாऽஸ்மி) தம்முடைய அதி₄காரத் தைச் சொல்லிக்கொண்டு ப்ரஸ்துதமான ப்ரபத்தியை ப்ரயோகி₃க்கிருர். கீழ்ச்சொன்ன உபேயாநுகூலமான உபாயத்தை அனுஷ்டி₂க்கிறது என்றுமாம். கீழ் "த்வாம் ஶீல", "உல்லங்கி₄த" என்கிறவிடத்திலே து₃ஷ்ப்ரக்ருதி கள் உன் பெருமையை அறியார்கள்; ஸத்ப்ரக்ருதிகள் அறிவார்கள் என்ருர். "நமோ நம:" என்கிற ஶ்லோகத் திலே, ஸ்வரூபத்தைப் பரதந்த்ரமாக உணர்ந்தவனுக்கே இவ்விஷயம் ப்ராப்யமாவது; ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ப்ராப்யமன்று என்கிறது. ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில், ஸ்வஶக்திகொண்டு ஆஶ்ரயிக்கும் விஷயமன்று; தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆஶ்ரயிக்கும் விஷயம் என்கிருர்.

வ்யா:— (ந த₄ர்மநிஷ்ட்டே₂ாऽஸ்மி) தா₄ர்மிகனுக என் கிறேனல்லேன்; நாஸ்திகன் என்கிறேனல்லேன்; த₄ர்மத் தில் நிஷ்ட்டை₂ உடையேனல்லேன். சிலா் தா₄ர்மிகன் என்று நினைக்கைக்கும், நானும் 'எனக்கு நன்மையுண்டு' என்று ப்₄ரமிக்கைக்கும், தானே சில ப்ரவர்த்தியாநின்ருனுகில் 'தானே செய்திடுக' என்று நீ கைவிடுகைக்கும் வேண்டுவதுண்டித்தனை. உன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கு ஹேதுவாக₃ வேண்டும்படியான ப்ரவ்ருத்தியில் நிஷ்டை₂ யில்லை என்கை. (ந சாத்மவேதீ₃) ஆத்மத₃ர்ஶநம் பண்ணிப் போருமவர்களைப்போலே சொல்லி நிர்ப்ப₃ந்தி₄க்கிறேனல் லேன். கர்மயோக₃ாநுஷ்ட₂ாநத்தாலே க்ஷீணபாபனுனவனுக்கு ஆத்மயாத₂ாத்ம்ய த₃ர்ஶநமாயிருக்க, அது இல்லை என்றபோதே, தத்ஸாத்₄யமான ஜ்ஞாநமில்லாமை அர்த்த₂ ஸித்₃த₄மாயிருக்க, ஜ்ஞாநமில்லை என்கிறது;— 228. "**बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्**" (ப₃ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்) என்று ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரத்தாலே ஜ்ஞாநம் பிறக்கலா

மிறே என்னில், அதுவுமில்லை என்கிறுர். (த்வச்சரணு ரவிந்தே₃ ந ப₄க்திமாந்) இவ்வாத்மாவுக்கு நாத₂னுயிருந்துள்ள உன்னுடைய நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான திருவடிகளில் அனவரதப₄க்தியை உடையேனல்லேன். கர்மஜ்ஞாநங்களை அங்க₃மாகவுடைத்தான ப₄க்தி; அங்க₃ந்தானில்லை என்றபோதே இதுவுமில்லையன்றே? என்னில்: பூர்வோக்த ப்ரகாரத்திலே ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரம் உதவி உண்டாகலாமிறே என்னில், அதுவுமில்லை என்கை. a "குளித்து மூன்றனலை", b "நோற்ற நோன்பு", c "கறவைகள் பின் சென்று" என்று. (அகிஞ்சந:) என்று—அனுதாபமென்ன, இவை உண்டாகைக்கு உறுப்பான ஆத்மகு₃ணமென்ன, அதி₄காரிஶக்திவாஞ்ச₂ாதி₃களென்ன இவற்றை உடையேனல்லேன். (அநந்யக₃தி:) இப்படி நம்மைக் கிட்டுகைக்குக் கைம்முதல் இல்லையாகில், புறம்பே ரக்ஷகராயிருப்பார் பக்கலிலே போனுலோ? என்னில், புறம்பு ஒரு புகலில்லை என்னுதல்; b "உன்னை விட்டொன்றும் ஆற்றகிற்கின்றிலேன்" என்கிறபடியே, உன்னையொழியச் செல்லாது என்னுதல். (ஶரண்ய) தன்பக்கல் முதலில்லாதார்க்கு ஶரணவரணுர்ஹனிறே. * (த்வத்பாத₃மூலம்) தேவர் திருவடிகளை. மூலமென்றது, ஸௌலப்₄யாதி₃கு₃ணங்களையும், இதராவயவங்களையுமொழிய, திருவடித் தாமரைகளை நினைக்கிறது. (ஶரணம் ப்ரபத்₃யே) விரோதி₄நிவ்ருத்தி பூர்வகமான கைங்கர்யஸித்₃தி₄க்கு உபாயமாக அத்₄யவஸிக்கிறேன். 229. "उपाये गृहरक्षित्रोः" (உபாயே க்₃ருஹ ரக்ஷித்ரோ:) அஹிர்பு₃த்₄ந்ய ஸம்ஹிதையிலே இதினுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது; 230. "अहमस्म्यपराधानामालयः"

---

* (அதி₄கபாட₂ம்) .. நிருபாதி₄கஶரண்யராகையாலே ருசியே வேண்டுவது. தேவரைப் பெறுகைக்கு ஒரு கைம்முதல் வேண்டாவிறே. (த்வத்பாத₃மூலம்) 49. "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்ற தேவரீர் திருவடிகளே மூலம்.

---

a திருமாலை-25. b திருவாய் 5-7-1. c திருப்பாவை-28.

न निन्दितं कर्म तदस्ति लोके सहस्रशो यन्न मया व्यधायि।
सोऽहं विपाकावसरे मुकुन्द! क्रन्दामि संप्रत्यगतिस्तवाग्रे॥२३॥

23. ந நிந்தி₃தம் கர்ம தத₃ஸ்தி லோகே
ஸஹஸ்ரஶோ யந்ந மயா வ்யதா₄யி।
ஸோऽஹம் விபாகாவஸரே முகுந்த₃!
க்ரந்தா₃மி ஸம்ப்ரத்யக₃திஸ் தவாக்₃ரே ॥

(அஹமஸ்ம்யபராத₄நாமாலய:); ஶ்வேதாஶ்வதரே, 38. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं" (யோ ப்₃ரஹ்மாணம் வித₃தா₄தி பூர்வம்). இந்த ஶ்லோகத்தாலே அதி₄காரிஸ்வரூபமும், ஶரணாக₃தி ப்ரயோக₃மும் சொல்லிற்றுயிற்று. 22.

23. பதவுரை:— முகுந்த₃—முக்தியை அளிக்கும் எம்பிரானே! யத் நிந்தி₃தம் கர்ம—யாதொரு நிந்திக்கப்பட்ட காரியம், மயா—அடியேனால், ஸஹஸ்ரஶ:—ஆயிரக்கணக்கான தடவை, ந வ்யதா₄யி—செய்யப்படவில்லையோ, தத்—அப்படிப்பட்ட தீச்செயல், லோகே—ஶாஸ்திரத்திலேயே, ந அஸ்தி—இல்லை; ஸ: அஹம்—அப்படிப்பட்ட அடியேன், விபாக அவஸரே ஸம்ப்ரதி — (அந்தக் கர்மங்கள்) ப₂லனைக் கொடுக்கும் த₃ஶையாகிய இப்பொழுது, அக₃தி:—வேறு புகலற்றவனாய், தவ அக்₃ரே—தேவரீருக்கு முன்னால், க்ரந்தா₃மி—கதறுகிறேன்.

அவ:— (ந நிந்தி₃தம்) "அனுகூலங்கள் இல்லையென்று வெறுக்கவேண்டா; உண்டான யோக்₃யதையையும் அழிக்கவற்றான நிஷித்₃தா₄னுஷ்டா₂னங்கள் இல்லையாகில், நன்மைகளை உண்டாக்கிப் புருஷார்த்த₂த்தையும் தருகிறோம்" என்று ப₄க₃வத₃பி₄ப்ராயமாக, ப்ரதிகூலங்களாலே பூர்ணன் என்கிறார்.

வ்யா:— (ஸஹஸ்ரஶோ யந்ந மயா வ்யதா₄யி, நிந்தி₃தம் கர்ம தத் லோகே நாஸ்தி) ஆயிரம் மடங்கு என்னால்

பண்ணப்படாதது யாதொரு நிந்தி₃த கர்மம் உண்டு,— அதிபாதக மஹாபாதகாதி₃கள், அது ஶாஸ்த்ரத்தில் இல்லை. அனுஷ்ட₂ாதாக்கள் பக்கல் இல்லாத நிஷித்₃த₄ங்களும் ஶாஸ்த்ரத்திலே காணலாமிறே. **(ஸோஹம்)** நிஷித்₃த₄ங்களை அனுஷ்டி₂த்து ப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் இழியாதே, தப்பச்செய்தோம் என்கிற அனுதாபமுமின்றிக்கே இருக்கிறநான். **(விபாகாவஸரே)** அவை பக்வமாய், அனுப₄வத்தையொழியப் போக்கிடமில்லாத அவஸ்தை₂யில். **(முகுந்த₃)** முக்திபூ₄மிப்ரத₃! இத்து₃ர்த₃ஶையை ப்ராப்தனானவனுக்கும், தேவரே உஜ்ஜீவநஹேது என்னும் இத்தையே பு₃த்₃தி₄ பண்ணி. 231. "**दुराचारोऽपि सर्वाशी कृतघ्नो नास्तिकः**" (து₃ராசாரோऽபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்₄நோ நாஸ்திக:) 232. "**दोषो यद्यपि तस्य स्यात्**" (தோ₃ஷோ யத்₃யபி தஸ்ய ஸ்யாத்), 233. "**वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्**" (வத₄ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த₂: க்ருபயா பர்யபாலயத்), 42. "**तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रयच्छन्ति**" (தஸ்மாத₃பி வத்₄யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச₂ந்தி). அஹிர்பு₃த்₄ந்யஸம்ஹிதாயாம், 234. "**अनेनैव प्रपन्नस्य भगवन्तं सनातनम्। तस्यानुबन्धाः पाप्मानस्सर्वे नश्यन्ति तत्क्षणात्॥ कृतान्यनेन सर्वाणि तपांसि तपतां वर। सर्वे तीर्थास्सर्वयज्ञास्सर्वदानानि तत्क्षणात्॥ कृतान्येतेन मोक्षश्च तस्य हस्ते न संशयः॥**" (அநேநைவ ப்ரபந்நஸ்ய ப₄க₃வந்தம் ஸநாதநம்। தஸ்யாநுப₃ந்த₄ா: பாப்மாநஸ் ஸர்வே நஶ்யந்தி தத்க்ஷணாத்॥ க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம் வர। ஸர்வே தீர்த்த₂ாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதா₃நாநி தத்க்ஷணாத்॥ க்ருதாந்யேதேந மோக்ஷஶ்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம்ஶய: ॥). **(அக₃தி:)** தேவரீருடைய நீர்மையேயன்றியே, என்னுடைய க₃திஶூந்யதையே ஹேதுவாக. **(ஸம்ப்ரதி க்ரந்த₃ாமி)** தேவருக்குப் பரிஹரிக்கவொண்ணாத த₃ஶையிலே, தேவர் பக்கல் கு₃ணஹாநியை ஶம்ஸிக்கும்படி, ஸாத₄நாநுஷ்ட₂ானம் பண்ணிப் ப₂லம் பெறுதாரைப்போலே கூப்பிடாநின்றேன். **(தவாக்₃ரே)** 235. "**ह्रीरेषा हि ममातुला**" (ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா) என்கிற தேவர் திருமுன்பே. 23.

निमज्जतोऽनन्तभवार्णवान्तश्चिराय मे कूलमिवाऽसि लब्धः।
त्वयापि लब्धं भगवन्निदानीमनुत्तमं पात्रमिदं दयायाः॥ २४॥

24. நிமஜ்ஜதோऽநந்தப₄வார்ணவாந்தஶ்-
சிராய மே கூலமிவாஸி லப்₃த₄:।
த்வயாபி லப்₃த₄ம் ப₄க₃வந்நித₃ாநீ-
மநுத்தமம் பாத்ரமித₃ம் த₃யாயா:॥

---

24. பதவுரை:— அநந்த—(தே₃ஶத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துவினாலும்) அளவற்றவனான எம்பிரானே! ப₄வ அர்ணவ அந்த: — ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள்ளே, சிராய நிமஜ்ஜத: மே—நெடுநாள் அழுந்துகிற எனக்கு, கூலம் இவ லப்₃த₄: அஸி—கரைபோல் நீ கிடைத்தாய்; ப₄க₃வந்!—ப₄க₃வானே!, த்வயா அபி—உன்னாலும், இத₃ாநீம்—இப்பொழுது, த₃யாயா: அநுத்தமம் பாத்ரம் இத₃ம் லப்₃த₄ம்—(உன்) அருளுக்கு உயர்ந்த பாத்திரமாகிய இந்த வஸ்து (அடியேன்) அடையப்பட்டது.

அவ:— (நிமஜ்ஜத:) "உம்முடைய பூர்வவ்ருத்தி இதுவாயிருக்க, 'க்ரந்த₃ாமி' என்று நம் குற்றம்போல் கூப்பிடுவது எத்தாலே?" என்ன, "ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே அழுந்துகிற எனக்கு, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உன் வாசியை அறிவித்தாய்; அ'கூசம் செய்யாது கொண்டாய் என்னைக் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோ' என்கிற ப்ராங்ந்யாயத்தாலே உன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கைக்கும் அந்த க்ருபையே ஹேதுவென்று, த₃யைகரக்ஷ்யத்வத்தாலே கூப்பிடுகிறேன்" என்கிறார்; "எனக்கு தேவரை லபி₄க்கை பெறாப்பேறுப்போலேயிறே, தேவருடைய க்ருபைக்கும் என்னுடைய லாப₄ம்" என்கிறார்.

வ்யா:— (அநந்தப₄வார்ணவாந்தர் நிமஜ்ஜத:). (அநந்த) த்ரிவித₄பரிச்சே₂த₃ரஹித! என்னுடைய ஸம்ஸாரத்தைப் பரிச்சே₂தி₃க்கிலும், தேவருடைய ப்ரப₄ாவத்தைப் பரிச்

அ திருவாய் 10-10-2.

अभूतपूर्वं मम भावि किं वा सर्वं सहे मे सहजं हि दुःखम्।
किन्तु त्वदग्रे शरणागतानां पराभवो नाथ! न तेऽनुरूपः॥२५॥

25. அபூ₄தபூர்வம் மம ப₄ாவி கிம் வா
ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி து₃:க்க₂ம் ।
கிந்து த்வத₃க்₃ரே ஶரணாக₃தாநாம்
பராப₄வோ நாத₂! ந தேऽநுரூப: ॥

சே₂தி₃க்க ஒண்ணுது என்கை. ப₄வார்ணவவிஶேஷண மாய், கரை காண ஒண்ணுத ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே a "ஆவாரார் துணையென்று அலை நீர்க்கடலுள் அழுந்தும்" என்கிறபடியே அழுந்துகிற எனக்கு என்னவுமாம். ஸநகாதி₃களைப்போலே கண்பற்றிலே இருந்தேனே? (சிராய) அநாதி₃காலமெல்லாம் அழுந்துகிற எனக்கு. அழுந்துகை யொழியப் பரிஹாரம் பார்க்க அறியாத எனக்கு. (கூலமிவ லப்₃தே₄ாऽஸி) b "உன் பேரருளால் இக்கரையேறி" என்னும்படியே அழுந்துகிறவிடத்திலே கரை கிட்டினுற்போல லப்₃த₄ஞகாநின்றுய். (த்வயாபி லப்₃த₄ம்) தேவராலும் லபி₄க்கப்பட்டது. எனக்கு தேவர் பெருப்பேருனைப்போலே யிறே c 'எதிர் சூழல் புக்குத்' திரிந்த தேவர்க்கும் இவ்வஸ்து. (ப₄க₃வந்) ஜ்ஞாநாதி₃கு₃ணபரிபூர்ணரான தேவருடைய பேறு என்னுமிடம் நானே சொல்லவேண்டுமோ? என்கை. (இதா₃நீம்) தேவரும் நம்மை அற்றுவிடும்படியான து₃ர் த₃ஶையிலே. (அநுத்தமம் பாத்ரம்) உத்தமோத்தமமான பாத்ரம். (இத₃ம்) ரக்ஷாபேக்ஷைக்கு இனியில்லை என்னும் இவ்வஸ்து. (த₃யாயா:) ரக்ஷ்யவிஷயம் உண்டாகில் தான் உண்டாம் தேவர் த₃யைக்கு. 24.

25. பதவுரை:— நாத₂ — நாத₂னே!, மம — எனக்கு, அபூ₄தபூர்வம்—இதற்கு முன் ஏற்படாத, கிம் வா து₃:க்க₂ம் ப₄ாவி? — என்ன து₃க்க₂ம் இனிமேல் உண்டாகிவிடப்

---

a திருவாய் 5-1-9. b பெரியாழ் திரு 5-3-7. c திருவாய் 2-7-6.

போகிறது? ஸர்வம் ஸஹே — எல்லா து3க்க2ங்களையும் பொறுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறேன்; **து3:க்க2ம் மே ஸஹஜம் ஹி** — துன்பமென்பது என்னுடன் கூடப்பிறந்ததன்றோ; **கிந்து** — ஆனால், **த்வத3க்3ரே** — தேவரீருக்கு முன்னால், **ஶரணாக3தாநாம் பராப4வ:**—வந்து ஶரணமடைந்தவர்களுக்கு (ஏற்படும்) அவமானம், **தே ந அநுரூப:** — உனக்குத் தகுந்ததன்று.

அவ:— (அபூ4தபூர்வமிதி) நம் பக்கல் ந்யஸ்தப4ரரா யிருக்கிற உமக்கு, 236. "**तत्तस्य सदृशं भवेत्**" (தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்) என்கிறபடியே கண்டிருக்கை ஸ்வரூபமாயிருக்க, இங்ஙனே நிர்ப3ந்தி4க்கக்கடவீரோ? என்ன, "என்னுடைய அநர்த்த2த்தைப் பரிஹரிக்கச் சொல்லுகிறேனல்லேன்; ஆஶ்ரிதருக்கு விஷயங்களால் வரும் பரிப4வம், ரக்ஷகரான தேவருக்குத் தேஜோஹாநி என்று, அத்தைப் பரிஹரிக்கச் சொல்லுகிறேன்" என்கிறார்.

வ்யா:— (அபூ4தபூர்வம் மம பா4வி கிம் வா) நரக க3ர்ப்ப4வாஸ ஜநந மரண க்லேஶாதி3களே யாத்ரையாய்ப் போந்த எனக்கு, முன்பு அநுபூ4தமன்றிக்கே, இனி அநுபா4வ்யமாயிருப்பதொரு து3:க்க2முண்டோ? கிம் க்ஷேபே; **(ஸர்வம் ஸஹே)** ஆதி4வ்யாதி4கள், பரபரிப4வம், ஶீதோஷ்ணாதி3கள், தத்3விஶ்லேஷஜநிதது3:க்க2ம் இவற்றை இவர் ஸஹிக்கவல்லராய்ச் சொல்லுகிறாரல்லர். ஆத்மா நித்யன்; காலம் அநாதி3; இவற்றைப் பொறுத்து உட்கொதிபோலே நஶியாதே கிடந்த ஆஶ்சர்யத்தைக்கண்டு சொல்லுகிறார். **(மே ஸஹஜம் ஹி து3:க்க2ம்)** அநாதி3காலம் கர்மமே நிரூபகமாகப்போந்த எனக்கு, அதின் ப2லமான து3:க்க2மும் ஸஹஜமன்றோ. **(கிந்து)** பொறுக்கவொண்ணாதது ஒன்று உண்டு. **(த்வத3க்3ரே)** ஸர்வஶேஷியாய், ஸர்வத்ர ஸந்நிஹிதரான தேவர் முன்பே. **(ஶரணாக3தாநாம் பராப4வ:)** உன் பக்கல் ந்யஸ்தப4ரராயிருக்குமவர்களுக்கு, ஶப்3த3ாதி3 விஷயப்ராவண்யத்தால் வந்த எளிவரவு.

निरासकस्यापि न तावदुत्सहे
महेश! हातुं तव पादपङ्कजम्।
रुषा निरस्तोऽपि शिशुः स्तनन्धयो
न जातु मातुश्चरणौ जिहासति ॥ २६ ॥

26. நிராஸகஸ்யாபி ந தாவது₃த்ஸஹே
மஹேஶ! ஹாதும் தவ பாத₃பங்கஜம்।
ருஷா நிரஸ்தோऽபி ஶிஶு: ஸ்தநந்த₄யோ
ந ஜாது மாதுஶ்சரணௌ ஜிஹாஸதி॥

a "பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ?", b "கிறி செய்தென்னைப் புறத்திட்டின்னம் கெடுப்பாயோ?" என்று விஷயஸந்நிதி₄யே தொடங்கி, எளிவரவாயிறே அநந்யப்ர யோஜனர் இருப்பது. ப₃ஹுவசனத்தாலே சொல்லுகிறது,— ஒருத்தனுடைய எளிவரவு ஸஜாதீயர்க்காக வந்தது என்கை. c "எங்ஙனம் தேறுவர் உமர்" என்கிறபடியே, உனக்குக் கை புகுந்தவர்களும், உன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் அதிஶங்கை பண்ணுவார்கள் என்கை. (நாத₂) இது தன்னரசு நாடாகில் தேவருக்கு வருவதுண்டோ? உடைமை நோவுபடுவது உடையவனுக்கு எளிவரவன்றோ? (தே நாநுரூப:) 49. "सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि" (ஸர்வபாபேப்₄யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்ற தேவருக்கு அநுரூபமன்று. அது தனக்கு அஸஹ்யம் என்கை. 25.

26. **பதவுரை:— மஹேஶ!**—ஸர்வேஶ்வரனே! **நிராஸகஸ்ய அபி**— (என்னை நீ) அகற்றித்தள்ளினாலும், **தவ**— உன்னுடைய, **பாத₃ பங்கஜம் தாவத்**—திருவடித்தாமரையை, **ஹாதும்**—விடுவதற்கு, **ந உத்ஸஹே**— துணியமாட்டேன்; **ஸ்தநந்த₄ய: ஶிஶு:**— முலைப்பால் குடிக்கும் குழந்தை, **ருஷா**—கோபத்தினால், **நிரஸ்த: அபி**—(தாயால்) தள்ளப் பட்டாலும், **மாது:**— தாயினுடைய, **சரணௌ**— கால்களை, **ஜாது**—ஒருபொழுதும், **ந ஜிஹாஸதி**—விடவிரும்பாதன்றோ.

a திருவாய் 6-9-9. b டி 6-9-8. c டி 8.1-3.

அவ:—(நிராஸகஸ்யாபி) "தேவருடைய ரக்ஷணப்ராவத் தால் வந்த தேஜோஹாநியையும் பாராதே என்னைக் கைவிடுமன்றும், நான் விடப்பார்க்கிறிலேன்" என்று, தம்முடைய அகதிகத்வத்தாலே, தம்முடைய மஹா விஶ்வாஸத்தை ஆவிஷ்கரிக்கிறார்.

வ்யா:— (நிராஸகஸ்யாபி) ரக்ஷகத்வம் ஸ்வரூபமாயிருக் கிற தேவர், நிராஸகராக ப்ரஸங்கமில்லை; இப்படிப்பட்ட தேவர் நிஷ்கருணராய் நிராஸகரானாலும். (தவ பாதபங்கஜம் தாவத் ஹாதும் நோத்ஸஹே) ரக்ஷகமுமாய், ப்ராப்தமுமாய், போக்யமுமான திருவடிகளை முந்துற முன்னம் விட்டு ஜீவிக்க ஶ்ரத்தை பண்ணுகிறிலேன். a "கண்டார் இகழ்வனவே காதலன் தான் செய்திடினும், கொண்டானை யல்லால் அறியாக் குலமகள்போல்" என்று தேவர் ரக்ஷகரன்றியிலேயொழிந்தாலும், புறம்பு போக்கில்லை என்கை. (மஹேஶ) 16. "**तमीश्वराणां परमं महेश्वरं**" (தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம்) என்றும், 237. "**ईश्वरस्सर्वभूतानां**" (ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம்) என்றும் சொல்லுகிற படியே நிருபாதிகநிர்வாஹகனானவனே! ஸம்ஸாரத்தில் பந்துங்களைப்போலே கர்மோபாதிகமாய், புறம்பே போய் உஜ்ஜீவிக்கிறேனோ? 238. "**सुहृदं सर्वभूतानां**" (ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்) 239. "**सर्वेषामेव लोकानां पिता माता च माधवः**" (ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாதவ:) என்னும் நிருபாதிகமான பரிவும் ஸம்பந்தமும் புறம்பே யுண்டாய், தேவரை விட்டுப்போய் உஜ்ஜீவிக்கவோ? (ஸ்தநந்தயஶ் ஶிஶு: ருஷா நிரஸ்தோऽபி) ஸ்தந்யமே தாரகமான சிசுவானது, ஜநநியாலே க்ரோதமடியாக விடப்பட்டாலும். ஸ்வரக்ஷணத்திலே ஶக்தியின்றிக்கே, ததேகரக்ஷ்யமான தஶையைச் சொல்லுகிறது. இவ் வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமாய், நித்யஸ்தநந்தய மாயிறே இருப்பது. b "அரிசினத்தால் ஈன்ற தாய் அகற்

a பெரு-திரு 2. b பெரு-திரு 1.

तवामृतस्यन्दिनि पादपङ्कजे निवेशितात्मा कथमन्यदिच्छति ?।
स्थितेऽरविन्दे मकरन्दनिर्भरे मधुव्रतो नेक्षुरकं हि वीक्षते॥२७॥

27. தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே
நிவேஶிதாத்மா கத₂மந்யதி₃ச்ச₂தி? ।
ஸ்தி₂தேऽரவிந்தே₃ மகரந்த₃நிர்ப்ப₄ரே
மது₄வ்ரதோ நேக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே ॥

றிடினும் மற்றவள்தன் அருள் நினைந்தே அழுங்குழவி''; ''ஈன்ற தாய்'' என்றும், ''அரிசினம்'' என்றும் விருத்₃த₄ த₄ர்மம், ஏகாஶ்ரயத்தில் ஸம்ப₄வியாது என்கை. பிதா வுக்கு ஹிதார்த்த₂மாக க்ரோத₄ம் ஸம்ப₄வித்தாலும், மாத்ருவிஷயத்தில் ஸம்பா₄வனை இல்லையிறே. (ஜாது) க்ருத்₃தை₄யான போதோடு, ஆத₃ரித்த போதோடு வாசியற. (மாதுஶ்சரணௌ ந ஜிஹாஸதி) கையாலே தள்ளுகையன்றிக்கே, காலாலே தள்ளிலும், அந்தக் காலைக் கட்டிக்கொள்ளுமத்தனையொழிய, புறம்பு போகப் பாராதாப்போலே. 26.

27. பதவுக்ர:— அம்ருதஸ்யந்தி₃நி — அம்ருதத்தைப் பெருக்குகிற, தவ பாத₃ பங்கஜே—உன் திருவடித் தாமரை யில், நிவேஶித ஆத்மா—(உன் அருளாலே) வைக்கப் பட்ட மனமானது, அந்யத்—மற்றொன்றை, கத₂ம்—எப்படி, இச்ச₂தி—விரும்பும்? மகரந்த₃ நிர்ப்ப₄ரே—தேன் நிறைந்த, அரவிந்தே₃—செந்தாமரையானது, ஸ்தி₂தே ஸதி—இருக்கும் பொழுது, மது₄வ்ரத:—வண்டு, இக்ஷுரகம்—முள்ளிப்பூவை, ந வீக்ஷதே ஹி—காணவும் மாட்டாதன்றோ?

அவ:— (தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி) ''என்னுடைய அநந்ய க₃தித்வத்தாலே விடமாட்டாத அளவேயோ? தேவர் போ₄க்₃யதையிலே அழுந்தின மநஸ்ஸும் வேறொன்றில் போகமாட்டாது'' என்கிறார்.

வ்யா:— (தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே) ப்ராப்தமுமாய், போ₄க்₃யமுமான தேவர் திருவடிகளிலே. 240. "विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः" (விஷ்ணோ: பதே₃ பரமே மத்₄வ உத்ஸ:), 116. "रसो वै सः" (ரஸோ வை ஸ:) a "தேனே மலரும் திருப்பாதம்" என்று ஶ்ருதி ஸித்₃த₄மிறே போ₄க்₃யதை. (நிவேஶிதாத்மா) தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாத₃த்தாலே நிவேஶிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸானது. அபோ₄க்₃யமுமாய், அப்ராப்தமுமான ஹேயவிஷயங்களிலே பழகிப்போந்த மநஸ்ஸு, ஸூரிபோ₄க்₃யமான தேவர் திருவடிகளிலே அவகா₃ஹிக்கும்போது, தேவர் ப்ரஸாத₃மே வேண்டாவோ? (கத₂மந்யதி₃ச்ச₂தி) 241. "मय्यासक्तमनाः" (மய்யாஸக்தமநா:) என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளிலே ஸக்தமான மநஸ்ஸு, தத்₃வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் ஶ்ரத்₃தை₄ பண்ணும்படி எங்ஙனே? உன் வாசியையும் அறிந்துவைத்து, சைதந்யப்ரஸரத்₃வாரமான இது, விஷயாந்தரங்களை விரும்பும்படி எங்ஙனே? (அரவிந்தே₃ மகரந்த₃நிர்ப₄ரே ஸ்தி₂தே ஸதி) ஸுக₂ஸ்பர்ஶமாய், மது₄வாலே பூர்ணமான செந்தாமரையானது, போ₄க்தாக்களைக் குறித்து அவஸரப்ரதீக்ஷமாயிருக்க. (மது₄வ்ரத:) மது₄வே ஜீவனமான பதா₃ர்த்த₂ம் என்னுதல்; மது₄ ஸம்ருத்₃த₄மாயிருக்கிற இடத்திலே பருகக்கடவோம் என்கிற ஸங்கல்பத்தை உடைய பதா₃ர்த்த₂ம் என்னுதல். (இக்ஷுரகம் ந வீக்ஷதே) கிட்டுகையே அரிதாய், கிட்டினாலும் நாக்கு நனையப் போராதேயிருக்கிற முள்ளிப்பூவிலே சென்று பணியா தொழிகையன்றிக்கே, கடாக்ஷிப்பதும் செய்யாது. (ஹி) இது உபதே₃ஶிக்கவேண்டுமோ தேவருக்கு? ஸம்ப்ரதிபந்நமன்றோ? b "எங்குப்போய் உய்கேன் உன் இணையடியேயடையலல்லால்" என்றிராதோ? 27.

---

a திருவாய் 1-5-5. b பெரு-திரு 5-5.

त्वदङ्घ्रिमुद्दिश्य कदाऽपि केनचिद्यथा तथा वाऽपि सकृत्कृतोऽञ्जलिः।
तदैव मुष्णात्यशुभान्यशेषतश्शुभानि पुष्णाति न जातु हीयते॥ २८॥

28. த்வத₃ங்க்₄ரிமுத்₃தி₃ஶ்ய கதா₃ऽபி கேநசித்
யதா₂ ததா₂ வாऽபி ஸக்ருத்க்ருதோऽஞ்ஜலி:।
ததை₃வ முஷ்ணாத்யஶுப₄ாந்யஶேஷதஶ்
ஶுப₄ாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே॥

---

28. பதவுரை:— த்வத் அங்க்₄ரிம் உத்₃தி₃ஶ்ய—உன் திருவடியைக் குறித்து, கதா₃பி—எப்போதாவது, கேநசித்—எவனாலேயாவது, யதா₂ ததா₂ வா அபி—எம்மாதிரியாகவாவது, ஸக்ருத்—ஒரு தடவை, க்ருத:—செய்யப்பட்ட, அஞ்ஜலி:—அஞ்ஜலியானது, ததை₃வ—அப்போதே, அஶுப₄ாநி—பாபங்களை, அஶேஷத: — மிகுதியில்லாமல், முஷ்ணாதி—போக்குகின்றது; ஶுப₄ாநி-நன்மைகளை, புஷ்ணாதி-விருத்தியடையச் செய்கிறது; ஜாது—ஒரு சமயத்திலும், ந ஹீயதே—குறைகிறதில்லை.

அவ:— (த்வத₃ங்க்₄ரிம்) 'ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ஸ்மி'யிலே தேவர் திருவடிகளை லபி₄க்கைக்கு அனுகூலங்கள் ஒன்றுமில்லையென்றார்; அவ்வளவேயன்று; ப்ரதிகூலங்களால் பூர்ணனென்றார்; இப்படிப்பட்ட எனக்கும் பேற்றில் வந்தால் தேவர் க்ருபையே பர்யாப்தமென்றார்; இப்படி ந்யஸ்தபரனான என் பக்கலிலே விரோதி₄ மேலிடுகை தேவர்க்குத் தேஜோஹானியென்றார். அத்தைப் பாராதே தேவர் கைவிட்டவன்றும் புறம்பு போக்கில்லையென்றார். இனி மேல் "த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே" என்று நீர் பண்ணின ப்ரபத்தியொன்றும் அமையுமோ விரோதி₄நிவ்ருத்திக்கும், அபி₄மதஸித்₃தி₄க்கும்? என்ன, மனோவாக்காயங்கள் மூன்றாலும் பண்ணின ப்ரபத்தியெல்லாம் வேண்டுமோ? 242. "बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम्" (ப₃த்₃த₄ாஞ்ஜலிபுடம் தீ₃நம் யாசந்தம் ஶரணாக₃தம்) என்கிற காயிகமான அஞ்ஜலியொன்றுமே அமையாதோ? என்கிறார் இதில்.

வ்யா:— (த்வத₃ங்க்₄ரிம்) நிருபாதி₄கஶேஷியான உன்னுடைய நிரதிஶய போ₄க்₃யமுமாய், ஸர்வஸுலப₄முமான திருவடிகளை. இத்தால், ப்ராப்யமுமாய், ப்ராபகமுமாய், ப்ராப்தமுமாய் இருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. (உத்₃தி₃ஶ்ய) இத்தையே பரமப்ராப்யமாக நினைத்து; இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. (கதா₃பி) இச்சை₂ பிறந்தபோது காலம் என்கை; இத்தால் * வஸந்த க்₃ரீஷ்மாதி₃ ஶுக்லக்ருஷ்ணபக்ஷ பூர்வாஹ்ணபராஹ்ணாதி₃ காலநியதியை உடைய * ஜ்யோதிஷ்டோமாதி₃களில் இதுக்கு உண்டான வ்யாவ்ருத்தி. (கேநசித்) இத்தால், த்ரைவர்ணிகத்வ க்₃ருஹமேதி₄த்வ § க்ருஷ்ணகேஶத்வ வேத₃வேதா₃ங்க₃ வித்₃யாதி₄காரிநியமமுடைய கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. ஆகையால் ஸர்வாதி₄காரமென்கை. (யதா₂ ததா₂) ப்ரகாரநியதி இல்லையென்கிறது. இத்தால் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரகாரவிஶேஷநியமமுண்டான கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. (வா அபி) என்று விகல்பஸமுச்சயஸூசகமான அவ்யயங்கள் இரண்டாலும், ஒன்றிலே நியதமான கர்மங்களில் இதுக்கு உண்டான வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. (ஸக்ருத்க்ருத:) என்று, யாவஜ்ஜீவாதி₄காரமான நித்யகர்மவ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. (அஞ்ஜலி:) /ஜாயாதி₃ ஸஹகாரிஸாபேக்ஷமான அஶ்வமேத₄ாதி₃களிற்காட்டில் இதுக்கு உண்டான ஸுகரத்வம் சொல்லுகிறது. (ததை₂வ) தே₃ஶாந்தரே காலாந்தரே தே₃ஹாந்தரே ப₂லப்ரத₃மான கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. (அஶுப₄ாந்யஶேஷத:) ஸர்வபாபங்களும் மறுவலிடாதபடி போகை. 49. " सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि " (ஸர்வபாபேப்₄யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி). இத்தால் ஒரு பாபத்துக்கு ஒரு ப்ராயஶ்சித்த

---

* ''வஸந்தே வஸந்தே ஜ்யோதிஷா யஜேத'' என்ற வாக்யத்தை நினைக்கிருர்.

§ ''ஜாதபுத்ர: க்ருஷ்ணகேஶோऽக்₃நீநாத₃தீ₄த'' என்றதை நினைக்கிருர்.

/ ''அயஜ்ஞோ வா ஏஷ யோऽபத்நீக:'' என்ற வாக்யத்தை நினைக்கிருர். ''வித்தவ்யயாயாஸாதி₃'' என்று பாட₂பே₄த₃ம்.

उदीर्णसंसारदवाशुशुक्षणिं क्षणेन निर्वाप्य परां च निर्वृतिम् ।
प्रयच्छति त्वच्चरणारुणाम्बुजद्वयानुरागामृतसिन्धुशीकरः ॥ २९ ॥

29. உதீ₃ர்ணஸம்ஸாரத₃வாஶுஶுக்ஷணிம்
க்ஷணேந நிர்வாப்ய பராம் ச நிர்வ்ருதிம் ।
ப்ரயச்சூதி த்வச்சரணாருணாம்பு₃ஜ-
த்₃வயாநுராகா₃ம்ருதஸிந்து₄ஶீகர: ॥

மான த்₃வாத₃ஶவார்ஷிக ஸம்வத்ஸரசாந்த்₃ராயண க்ருச்ச்₂ராதி₃களில் வ்யாவ்ருத்தி. (முஷ்ணாதி) "முஷ-ஸ்தேயே"; a "வஞ்சித்து...முற்றும் தவிர்ந்த", b "சும்மெனாதே கைவிட்டோடி" என்று போன ப்ரகாரம் தெரியாதொழிகை. (ஶுப₄ாநி புஷ்ணாதி) விரோதி₄யைப் போக்கிவிடுமளவன்றிக்கே, அபி₄மதங்களாலே பூர்ணமாக்கும். ப₃ஹுவசநத்தாலே— பரப₄க்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமப₄க்தி, தே₃ஶவிஶேஷப்ராப்தி, ப₄க₃வல்லாப₄ம், ப்ராப்திப₂லமான கைங்கர்யம் இவற்றைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஸ்வர்க்க₃ாதி₃களான ஓரோ ப₂லங்களிலே நியதமான கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. (ந ஜாது ஹீயதே) இத்தனையும் கொடுத்தாலும் தான் குறையாதிருக்கை. இத்தால், ப₂லப்ரதா₃னத்தளவிலே க்ஷீணஶக்திகமான கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. 243. **"अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी"** (அஞ்ஜலி: பரமா முத்₃ரா க்ஷிப்ரம் தே₃வப்ரஸாதி₃நீ), 244. **"सुसुखं कर्तुमव्ययम्"** (ஸுஸுக₂ம் கர்த்துமவ்யயம்) க்ரியாரூபமான அஞ்ஜலி குறையாதிருக்கையாவதென்? என்னில்: அநந்யப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு பண்ணின அஞ்ஜலியாகையாலே, ப்ரஸந்நனான ஈஶ்வரன், எல்லாம் செய்தாலும், ஒன்றும் செய்யாதானாய் இருக்கையாலே. 206. **"ऋणं प्रवृद्धमिव मे हृदयान्नापसर्पति"** (ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே ஹ்ருத₃யாந்நாபஸர்ப்பதி), c "உன்னடியார்க்கு என் செய்வனென்றே இருத்தி நீ" என்னக்கடவதிறே.

a திருவாய் 8-10-1. b பெரியாழ் திரு 5-4-3. c பெரியதிருவ 56.

29. **பதவுரை:—த்வத் சரண அருண அம்பு₃ஜ த்₃வய அநுராக₃ அம்ருத ஸிந்து₄ ஶீகர:**—உன்னுடைய திருவடிகளாகிற இரு செந்தாமரைகளில் அன்பென்னும் அமுதக் கடலின் ஒரு துளியானது, **உதீ₃ர்ண ஸம்ஸார த₃வ ஆஶுஶுக்ஷணிம்**—கிளர்ந்தெரிகிற ஸம்ஸாரமாகிய காட்டுத் தீயை, **க்ஷணேந** — ஒரு கணநேரததில், **நிர்வாப்ய** — அவித்துவிட்டு, **பராம்**—மேலான, **நிர்வ்ருதிம் ச**—ஆநந்த₃த்தையும், **ப்ரயச்ச₂தி**—கொடுக்கிறது.

அவ:— ஆயாஸாத்மகமான அஞ்ஜலிதான் வேண்டுமோ? a "சிந்திப்பே அமையும்" என்கிறபடியே, மானஸமாக அமையாதோ விரோதி₄நிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபத₃த்தைத் தர? என்கிருர். இத்தால் **242. "दीनं"** (தீ₃நம்) என்கிற மாநஸப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. "ந த₄ர்ம நிஷ்டோ₂஽ஸ்மி" என்கிற இது வாசிகப்ரபத்தியாய், "த்வத₃ங்க்₄ரிமுத்₃தி₃ஶ்ய" என்றது காயிகப்ரபத்தியாய், இதில் மாநஸமான ப்ரபத்தி என்னவுமாம். அத₂வா, "த்வத₃ங்க்₄ரிம்" "உதீ₃ர்ண" என்கிற ஶ்லோகத்₃வயத்தாலே ப்ரபத்திப₂லமான பரப₄க்தியைச் சொல்லுகிறது என்னவுமாம்.

வ்யா:-(உதீ₃ர்ணஸம்ஸாரத₃வாஶுஶுக்ஷணிம்) *கிளர்ந்து எரிகிற காட்டுத்தீயை. ஸம்ஸாரத்தைக் காட்டுத்தீயாகச் சொல்லுகிறது,—து₃ராஹ்யமான காட்டில் அக்₃னியை அவிக்கவொண்ணுதாப்போலே அவித்₃யாதி₃களுக்கு இலக்காமித்தனையொழியப் பரிஹரிக்கவொண்ணுது என்கைக்காக. ஆத்மா அது₃ராஹ்யமென்கிறது, லௌகிகாக்₃னி

---

* (பா) கிளர்ந்து எரிகிற ஸம்ஸாரமாகிற காட்டில் அக்₃னியை. காட்டில் அக்₃னியை அவிக்கவொண்ணுதாப் போலே. அவித்₃யாதி₃களுக்கு இலக்காமித்தனையொழிய, பரிஹரிக்கவொண்ணுது என்கை.

---

a திருவாய் 9.1-7.

யிலிறே. ஸம்ஸாரியை 245. "असङ्गेव" (அஸங்கேவ) என்கிறபடியே து₃க்₃த₄படம்போலே ஆக்குமிறே. (க்ஷணேந நிர்வாப்ய) 246. "अथ सोऽभयङ्गतः" (அத₂ ஸோ ऽப₄யங்க₃த:) என்கிறபடியே அப்போதே அவித்து. "ததை₂வ முஷ்ணுதி", "க்ஷணேந நிர்வாப்ய" என்று சொல்லுகையாலே, அவ்வதி₄காரிக்குப் ப₂லத்துக்கு விளம்ப₃மில்லை என்கிறார். 247. "यथेषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेत" (யதே₂ஷீகதூலமக்₃நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ₃யேத) என்கிறபடியே, இவன் பட்ட நோவை இவன் விரோதி₄வர்க்க₃த்தோடு போக்கும் ஈஶ்வரன் என்கை. (பராஞ்ச நிர்வ்ருதிம் ப்ரயச்ச₂தி) ஒரு தே₃ஶவிஶேஷத்திலே, ஆநந்த₃நிர்ப்ப₄ரனாயிருக்கும் இருப்பைத் தாராநிற்கும். 2. "निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति" (நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி), 248. "मम साधर्म्यमागताः" (மம ஸாத₄ர்ம்யமாக₃தா:), 122. "स स्वराड्भवति" (ஸ ஸ்வராட்₃ ப₄வதி) என்னும் ஸூக₂மிறே. (த்வச்சரணாருணாம் பு₃ஜேத்யாதி₃) ப்ராப்தனாய், ஸுலப₄னான உன்னுடைய நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான திருவடிகளில் அநுராக₃மாகிற அம்ருதஸாக₃ரத்திலே ஒரு திவலை. அருணபத₃த்தாலே பரப₄าக₃ரஸம் சொல்லுகிறது. அம்பு₃ஜஶப்₃த₃த்தாலே மென்மை குளிர்ச்சி நாற்றங்களால் வந்த ரஸம். (த்₃வயம்) அந்யோந்யஸத்₃ருஶமான சேர்த்தியழகால் வந்த ஸாரஸ்யம். இத்தால், அநுராக₃ஜனகமான திருவடிகள் என்கை. (அநுராக₃) திருவடிகளில் அத்₄யவஸாயாத்மகமான ருசி என்னுதல்; ப்ரபத்திப₂லமாய் கைங்கர்யோபகரணமான ப₄க்தி என்னுதல்; ப்ரீதிகாரிதமிறே கைங்கர்யம். (அம்ருத) ஸ்மர்த்தவ்யவிஷயஸாரஸ்யத்தாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாய் இருக்கையன்றியே பத்₂யமுமாயிருக்கை. (ஶிந்து₄ஶீகர:) a "அதனில் பெரிய என்னவா" என்கிற விஷயானுரூபமான ப்ரேமமெல்லாம் வேண்டா அபி₄மத ஸித்₃தி₄க்கு என்கை. 29.

a திருவாய் 10-10-10.

विलासविक्रान्तपरावरालयं नमस्यदार्तिक्षपणे कृतक्षणम् ।
धनं मदीयं तव पादपङ्कजं कदा नु साक्षात्करवाणि चक्षुषा ॥ ३० ॥

30. விலாஸவிக்ராந்தபராவராலயம்
நமஸ்யதா₃ர்த்திக்ஷபணே க்ருதக்ஷணம் ।
த₄நம் மதீ₃யம் தவ பாத₃பங்கஜம்
கதா₃ நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா ॥

30. பதவுரை:— விலாஸ விக்ராந்த பர அவர ஆலயம்— விளையாட்டாக அளக்கப்பட்ட மேலானவரான தே₃வர்களுடையவும், கீழான மனுஷ்யாதி₃களுடையவும் உலகங்களை உடையதும், நமஸ்யத் ஆர்த்தி க்ஷபணே—வணங்கினவர்களின் து₃க்க₂ங்களைப் போக்கும் விஷயத்தில், க்ருத க்ஷணம்—காலத்தைச் செலவிடுவதும், மதீ₃யம் த₄நம்— எனக்குச் செல்வமாயிருப்பதுமான, தவ பாத₃ பங்கஜம்— உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை, கதா₃ நு—எப்போது தான், சக்ஷுஷா—கண்ணாலே, ஸாக்ஷாத்கரவாணி—காணப் போகிறேன் ?

அவ:— (விலாஸேதி) இப்படி விளம்ப₃ஹேதுவில்லாத ஸித்₃தோ₄பாயத்தைப் பரிக்₃ரஹித்தவராகையாலே, க்ரம ப்ராப்தி பற்றாதே த்வரை ப்ரேரிக்க, a "கூவிக்கொள்ளும் காலம் இன்னம் குறுகாதோ" என்கிறார். ப்ரபத்திப₂லமான பரப₄க்தியாலே b "கனகழல் காண்பதென்றுகொல் கண்கள்" என்றும், c "காணக் கருதுமென் கண்ணே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணாலே காண்பது என்று? என்கிறார் என்றுமாம்.

வ்யா:— (விலாஸேத்யாதி₃) லீலையாக ஆக்ரமிக்கப்பட்ட உத்க்ருஷ்டரான தே₃வதைகளுடைய இருப்புகளையும், மரணத₄ர்மாக்களான மனுஷ்யாதி₃களுடைய இருப்புகளையும்

a திருவாய் 6-9-9. b திருவாய் 6-3-10. c திருவாய் 9-5-1.

உடைத்தாயுள்ளத்தை. விமுகருடைய தலையிலே அநாயாஸேந சென்றிருந்த திருவடிகளுக்கு, ருசியையுடையார் தலையிலே இருக்கை பணியுண்டோ? **(விக்ராந்த)** அந்ய பரராஞர் பக்கலிலேயோ மேல்விழலாவது? அநந்ய ப்ரயோஜனர் பக்கலிலே மேல்விழலாகாதோ? **(பராவராலயம்)** வஸிஷ்ட₂சண்டா₃ளவிபா₄க₃மின்றிக்கே தூ₄ளிதா₃னம் பண்ணின திருவடிகள் அத்தையொழியச்செல்லாத எனக்கு அரிதாவதே! 155. "**सङ्क्सुराणां**" (ஸங்கை₄ஸ்-ஸுராணும்) என்கிற கர்மபா₄வநாநிஷ்டா₂ரும், a "தவஞ் செய்து நான்முகனே பெற்றுன்" என்கிறபடியே உப₄ய பா₄வநாநிஷ்டா₂ரும் பெற்ற பேறு எனக்கு அரிதாவதே! **(நமஸ்யதா₃ர்த்திக்ஷபணே க்ருதக்ஷணம்)** ப்ராஸங்கி₃கமாகப் பிறந்த * அபதா₃நம் கிடக்க கிடீர்! திருவடிகளிலே தலை சாய்த்தாருடைய ஆர்த்திகளைப் போக்குகையிலே க்ருதாவஸரமாயுள்ளத்தை. ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்திலே § அவஸர ப்ரதீக்ஷமான திருவடிகளைக் காண்கைக்கு "கதா₃ நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா" என்று கூப்பிடவேண்டுவதே! **(த₄நம் மதீ₃யம்)** b "வைத்தமாநிதி" என்கிறபடியே எனக்கு ப்ராப்யமுமாய், ப்ராபகமுமாய் உள்ளத்தை. **(தவ பாத₃பங்கஜம்)** ஸர்வஸுலப₄முமாய், ஆஶ்ரிதவத்ஸலமுமாய், நிரதிஶயபோ₄க்₃யமுமான திருவடிகளை. **(கதா₃ நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி)** த்ரைவிக்ரமாபதா₃நதூ₄ளிதா₃னத்திலும் காணப்பெருத நான் என்று காணவிருக்கிறேன்? 'விஷயங்களிலே மண்டிக்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிகள் நடுவே இருக்கிற உமக்கு நம்மையொழியச் செல்லாதபடி புகுர நிறுத்திஞேமாகில், ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே கூப்பிடுகிறதென்?' என்ன, கண்ணுலே கண்டு விடாய் தீர இருக்கிற எனக்கு, ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டில் ஒரு வ்யாவ்ருத்தி பண்ணித்தர அமையுமோ? **(சக்ஷுஷா)** ஒரு தே₃ஶ

* அபதா₃நம் — முன் நடந்த வ்ருத்தாந்தம்.
§ அவஸரப்ரதீக்ஷம் — காலத்தை எதிர்பார்ப்பது.
a இர-திருவ-78. b திருவாய் 6-7-11.

कदा पुनश्शङ्खरथाङ्गकल्पकध्वजारविन्दाङ्कुशवज्रलाञ्छनम् ।
त्रिविक्रम! त्वच्चरणाम्बुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति ॥ ३१ ॥

31. கதா₃ புநஶ் ஶங்க₂ரதா₂ங்க₃கல்பக
த்₄வஜாரவிந்தா₃ங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச₂நம் ।
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்பு₃ஜத்₃வயம்
மதீ₃யமூர்த்₄தா₄நமலங்கரிஷ்யதி ॥

விஶேஷத்திலே ஸதா₃ த₃ர்ஶநம் பண்ணப்பெறுதே காண விடாய்த்த எனக்கு, கண்ணாலே காணவேணும். 30.

31. பதவுரை:— த்ரிவிக்ரம! — திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த எம்பிரானே!, **ஶங்க₂ ரதா₂ங்க₃ கல்பக த்₄வஜ அரவிந்த₃ அங்குஶ வஜ்ர லாஞ்ச₂நம்**—சங்கு, சக்கரம், கல்பகவ்ருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அங்குஶம், வஜ்ராயுத₄ம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய, **த்வத் சரண அம்பு₃ஜ த்₃வயம்**— உன் திருவடித்தாமரையிணை, **மதீ₃ய மூர்த்₄தா₄நம்**—என் தலையை, **கதா₃புந: அலங்கரிஷ்யதி**—எப்போதுதான் அலங் கரிக்கப்போகிறது?

அவ:— (கதா₃ புந:) இதில், கண்ணாலே காணுமளவும் போராது. a "படிக்களவாக நிமிர்த்த நின் பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்", என்றும், b"கோலமாம் என் சென்னிக்கு உன் கமலமன்ன குரைகழலே" என்றும் சொல்லுகிற படியே உன் திருவடிகளாலே என் தலையை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

வ்யா:—(கதா₃ புந:) திருவடிகளிலுண்டான ப்ராப்தியை யும், ஸௌலப்₄யத்தையும், போ₄க்₃யதையையும் அநுஸந் தி₄த்து அத்தால் வந்த த்வரையாலும், விளம்ப₃ஹேது வில்லாத உபாயத்தைப் பரிக்₃ரஹித்தவராகையாலும் 'பின்னை எப்போது செய்வது?' என்கிறார். **(ஶங்க₂ரதா₂ங்**

---

a திருவாய் 9-2-2. b திருவாய் 4-3-6.

विराजमानोज्ज्वलपीतवाससं स्मितातसीसूनसमामलच्छविम् ।
निमग्ननाभिं तनुमध्यमुन्नतं विशालवक्षस्स्थलशोभिलक्षणम् ॥ ३२ ॥

32. விராஜமாநோஜ்ஜ்வலபீதவாஸஸம்
ஸ்மிதாதஸீஸூநஸமாமலச்ச₂விம்।
நிமக்₃நநாபி₄ம் தநுமத்₄யமுந்நதம்
விஶாலவக்ஷஸ்ஸ்த₂லஶோபி₄லக்ஷணம் ||

கே₃த்யாதி₃) ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஐஶ்வர்யஸூசகமாய்,என் தலைக்கு ஆப₄ரணமான ஶங்க₂சக்ராதி₃லக்ஷணங்களாலே லிகி₂தமாயுள்ளத்தை. அவனுக்கு ஐஶ்வர்யஸூசகமாய், ஆகர்ஷகமுமாய், திருவடிகளோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே இவர் தலைக்கு ஶேஷத்வலக்ஷணமுமாய், ஆப₄ரணமுமாயிறே இருப்பது. a "பாதவிலச்சினை வைத்தார்" என்னக் கடவதிறே. a"என் சென்னி"[பெரியாழ்-திரு5-2-8] இத்யாதி₃. (த்ரிவிக்ரம) கு₃ணகு₃ணநிரூபணம் பண்ணுதே, திருவடிகளில் வைலக்ஷண்யமும் பாராதே எல்லார் தலையிலும் வைக்குமவனல்லையோ ? (த்வச்சரணம்பு₃ஜத்₃வயம்) இப்படி ப்ராப்தனுமாய், ஸுலப₄னுமான உன்னுடைய நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான திருவடிகள். (மதீ₃யமூர்த்த₄நம்) என்னுடையதான ஶிர்ஸ்ஸிலே எப்போது அலங்கரிக்கப்புகுகிறுய்? b" என் தலை மேலவே" என்று அபகர்ஷம் சொல்லிற்று. நரக ஹேதுவான பதா₃ர்த்த₂ங்களின் கால் காண ப்ரார்த்தி₂த்துப் போந்த என் தலையை என்னுதல்; இதுக்கு ப்ராப்தனைப் போந்த என் தலையை என்னுதல். பதிவ்ரதைக்கு மங்க₃ள ஸூத்ரம்போலேயிறே ஶேஷபூ₄தனுக்குத் திருவடிகள். "மே மூர்த்₄நி ப₄ாதி" என்று, தன் தலையிலே நீர்மைக்கு உடலாக, ஸ்வஸம்ப₃ந்த₄ம் அத்தலைக்கு ஏற்றமாகச் சொன்னுர். இங்கு, தத்ஸம்ப₃ந்த₄மே இத்தலைக்கு ஏற்றம் என்கிறுர் ஸ்வஶேஷத்வஸித்₃தி₄க்காக. 31.

---

a பெரியாழ்-திரு 5-2-8. b திருநெடு-1.

32. **பதவுரை:— விராஜமான**—(வர்ணச்சேர்த்தியால்) அழகாயிருப்பதும், **உஜ்ஜ்வல**—ப்ரகாஶமானதுமான, **பீத வாஸஸம்**—திருப்பீதாம்பரத்தை உடையவனுகவும், **ஸ்மித**— மலர்ந்த, **அதஸீ ஸூந ஸம** — காயாம்பூவை ஒத்த, **அமல சவிம்**—தோஷமற்ற காந்தியை உடையவனுகவும், **நிமக்ந நாபிம்**—ஆழ்ந்த உந்தியை உடையவனுகவும், **தநு மத்யம்**—சிறிய இடையை உடையவனுகவும், **உந்நதம்**— (இவைகளாலே) மேலானவனுகவும், **விஶால வக்ஷ:ஸ்தல ஶோபி லக்ஷணம்**—அகன்ற திருமார்பில் விளங்கு கின்ற ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவை உடையவனுகவும்.*

அவ:— (**விராஜமாந**) இந்த ஶ்லோகம் முதலாக, "புவந்தம்" என்கிற ஶ்லோகத்தளவும், பர்வக்ரமத்தாலே, அவயவாபரணயுத மஹிஷீ பரிஜந பரிச்சதங்களோட் டைச் சேர்த்தியழகை அனுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதி காரிதமான கைங்கர்யத்தாலே உன்னை உகப்பிப்பது எப் போது? என்கிருர். இத்தால் தம்முடைய ப்ராப்யத்தை அருளிச்செய்கிருர். 249. **वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥**" (வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணு ரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ் ஸஹ॥) என்றிறே வஸ்து இருப்பது.

வ்யா:— (**விராஜமாந**) 'திருவடிகளைத் தலையிலே வைக்க அமையுமோ?' என்ன, 'அவ்வளவு போராது' என்று ஸாமாந்யஶோபையை அனுபவிக்கிருர். (**விராஜமாந**) திருநிறத்துக்குப் பரபாகமான அழகு. (**உஜ்ஜ்வல**) 250. "**माहारजनं वासः**" (மாஹாரஜநம் வாஸ:) என்கிற ஸ்வரூபத் தாலே வந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம். ª "உடையார்ந்த ஆடை" என்று திருவரை பூத்தாப்போலே இருக்கிற அழகு. (**பீத**

---

* **இந்த ஶ்லோகம் முதல் நாற்பத்தாருவது ஶ்லோகம் வரை ஒரே வாக்யமாயிருக்கிறது.**

ª *திருவாய்* 3-7-4.

चकासतं ज्याकिणकर्कशैश्शुभैश्चतुर्भिराजानुविलम्बिभिर्भुजैः।
प्रियावतंसोत्पलकर्णभूषणश्लथालकाबन्धविमर्दशंसिभिः॥ ३३॥

33. சகாஸதம் ஜ்யாகிணகர்க்கஶைஶ்ஶுபை₄ஶ்
சதுர்ப்பி₄ராஜாநுவிலம்பி₃பி₄ர் பு₄ஜை: ।
ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூ₄ஷண-
ஶ்லத₂ாலகாப₃ந்த₄விமர்த்த₃ஶம்ஸிபி₄: ॥

வாஸஸம்) a"பீதகவாடையுடையான்" என்று அழகே யன்றிக்கே ஐஶ்வர்யஸூசகமுமாயிருக்கை. **(ஸ்மிதாதஸீ)** அலருகிறபோதை செவ்வியை உடைத்தான காயாம்பூப் போலே இருக்கை. **251. "अतसीपुष्पसङ्काशं"** (அதஸீபுஷ்ப ஸங்காஶம்), b "காயாம்பூ மலர்ப்பிறங்கலன்ன மாலை" என்று அபி₄யுக்தர் ஆழங்கால்படும் நிலமிறே. **(நிமக்₃ந நாபி₄ம்) 252. "आवर्त इव गङ्गायाः"** (ஆவர்த்த இவ கூ₃ங்கா₃யா:) என்கிறபடியே, ஸௌந்த₃ர்யவெள்ளம் சுழித்தாற்போலே இருக்கிற திருநாபி₄யை உடையவன். c "நந்தன் மதலைக்கு நன்றுமழகிய உந்தி" என்னக்கடவதிறே. **(தநுமத்₄யம்)** d "சிற்றிடையும் வடிவும்", e "துடிசேரிடையும்" என்னக் கடவதிறே. **(உந்நதம்)** இவ்வடிவாலும், உடையாலும், அழகாலும் ஸர்வாதி₄கனுயிருக்கிற இருப்பு தோற்றும்படி யிருக்கை. **(விஶாலேத்யாதி₃)** விஸ்த்ருதமான திருமார்பிலே விளங்காநிற்பதான ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமுடைய உன்னை. 32.

33. பதவுரை:— **ஜ்யாகிணகர்க்கஶை:** — நாண்தழும் பேறிக் கரடுமுரடாயிருப்பவையும், **ஶுபை₄:**—சுப₄மானவை யும், **ஆஜாநு விலம்பி₃பி₄:**—முழந்தாள்கள் வரை தொங்கு கின்றவையும், **ப்ரிய அவதம்ஸ உத்பல கர்ணபூ₄ஷண ஶ்லத₂ அலகாப₃ந்த₄ விமர்த்த₃ ஶம்ஸிபி₄:**—பிராட்டியின் திருச்செவி மலரான நீலோத்பலபுஷ்பமென்ன, கர்ணபூ₄ஷணமென்ன, அலைந்த திருக்குழல்கற்றையென்ன இவை அழுந்தி

---

a நாச்-திரு 1-8. b பெரு-திரு 1-2. c பெரியாழ்-திரு 1-3-8.
d திருவாய் 5-5-8. e திருவாய் 8-5-3.

யிருப்பதைத் தெரிவிப்பவையுமான, **சதுர்ப்பி₄: பு₄ஜை:**— நான்கு பு₄ஜங்களாலும், **சகாஸதம்**—ப்ரகாசிப்பவனுகவும்.

அவ:— **(சகாஸதம்)** திருத்தோள்களில் ஸௌர்யவீர்யாதி₃களையும், அழகையும் அனுப₄விக்கிருர்.

வ்யா:— / **(ஜ்யாகிணகர்க்கஸை:)** ௨ "தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண் தோய்ந்தவாமங்கை" என்கிறபடியே, ஸ்ரீஸார்ங்க₃த்தில் நாணித்தழும்பாலே அலங்க்ருதமான திருத்தோள்கள். நாணித்தழும்பு எல்லாவற்றிற்கும் உண்டாகையாலே * ஸவ்யஸாசி என்கை. ஆஸ்ரிதவிரோதி₄களை அழியச் செய்து, தழும்பையுடைத்தான திருத்தோள்கள். வீரத் தழும்பு வீரபு₄ஜங்களுக்கு அழகிறே. **(ஸைபெ₄:) 253. "शुभेन मनसा ध्यातं"** (ஸுபே₄ந மநஸா த்₄யாதம்) என்னுமாபோலே, ஆஸ்ரித ஸம்ருத்₃தி₄யே ப்ரயோஜனமாக வெறும்புறத்திலே உபகரிக்கும் தோள்கள் என்னுதல்; ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ராப்யமான தோள்கள் என்னுதல். **(சதுர்ப்பி₄:)** கல்பகதரு பணைத்தாப்போலே ஆஸ்ரிதரக்ஷணமே விளைநீராகப் பணைத்தபடி. **(ஆஜாநுவிலம்பி₃பி₄:)** ஆஜாநுப₃ாஹுவாயிருக்கையிறே புருஷோத்தமலக்ஷணம். **(ப்ரியாவதம்ஸோத்யாதி₃)** ஆஸ்ரிதரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கும்படி சொல்லிற்று கீழ்; அதுவே பச்சையாகப் பிராட்டி அணைக்கும் படி சொல்லுகிறது இங்கு. பிராட்டி திருச்செவி மலரான உத்பலமென்ன, கர்ணபூ₄ஷணமென்ன, ஸ்பர்ஸத்தாலே தத்காலத்தில் கிஞ்சித₃ாகுஞ்சிதமான திருக்குழல் கற்றையென்ன, இவற்றினுடைய ஸம்மர்த்த₃த்தைக் கோட் சொல்லுமவையாய், அவற்ருலே விளங்காநின்றுள்ளவனை.

/ (அதிகபாடம்) **(ஜ்யாகிணகர்க்கஸை:)** ௨ "தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவா மங்கை" என்கிறபடியே ஸ்ரீஸார்ங்க₃த்தில் நாணித்தழும்பாலே அலங்க்ருதமான திருத்தோள்கள்.

---

* **ஸவ்யஸாசி — இடது கைகளாலும் அம்புவிடுபவன்.**
௨ **முதல்திருவ-23.**

उदग्रपीनांसविलम्बिकुण्डलालकावलीबन्धुरकम्बुकन्धरम् ।
मुखश्रिया न्यक्कृतपूर्णनिर्मलामृतांशुबिम्बाम्बुरुहोज्ज्वलश्रियम् ॥ ३४ ॥

34. உத₃க்₃ரபீநாம்ஸவிலம்பி₃ குண்ட₃லா-
லகாவளீப₃ந்து₄ரகம்பு₃கந்த₄ரம் ।
முக₂ஶ்ரியா ந்யக்க்ருதபூர்ணநிர்மலா ऽ-
ம்ருதாம்ஶுபி₃ம்பா₃ம்பு₃ருஹோஜ்ஜ்வலஶ்ரியம் ॥

---

254. "**सीतायाः शोभितं पुरा**" (ஸீதாயா: ஶோபி₄தம் புரா) என்கிற படியே வீரபூ₄ஜத்தையிறே வீரபத்னி அணைவது. அல்லாத போது ஸஜாதீயையான ஸ்த்ரீயை அணைத்தவோபாதி யிறே. ப்ரணயசிஹ்நங்களும், ரக்ஷணசிஹ்நங்களுமிறே திருத்தோள்களுக்கு மாங்க₃ள்யம். (**சகாஸதம்**) இப்படிப் பட்ட தோள்களிறே நாராயணப்ரணயியானவனுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யஹேதுக்கள். 33.

34. **பதவுரை:— உத₃க்₃ர பீந அம்ஸ விலம்பி₃ குண் ட₃ல அலக ஆவளீ ப₃ந்து₄ர கம்பு₃ கந்த₄ரம்**—உயர்ந்தும், பருத்துமிருக்கிற திருத்தோள்கள் வரை தாழ்ந்து தொங் கும் குண்ட₃லங்களாலும், திருக்குழல்களாலும் அழகு பெற்றதாகவும் மூன்று கோடுகளை உடையதாகவுமிருக்கும் திருக்கழுத்தை உடையவனாகவும், **முக₂ ஶ்ரியா**—திருமுகத் தின் ஒளியினாலே, **ந்யக்க்ருத பூர்ண நிர்மல அம்ருதாம்ஶு பி₃ம்ப₃ அம்பு₃ருஹ உஜ்ஜ்வல ஶ்ரியம்**—பூர்ணமாய், களங்க மற்றதான சந்த்₃ரமண்ட₃லத்தினுடையவும், அப்போதலர்ந்த தாமரைப் பூவினுடையவும் உயர்ந்த காந்தியை வென்ற வனாகவும்.

அவ:— (உத₃க்₃ரேதி) திருத்தோள்களுக்கு அநந்தர மான திருக்கழுத்தையும், தத₃நந்தரமான திருமுகத்தில் ஸாமாந்யஶோபை₄யையும் அனுப₄விக்கிறார்.

வ்யா:— (உத₃க்₃ரேத்யாதி₃) ஓங்கித் தசைத்திருந்துள்ள அம்ஸத்திலேவரத் தாழ்ந்த திருக்குண்ட₃லங்களென்ன,

அவ்வளவு வரத் தாழ்ந்த திருக்குழல்களென்ன, இவற்ருலே ஸுந்த₃ரமாய், வடிவுதான் ரேகா₂த்ரயாங்கிதமாயிருந்துள்ள திருக்கழுத்தை உடையவனை. (ப₃ந்து₄ர) ஸுந்த₃ர. 255. **"रेखात्रयाङ्किता ग्रीवा कम्बुग्रीवेति कथ्यते"** (ரேகா₂த்ரயாங்கிதா க்₃ரீவா கம்பு₃க்₃ரீவேதி கத்₂யதே). a "மின்னு மணிமகரக் குண்டலங்கள் வில்வீச" என்றும், b "மகரஞ்சேர் குழை இருபாடிலங்கியாட" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருக்கழுத்துக்குப் பரபா₄க₃மான ஒளியையுடைத்தாய், இரண்டு ஆதி₃த்யர்கள் ஆப₄ரணவேஷத்தாலே அலங்கரிக்கிருப் போலே இருக்கை. c "கொள்கின்ற கோளிருளை" இத்யாதி₃ப்படியே திருக்குழலாலே அலங்க்ருதமாயிருக்கிறபடி. (முக₂ஶ்ரியேத்யாதி₃) அத்திருக்குழலில் அழகு திருமுகத்திலே மூட்டி, அந்த அழகை அனுப₄விக்கிருர். தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸாலே பூர்ணசந்த்₃ரனுடைய ஒளியையும், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூவிலழகையும் தோற்பிக்கும் திருமுகத்தை உடைய உன்னை. (முக₂ஶ்ரியா) முக₂ காந்த்யா. (ந்யக்க்ருத) அவன், ஸம்பூர்ணகலைகளாலும் பூர்ணமான பௌர்ணமாவாஸ்யையில் சந்த்₃ரமண்ட₃லமாய் மறு கழற்றினவளவிலேயாயிற்று அஸத்₃ருஶமாயிருப்பது. d "எத்தனை செய்யிலும் என் மகன் முகம் நேரொவ்வாய்" என்று அது தன்னைத் தாழவிட்ட இடத்திலேயாயிற்று ஒவ்வாதொழிவது. தேஜஸ்ஸேயன்றியே ஸௌகுமார்யத்துக்கும்; 256. **"विकासिशारदाम्भोजमवश्यायजलोक्षितम्"** (விகாஸிஶாரதா₃ம்போ₄ஜமவஶ்யாயஜலோக்ஷிதம்). செவ்விக்கும், பரிமளத்துக்கும் தாமரைப்பூவும் ஸத்₃ருஶமன்று. 256. **"परिभूय स्थितं"** (பரிபூ₄ய ஸ்தி₂தம்) என்னக் கடவதிறே. 34.

---

a பெரியதிருமடல்-2. b திருநெடுந்தாண்டகம்-21.
c திருவாய்மொழி 7-7-9. d பெரியாழ்வார் திருமொழி 1-4-3.

प्रबुद्धमुग्धाम्बुजचारुलोचनं सविभ्रमभ्रूलतमुज्ज्वलाधरम् ।
शुचिस्मितं कोमलगण्डमुन्नसं ललाटपर्यन्तविलम्बितालकम् ॥ ३५ ॥

35. ப்ரபு3த்3த4முக்3த4ாம்பு3ஜசாருலோசநம்
ஸவிப்4ரமப்4ரூலதமுஜ்ஜ்வலாத4ரம் ।
ஶுசிஸ்மிதம் கோமளக3ண்ட3முந்நஸம்
லலாடபர்யந்தவிலம்பி3தாலகம் ॥

---

35. பதவுரை:— **ப்ரபு3த்3த4 முக்3த4 அம்பு3ஜ சாரு லோசநம்**—மலர்ந்ததும் புதியதுமான தாமரைபோன்று அழகிய திருக்கண்களை உடையவனாகவும், **ஸவிப்4ரமப்4ரூலதம்**–நெறிப்புடன் கூடியதும், கொடிபோன்றதுமான திருப்புருவங்களை உடையவனாகவும், **உஜ்ஜ்வல அத4ரம்**—மிகவும் ஒளிவிடும்படியான திரு அத4ரத்தை உடையவனாகவும், **ஶுசி ஸ்மிதம்**—பரிஶுத்3த4மான புன்சிரிப்பை உடையவனாகவும், **கோமள க3ண்ட3ம்**—அழகிய கபோலங்களை (கன்னங்களை) உடையவனாகவும், **உந்நஸம்**—உயர்ந்த திருமூக்கை உடையவனாகவும், **லலாட பர்யந்த விலம்பி3த அலகம்**—திருநெற்றிவரையிலும் தொங்குகிற திருக்குழலை உடையவனாகவும்.

அவ:—(ப்ரபு3த்3தே4த்யாதி3) a "கோளிழைத்தாமரை" என்கிறபடியே, திருமுகத்தில் அவயவஸௌந்த3ர்யத்தினுடைய சேர்த்தியை அநுப4விக்கிறார்.

வ்யா:— (ப்ரபு3த்3த4) ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதமாயிருக்கை. **(முக்3த4)** b"கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப்போலே...அங்கண் இரண்டுங்கொண்டு" என்கிறபடியே அலரத்தொடங்கினவளவாய் இருக்குமென்னுதல்; c"பேதுறு முகஞ்செய்து" என்னும்படிக்கு ஆஶ்ரிதரோட்டைக் கலவியால் வந்த ஆனந்தா3திஶயத்தில் விக்ருதியைச் சொல்லுதல். **(அம்பு3ஜசாருலோசநம்)** இப்படிப்பட்ட

---

a திருவாய் 7-7-8. b திருப்பாவை 22. c திருவாய் 9-10-9.

தாமரை த்₃ருஷ்டாந்தமாகப் போராமையாலே தா₃ர்ஷ்டாந்திகந்தன்னையே சொல்லுகிறது. 257. **"तत् पुण्डरीकनयनं विष्णोर्द्रक्ष्याम्यहं मुखम्।"** (தத் புண்ட₃ரீகநயநம் விஷ்ணோர் த்₃ரக்ஷ்யாம்யஹம் முக₂ம்) என்று **ஆஶ்ரிதர்** ஆசைப்படுமதிறே. **(ஸவிப்₄ரமப்₄ரூலதம்)** a "மன்னியசீர் மதனன் கருப்புச் சிலைகொல்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர் பக்கல் ஆத₃ரமெல்லாம் தோற்றும்படி நெறித்திருக்கும் புருவத்தையுடைய உன்னை. b "தன்கைச் சார்ங்கமதுவேபோல்" என்று த்₃ருஷ்டாந்திக்கும்படியிறே. **(உஜ்ஜ்வலாத₄ரம்)** c "வாலியதோர் கனிகொல்" என்றும், c "கோலந்திரள் பவளக் கொழுந்துண்டங்கொல்" என்றும், c "நீல நெடுமுகில் போல் திருமேனியம்மான் தொண்டை வாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே மிக்க அழகையுடைய திருவத₄ரத்தையுடைய உன்னை. **(ஶுசி ஸ்மிதம்)** d "பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக் கோமள வெள்ளி முளை போல் சில பல்லிலக" என்றும், e "என்னுவியடும் அணி முத்தங்கொல்" என்றும் சொல்லுகிற திருமுறுவலையுடைய உன்னை. **(கோமளக₃ண்ட₃ம்)** அனுப₄விப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாய் ஸுகுமாரமான க₃ண்ட₃ஸ்த₂லத்தையுடைய உன்னை. **(உந்நஸம்)** f "மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ" என்கிறபடியே நாஸாலதையை உடைய உன்னை. **(லலாடபர்யந்தவிலம்பி₃தாலகம்)** g "முன்னமுகத்தணியார் மொய் குழல்கள்" என்றும், h "சுருண்டிருண்ட குழல் தாழ்ந்த முகத்தான்" என்றும் சொல்லுகிற திருநெற்றியின் எல்லையிலே வர அலையெறிகிற திருக்குழலையுடைய உன்னை. பின்பு 'அம்ஸவிலம்பி₃'யாய், முன்பு 'லலாடபர்யந்த'மாயிருக்கிறபடி. 35.

---

a திருவாய் 7-7-4. b நாச்-திரு 14-7. c திருவாய் 7-7-3.
d பெரியாழ்திரு 1-6-9. e திருவாய் 7-7-5. f திருவாய் 7-7-2.
g பெரியாழ்திரு 1-5-5. h பெரியாழ்திரு 3-6-9.

स्फुरत्किरीटाङ्गदहारकण्ठिकामणीन्द्रकाञ्चीगुणनूपुरादिभिः ।
रथाङ्गशङ्खासिगदाधनुर्वरैर्लसत्तुलस्या वनमालयोज्ज्वलम् ॥ ३६ ॥

36. ஸ்பு2ரத்கிரீடாங்க3த3ஹாரகண்டி2கா-
மணீந்த்3ரகாஞ்சிகு3ணநூபுராதி3பி4: ।
ரத2ாங்க3ஶங்க2ாஸிக3தா3த4நுர்வரைர்
லஸத்துளஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம் ॥

---

36. **பதவுரை:— ஸ்பு2ரத் கிரீட அங்க3த3 ஹார கண்டி2கா மணீந்த்3ர காஞ்சிகு3ண நூபுர ஆதி3பி4:**—ப்ரகாஶிக்கிற கிரீடம், தோள்வளைகள், ஹாரம், திருக்கழுத்தணி, ஸ்ரீகௌஸ்துப4ம், திருவரைநாண், திருச்சிலம்பு முதலிய திருவாப4ரணங்களாலும், **ரத2ாங்க3 ஶங்க2 அஸி க3தா3 த4நுர்வரை:**—சக்கரம், ஶங்க2ம், (நந்த3கமென்னும்) வாள், (கௌமோத3கீ என்னும்) க3தை3, (ஶார்ங்க3ம் என்னும்) வில் என்னும் ஆயுத4ங்களாலும், **லஸத் துளஸ்யா**—(உன் சேர்த்தியாலே) ப்ரகாஶிக்கும் திருத்துழாயை உடைய, **வநமாலயா**—வனமாலையாலும், **உஜ்ஜ்வலம்**—ப்ரகாஶிப்பவனாகவும்.

அவ:—(ஸ்பு2ரதி3தி) ஆப4ரணாயுத4ாதி3களுடைய சேர்த்தியழகை அனுப4விக்கிறார்.

வ்யா:— (ஸ்பு2ரத்கிரீட) உப4யவிபூ4திநாத2த்வமாகிற ஐஶ்வர்யத்துக்கு அனுரூபமாய், திருமுடியிலே விளங்காநிற்கிற திருவபி4ஷேகம். a 'கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடி'யிறே. **(அங்க3த3)** ஸர்வாஶ்ரயமான திருத்தோள்களைப்பற்றி விளங்காநின்றுள்ள திருத்தோள் வளைகள். **(ஹார)** b "பொன்னின்மாமணியாரமணியாகத் திலங்குமால்" என்றும். c "பெரிய வரைமார்பில் பேராரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே விளங்காநின்ற திருவாரம். **(கண்டி2கா)** திருக்கழுத்திலே விளங்காநின்ற முத்துத் திருக்

---

a பெரியாழ்திரு 4-1-1. b பெரியதிருமொழி 8.1.3. c மூன்-திருவ 55.

चकर्थ यस्या भवनं भुजान्तरं तव प्रियं धाम यदीयजन्मभूः।
जगत्समस्तं यदपाङ्गसंश्रयं यदर्थमम्भोधिरमन्थ्यबन्धि च ॥ ३७ ॥

37. சகர்த்த₂ யஸ்யா ப₄வநம் பு₄ஜாந்தரம்
தவ ப்ரியம் தா₄ம யதீ₃யஜந்மபூ₄: ।
ஜக₃த்ஸமஸ்தம் யத₃பாங்க₃ஸம்ஶ்ரயம்
யத₃ர்த்த₂மம்போ₄தி₄ரமந்த்₂யப₃ந்தி₄ ச ॥

கட்டுவடம். (மணிந்த்₃ர) அவன் தனக்கும் ஸதா₃ ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீகௌஸ்துப₄ம். (காஞ்சிகு₃ண) திருவரையிலே விளங்காநின்ற அரைநூல் பட்டிகை. (நூபுர) திருவடிகளைப்பற்றி விளங்காநின்றுள்ள திருச்சிலம்பு. (ஆதி₃) ஶப்₃த₃த்தாலே a"பல பலவே ஆபரணம்" என்றும், 258. "अपरिमितदिव्यभूषण" (அபரிமிததி₃வ்யபூ₄ஷண) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அஸங்க்₂யாதமென்கை. (ரதா₂ங்க₃) இந்த ஆப₄ரணங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி ஶோப₄ாவஹமான தி₃வ்யாயுத₄ங்களின் சேர்த்தியை அநுப₄விக்கிறார். (லஸத்துளஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம்) ஸார்வைஶ்வர்ய ஸூசகமாய், திருவடிகளளவும் தாழ்ந்து, b"அல்லித்துழாயலங்கல்" என்கிற வனமாலையாலே விளங்காநின்ற உன்னை. ஆப₄ரணாயுத₄ாதி₃கள் தன்னைப்பற்றி விளங்குகையும், அவற்றாலே தான் விளங்குகையுமாகச் செல்லுகிறபடி. 259. "स्रग्वस्त्राभरणैर्युक्तं स्वानुरूपैरनूपमैः। चिन्मयैः स्वप्रकाशैश्च अन्योन्यरुचिरञ्जकैः॥" (ஸ்ரக்₃வஸ்த்ராப₄ரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: । சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை:॥). 36.

37. பதவுரை:— தவ—உன்னுடைய, பு₄ஜாந்தரம்—திருமார்பை, யஸ்யா:—எந்தப்பிராட்டிக்கு, ப₄வநம் சகர்த்த₂—இருப்பிடமாகச் செய்தருளினாயோ, யதீ₃ய ஜந்மபூ₄:—எந்தப் பிராட்டியின் பிறந்த வீடான திருப்பாற்கடல், தவ—உனக்கு, ப்ரியம் தா₄ம—இனிய இருப்பிடமாயிற்றோ, ஸமஸ்தம் ஜக₃த்—

a திருவாய் 6-2-7. b திருவாய் 7-9-10.

உலகெல்லாம், யத் அபாங்க₃ ஸம்ஶ்ரயம்—எவளுடைய மந்த₃கடாக்ஷத்தைப் பற்றியிருக்கிறதோ, யத₃ர்த்த₂ம்—எவளுக்காக, அம்போ₄தி₄:—கடலானது, அமந்தி₂ அப₃ந்தி₄ ச—கடையவும், அணைகட்டவும்பட்டதோ.

அவ:— (சகர்த்தே₂தி) மேலில் ஶ்லோகத்₃வயத்தாலே பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியை அனுப₄விக்கிருர். இதில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே பிராட்டியுடைய மேன்மையையும், இவள்பக்கல் ஈஶ்வரனுக்கு உண்டான வ்யாமோஹத்தையும் அருளிச்செய்கிருர்.

வ்யா:— (தவ பு₄ஜாந்தரம் யஸ்யா ப₄வநம் சகர்த்த₂) 260. "**सर्वयज्ञमयं वपुः**" (ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு:) என்கிற திருமார்பைப் பிராட்டிக்குக் கோயிற்கட்டணமாகப் பண்ணியருளிற்று. 'யஸ்யா:' என்கிறது இதிலுண்டான ப்ரமாண ப்ரஸித்₃தி₄யாலே. 260. "**सर्वयज्ञमयं वपुरध्यास्ते**" (ஸர்வ யஜ்ஞமயம் வபுரத்₄யாஸ்தே), 261. "**पश्यतां सर्वदेवानां ययौ वक्षस्स्थलं हरेः**" (பஶ்யதாம் ஸர்வதே₃வாநாம் யயௌ வக்ஷஸ் ஸ்த₂லம் ஹரே:), a"நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை", b "திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கை தன்னேடும் திகழ் கின்ற திருமாலார்", c "என்திருமகள் சேர் மார்பன்", d"மையகண்ணுள் மலர்மேலுறைவாள் உறைமார்பினன்", e "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா", f "மார்வத்து மாலை", g"செய்யாள் திருமார்பினில் சேர் திருமால்". (தவ ப்ரியம் த₄ாம யதீ₃யஜந்மபூ₄:) யாவளொருத்தி அவதரித்த திருப்பாற் கடல் h 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி'யான தேவருக்கு இனி தமரும் இடமாயிற்று. 262. "**श्रीः पूर्वमुदधेः ...... देवदानवयत्नेन प्रसूतामृतमन्थने**" (ஶ்ரீ: பூர்வமுத₃தே₄: .... தே₃வதா₃நவயத்

a திருப்பல்லாண்டு-2. b திருவாய் 10.6-9. c திருவாய் 7-2-9. d திருவாய் 4-5-2. e திருவாய் 6-10-10. f திருவாய் 10-10-2. g திருவாய் 9-4-1. h திருவாய் 1-1-1.

स्वैश्वरूप्येण सदाऽनुभूतयाऽप्यपूर्ववद्विस्मयमादधानया ।
गुणेन रूपेण विलासचेष्टितैस्सदा तवैवोचितया तव श्रिया ॥ ३८ ॥

38. ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதா3ऽநுபூ4தயாऽப்-
யபூர்வவத்3 விஸ்மயமாத3தா4நயா।
கு3ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ்
ஸதா3 தவைவோசிதயா தவ ஶ்ரியா ॥

நேந ப்ரஸூதாம்ருதமந்த2நே), 263. **"नेदानीं त्वदृते सीते स्वर्गोऽपि मम रोचते"** (நேதா3நீம் த்வத்3ருதே ஸீதே ஸ்வர்க்கோ3ऽபி மம ரோசதே). **(ஜக3த் ஸமஸ்தம் யத3பாங்க3ஸம்ஶ்ரயம்)** 132. **"अस्येशाना जगतः"** (அஸ்யேஶாநா ஜக3த:), 131. **"ईश्वरीं सर्वभूतानां"** (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம்), 264. **"त्वं माता सर्वलोकानां"** (த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்) என்கிற படியே, இவ்வுப4யவிபூ4தியும் யாவளொருத்தியுடைய மந்த2 கடாக்ஷத்தைப் பற்றி உண்டாயிருக்கிறது. **(யத3ர்த்த2மம் பே4ாதி4ரமந்தி2)** a "விண்ணவர் அமுதுண அமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்ட எம்பெருமான்" என்கிறபடியே யாவளொருத்தியைப் பெறுகைக்குக் கடல் கடைந்தருளிற்று. **(அப3ந்தி4 ச)** யாவளொருத்தியுடைய பிரிவாற்றாமையாலே கடலை அடைத்தருளிற்று. 265. **"एष सेतुर्मया बद्धस्सागरे सलिलार्णवे। तव हेतोर्विशालाक्षि! नलसेतुस्सुदुष्करः ॥"** (ஏஷ ஸேதுர் மயா ப3த்3த4ஸ் ஸாக3ரே ஸலிலார்ணவே। தவ ஹேதோர் விஶாலாக்ஷி நளஸேதுஸ் ஸுது3ஷ்கர:॥). 37.

38. **பதவுரை:— ஸ்வ வைஶ்வரூப்யேண**—தன் விஶ்வரூப நிலையுடன், **ஸதா3**—எப்போதும், **அநுபூ4தயா அபி**—அனுப4விக்கப்பட்டபோதிலும், **கு3ணேந**—கு3ணங்களாலும், **ரூபேண**—வடிவழகாலும், **விலாஸ சேஷ்டிதை:**—அழகிய செயல்களாலும், **அபூர்வவத்**—புதியதுபோல், **விஸ்மயம் ஆத3தா4நயா**—ஆஶ்சர்யத்தைத் தருபவளாய், **ஸதா3**—

a பெரியதிருமொழி 6-1-2.

(பரம், வ்யூஹம், விப₄வம் முதலிய) எல்லா நிலைகளிலும், **தவ ஏவ உசிதயா**—உனக்கே தகுந்தவளாய், **தவ ஶ்ரியா**—உனக்குச் செல்வமாயிருப்பவளான.

அவ:— (ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண) இதில், பிராட்டியினுடைய நிரதிஶயபோ₄க்₃யதையையும், a "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" என்கிறபடியே அவனுக்கேயாயிருக்கிற இருப்பையும் அனுப₄விக்கிறார்.

வ்யா:—(ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதா₃நுபூ₄தயாऽபி) ஸர்வ ஶக்தியான தேவர், ஸர்வவிக்₃ரஹத்தாலும், ஸர்வகாலமும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அனுப₄வியாநின்றாலும், பிராட்டியினுடைய போ₄க்₃யதையைப் பரிச்சே₂தி₃க்கப் போகாது. ஸௌப₄ரியைப்போலே அநேகவிக்₃ரஹத்தைப் பரிக்₃ரஹித்தாலும் முடியாது. 266. **"पर्यायेण प्रसुप्तश्च"** (பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஶ்ச) என்கிறபடியே, ப்ரகாரங்கள் அநேகமானாலும் முடியாது. **(அபூர்வவத் விஸ்மயமாத₃த₃₄நயா)** நித்யாபூர்வம்போலே ஆஶ்சர்யாவஹமாயிருக்கும். 267. **"स एकधा भवति। द्विधा भवति।"** (ஸ ஏகதா₄ ப₄வதி। த்₃விதா₄ ப₄வதி।) என்று, நித்யஸூரிகள் தன் திறத்தில் படுமதெல்லாம் பிராட்டியைக் குறித்துத் தான் படும் என்கை. b "பண்டிவரைக் கண்டறிவதெவ்வூரில்" என்றும் c "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென் ஆராவமுதம்" என்றும் ஆழ்வார்களும், 113. **"सदा पश्यन्ति"** (ஸதா₃ பஶ்யந்தி) என்று நித்யஸூரிகளும், நித்யாபூர்வதையாலே தேவர் திறத்தில் படுமதெல்லாம் தேவர் படும்படியாயிறே பிராட்டிபோ₄க்₃யதை இருப்பது. உகப்பிப்பது எவ்வழியாலே? என்னில்: **(கு₃ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதை:)** வடிவழகாலும், **ஶீலாதி₃கு₃ணங்களாலும்.** "ஸக்ருத் த்வதா₃காரவிலோகநாஶயா" **என்கிறபடியே,** d "ஈர்கின்ற குணங்களையுடையாய்"

a திருவாய் 10-10-6. b பெரியதிருமொழி 8-1.9.
c திருவாய் 2-6-6. d திருவாய் 8-1-8.

तया सहासीनमनन्तभोगिनि प्रकृष्टविज्ञानबलैकधामनि।
फणामणिव्रातमयूखमण्डलप्रकाशमानोदरदिव्यधामनि ॥ ३९ ॥

39. தயா ஸஹாஸீநமநந்தபோ₄கி₃நி
ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநப₃லைகதா₄மநி।
ப₂ணாமணிவ்ராதமயூக₂மண்ட₃ல-
ப்ரகாஶமாநோத₃ரதி₃வ்யதா₄மநி ॥

என்கிற கு₃ணங்களிலும், a "உன் செய்கை நைவிக்கும்" என்கிற சேஷ்டிதங்களிலும், அபி₄யுக்தர் ஆழங்காற்படும் படி இருக்குமிறே அவன். இப்படி இவள் ஸ்வரூபாதி₃ களிலே அழுந்துகிறான். அவன் ஸ்வரூபத்தாலே அபரிச் சி₂ந்நன்; இவள் போ₄க்₃யதையாலே அபரிச்சி₂ந்நை. (ஸதா₃ தவைவோசிதயா) 268. "**तुल्यशीलवयोवृत्तां**" (துல்ய ஶீலவயோவ்ருத்தாம்) என்றும், b "உனக்கேற்கும் கோல மலர்ப்பாவை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தேவர் தமக்குத் தகுதியாயிருக்குமவள். (ஸதா₃) என்று பரவ்யூஹ விப₄வரூபேண உண்டான ஸர்வாவஸ்தை₂களிலும் என் கிறது. "கு₃ணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஸ் ஸதா₃ தவைவோசிதயா" என்னவுமாம். (தவ ஶ்ரியா) 269. "**विष्णोः श्रीः**" (விஷ்ணோ: ஶ்ரீ:) என்றும், c "உன் திரு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநந்யார்ஹையென்னுதல்; தேவர்க்கு ஸம்பத்தாயிருக்குமென்னுதல். 38

* 39 & 40. பதவுரை:— தயா ஸஹ — அந்தப் பிராட்டி யுடன்கூட, **ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந ப₃ல ஏக தா₄மநி**—மேலான ஞானத்திற்கும், ப₃லத்திற்கும் நிகரற்ற இருப்பிடமானவனும், **ப₂ணா மணி வ்ராத மயூக₂ மண்ட₃ல ப்ரகாஶமாந உத₃ர தி₃வ்ய தா₄மநி**—தன் படங்களிலிருக்கும் மணி ஸமூஹங்களுடைய

• இவ்விரண்டு ஶ்லோகங்களும் சேர்ந்தே பொருள்படுவதால் பதவுரை சேர்த்து எழுதப்பட்டது.

a திருவாய் 5-10-2. b திருவாய் 10-10-6. c திருவாய் 10-10-2.

கிரண மண்டலங்களாலே ஒளிவிடும் மத்யப்ரதேஶத்தை யுடைய (பகவானுடைய) திவ்யாந்த:புரத்தை உடைய வனும், **நிவாஸ ஶய்யா ஆஸந பாதுகா அம்ஶுக உபதாந வர்ஷாதப வாரண ஆதிபி:**—(பகவானுக்கு) எழுந்தருளி யிருக்கிற திருமாளிகையாகவும், கண்வளர்ந்தருளுகிற படுக்கையாகவும். ஸிம்ஹாஸநமாகவும், பாதுகையாகவும். திருப்பரியட்டமாகவும், அணையாகவும், மழைக்கும், வெயி லுக்கும் குடையாகவும், மற்றும் பலபடியாகவும் ஆகின்ற வையாய், **யதோசிதம்**—அந்தந்த காலத்திற்குத் தக்கபடி, **தவ ஶேஷதாம் கதை:**—உனக்கு அடிமைப்பட்டவையான, **ஶரீர பேதை:**—பல ஶரீரங்களாலே, **ஶேஷ: இதி ஜநை: ஈரிதே**— ஶேஷன் என்று எல்லா ஜனங்களாலும் சொல்லப்படு பவனுமான, **அநந்தபோகிநி** — திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியில், **ஆஸீநம்** — எழுந்தருளியிருக்கிறவனாகவும்.

39. அவ:—(தயா ஸஹ) இதில் — பர்யங்கவித்யையில் சொல்லுகிறபடியே திருவனந்தாழ்வான் மடியிலே பிராட்டி யோடே எழுந்தருளியிருக்கிற சேர்த்தியை அனுபவிக்கிறார்.

வ்யா :— (தயா ஸஹாஸீநம்) 249. "श्रिया सार्धं जगत्पतिरास्ते" (ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதிராஸ்தே) என் கிறபடியே, நித்யவிபூதியில் மிதுனமாயிருந்திறே அடிமை கொள்வது. அவதாரத்திலும், **28. "भवांस्तु सह वैदेह्या"** (பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா) என்னக்கடவதிறே. **(அநந்தபோகிநி)** ஶ்ரிய:பதித்வத்தால் வந்த உத்கர்ஷத்தோ பாதியிறே இவனோட்டைச் சேர்த்தியும். **270. "गन्धर्वाप्सरसः सिद्धास्सकिन्नरमहोरगाः। नान्तं गुणानां गच्छन्ति तेनानन्तोऽयमुच्यते ॥"** (கந்தர்வாப்ஸரஸஸ் ஸித்தாஸ் ஸகிந்நரமஹோரகா: । நாந்தம் குணாநாம் கச்சந்தி தேநாநந்தோऽயமுச்யதே ॥) என்கிறபடியே குணாநந்த்யத்தாலே அநந்தனென்னக்கட வதிறே. ஈஶ்வரன் ரக்ஷணத்திலே அஸங்க்யாதகுணன். இவன் கைங்கர்யார்த்தமாக அஸங்க்யாதகுணன். **(போகிநி)** மென்மை, குளிர்ச்சி, நாற்றம் இவற்றை ஸ்வ

निवासशय्यासनपादुकांशुकोपधानवर्षातपवारणादिभिः ।
शरीरभेदैस्तव शेषतां गतैर्यथोचितं शेष इतीरिते जनैः ॥ ४० ॥

40. நிவாஸஶய்யாஸநபாது₃காம்ஶு₂கோ-
பத₄ாநவர்ஷாதபவாரணாதி₃பி₄: ।
ஶரீரபே₄தை₃ஸ் தவ ஶேஷதாம் க₃தைர்
யதோ₂சிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை: ॥

ப₄ாவமாக உடைய திருமேணியிலே, பே₄ாக₃ம்—ஶரீரம். (ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநப₃லைகத₄ாமநி) இருவருமாய்ப் பரிமாறும் போது அவர்களுக்கும் / படியான ஜ்ஞானஶக்த்யாதி₃களுக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்குமவன். ஒருத்தன் என்று அவனுக்குக் கூசவேண்டாதே துகைத்துப் பரிமாறலாம்படியான த₄ாரண ஸாமர்த்₂யத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்குமவன். (ப₂ணாமணீத் யாதி₃) தன்னுடைய ப₂ணாமணிஸமூஹங்களினுடைய ரஶ்மி மண்ட₃லங்களினாலே ப்ரகாஶியாநின்ற மத்₄யத்தையுடைய தி₃வ்யாந்த:புரத்தை உடையவன். உ"மணி விளக்காம்" என்கிறபடியே, தி₃வ்யாந்த:புரத்துக்கு மங்க₃ளதீ₃பமாயிறே இருப்பது. 39.

40. **அவ:—** **(நிவாஸ)** திருவனந்தாழ்வானுடைய வ்ருத்திவிஶேஷங்களை அனுப₄விக்கிறார், தமக்கு அடிமையி லுண்டான த்வரையாலே. 271. **"उपमानमशेषाणां साधूनां"** (உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூ₄நாம்) என்னும் ந்யாயத்தாலே, அடிமையில் ருசியுடையார்க்கெல்லாம் உதா₃ஹரணபூ₄த மாயிறே திருவனந்தாழ்வானுடைய வ்ருத்திவிஶேஷங்களி ருப்பது. இவனுடைய காஷ்டை₂யை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— **(நிவாஸ)** எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகை யாம். **(ஶய்யா)** கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் படுக்கையாம். **(ஆஸந)** உ"இருந்தால் சிங்காசனமாம்". **(பாது₃கா)** உ"நின் றால் மரவடியாம்". **(அம்ஶு₂க)** பும்ஸ்த்வாவஹமான திருப்

/ படியான — ஒப்பான. உ முதல்திருவந்தாதி-53.

दासस्सखा वाहनमासनं ध्वजो यस्ते वितानं व्यजनं त्रयीमयः।
उपस्थितं तेन पुरो गरुत्मता त्वदङ्घ्रिसंमर्दकिणाङ्कशोभिना॥४१॥

41. தா₃ஸஸ் ஸகா₂ வாஹநமாஸநம் த்₄வஜோ
யஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய:।
உபஸ்தி₂தம் தேந புரோ க₃ருத்மதா
த்வத₃ங்க்₄ரிஸம்மர்த்த₃கிணாங்கஶோபி₄நா ॥

பரியட்டமாம். (உபதா₄ந) a "புல்கும் அணையாம்". (வர்ஷாதபவாரணாதி₃பி₄:) a "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே, வர்ஷத்துக்கும் ஆதபத்துக்கும் சத்ரமாம். § ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே, அடிமையில் அபி₄நிவேஶாநுரூபமாக ஶரீரத்துக்குத் தொகையில்லை; 267. "स एकधा भवति" (ஸ ஏகதா₄ ப₄வதி) என்று தொடங்கி, 267. "सहस्रधा भवति" (ஸஹஸ்ரதா₄ ப₄வதி) என்னக்கடவதிறே. (ஶரீரபே₄தை₃:) கைங்கர்யபே₄த₃மே ஶரீரபே₄த₃த்துக்கு ஹேது. (தவ ஶேஷதாம் க₃தை:) தேவருடைய விக்₃ரஹங்கள் ரக்ஷணஹேதுவாயிருக்கிறாப்போலே, இவனுடைய விக்₃ரஹங்கள் ஶேஷத்வத்தை அடைந்திருக்கும் என்கை. (யதோ₂சிதம்) 272. "यदा यदा हि कौसल्या" (யதா₃ யதா₃ ஹி கௌஸல்யா) என்கிறபடியே தத்தத்காலோசிதமாயிருக்கை. (ஜநை: ஶேஷ இதீரிதே) சிறியார் பெரியாரென்னாதே ஸர்வராலும் ஶேஷனென்று சொல்லப்படுகை; ஶேஷத்வந்தான் ஒரு வடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கை. (ஜநை:) b "பெருமக்களுள்ளவர்" என்கிறபடியே நித்யஸித்₃த₄ரைச் சொல்லவுமாம். 273. "परगतातिशयाधानेच्छयोपादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः। परश्शेषी॥" (பரக₃தாதிஶயாதா₄நேச்சயா உபாதே₃யத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ:। பரஶ் ஶேஷீ ॥) என்கிற ஶேஷத்வத்தின்படியே; 274. "पारतन्त्र्यं परे पुंसि" (பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி) இத்யாதி₃. 40.

---

§ 'ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே' என்பதுமுதல் 'என்னக்கடவதிறே' என்பதுவரை சில ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை.

a முதல்திருவந்தாதி-53. b திருவாய் 3-7-5.

41. **பதவுரை:— த்ரயீமய:**—வேத₃ங்களை அவயவங்களாகக்கொண்ட, **ய:**—எந்த கருடாழ்வான், **தே**—உனக்கு, **தா₃ஸ:**—அடியவனும், **ஸகா₂**—நண்பனும், **வாஹநம்**—வாஹனமும், **ஆஸநம்**—ஸிம்ஹாஸனமும், **த்₄வஜ:**—கொடியும், **விதாநம்**—(வெயிலைப்போக்கும்) மேற்கட்டியும், **வ்யஜநம்**—சாமரமுமாக இருக்கின்றனனோ, **த்வத் அங்க்₄ரி ஸம்மர்த்த₃ கிண அங்க ஶோபி₄நா**—உன்னுடைய திருவடிகள் நெருக்கின தழும்பை அடையாளமாகக்கொண்டு ஶோபி₄ப்பவனான, **தேந க₃ருத்மதா**—அந்த க₃ருட₃ாழ்வானாலே, **புர: உபஸ்தி₂தம்** — திருமுன்பே ஸேவிக்கப்பட்டவனாகவும்.

அவ:— (தா₃ஸஸ்ஸகே₂தி) இதில்—வாஹந த்₄வஜாதி₃ ஸர்வவ்ருத்திகளையும் உடையனாய், ஈஶ்வரனுக்கு *மோம்பழம்போலே ஸதா₃ விரும்பும்படி அபி₄மதனாயிருக்கிற பெரிய திருவடியோட்டைச் சேர்த்தியை அனுப₄விக்கிறார்.

வ்யா:— (தா₃ஸ:) தன்னுடைய வ்யாபாரங்களடங்க ஈஶ்வரனுக்கு அதிஶயத்தை விளைக்குமவையாயிருக்கும். **(ஸகா₂)** ஜக₃த்₃வ்யாபாரங்களில் ஈஶ்வரன் தன்னோடே உசாவவேண்டும்படியான பெருமையை உடையவன். **(வாஹநம்)** ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்துக்களிலே ஈஶ்வரனைக் கொடுவந்து சேர்க்குமவனாயிருக்கை. **(ஆஸநம்)** ஒரு கார்யமில்லாதபோது, ஸிம்ஹாஸநஸ்த₂னாயிருந்தாலோபாதி தன் மேன்மைக்கு ஸத்₃ருஶம் என்னும்படி ஸிம்ஹாஸநமாயிருக்கை. **(த்₄வஜ:)** ஈஶ்வரன் கிட்டுவதற்கு முன்னே, எழுந்தருளிநின்றான் என்று ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ரீதிஹேதுவான கொடியானவன். அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஹேதுவானவன் என்றுமாம். **(ய:)** a "பொன் மலையின் மீமிசைக் கார்முகில்போல" என்றும், b "புள்ளூர் கொடியான்" என்றும் உண்டான ப்ரஸித்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. **(விதாநம்)** c "வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ்

---

a திருவாய் 9-2-6. b திருவாய் 3-8-1. c நாச்-திரு 14-3.

*** மோம்பழம்—மோந்துகொண்டிருக்கிற எலுமிச்சம்பழம்.**

त्वदीयभुक्तोज्झितशेषभोजिना त्वया निसृष्टात्मभरेण यद्यथा।
प्रियेण सेनापतिना न्यवेदि तत्तथाऽनुजानन्तमुदारवीक्षणैः॥ ४२॥

42. த்வதீ₃யபு₄க்தோஜ்ஜி₂தஶேஷபோ₄ஜிநா
த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மப₄ரேண யத்₃யதா₂।
ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி₃ தத்
ததா₂ऽநுஜாநந்தமுதா₃ரவீக்ஷணை:॥

வருவான்'' என்கிறபடியே ஆதபநிவாரணமாயிருக்கை. 275. "**गरुडं च ददर्शोच्चैरन्तर्धानगतं द्विज। कृतच्छायं हरेर्मूर्ध्नि पक्षाभ्यां पक्षिपुङ्गवम्॥**" (க₃ருட₃ஞ்ச த₃த₃ர்ஶோச்சைரந்தர்த்₄ாநக₃தம் த்₃விஜ। க்ருதச்ச₂ாயம் ஹரேர் மூர்த்₄நி பக்ஷாப்₄யாம் பக்ஷிபுங்க₃வம்॥) இதி பராஶர:. (**வ்யஜநம்**) தன்னை மேற்கொண்டு போம்போது சாமரங்கள்போலே திருச் சிறகாலே ஆஶ்வாஸகனுயிருக்கை. (**த்ரயீமய:**) **276.** "**त्रिवृत्ते शिरः। गायत्रं चक्षुः।**" (த்ரிவ்ருத் தே ஶிர:। கா₃யத்ரம் சக்ஷு:।) என்கிறபடியே, வேத₃ங்களை அவயவங்களாக உடையனுயிருக்கை. 'அவயவார்த்தே₂ மயட்'. ஈஶ்வரன் வேத₃ப்ரதிபாத்₃யன்; இவன் வேத₃ஶரீரன். (**தேந கருத் மதா புர: உபஸ்தி₂தம்**) ஸர்வேஶ்வரன்தன்னை ப்ரகாஶிப் பிக்கும் நிலைக்கண்ணுடிபோலேயும், மோம்பழம்போலேயும், திருமுன்பே ஸர்வதா₃ ஸந்நிஹிதனுயுள்ளவன். (**த்வத₃ங்க்₄ரி ஸம்மர்த்த₃கிணுங்கஶோபி₄நா**) தன்னை மேற்கொண்டால், திருவடிகளாலே நெருக்கின த₃ழும்பு தனக்கு போ₄க₃சிஹ்ந மாகையாலே, அத்தாலே விளங்காநிற்குமவன். ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துப₄ம் லக்ஷணமானுற்போலே இவனுக்கும் அது தா₃ஸ்யசிஹ்நமாயிருக்கும். 41.

42. பதவுரை:— **த்வதீ₃ய பு₄க்த உஜ்ஜி₂த ஶேஷ போ₄ஜிநா** — உன்னுடைய உண்டு மிகுந்த ஶேஷத்தை உண்பவனும், **த்வயா**—உன்னுலே, **நிஸ்ருஷ்ட ஆத்ம ப₄ரேண**—வைக்கப்பட்ட உன்னுடைய (உப₄யவிபூ₄தி நிர்

வாஹரூபமான) ப₄ாரத்தை உடையவனும், **ப்ரியேண—** (**எல்லாருக்கும்**) அன்பனுமான, **ஸேநாபதிநா**—விஷ்வக்ஸேனராலே, **யத் யதா₂ ந்யவேதி₃**—எந்தக் காரியம் எம்மாதிரி விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டதோ, **உதா₃ரவீக்ஷணை:—** அருள் நிரம்பிய கடாக்ஷங்களாலே, **தத் ததா₂ அநுஜாநந்தம்—**அந்தக் காரியத்தை அம்மாதிரியே (செய்வதென்று) நியமித்தருளுகிறவனாகவும்.

அவ:— (த்வதீ₃ய) உப₄யவிபூ₄திவிஷயமான தன்னுடைய ஸர்வப₄ரத்தையும் இவன்பக்கலிலே வைத்து இவனிட்ட வழக்காயிருக்கிற ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானுடைய **தா₃ஸ்யஸாம்ராஜ்யத்தை** அனுப₄விக்கிறார்.

வ்யா:— (த்வதீ₃யேதி) தேவர் அமுதுசெய்து கைவாங்கின ப்ரஸாத₃த்தாலே த₄ரிக்குமவராயிருக்கை. 'த்வதீ₃ய' என்கையாலே வகுத்த ஸ்வாமியுடைய ஶேஷமே போ₄ஜ்யம் என்கிறது. **277. "यदुच्छिष्टमभोज्यं"** (யது₃ச்சி₂ஷ்டமபோ₄ஜ்யம்) என்கையாலே அல்லாதாருடைய உச்சி₂ஷ்டம் அபோ₄ஜ்யமென்கை. 'புக்₄தோஜ்ஜி₂தம்' என்கையாலே, a "கலத்ததுண்டு" என்கிறபடியே, அமுது செய்து கைவாங்கின பின்புற்றையதே போ₄ஜ்யம்; முன்பு பாத்ரஶேஷமே அபோ₄ஜ்யம் என்கிறது. (**ஶேஷபோ₄ஜிநா**) தனக்கு தா₄ரகமாயிருக்குமளவன்றிக்கே **278. "रसान् भक्तस्य जिह्वायां"** (ரஸாங் ப₄க்தஸ்ய ஜிஹ்வாயாம்) என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு போ₄க்₃யமாவதும் ஆழ்வார் அமுதுசெய்தால் என்கை. (**த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மப₄ரேண**) நம்மிலும் பெரியவன்; ஸமர்த்த₂ன் என்று தேவராலே தன் பக்கலிலே வைக்கப்பட்ட உப₄யவிபூ₄திரூபமான ப₄ரத்தை உடையவனாலே. (**ப்ரியேண**) ஸர்வாபி₄மதனானவனாலே. (**ஸேநாபதிநா**) ஸர்வஸேநாநிர்வாஹகனாலே. b "அசைவில் அமரர் தலைவர் தலைவா" என்னக்கடவதிறே. (**யத் யதா₂ ந்யவேதி₃**)

---

a திருப்பல்லாண்டு-9. b திருவாய் 5-8-9.

हताखिलक्लेशमलैः स्वभावतस्सदानुकूल्यैकरसैस्तवोचितैः ।
गृहीततत्तत्परिचारसाधनैर्निषेव्यमाणं सचिवैर्यथोचितम् ॥ ४३ ॥

43. ஹதாகி₂லக்லேஶமலை: ஸ்வப₄ாவத:
*** ஸதா₃ாநுகூல்யைகரஸைஸ் தவோசிதை: ।**
க்₃ருஹீததத்தத்பரிசாரஸாத₄நை:
நிஷேவ்யமாணம் ஸசிவைர் யதோ₂சிதம் ॥

யாதொரு கார்யம் யாதொருபடி விண்ணப்பம் செய்யப் பட்டது. இதில் உள்மானம், புறமானம் பார்ப்பதில்லை; செய்யும் ப்ரகாரங்களும் அனுஸந்தி₄ப்பதுமில்லை; ஈஶ்வரன் இவன் உக்தியைப் பின்செல்லுமத்தனை. (**உதா₃ரவீக்ஷணை: தத் தத₂ாநுஜாநந்தம்**) 114. **"अवलोकनदानेन भूयो मां पालयाच्युत"** (அவலோகநதா₃நேந பூ₄யோ மாம் பாலயாச்யுத) என்றும், ª "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாய் அளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநவதி₄கத₃யா ஸௌஹார்த்₃ாநுராக₃க₃ர்ப்ப₄மான இக்கடாக்ஷங்களாலே யாயிற்று, 'இவன் இப்படிச் செய்வது' என்று நினைப்பிடுவது. (**தத₂ாநுஜாநந்தம்**) 'ஐயராலே யாதொரு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டதோ அது அப்படியே' என்று பாசுரப்பரப்பற நியமித்தருளுவது. 42.

43. **பதவுரை:— ஹத அகி₂ல க்லேஶ மலை:**—எல்லா க்லேஶங்களும், (ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄மாகிய) மலமும் அற்றவர்களாயும், **ஸ்வப₄ாவத:**—இயற்கையாகவே, ***ஸதா₃ ஆநுகூல்ய ஏகரஸை:**—எப்போதும் (உன்னுடைய) கைங்கர்யத்தையே போ₄க்₃யமாக உடையவர்களாயும், **தவ உசிதை:**—உனக்குத் தகுந்தவர்களாயும், **க்₃ருஹீத தத் தத் பரிசார ஸாத₄நை:**—அந்தந்த கைங்கர்யங்களுக்கு ஸாத₄னங்களான மாலைகள், தூ₄பம், தீ₃பம் முதலியவைகளை த₄ரித்திருப்பவர்களாயும், **ஸசிவை:**—உனக்கு முறையுணர்த்தி அடிமை

---

* 'த்வதா₃நுகூல்யைக' என்றும் பாடமுண்டு. ª பெரியதிரு 7-1-9.

செய்பவர்களாயுமிருக்கும் நித்ய ஸூரிகளாலே, **யதோ₂சிதம்** — ஸ்வரூபத்துக்குத் தக்கபடி, **நிஷேவ்யமாணம்** — ஸேவிக்கப்படுகிறவனுகவும்.

அவ:— (ஹ்ருதாகி₂லேதி) 113. "**सदा पश्यन्ति सूरयः**" (ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:) இத்யாதி₃களில் சொல்லுகிற நித்யஸூரிகளுடைய தா₃ஸ்யைகஸம்ருத்₃தி₄யை அனுப₄விக்கிருர். a"அடியார்கள் குழாங்களை-உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றிறே இவர் ப்ரார்த்த₂னே.

வ்யா:— (ஹ்ருதாகி₂லக்லேஶமலை:) 279. "**अविद्यास्मिताभिनिवेशरागद्वेषाः पञ्च क्लेशाः**" (அவித்₃யாஸ்மிதாபி₄நிவேஶராக₃த்₃வேஷா: பஞ்ச க்லேஶா:) என்கிறவை க்லேஶங்கள். அவற்றினுடைய /ப்ராக₃பா₄வத்தை உடையவர்களென்கை. இத்தால் §ப₃த்₃த₄வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. மலமென்று ப்ரக்ருதியாய், தத்ஸம்ஸர்க்கா₃நர்ஹதயா வந்த /ப்ராக₃பா₄வத்தை உடையவர்கள் என்கை. இத்தால் ப்ரபு₃த்₃த₄ஸ்வபா₄வயுக்தரான முக்தவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. (**ஸ்வபா₄வதஸ் *ஸதா₃நுகூல்யைகரஸை:**) ஸத்தாப்ரயுக்தமாக தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தையே போ₄க்₃யமாக உடையராயிருக்கை. இத்தாலும், ஒரு நாள் தொடங்கி அடிமை செய்யத் தொடங்கின முக்தவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. (**தவோசிதை:**) ஸ்வரூபரூபகு₃ணங்களாலே தேவருக்கு ஸத்₃ருஶலக்ஷணரானவர்கள். (**க்₃ருஹீதேத்யாதி₃**) கைங்கர்யோசித பரிகரங்களை ஆத₃ராதிஶயத்தாலே விடமாட்டாமையாலே, b'சூட்டுநன் மாலை'ப்படியே த₄ரித்திருக்கையாலே, தேவர்க்கே ஸத்₃ருஶரானவர்களாலே ஸேவிக்கப்படாநின்றுள்ள உன்னை. (**ஸசிவை:**)

/ ப்ராக₃பா₄வம் — முன் எப்பொழுதும் இல்லாதிருத்தல்.

§ ப₃த்₃த₄வ்யாவ்ருத்தி — ஸம்ஸாரிகளைக்காட்டிலும் வேறுபாடு.

* 'த்வதா₃நுகூல்யைக' என்றும் பாடமுண்டு.

a திருவாய் 2-3-10. b திருவிருத்தம்-21.

अपूर्वनानारसभावनिर्भरप्रबद्धया मुग्धविदग्धलीलया।
क्षणाणुवत्क्षिप्तपरादिकालया प्रहर्षयन्तं महिषीं महाभुजम्॥ ४४॥

44. அபூர்வநாநாரஸபா4வநிர்ப்ப4ர-
ப்ரப3த்3த4யா முக்3த4வித3க்3த4லீலயா।
க்ஷணாணுவத் க்ஷிப்தபராதி3காலயா
ப்ரஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம் மஹாபு4ஜம்॥

வாத்ஸல்யத்தாலே அவன் முறையழியப் பரிமாற நினைத்தாலும், அவனை முறையுணர்த்தி அடிமைசெய்யுமவர்கள். a 'நீதி வானவ'ரிறே. ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் தேவரை ப்ரேரிக்குமவர்களிறே. (யதோ2சிதம்) ஸ்வரூபாநுரூபமாக என்னுதல்; அவஸரோசிதமாக என்னுதல். 43.

44. பதவுரை:— அபூர்வ நாநாரஸ பா4வ நிர்ப்ப4ர ப்ரப3த்3த4யா—(க்ஷணந்தோறும்) புதிதாயிருக்கும் பலவகை ரஸங்களாலும் நெருங்கிச் சேர்ந்திருப்பதும், க்ஷண அணுவத் க்ஷிப்த பர ஆதி3 காலயா—கணநேரத்தில் ஒரு பகுதிபோல் கழிக்கப்பட்ட (பிரமனின் ஆயுட்காலமாகிய) பரகாலம் முதலியவற்றை உடையதுமான, முக்3த4 வித3க்3த4லீலயா—அழகியதாகவும், ஸாமர்த்2யத்துடன் கூடியதாகவுமிருக்கும் விளையாட்டாலே, மஹிஷீம்—பெரியபிராட்டியை, ப்ரஹர்ஷயந்தம் — ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவனாகவும், மஹாபு4ஜம் —(பெரிய பிராட்டியாரை அணைக்கத் தகுந்த) பெரிய கைகளை உடையவனாகவும்.

அவ:— (அபூர்வேதி) 28. "भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते" (ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா கி3ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே) என்கிறபடியே, பிராட்டியை நாநாரஸங்களாலே உகப்பிக்கும்படியை அனுப4விக்கவேண்டும் என்கிறார்.

வ்யா:— (அபூர்வ) ப்ரதிக்ஷணமும் முன்பு கண்டறியாததுபோலே இருக்கை. (நாநாரஸபா4வநிர்ப்ப4ர) பூ4ஹு

---

a 'நீதிவானவன்' [அமலனாதி-1] அவனோடு பரமஸாம்யமடைந்த நித்யஸூரிகளை 'நீதிவானவர்' என்கிறார்.

अचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्ययौवनस्वभावलावण्यमयामृतोदधिम्।
श्रियः श्रियं भक्तजनैकजीवितं समर्थमापत्सखमर्थिकल्पकम्॥ ४५॥

முக₃மான ரஸத்தாலும், பா₄வத்தாலும் நெருங்கும்படி. (ப்ரப₃த்₃த₄யா) ஸம்ப₃த்₃த₄யா. ரஸமாவது:— சேதனர் யாதொன்றை அனுஸந்தி₄யாநின்றாலும் 280. "येन माद्यति" (யேந மாத்₃யதி) என்கிறபடியே மதி₃யாநிற்பர்,— அதிறே ரஸம். அதுக்கு அடி பா₄வம்,—மாநஸவிகாஸம். (முக்₃த₄வித₃க்₃த₄லீலயா) அவ்வோ த₃ஶாநுகு₃ணமாய், முக்₃த₄மாயும், வித₃க்₃த₄மாயும் உள்ள லீலையாலே. (க்ஷணக்ஷிப்தபராதி₃காலயா) ஒரு க்ஷணத்தில் ஏக தே₃ஶம்போலே போக்கப்பட்ட பரகாலம், பரார்த்த₄காலம் இவற்றை உடைத்தாயிருக்குமதினலே. பரகாலமாகிறது— ப்₃ரஹ்மாயுஸ்ஸு; பரார்த்த₄காலமாகிறது— அதில் செம் பாதி. (மஹிஷீம் ப்ரஹர்ஷயந்தம்) 281. "यस्त्वया सह स स्वर्गो निरयो यस्त्वया विना" (யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்₃கோ₃ நிரயோ யஸ் த்வயா விநா), 282. "त्वद्वियोगेन मे राम त्यक्तव्यमिह जीवितम्" (த்வத்₃வியோகே₃ந மே ராம த்யக்தவ்யமிஹ ஜீவிதம்), 283. "सर्वथा तेन हीनाया रामेण विदितात्मना। तीक्ष्णं विषमिवास्वाद्य दुर्लभं मम जीवितम्॥" (ஸர்வதா₂ தேந ஹீநாயா ராமேண விதி₃தாத்மநா। தீக்ஷ்ணம் விஷமிவாஸ்வாத்₃ய து₃ர்லப₄ம் மம ஜீவிதம்॥), a"அகலகில்லேன் இறையும்"என்கிறபடியே வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றமாட்டாத பிராட்டியை மிகவும் உகப்பியாநின்றுள்ளவனை. "ப்ரஹர்ஷயந்தம்" என்கையாலே இவ்வுகப்பு நித்யம் என்கை. (மஹாபு₄ஜம்) கீழ்ச்சொன்ன லீலாரஸத்தாலே உகப்பிக்குமவனுபாதி யன்று; b'அணி மானத்தடவரைத்தோளாலே' அணைத்து உகப்பிக்கும். என்றும் ஸ்வரூபகு₃ணங்களைக்காட்டில் ரூப கு₃ணமிறே இனிதாயிருப்பது. 44.

45. பதவுரை:—அசிந்த்ய தி₃வ்ய அத்₃பு₄த நித்ய யௌவந ஸ்வபா₄வ லாவண்ய மய அம்ருத உத₃தி₄ம்—நினைக்கமுடியாத

a திருவாய் 6-10-10. b திருவாய் 4-8-2.

45. **அசிந்த்யதி₃வ்யாத்₃பு₄தநித்யயௌவந-**
ஸ்வபா₄வலாவண்யமயாம்ருதோத₃தி₄ம் ।
***ஶ்ரிய:* *ஶ்ரியம்* ப₄க்தஜநைகஜீவிதம்**
ஸமர்த்த₂மாபத்ஸக₂மர்த்தி₂கல்பகம் ॥

தாய், அப்ராக்ருதமாய், ஆஶ்சர்யமாய், நித்யமாயிருக்கும் யௌவனத்தை இயற்கையாக உடையவனுகவும், அழகு நிறைந்த அமுதக் கடலாகவும், ***ஶ்ரிய: ஶ்ரியம்***—திருவுக்கும் திருவாகவும், **ப₄க்த ஜந ஏக ஜீவிதம்**—ப₄க்தஜநங்களுக்கு ஓருயிராகவும், **ஸமர்த்த₂ம்** —(ஞானத்திறைல் குறைந்தவர் களையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன்னை அனுப₄விப்பிக்க வல்ல) ஸாமர்த்₂யத்தை உடையவனுகவும், **ஆபத் ஸக₂ம்**— ஆபத்திலுதவும் நண்பனுகவும், **அர்த்தி₂ கல்பகம்**—யாசிப்ப வர்களுக்குக் கல்பகவ்ருக்ஷம்போன்றவனுகவுமிருக்கிற.

அவ:— **(அசிந்த்யேதி)** இப்படிப் பிராட்டியை உகப் பிக்கிற ரஸபா₄வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான வடிவையும், கு₃ணங்களையும் அனுஸந்தி₄க்கிருர்.

வ்யா:— **(அசிந்த்ய)** விக்₃ரஹகு₃ணங்களுடைய அவாங் மநஸகோ₃சரத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.* **(தி₃வ்ய)** **159.** **"न भूतसङ्घसंस्थानो देहोऽस्य परमात्मनः"** (ந பூ₄தஸங்க₄ஸம்ஸ் தா₂நோ தே₃ஹோऽஸ்ய பரமாத்மந:) என்கிறபடியே அப்ராக்ருதமாயிருக்கை. **(அத்₃பு₄த)** க்₃ருஹீதாம்ஶம் ஆஶ்சர்யமாயிருக்கை. **a** "முழுசி வண்டாடிய தண்டு ழாயின் மொய்ம் மலர்க்கண்ணி" என்கிறபடியே இருக்கை. **(நித்ய)** அகாலகால்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. **(யௌவந ஸ்வபா₄வ)** **284.** **"युवाऽकुमारः"** (யுவாऽகுமார:) என்கிறபடியே

---

* (அதி₄கபாட₂ம்) ஸ்வரூபத்தையும், கு₃ணத்தையும் பரிச்சே₂தி₃க்கிலும் வடிவில் போ₄க்₃யதை பரிச்சே₂தி₃க்க வொண்ணுது என்கை. "இச்சா₂க்₃ருஹீதாபி₄மதோரு தே₂ஹ:". [சது:ஶ்லோகீ வ்யா-ப்ர 25 காண்க.]

---

a **பெரியதிருமொழி 2-8-7.**

भवन्तमेवानुचरन्निरन्तरं प्रशान्तनिश्शेषमनोरथान्तरः।
कदाहमैकान्तिकनित्यकिङ्करः प्रहर्षयिष्यामि सनाथजीवितः॥ ४६॥

46. ப₄வந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம்
ப்ரஶாந்தநிஶ்ஶேஷமநோரத₂ாந்தர: |
கதா₃ ऽஹமைகாந்திகநித்யகிங்கர:
ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத₂ஜீவித: ||

இருக்கை. 285. "तरुणौ रूपसंपन्नौ" (தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ) என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஸ்வாப₄ாவிகமான யௌவனத்தை உடைத்தாயிருக்கை. (லாவண்யமய) ப்ரசுரமான ஸாமாந்யஶோபை₄யை உடைத்தாயிருக்கை. (அம்ருதோத₃தி₄ம்) ஸர்வப்ரகாரபே₄ாக்₃யதையாலே, 286. "अप्रमेयो महोदधिः" (அப்ரமேயோ மஹோத₃தி₄:) என்கிற படியே பரிச்சே₂தி₃க்கப்போகாமைக்கு ஒரு ஸமுத்₃ரமென்னுமத்தனை. (ஶ்ரிய: ஶ்ரியம்) a "திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வன்" என்கிறபடியே பிராட்டிக்கும் மங்க₃ளாவஹனாயிருக்குமவனை. (ப₄க்தஜநைகஜீவிதம்) b "எல்லாம் கண்ணன்" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதருக்கு த₄ாரகாதி₃களெல்லாம் தானேயாயிருக்குமவனை. ப₄க்தஜநங்களையே தனக்கு த₄ாரகமாக உடையவன் என்றுமாம். 287. "मम प्राणा हि पाण्डवाः" (மம ப்ராணா ஹி பாண்ட₃வா:). (ஸமர்த்த₂ம்) அளவுடையரான நித்யஸூரிகள் அநுப₄விக்குமவனை, நித்ய ஸம்ஸாரிகள் அநுப₄விக்கும்படி c "ஆற்ற நல்ல வகை காட்டுமம்மானை" என்கிறபடியே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுப₄விப்பிக்கும் ஸாமர்த்₂யத்தையுடைய உன்னை. (ஆபத்ஸக₂ம்) d காணவாராயென்று கண்ணும் வாயும் துவர்ந்தவளவிலே உதவும் ஸ்வப₄ாவனான உன்னை. (அர்த்தி₂கல்பகம்) e "என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்" என்கிறபடியே தன்னை ஔதா₃ர்யம் பண்ணுமவனை. 45.

---

a பெரியதிருமொழி 7-7-1. b திருவாய் 6-7-1. c திருவாய் 4-5-5.
d திருவாய் 8-5-2. e திருவாய் 2-7-11.

46. பதவுரை:—**ப₄வந்தமேவ**—உன்னையே, **நிரந்தரம்**—இடைவிடாமல், **அநுசரந்**—அநுஸரித்துக்கொண்டு, **ப்ரஶாந்த நிஶ்ஶேஷ மநோரத₂ாந்தர:**—மற்ற எல்லா ஆசைகளும் வாஸனையுமில்லாமல் நீங்கப்பெற்றவனாய், **ஐகாந்திக நித்யகிங்கர:**—ஒருபடிப்பட்டதாய்,நித்யமான கைங்கர்யத்தை உடையவனாய், **ஸநாத₂ஜீவித:**—ப்ரயோஜனத்துடன் கூடிய வாழ்வை உடையவனாய், **கதா₃ அஹம் ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி**—என்று நான் (உன்னையே) மிகவும் உகப்பிக்கப்போகிறேன்?

அவ:— **(ப₄வந்தமித்யாதி₃)** கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபரூப கு₃ணவிபூ₄திகளால் பூர்ணனாய், நித்யவிபூ₄தியிலே குறைவற எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரை, பா₃ஹ்யமநோரத₂ங்களைத் தவிர்ந்து, என்னுடைய ஸத்தையாலுள்ள ப்ரயோஜனம் பெறும்படி நித்யகைங்கர்யத்தாலே உகப்பிப்பது என்று? என்கிறார்.

வ்யா:— **(ப₄வந்தம்)** ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிப₄வை: பரிபூர்ணம். a "இன்பம் பயக்க" என்று தொடங்கி, a "ஆள்கின்ற எங்கள் பிரான்" என்கிற பூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. **(ஏவ)** b "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே, அநுகூலவ்ருத்தி தேவருக்கே அநுகூலமாயிருக்கை. **(அநுசரந்)** **25. "येन येन धाता गच्छति"** (யேந யேந தா₄தா க₃ச்ச₂தி), **288. "एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य"** (ஏதமாநந்த₃மயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய), **289. "अनुसञ्चरन्"** (அநுஸஞ்சரந்) **204. "कुरुष्व मामनुचरं"** (குருஷ்வ மாமநுசரம்) என்கிறபடியே அநுவர்த்தனத்தையுடையனாய். **(நிரந்தரம்)** இடைவிடாதேயிருக்கை. **(ப்ரஶாந்தேத்யாதி₃)** c "மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று" என்று, தேவரையொழிந்த விஷயங்களில் மநோவ்யாபாரங்களை ஸவாஸநமாகத் தவிர்ந்து. **(கதா₃)** d "என்று கொல் கண்கள் காண்பது?" e "எங்நாள் யான் உன்னை இனி வந்து கூடுவன்?" என்னும்படியே

---

a திருவாய் 7-10-1. b திருவாய் 2-9-4. c திருப்பாவை 29.
d திருவாய் 3-6-10. e திருவாய் 3-2-1.

धिगशुचिमविनीतं निर्दयं मामलज्जं
परमपुरुष! योऽहं योगिवर्याग्रगण्यैः।
विधिशिवसनकाद्यैर्ध्यातुमत्यन्तदूरं
तव परिजनभावं कामये कामवृत्तः॥ ४७॥

47. தி₄க₃ஶுசிமவிநீதம் நிர்த்த₃யம் மாமலஜ்ஜம்
பரமபுருஷ! யோऽஹம் யோகி₃வர்யாக்₃ரக₃ண்யை:।
விதி₄ஶிவஸநகாத்₃யைர் த்₄யாதுமத்யந்ததூ₃ரம்
தவ பரிஜநப₄ாவம் காமயே காமவ்ருத்த:॥

காலத்துக்கு எல்லே அருளிச்செய்யவேணும். **(அஹம்)** ருசியேயாய், இத்தலேயால் உபாயமில்லாத நான். **(ஐகாந்திகநித்யகிங்கர:)** ஏகரூபமாய், யாவதா₃த்மபா₄வி யான கைங்கர்யத்தை நிரூபகமாக உடையனுய். **(ஸநாத₂ ஜீவித:)** ஸநாத₂மான ஸத்தையை உடையனுய்; என் ஸத்தையை ஸப்ரயோஜனமாக்கி என்கை. **(ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி)** மிகவும் உகப்பிக்கக்கடவேன். தன்னுடைய அநுவ்ருத்தியால் ஈஶ்வரனுக்குப் பிறந்த ப்ரஹர்ஷமிறே சேதனனுக்கு ப்ராப்யம். 46.

47. **பதவுரை:—பரமபுருஷ**—புருஷோத்தமனே!, **காமவ்ருத்த: ய: அஹம்**—(என்னுடைய) இஷ்டப்படியெல்லாம் நடக்கிறவன் என்று ப்ரஸித்₃த₄னை யாவனொரு நான், **யோகி₃வர்ய அக்₃ரக₃ண்யை:**—யோகி₃ஶ்ரேஷ்ட₂ர்களுள் முதல்வராக எண்ணத்தகுந்த, **விதி₄ ஶிவ ஸநக ஆத்₃யை:**—பிரமன், சிவன், ஸநகர் முதலியவர்களாலும், **த்₄யாதும்**—நினேப்பதற்கும், **அத்யந்த தூ₃ரம்**—வெகுதூரமாயுள்ள, **தவ பரிஜந ப₄ாவம்**—உன்னுடைய கைங்கர்யத்தை, **காமயே**—விரும்புகிறேனே, **அஶுசிம்**—அபரிஶுத்₃த₄னும், **அவிநீதம்**—(ஓர் ஆசார்யனுலே) ஶிக்ஷிக்கப்படாதவனும், **நிர்த்த₃யம்**—த₃யையற்றவனும், **அலஜ்ஜம்**—வெட்கமற்றவனுமான, (தம்) **மாம் தி₄க்**—அப்படிப்பட்ட என்னே நிந்தி₃த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அவ:— (தி₄கி₃தி) இதில், ப்ராப்யனுன ஈஶ்வரனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும், தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் பார்த்து, விதி₄ஶிவஸநகாதி₃களுடைய மனஸ்ஸுக்கு அத்யந்ததூ₃ரமாய், அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரக₃ந்த₄ரான நித்யஸூரிகள் ஆசைப்படுமதான கைங்கர்யத்தை ஸம்ஸாரியானவன் ஆசைப்படுவதாவதென்? ராஜாங்நம் விஷஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமாவதே! என்று a "வளவேழுலகில்" ஆழ்வாரைப்போலே தம்மை நிந்தி₃க்கிருர்.

வ்யா:— (அஶுசிம்) அநாதி₃யான தே₃ஹஸம்ப₃ந்த₄யுக்தனுன என்னை. தே₃ஹஸம்ப₃ந்த₄ாப₄ாவம் ஸத்தாப்ரயுக்தமான நித்யஸித்₃த₄ரிறே நித்யஶுத்₃த₄ர். (அவிநீதம்) இவ்வாத்மாவுக்கு தே₃ஹஸம்ப₃ந்த₄ம் அஶுசிஹேது என்று அறிகைக்கு அடியான ஆசார்யஸேவையில்லாமையாலே ஸுஶிக்ஷிதனல்லாத என்னை. (நிர்த்த₃யம்) அம்ருதத்தை விஷத்தாலே தூ₃ஷித்தாற்போல, விலக்ஷணபே₄ாக்₃யமான ப₄க₃வத்தத்வத்தைக் கண்ணற்று தூ₃ஷிக்கப் பார்த்த நிர்த்த₃யனை. (அலஜ்ஜம்) 'க₄டதா₃ஸி ஸார்வபெ₄ளமனை மேல் விழுமாபோலே, நம்மைப் பாராதே மேல் விழுந்தோம்; இது அபஹாஸ்யம்' என்று லஜ்ஜிக்கவும் அறியாத என்னை. (மாம் தி₄க்) இப்படி ஹேயகு₃ணபூர்ணனுன என்னை வேண்டேன் என்று தம்மைக் குத்ஸிக்கிருர். (பரமபுருஷ) ஸர்வாதி₄கனுன புருஷோத்தமனே! (யோऽஹம்) நிஹீநாக்₃ரகு₃ண்யன் என்று ப்ரஸித்₃த₄னுன நான். (யோகி₃வர்யேத்யாதி₃) யோகி₃ஶ்ரேஷ்ட₂ரில் ப்ரத₂மகு₃ண்யரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களென்ன, ப்₃ரஹ்மப₄ாவநாநிஷ்ட₂ரான ஸநகாதி₃களென்ன இவர்களாலே நினைக்கைக்கும் அத்யந்தம் தூ₃ரமாயுள்ளத்தை. (தவ பரிஜநப₄ாவம்) ஆத்மஸ்வாமியாய், நிரதிஶயபே₄ாக்₃யரான தேவருடைய கைங்கர்யாம்ருதத்தை; ஸத்தாப்ரயுக்தமான ருசியையும், வைலக்ஷண்யத்தையுமுடைய நித்யஸூரிகள் ஆத₃ரிக்குமத்தை

a திருவாய் 1-5.

अपराधसहस्रभाजनं पतितं भीमभवार्णवोदरे।
अगतिं शरणागतं हरे! कृपया केवलमात्मसात्कुरु॥ ४८॥

48. அபராத₄ஸஹஸ்ரப₄ாஜநம்
பதிதம் பீ₄மப₄வார்ணவோத₃ரே ।
அக₃திம் ஶரணாக₃தம் ஹரே!
க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு ॥

யன்றோ நான் ஆத₃ரித்தது. (காமயே) ஸங்க₃த்தளவிலே நின்றேனே? பெற்றல்லது த₄ரியாத த₃ஶையைப்பற்றி நின்றேன். "கதா₃ நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி" என்றும், "கதா₃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் கூப்பிட்டேன். (காமவ்ருத்த:) விஷயப்ரவணனாய் யுக்தாயுக்தங்கள் பாரா தாப்போலே, தோற்றிற்றுச் செய்த நான். ராக₃ம் ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கவொட்டாதிறே. 47.

48. **பதவுரை:— ஹரே!**—து₃க்க₃ங்களையெல்லாம் போக்கும் எம்பிரானே!, **அபராத₄ ஸஹஸ்ர ப₄ாஜநம்**—கணக்கற்ற குற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும், **பீ₄ம ப₄வ அர்ணவ உத₃ரே**—ப₄யங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள், **பதிதம்**—விழுந்தவனாகவும், **அக₃திம்**—(உன்னையொழிய வேறு) க₃தியற்றவனாகவும், **ஶரணாக₃தம்**—'ஶரணாக₃தன்' என்று சொல்லிக்கொள்ளுமவனாகவுமிருக்கிற அடியேனை, **கேவலம் க்ருபயா**—(உன்) அருளினாலேயே, **ஆத்மஸாத்குரு**—உன்னுடையவனாகக் கொள்வாயாக.

அவ:— (அபராத₄) தம்முடைய அயோக்₃யதையை அனுஸந்தி₄த்து அகலப்பார்த்தவர் ருசியின் மிகுதியாலே அகலமாட்டாதே நிற்க, 'இந்த அயோக்₃யதைக்குப் பரிஹாரமும் நம் க்ருபாஜநிதமான ப்ரபத்தியே காணும்' என்ன மீண்டாராய், 'இந்த அயோக்₃யதாஹேதுபூ₄த ஸர்வாபராத₄ங்களுக்கும் பரிஹாரம் தன்னுடைய வெறு

மையை முன்னிட்டுப் பண்ணும் ப்ரபத்தியேயாகாதே' என்று வேதாந்தரஹஸ்யத்தை முன்னிட்டு, 'கேவலக்ருபையாலே தேவர் என் பாபத்தைப் போக்கி விஷயீகரிக்க வேணும்' என்கிறார். அதவா, தாம் ப்ரார்த்தித்தபோதே ப்ராப்யம் ஸித்தியாமையாலே, 'ஸம்ஸாரியான நாம் ஆசைப்படக்கடவோமோ?' என்று நிந்தித்துக்கொண்டு, பின்பும் ருசியாலே அகலமாட்டாதே, 'இப்படி விளம்பிக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தையும் தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே போக்கித்தந்தருளவேணும்' என்கிறாராகவுமாம். அத்தலையில் பெருமையின் எல்லையைப் பார்த்து அகன்றார் அங்கு; இங்கு நீர்மையின் எல்லையைப் பார்த்துக் கிட்டுகிறார்.

வ்யா:— (அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்) தேவர் குணகபாஜநரானாப்போலே, அஸங்குசிதமான அபராதங்களுக்குக் கொள்கலமான என்னை. அபராதஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று,— புண்யபாபரூபமான பகவந்நிக்ரஹாநுக்ரஹமென்கை. ஆகையால் இந்த வேதார்த்தத்தை வெளியிடுகிறார். **(பதிதம்)** அந்தப் பாபத்தை விளைக்கும் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்திறே கூப்பிடுகிறது. a "கொடுவினைத் தூற்றுள் நின்று". **(பீம)** ஜ்ஞாநம் பிறந்தார்க்குக் கட்டடங்க பயாவஹமாயிருக்குமென்கை. **290. "अहं भीतोऽस्मि देवेश संसारेऽस्मिन् भयावहे"** (அஹம் பீதோऽஸ்மி தேவேஶ ஸம்ஸாரேऽஸ்மிந் பயாவஹே). **(பவார்ணவ)** பரிச்சேதிக்க அரிதாய், அத்தாலே துஸ்தரமாயிருக்கை. ஸம்ஸாரமாகிற கடலிலே புக்கார்க்கு, விஷ்ணுபோதமொழியத் தந்தாமால் கரையேறவொண்ணாதிருக்கை. b "வைகுந்தனென்பதோர் தோணி பெறாதுழல்கின்றேன்" என்னக் கடவதிறே. **(உதரே)** c "நின் பன்மாமாயப் பல் பிறவியில் படிகின்ற யான்" என்கிறபடியே, எடுக்கப்பார்த்தாலும் உனக்கும் எட்டாதபடியாயிருக்கை. **(பதிதம்)** கர்மம் புகத்

a திருவாய் 3-3-9. b நாச்-திரு 5-4. c திருவாய் 3-2-2.

अविवेकघनान्धदिङ्मुखे बहुधा सन्ततदुःखवर्षिणि।
भगवन्! भवदुर्दिने पथः स्खलितं मामवलोकयाच्युत!॥ ४९॥

49. அவிவேககநாந்த஦ிங்முகே
பஹுதா ஸந்ததது:க்கவர்ஷிணி ।
பகவந்! பவதுர்த்திநே பத:
ஸ்கலிதம் மாமவலோகயாச்யுத! ||

தள்ள விழுந்து கிடக்கிறபடி. (அகதிம்) உன்னையொழிய வேறு புகலற்று இருக்கிற என்னை. (ஶரணாகதம்) ஶரணாகதஶப்தயுக்தனான என்னை. (ஹரே) மித்ரபாவமேயடியாக ஸமஸ்த து:க்கங்களையும் போக்குகையே ஸ்வபாவமாக உடையவனே! (கேவலம் க்ருபயா) ஆர்த்தப்ரபந்நனல்லன் என்றதே 291. "कृपामात्रमनोवृत्तिः" (க்ருபாமாத்ர மனோவ்ருத்தி:) என்கிறபடியே, ஸஹகாரமில்லாத க்ருபையினாலே. (ஆத்மஸாத்குரு) ஆத்மஸாத்தாகப் பண்ணியருளவேணும். நம்முடையவனென்று விஷயீகரித்தருளவேணும். 48.

49. பதவுரை:— பகவந்!—ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள் நிறைந்தவனே!, அச்யுத!—அடியவரைக் கைவிடாதவனே!, அவிவேக கந அந்த திங்முகே—விவேகமில்லாமையாகிற மேகங்களாலே இருளடைந்த திசைகளை உடையதும், பஹுதா—பலவிதமாக, ஸந்தத து:க்க வர்ஷிணி—இடைவிடாமல் துன்பங்களைப் பொழிகின்றதுமான, பவ துர்த்திநே—ஸம்ஸாரமாகிய மழைக்கால இருளிலே, பத: ஸ்கலிதம்—நல்வழியிலிருந்து தவறின, மாம்—அடியேனை, அவலோகய—நோக்கியருளுவாயாக.

அவ:— (அவிவேக) "அபராதபஹுளமானபின்பு, ஶாஸ்த்ரீயமான உபாயாந்தரங்களைப்பற்றிப் போக்குதல், விட்டுப் பற்றுதல் செய்கையொழிய, 'க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு' என்று நம்மை நிர்பந்திக்கிறதென்?"

என்ன, "ஶாஸ்த்ரீயானுஷ்ட₂ானத்துக்கு ஜ்ஞாநமேயில்லை; வேறு க₃தியில்லாமையாலே விடமாட்டேன். ஆனபின்பு, க்ருபாகார்யமான விஶேஷகடாக்ஷமே எனக்கு உஜ்ஜீவன ஸாத₄னம்" என்கிறார்.

வ்யா:— **(அவிவேக)** அதாவது:— விவேகாப₄ாவம்; ஜீவ பரவிவேகாப₄ாவம்; தே₃ஹாத்மவிவேகாப₄ாவம்; த்யாஜ்யோபாதே₃யவிவேகாப₄ாவம்; ப₃ந்த₄விமோசநவிவேகாப₄ாவம்; இவையாகிற மேக₄படலங்களாலே திரோஹிதமான மனஸ்ஸையுடையவனாகையாலே உஜ்ஜீவநோபாயத்தில் தி₃ங்மாத்ரமும் தெரியாதிருக்கிறதற்கு மேலே. **(ப₃ஹுத₄ா ஸந்ததது₃:க்க₂வர்ஷிணி)** ப₃ஹுப்ரகாரமாய், இடைவிடாதேயுண்டான து₃:க்க₂வர்ஷத்தை உடைத்தானதிலே. அவிவேகம் து₃:க்க₂த்தை விளைக்கையாவது:—அஜ்ஞானத்தாலே கர்மமாய், அத்தாலே தே₃வாதி₃ஶரீரப்ரவேஶமாய், அத்தாலே தாபத்ரயரூபமான து₃:க்க₂மாயிருக்கும். a "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே. **(ப₃ஹுத₄ா)** ஆத்₄யாத்மிகாதி₃ப₃ஹுப்ரகாரமாயிருக்கை. **(ப₄க₃வந்)** 'இந்த து₃:க்க₂த்தைப் பரிஹரிக்கைக்கு இத்தலையில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்₃யப₄ாவமும், தேவராலல்லது பரிஹாரமில்லை என்கிற இதுவும் தேவரீர் அறியீரோ?' என்கை. [(பா) **(ப₄க₃வந்)** இத்தலையில் து₃:க்க₂த்தைப் பரிஹரிகைக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யப₄ாவத்தாலும்,தேவராலல்லது பரிஹாரமில்லாத இதிலும் தேவர் அறியாததுண்டோ?] **(ப₄வது₃ர்த்தி₃நே)** ஸம்ஸாரமாகிற மழைக்காலவிருளிலே. **து₃ர்த்தி₃நம்** — மேக₄திமிரம். **(பத₃:ஸ்க₂லிதம்)** b "கொடுவினைத்தூற்றுள் நின்று பாவியேன் பல காலம் வழி திகைத்து அலமருகின்றேன்" என்கிறபடியே. **(மாம்)** கர்மாத்₃யுபாயங்களில் ப்ரச்யுதனான என்னை. நான் படுகிற பாடு இதுவானால், ஶாஸ்த்ரீயானுஷ்ட₂ானத்துக்கு நான் ஆர்? தேவரையொழிய வேறு உண்டோ? என்று கருத்து.

---

a திருவிருத்தம்-1. b திருவாய் 3-3-9.

न मृषा परमार्थमेव मे शृणु विज्ञापनमेकमग्रतः।
यदि मे न दयिष्यसे ततो दयनीयस्तव नाथ! दुर्लभः॥५०॥

50. ந ம்ருஷா பரமார்த்த₂மேவ மே
ஶ்ருணு விஜ்ஞாபநமேகமக்₃ரத:।
யதி₃ மே ந த₃யிஷ்யஸே ததோ
த₃யநீயஸ் தவ நாத₂! து₃ர்லப₄:॥

(அவலோகய) 114. "अवलोकनदानेन भूयो मां पालय" (அவலோகந தா₃நேந பூ₄யோ மாம் பாலய) என்று சொல்லுகிறபடியே, ஸகலக்லேஶமும் போம்படி பார்த்தருளவேணும். ஸாத₄நாந்தரநிஷ்டர்₂க்கும் தேவர் விஶேஷ கடாக்ஷம் உத்தாரக மிறே. 292. "जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसूदनः" (ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்மது₄ஸூத₃ந:) என்று, அதி₄கார ஸித்₃தி₄யும் தேவர் கடாக்ஷமிறே. 104. "जितन्ते पुण्डरीकाक्ष" (ஜிதந்தே புண்ட₃ரீகாக்ஷ) என்று, புறம்புள்ள துவக்கை அறுப்பதும் உன் கடாக்ஷமிறே. (அச்யுத) a "அடியரை வல்வினைத் துப்பாம் புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடான்" என் கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரை ஒரு வழியாலும் நசிக்க விட்டுக் கொடாதவரிறே தேவர். b "அவருயிரைச் சோர்ந்தே போகல் கொடாச்சுடரை" என்னக்கடவதிறே. 49.

50. பதவுரை:— நாத₂—எம்பிரானே!, மே—அடியே னுடைய, ஏகம் விஜ்ஞாபநம்—ஒரு விண்ணப்பத்தை, அக்₃ரத:-முதலில், ஶ்ருணு-கேட்டருளவேணும்; ந ம்ருஷா-(இந்த விண்ணப்பம்) பொய்யன்று; பரமார்த்த₂ம் ஏவ— உண்மையானதே; மே—அடியேனுக்கு, யதி₃ ந த₃யிஷ் யஸே—அருளாயாகில், தத:—(அடியேன் கைதப்பிப்போன) பிறகு, தவ—உனக்கு, த₃யநீய:—அருளத்தக்கவன், து₃ர் லப₄:—கிடைக்கமாட்டான்.

---

a திருவாய் 1-7-2. b திருவாய் 2-3-6.

அவ:—(ந ம்ருஷேதி)"தேவர் க்ருபையல்லது வேறு எனக்கு இல்லாதவோபாதி, தேவர் க்ருபைக்கு நானல்லது விஷயமில்லை; இத்தை இழவாதே கொள்ளீர்" என்கிறார்.

வ்யா:—(ந ம்ருஷா பரமார்த்த₂மேவ) 'இது ஸம்ஸாரத்திலே கேட்டறிவதொன்று அல்லாமையாலே, மெய்யாக மாட்டாது' என்று ஈஶ்வரஹ்ருத₃யத்தில் பிறந்த அதிஶங்கையைத் தவிர்க்கைக்காக, அந்வயவ்யதிரேகத்தாலே ஸத்யமென்கிறார். (ந ம்ருஷா) லௌகிகர் பக்கலிலே இரக்கம் பிறக்கைக்காக அபு₃த்₃த்₄யா சொல்லும் வார்த்தையைப்போலே பொய்யன்று. (பரமார்த்த₂மேவ) நினைவுக்கு வாய்த்தலையிலிருந்து அறியும் தேவர் திருமுன்பே, மெய்யே விண்ணப்பம் செய்யலாம்படி ஸத்யமே. (மே விஜ்ஞாபநம்) 'ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்யுமதுவே உஜ்ஜீவநோபாயம்' என்றிருக்கும் என்னுடைய விண்ணப்பத்தை. ௨ "மெய் நின்று கேட்டருளாய் அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்" என்னக்கடவதிறே. (ஏகம்) அத்₃விதீயம்; இதுக்கு மேலாக நிஷ்கர்ஷித்துச் சொல்லுவது ஒரு வார்த்தையில்லை; இதுவே எல்லையான நிஷ்கர்ஷம். (அக்₂ரத: ஶ்ருணு) மேல் கார்யம் செய்யிலும், செய்யாதொழியிலும் முற்படக் கேட்டருளவேணும். ஸம்ஸாரத்தில் பரிமாறுவதொன்று என்று அநாத₃ரியாதே, அவதா₄னம் பண்ணிக் கேட்டருள வேணும். (யதி₃ மே ந த₃யிஷ்யஸே) த₃யைகரக்ஷ்யனான எனக்கு த₃யைபண்ணியருளீராகில். (தத:) தேவரீரைக் கிட்டின இவ்வஸ்து தப்பினால், பின்பு. (த₃யநீயஸ்தவ) ரக்ஷ்யவிஷயார்த்தி₂யான தேவருக்கு, ஸாபராத₄னாய்,அனுதாபம் பிறந்த த₃யநீயவிஷயம். (நாத₂) ரக்ஷ்யவிஷயார்த்தி₂யாகைக்கு, த₃யையேயன்று, ப்ராப்தியுமுண்டு என்கை. (து₃ர்லப₄:) த₃யைகரக்ஷ்யராயிருப்பார் து₃ர்லப₄ர். 228."स महात्मा सुदुर्लभः" (ஸ மஹாத்மா ஸுது₃ர்லப₄:) என்னுமவரிறே தேவர். 50.

௨ திருவிருத்தம் 1.

तदहं त्वदृते न नाथवान् मदृते त्वं दयनीयवान्न च।
विधिनिर्मितमेतदन्वयं भगवन्! पालय मा स्म जीहपः॥ ५१॥

51. தத₃ஹம் த்வத்₃ருதே ந நாத₂வாந்
மத்₃ருதே த்வம் த₃யநீயவாந் ந ச।
விதி₄நிர்மிதமேதத₃ந்வயம்
ப₄க₃வந்! பாலய மா ஸ்ம ஜீஹப:॥

---

51. **பதவுரை:— ப₄க₃வந்** — ஜ்ஞாநம் நிறைந்தவனான எம்பெருமானே!, **தத்** — ஆதலால், **அஹம்** — அடியேன், **த்வத் ருதே** — உன்னைத்தவிர, **ந நாத₂வாந்** — (வேறு) நாதனற்றவன், **த்வம் ச**—நீயும், **மத் ருதே**—என்னைத்தவிர (வேறொருவனை), **ந த₃யநீயவாந்** — அருளுக்கு விஷயமாக உடையையல்லை. **விதி₄ நிர்மிதம்** — உன் அருளாலே ஏற்பட்ட, **ஏதத₃ந்வயம்** — இந்த ஸம்ப₃ந்த₄த்தை, **பாலய**— ரக்ஷித்துக்கொள். **மா ஸ்ம ஜீஹப:** — கைவிட்டுவிட வேண்டாம்.

அவ:— **(தத₃ஹம்)** "இப்படி த₃யநீயத₃யாவான்களான இருவர்க்கும் முக்₂யமான இஸ்ஸம்ப₃ந்த₄ம்தானும் தேவரீருடைய க்ருபையாலேயாயிற்று; ஆனபின்பு இதைக் கைவிடாதே ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்கிறார்.

வ்யா:— **(தத்)** ஆதலால். த₃யநீயர் தேவருக்கு து₃ர்லப₄மானபின்பு **(அஹம்)** ஸாபராத₄னாய், அநுதாபம் பிறந்த நான். **(த்வத்₃ருதே ந நாத₂வாந்)** 196. **भृशं भवति दुःखितः"** (ப்₄ருஶம் ப₄வதி து₃:க்கி₂த:) என்று, து₃:க்கி₂யான என்னிலும் என் து₃:க்க₂த்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவரையொழிய நாத₂வானல்லேன். பரது₃:க்கா₂ஸஹிஷ்ணுத்வமிறே த₃யை. **(மத்₃ருதே த்வம் த₃யநீயவாந் ந ச)** த₃யைகரக்ஷ்யனான என்னையொழிந்தாலும், தேவரீருடைய க்ருபை குமரிருந்து போமித்தனை. **(ஏதத₃ந்வயம் விதி₄ நிர்மிதம்)** ஒருவரையொழிய ஒருவருக்குச் செல்லாத இம்

वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा गुणतोऽसानि यथातथाविधः।
तदयं तव पादपद्मयोरहमद्यैव मया समर्पितः ॥ ५२ ॥

52. வபுராதி₃ஷு யோऽபி கோऽபி வா
குணதோऽஸாநி யதா₂ததா₂வித₄: |
தத₃யம் தவ பாத₃பத்₃மயோ:
அஹமத்₃யைவ மயா ஸமர்ப்பித: ||

முக்₂யஸம்ப₃ந்த₄ம் தேவரீருடைய கேவலக்ருபையாலே வந்தது. ௨ "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" என்கிறபடியே. இப்பக்ஷத்தில், 'தத₃ஹம்' என்கிறவிடத்தில் தச்ச₂ப்₃த₃ம் மேலுக்கு உடலாக இங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது. அத₂வா, விதி₄யென்று தை₃வமாய், 293."**इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता**" (இச்சா₂த ஏவ தவ விஶ்வபதா₃ர்த்த₂ஸத்தா) என்கிறபடியே ஸத்தாப்ரயுக்தமான ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (**ப₄க₃வந்**) இவற்றில் தேவருக்கு அறிவிக்கவேண்டுவது உண்டோ? (**பாலய**) இதை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்னுதல்; இதை பு₄ஜித்தருளவேண்டும் என்னுதல். 'பு₄ஜ-பாலநாப்₄யவஹாரயோ:'. (**மா ஸ்ம ஜீஹப:**) இத்தலையில் பூர்வாபராத₄த்தைப் பார்த்தாதல், தேவர் பூர்த்தியைப் பார்த்தாதல் கைவிட்டருளாதொழியவேண்டும். 51.

52. பதவுரை:— **வபுராதி₃ஷு** — ஶரீரம் முதலியவைகளுள், **ய: அபி க: அபி வா** — ஏதேனுமொன்றாகவும், **கு₃ணத:** — ஸ்வபா₄வத்தினால், **யதா₂ ததா₂வித₄:** — ஏதேனுமொருபடிப்பட்டவனாகவும், **அஸாநி** — இருக்கக்கடவேன்; [அவைகளில் எனக்கு ஒரு நிர்ப்ப₃ந்த₄முமில்லை.] **தத்**— ஆகையால், **அயம் அஹம்**—இந்த நான், **தவ**—உன்னுடைய, **பாத₃ பத்₃மயோ:** — இரு திருவடித் தாமரைகளிலும், **அத்₃யைவ**—இந்த க்ஷணத்திலேயே, **மயா** — என்னால், **ஸமர்ப்பித:**— ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன்.

---

௨ திருவாய் 5-1-1.

அவ:— (**வபுராதி₃ஷு**) இதில், "ஆத்மாநுரூபமாக வன்றோ நம்முடைய ரக்ஷணமிருப்பது; த₃யநீயரான உம் முடைய ஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து நம் பக்கலிலே ஸமர்ப்பியும்" என்ன, a "சிறப்பில் வீடு" என்கிற பாட்டின்படியே, "எனக்கு அதில் நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை; அஹம்பு₃த்₃தி₄போ₃த்₄யமான இவ்வஸ்து, தேவர் திருவடி களிலே என்னாலே ஸமர்ப்பிதம்" என்கிறார்.

வ்யா:— (**வபுராதி₃ஷு**) தே₃ஹேந்த்₃ரியமந:ப்ராண பு₃த்₃தி₄களைச் சொல்லுகிறது. இவற்றில் ஒன்றே ஆத்மா என்பாரும், ப்ரக்ருதே:பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்த₃லக்ஷணம் என்பாருமாய், ஸ்வரூபத்திலே § விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருக் கும். இவற்றில் ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகவுமாம். (**கு₃ணதோऽஸாநி யதா₂தத₂ாவித₄:**) ஸ்வப₄ாவத: அணுத்வ விபு₄த்வ ஶரீரபரிமாணத்வ நித்யத்வ அநித்யத்வ ஜ்ஞாத்ரு த்வாதி₃களிலே § விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருக்கும். அதில் ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகிலும் அதிலும் எனக்கு ஒரு நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை. (**தத்**) தஸ்மாத்; கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூப ஸ்வப₄ாவங்களிலே நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லாமையாலே. (**அஹம்**) பராக₃ர்த்த₂வ்யாவ்ருத்தனாய், ப்ரத்யக₃ர்த்த₂பூ₄தனாய், ப்ர த்யக்ஷபூ₄தனாய் ப்ரகாஶிக்கிற நான். (**தவ பாத₃பத்₃மயோ:**) ரக்ஷகரான தேவருடைய போ₄க்₃யமான திருவடிகளிலே. (**அத்₃யைவ**) ஆத்மா க்ஷணிகமாகிலும், இந்த க்ஷணத்திலே ஸமர்ப்பிதமென்கை. (**மயா ஸமர்ப்பித:**) என்னாலே ஸமர்ப் பிதன். 294. "**योऽहमस्मि स सन् यजे**" (யோऽஹமஸ்மி ஸ ஸந் யஜே), 295. "**यस्यास्मि न तमन्तरेमि**" (யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி), 296. "**आत्मा राज्यं धनं मित्रं कलत्रं वाहनानि च।...... इति तत्प्रेक्षितं सदा॥**" (ஆத்மா ராஜ்யம் த₄நம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச। ...... இதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா₃॥), 297. "**राज्यञ्चाहञ्च रामस्य धर्मं वक्तुमिहार्हसि**" (ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய த₄ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி). 52.

a திருவாய் 2-9-5. § **விப்ரதிபத்தி—அபி₄ப்ராயபே₄த₃ம்.**

मम नाथ! यदस्ति योऽस्म्यहं सकलं तद्धि तवैव माधव!।
नियतस्वमिति प्रबुद्धधीरथवा किं नु समर्पयामि ते॥५३॥

53. மம நாத$_2$! யத$_3$ஸ்தி யோऽஸ்ம்யஹம்
ஸகலம் தத்$_3$தி$_4$ தவைவ மாத$_4$வ!।
நியதஸ்வமிதி ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$தீ$_4$:
அத$_2$வா கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே॥

53. பதவுரை:— நாத$_2$ மாத$_4$வ! — ஸர்வஸ்வாமியாய், லக்ஷ்மீநாத$_2$னை பெருமானே!, மம யத் அஸ்தி—எனக்கு யாதொன்று சொந்தமாயிருக்கிறதோ, ய: அஹம் அஸ்மி—யாவனொரு நான் இருக்கிறேனோ, தத் ஸகலம் — அது முழுவதும், தவ ஏவ—உனக்கே, நியத ஸ்வம்—எப்பொழுதும் சொந்தமானது, இதி—என்று, ப்ரபு$_3$த்$_3$த$_4$ தீ$_4$:—தெரிந்து கொண்ட பு$_3$த்$_3$தி$_4$யை உடைய அடியேன், தே—உனக்கு, கிம் நு ஸமர்ப்பயாமி—எதைத்தான் ஸமர்ப்பிப்பேன்?

அவ:—(மம நாதே$_2$தி) "இவரை ப்$_4$ரமத்தோடே விடுகிறதென்?" என்று பார்த்தருளி, "நீர் ஆர், அத்தை ஆருக்கு ஸமர்ப்பித்தீர்?" என்ன, நிரூபித்தவிடத்து, a "எனதாவியாவியும் நீ ...... எனதாவியார்? யானார்?" என்கிறபடியே, "உமதை நீரே ஸ்வீகரித்தீரித்தனை; ஆத்மஸமர்ப்பணமும் ஆத்மாபஹாரத்தோபாதி" என்று, பண்ணின ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை அநுசயிக்கிறார். ப$_4$க$_3$வத் பரதந்த்ரமான ஆத்மாவுக்கு, அநாத்$_3$யவித்$_3$யாஸித்$_3$த$_4$மான ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக ப$_4$க$_3$வத்$_3$வைமுக்$_2$யம் பிறந்து, அத்தாலே ஹதனென்று பீ$_4$தி பிறந்தவளவிலே, ததீ$_3$யத்வாநுஸந்த$_4$ாநத்தால் வந்த தாத$_3$ாத்ம்யைககரண ஸங்கல்பமாதல்; ராஜாப$_4$ரணத்தை ரக்ஷித்துவைத்து ப்ராப்தகாலங்களிலே கொடுக்குமாபோலே, ஆத்மாவை ஈஶ்வரன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கையென்னுதல்; இவை இரண்டும் அர்த்த$_2$மன்று

a திருவாய் 2-3-4.

अवबोधितवानिमां यथा मयि नित्यां भवदीयतां स्वयम्।
कृपयैतदनन्यभोग्यतां भगवन्! भक्तिमपि प्रयच्छ मे॥ ५४॥

என்னும்படி, பண்டே அவனதான வஸ்துவை அவனதாக இசையுமதொழிய, ஸமர்ப்பணமும் ஆத்மாபஹாரத்தோடு ஒக்கும்.

வ்யா:—(**நாத2**) அகி2லஜக3த்ஸ்வாமிந்! அவனதான ஸம்ப3ந்த4த்தைச் சொல்லுகிறது. (**மம யத3ஸ்தி யோऽஹமஸ்மி**) கு3ணமாயும், விபூ4தியாயும் மமதாவிஷயமாயுள்ளது யாதொன்று; அதுக்கு ஆஶ்ரயமான நான் யாவனொருவனாகிறேன். (**தத் ஸகலம்**) ஔபாதி4கமாயும், ஸ்வாபா4விகமாயும் உள்ளதெல்லாம். (**மாத4வ தவைவ**) ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாயுள்ள உன்னுடையது. அவதா4ரணத்தால், அந்யஶேஷத்வத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (**ஹி**) 239. **"सर्वेषामेव लोकानां पिता माता च माधवः"** (ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத4வ:) இத்யாதி3ப்ரமாணப்ரஸித்3தி4யைச் சொல்லுகிறது. (**நாத2 மாத4வ**) ஸர்வஸ்வாமியாய், ஶ்ரிய:பதியான வஸ்துவுக்கே அநந்யார்ஹஶேஷம் ஸர்வபதா2ர்த்த2ங்களும் என்னை. [2] "யானே நீ என் உடைமையும் நீயே". (**நியதஸ்வமித்யாதி3**) ஸமர்ப்பணம் மிகையாம்படி ஜ்ஞாநம் பிறந்த காலத்துடன், ப்4ரமித்த காலத்துடன் வாசியற நியதஸ்வம். (**இதி ப்ரபு3த்3த4தீ4:**) என்று தெரிந்த பு3த்3தி4யையுடைய நான். (**அத2வா**) கீழில் ஸமர்ப்பண பக்ஷவ்யாவ்ருத்தி. (**தே கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி**) இத்தை உடைய உனக்கு எதை ஸமர்ப்பிப்பேன்? ஸமர்ப்பணீயம் ஏது? ஸமர்ப்பகர் ஆர்? ஸமர்ப்பணீயமாகைக்கு ஸ்வாம்யமில்லை. ஸமர்ப்பிக்கைக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை. ஸம்ஸாரபீ4தியாலே ஸமர்ப்பிக்கையும், ஸ்வரூபயாதா2த்ம்ய ஜ்ஞாநத்தாலே அநுஶயிக்கையும் இரண்டும் யாவந்மோக்ஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவது. 53.

2 திருவாய் 2-9-9.

54. அவபோ4தி4தவாநிமாம் யதா2
மயி நித்யாம் ப4வதீ3யதாம் ஸ்வயம் ।
க்ருபயைதத3நந்யபோ4க்3யதாம்
ப4க3வந் ! ப4க்திமபி ப்ரயச்ச2 மே ॥

---

54. பதவுரை:—ப4க3வந்—எம்பிரானே!, மயி-என்னிடத்தில், நித்யம்—என்றுமிருக்கும், இமாம் ப4வதீ3யதாம்—இந்த ஶேஷத்வத்தை, யதா2—எப்படி, அவபோ4தி4தவாந்—அறிவித்தாயோ (அப்படியே), ஸ்வயம் க்ருபயா—கேவலக்ருபையினாலே, ஏதத3நந்யபோ4க்3யதாம்—இதைத்தவிர வேறொன்றில் இனிமையை உடையதல்லாத, ப4க்திம் அபி—ப4க்தியையும், மே ப்ரயச்ச2—அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளுவாயாக.

அவ:— (அவபோ4தி4த) "ஆத்மாபஹாரபர்யாயமான ஆத்மஸர்ப்பணத்தளவிலே நான் நில்லாமையாலே, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, இந்த ஶேஷத்வத்தை உணர்த்தினாப் போலே, இந்த ஜ்ஞாநம் புருஷார்த்தோ2பயோகி3யாம்படி இந்த க்ருபையாலே * ஸ்தா2நத்ரயோதி3தபரப4க்தியைத் தந்தருளவேண்டும் என்கிறார்.

வ்யா:— (மயி நித்யாம் ப4வதீ3யதாம் அவபோ4தி4தவாந்) என் பக்கலிலே நியதையான த்வத்3விஷயஶேஷதையை. 'ப4வதீ3யதை' என்கையாலே அந்யஶேஷத்வவ்யாவ்ருத்தி. 'மயி நித்யாம்' என்றது, இத்தலையில் ப4க3வச்சே2ஷத்வம் ஸ்வரூபமென்கை. 298. "स्वत्वमात्मनि सञ्जातं स्वामित्वं ब्रह्मणि स्थितम्" (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்3ரஹ்மணி ஸ்தி2தம்). 'இமாம்' என்று, ஶேஷத்வத்தில் இனிமையாலே கொண்டாடுகிறார். (யதா2 அவபோ4தி4தவாந்) யாதொருபடி அறிவிக்கப்பட்டேன். (ஸ்வயம் க்ருபயா)

---

* ஸ்தா2நத்ரயோதி3தபரப4க்தியாவது:— கீ3தையில் "புருஷஸ் ஸ பர: பார்த்த2 ப4க்த்யா லப்4யஸ்த்வநந்யயா" [8-22], "ப4க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:" [11.54], "மத்3ப4க்திம் லப4தே பராம்" [18-54] என்று மூன்று ஸ்தா2னங்களில் சொல்லப்பட்ட பரப4க்தி.

तव दास्यसुखैकसङ्गिनां भवनेष्वस्त्वपि कीटजन्म मे।
इतरावसथेषु मा स्म भूदपि मे जन्म चतुर्मुखात्मना॥५५॥

55. தவ தா₃ஸ்யஸு²கை₂கஸங்கி₃நாம்
பு₄வநேஷ்வஸ்த்வபி கீடஜந்ம மே।
இதராவஸதே₂ஷு மா ஸ்ம பூ₄த்
அபி மே ஜந்ம சதுர்முகா₂த்மநா॥

கேவலக்ருபையாலே. ஸ்வயம் — கேவலம். (ஏதத₃நந்ய பே₄ாக்₃யதாம்) இதொழிய வேறொன்றும் நெஞ்சுக்கு விஷய மாகாதபடியிருக்கும் போ₄ாக்₃யதையை உடைத்தான ப₄க்தியை. (ப₄க₃வந்) ஒன்றை ஒருத்தனுக்குக் கொடுப்போ மென்றால், ஒரு தடையில்லாத ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃களால் பூர்ணனென்கை. (ப₄க்திமபி ப்ரயச்ச₂) யாதொருபடி ஜ்ஞா னத்தைத் தந்தாய், அப்படியே ப₄க்தியையும் தந்தருள வேணும். (மே) அஜ்ஞனாய், அஶக்தனாய், ருசிமாத்ரமே யாயிருக்கிற எனக்கு. 54.

55. பதவுரை:—தவ—உன்னுடைய, தா₃ஸ்ய ஸு²க₂ ஏக ஸங்கி₃நாம் — ஶேஷத்வமாகிற ஸுக₂மொன்றிலேயே ஈடு பட்டவர்களுடைய, ப₄வநேஷு—திருமாளிகைகளில், மே— அடியேனுக்கு, கீடஜந்ம அபி—புழுவாய்ப் பிறப்பதாவது, அஸ்து—உண்டாகவேண்டும். இதர ஆவஸதே₂ஷு—மற்ற வர்களின் வீடுகளில், சதுர்முக₂ ஆத்மநா ஜந்ம அபி— பிரமனாகப் பிறப்பதும், மே—எனக்கு, மா ஸ்ம பூ₄த்— ஏற்படவேண்டியதில்லை.

அவ:— (தவ தா₃ஸ்யேதி) ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃த்தாலே லப்₃த₄மான ப₄க்திப்ராசுர்யத்தாலே, தச்சே₂ஷத்வத்தளவில் பர்யவஸியாதே, ததீ₃யஶேஷத்வத்தை ப்ரார்த்தி₂க்கிறார். ஆழ்வார் a 'கண்கள் சிவந்து'விலே ப₄க₃வச்சே₂ஷத்வத்தை அனுப₄வித்து, b 'கருமாணிக்கமலே'யிலே அநந்யார்ஹ

a திருவாய் 8-8. b திருவாய் 8-9.

ஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தி₄த்து, அவ்வளவிலும் பர்ய வஸியாதே, a 'நெடுமாற்கடிமை'யிலே ததீ₃யஶேஷத் வத்தை அநுஸந்தி₄த்தாப்போலேயும், ஸ்ரீராமாயணபுருஷர் களில் ஸ்ரீஶத்ருக்₄நாழ்வானைப்போலேயும் ததீ₃யஶேஷத் வத்தையே ப்ரார்த்தி₂க்கிறார்.

வ்யா:— (தவ தா₃ஸ்யஸுகை₂கஸங்கி₃நாம்) ஐஶ்வர்ய கைவல்யஸுக₂ங்கள் விக்₄னமாம்படியிறே தா₃ஸ்யஸுக₂ மிருப்பது. 299. **"तस्यान्तरायो मैत्रेय! देवेन्द्रत्वादिकं फलम्"** (தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய! தே₃வேந்த்₃ரத்வாதி₃கம் ப₂லம்) 300. **"स्वर्गाप्तिस्तस्य विघ्नोऽनुमीयते"** (ஸ்வர்க்கா₃ப்திஸ் தஸ்ய விக்₄நோऽநுமீயதே) என்றும், b "அற்றது பற் றெனில் உற்றது வீடுயிர் செற்றது" என்றும், c "இறு கலிறப்பு" என்றும் இவை தா₃ஸ்யத்துக்கு விரோதி₄யா யிறே இருப்பது. (ஏகஸங்கி₃நாம்) 30. **"निस्तरन्ति मनीषिणः"** (நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:) என்றும், 29. **"सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम्"** (ஸோऽத்₄வந: பாரமாப்நோதி தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம்) என்றும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியால் வந்த ஸுக₂மும், பரமபத₃ப்ராப்தியால் வந்த ஸுக₂மும் தா₃ஸ்யஸுக₂த்துக்கு அபாயமென்கை. 64. **"तस्य यज्ञवराहस्य विष्णोरमिततेजसः। प्रणामं येऽपि कुर्वन्ति तेषामपि नमो नमः॥"** (தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ:। ப்ரணாமம் யேऽபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம:॥), 301. **"वासुदेवस्य ये भक्ताः शान्तास्तद्गतमानसाः। तेषां दासस्य दासोऽहं भवेज्जन्मनि जन्मनि॥"** (வாஸுதே₃வஸ்ய யே ப₄க்தா: ஶாந்தாஸ் தத்₃க₃தமாநஸா:। தேஷாம் தா₃ஸஸ்ய தா₃ஸோऽஹம் ப₄வேஜ்ஜந்மநி ஜந்மநி॥) d "அடியாரடியாரடியார் எம் கோக்கள் அவர்க்கே குடி களாய்ச் செல்லும் நல்ல கோட்பாடே—வாய்க்க" என்னக் கடவதிறே தா₃ஸ்யரஸம் ரஸித்தால். **(தேஷாம் ப₄வநேஷு கீடஜந்ம மேऽப்யஸ்து)** அவர்கள் திருவடிகளில் அடிமை

---

a திருவாய் 8-10. b திருவாய் 1-2-5. c திருவாய் 4-1-10.
d திருவாய் 8-10-10.

सकृत्त्वदाकारविलोकनाशया तृणीकृतानुत्तमभुक्तिमुक्तिभिः।
महात्मभिर्मामवलोक्यतां नय क्षणेऽपि ते यद्विरहोऽतिदुस्सहः॥ ५६॥

56. ஸக்ருத் த்வதா₃காரவிலோகநாஶயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தமபு₄க்திமுக்திபி₄: ।
மஹாத்மபி₄ர் மாமவலோக்யதாம் நய
க்ஷணேऽபி தே யத்₃விரஹோऽதிது₃ஸ்ஸஹ: ॥

செய்யவேண்டா; அவர்கள் திருமாளிகையில் ஒரு கீட மாய் ஜனிக்குமதாகிலும் உண்டாகவேண்டும். 'அபி' ஶப்₃த₃ம் அவத₄ாரணத்திலேயாய், கீடஜன்மமே உண் டாகவேண்டுமென்றுமாம். மனுஷ்யாதி₃ ஜன்மங்களில் ஆசைப்படாதொழிந்தது,— தே₃ஶாந்தரப்₄ரமணஸம்ப₄ா வனையாலே, உத்பத்திஸ்தி₂திலயங்கள் அங்கேயாகக்கிடை யாது என்னுமத்தாலே. 'எல்லாரும் உத்க்ருஷ்டஜன்மங் களையன்றோ ஆசைப்படுவது?' என்ன, தந்தாமுகந்த தன்றோ புருஷார்த்த₂ம் என்கிறது. எனக்கு இதுவே பெற வேணுமென்கை. (**இதராவஸதே₂ஷு**) தா₃ஸ்யரஸம் அறி யாதே 'எனக்கு' என்னுமவர்கள் இருப்பிடத்திலே. (**சதுர் முகா₂த்மநா ஜந்மாபி மா ஸ்ம பூ₄த்**) சதுர்முகரூ₂பேண வரும் ஜன்மமும் எனக்கு உண்டாமதன்று. சதுர்முகா₂தி₃ ஜன்மம் லௌகிகருக்கு ஶ்லாக்₄யமானலும், தா₃ஸ்ய ருசியை உடைய எனக்கு வேண்டா என்கிருர். அந்வயத் திலும், வ்யதிரேகத்திலும் இரண்டிலுமுண்டான நிர்ப்ப₃ந் த₄ம் தோற்ற இருக்கலாம் என்கிருர். 55.

56. **பதவுரை:— யத்₃ விரஹ:**—எந்தப் பெரியோர்களின் பிரிவானது, **தே — உனக்கு, க்ஷணே அபி** — ஒரு கணப் பொழுதும், **அதிது₃ஸ்ஸஹ:**—மிகவும் பொறுக்கமுடியாததா யிருக்கிறதோ **ஸக்ருத் —** ஒரு தடவை, **த்வத் ஆகார விலோகந ஆஶயா —** உன்னுடைய திருமேனியைக் காண வேணும் என்னும் ஆசையினல், **த்ருணீக்ருத அநுத்தம**

பு₄க்தி முக்திபி₄: — த்ருணம்போல் நினைக்கப்பட்ட மேலான பே₄ாக₃ங்களையும், மோக்ஷத்தையும் உடையவர்களான, **(தை:) மஹாத்மபி₄:**—(அந்தப்) பெரியோர்களால், **அவலோக்யதாம்** — கடாக்ஷிக்கத் தக்கவனுயிருக்கும் தன்மையை, **மாம் நய**—என்னை அடைவிப்பாயாக.

அவ:—(ஸக்ருதி₃தி) "வைஷ்ணவக்₃ருஹத்தில் பிறக்கும் பிறப்பால் வந்த ஏற்றமெல்லாம் வேணுமோ? அவர்கள் கண்டால் உபேக்ஷியாதே 'நம்முடையவன்' என்று விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகைக்கு அர்ஹனும்படி பண்ணியருளவேணும்" என்கிறுர்.

வ்யா:— (ஸக்ருத் த்வத₃ாகாரவிலோகநாஶயா) 302. "**पश्येम शरदश्शतं**" (பஶ்யேம ஶரத₃ஶ்ஶதம்), 113. "**सदा पश्यन्ति सूरयः**" (ஸத₃ா பஶ்யந்தி ஸூரய:) என்கிறபடியே, ஸத₃ாத₃ர்ஶனம் பண்ணவேண்டியிருக்க, 'ஸக்ருத்' என்றது, ஸத்தையை த₄ரிப்பிக்கைக்கு ஒருகால் அமையும் என்கைக்காக. பே₄ாக₃மோக்ஷங்களை உபேக்ஷிக்கைக்கும் ஒருகால் அமையும் என்கைக்காக. a "ஒரு நாள் காண வாராய்" என்றிறே விடாய்த்தவர் வார்த்தை. b "நம்மை ஒருகால் காட்டி நடந்தால் நாங்கள் உய்யோமே?". **(த்வத₃ாகாரவிலோகந)** ஸ்வரூபத்தளவிலும், தத₃ாஶ்ரயமான கு₃ணத்தளவிலும் பர்யவஸியாதே, உப₄யத்துக்கும் ப்ரகாஶகமான விக்₃ரஹத்தளவிலே வர அவகா₃ஹித்தவர்கள். **(விலோகந)** 303. "**सुगाढं परिषस्वजे**" (ஸுகா₃ட₄ம் பரிஷஸ்வஜே) என்னுமளவெல்லாம் வேண்டா; ஒருகால் காண அமையும். **(ஆஶயா த்ருணீக்ருதாநுத்தமபு₄க்திமுக்திபி₄:)** காணவேண்டா காண்! காணவேணும் என்னும் ஆசை தானே த்ருணீகரிப்பிக்கும். **அநுத்தமபு₄க்தி:** — ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் பே₄ாக₃ம். **அநுத்தமமுக்தி:** — பரமபுருஷார்த்த₂லக்ஷணமோக்ஷம். 304. "**अलमद्य हि भुक्तैर्नः परमार्थैरलञ्च नः।**

---

a திருவாய் 8-5-1. b பெரியதிருமொழி 4-9-1.

यथा पश्याम निर्यान्तं रामं राज्ये प्रतिष्ठितम्॥" (அலமத்₃ய ஹி பு₄க்தைர் ந: பரமார்த்தை₂ரலஞ்ச ந:। யத₂ா பஶ்யாம நிர் யாந்தம் ராமம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்டி₂தம்॥), 305. "**त्वयाऽपि प्राप्तमैश्वर्यं**" (த்வயாபி ப்ராப்தமைஶ்வர்யம்), 306. "**एते वै निरयास्तात! स्थानस्य परमात्मनः**" (ஏதே வை நிரயாஸ்தாத! ஸ்த₂ாநஸ்ய பரமாத்மந:) (மஹாத்மபி₄:) 163. "**महात्मानस्तु मां पार्थ! दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः**" (மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த₂! தை₃வீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா:), 228. "**स महात्मा सुदुर्लभः**" (ஸ மஹாத்மா ஸு து₃ர்லப₄:) என்றும், ௨"பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை" என்றும் ஈஶ்வரன்தானும், ஆழ்வார்களுங்கூடக் கவிபாடுகிறவர்களாலே. (**மாம்**) புருஷார்த்த₂த்தின் மேலெல்லையிலே ருசியையுடைய என்னை. (**அவலோக்யதாம்**) அவலோகனவிஷயனும்படி. (**நய**) ஸர்வ ஶக்தியான தேவர் நிர்வஹிக்கவேண்டும். "நம்பக்கலொழிய நம்முடையார்பக்கல் — 'கீடஜந்ம மேऽப்யஸ்து' என்றும், 'அவலோக்யதாம் நய' என்றும் அத்யாத₃ரத்தைப் பண்ணுகிறது எத்தாலே?" என்ன, "ஸாபேக்ஷனை நான் ஆத₃ரிக்கைக்கு ஹேதுவைச் சொல்லுகிறேன். ஸ்வத: பூர்ணரான தேவருக்கு அவர்களுடைய விஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாயிருக்கைக்கு ஹேது அருளிச்செய்ய வேணும்" என்கிறார்: (**தே**) ஸ்வத:பூர்ணனாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான தேவருக்கு. க்ஷணமாத்ரம் து₃ஸ்ஸஹமன்று; அதிது₃ஸ்ஸஹம் என்கை. 194. "**चिरं जीवति वैदेही यदि मासं धरिष्यति। न जीवेयं क्षणमपि विना तामसितेक्षणाम्॥**"(சிரம் ஜீவதி வைதே₃ஹீ யதி₃ மாஸம் த₄ரிஷ்யதி। ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்॥), 82. "**यद्विना भरतं त्वाञ्च शत्रुघ्नञ्चापि मानद!**" (யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாஞ்ச ஶத்ருக்₄நஞ்சாபி மாநத₃!) 307. "**संस्मराम्यस्य वाक्यानि**" (ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாக்யாநி), 184. "**ज्ञानी त्वात्मैव मे मतं**" (ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்), 287. "**मम प्राणा हि पाण्डवाः**" (மம ப்ராணா ஹி பாண்ட₃வா:), 308. "**किं कार्यं सीतया मम**" (கிம் கார்யம் ஸீதயா மம). 56.

---

 ௨ பெரிய திருமொழி 7-4-4.

न देहं न प्राणान्न च सुखमशेषाभिलषितं
न चात्मानं नान्यत्किमपि तव शेषत्वविभवात् ।
बहिर्भूतं नाथ! क्षणमपि सहे यातु शतधा
विनाशं तत्सत्यं मधुमथन! विज्ञापनमिदम् ॥ ५७ ॥

57. ந தே₃ஹம் ந ப்ராணாந்ந ச ஸுக₂மஶேஷாபி₄லஷிதம்
ந சாத்மாநம் நாந்யத் கிமபி தவ ஶேஷத்வவிப₄வாத்।
ப₃ஹிர்ப்பூ₄தம் நாத₂! க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶதத₄ா
விநாஶம் தத்ஸத்யம் மது₄மத₂ந! விஜ்ஞாபநமித₃ம் ॥

---

57. **பதவுரை:— நாத₂!**—எம்பெருமானே!, **தவ ஶேஷத்வவிப₄வாத் ப₃ஹிர்ப்பூ₄தம்**—உனக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கையாகிற செல்வத்திற்குப் புறம்பான, **தே₃ஹம்**—ஶரீரத்தை, **க்ஷணம் அபி ந ஸஹே**—ஒரு கணப்பொழுதும் ஸஹிக்க மாட்டேன்; **ப்ராணாந்**—(அம்மாதிரியான) ப்ராணன்களேயும், **ந ஸஹே**—ஒரு கணப்பொழுதும் ஸஹிக்கமாட்டேன்; **அஶேஷ அபி₄லஷிதம் ஸுக₂ம் ச ந ஸஹே**—எல்லாரும் இச்சி₂க்கும் ஸுக₂த்தையும் பொறுக்கமாட்டேன்; **ஆத்மாநம் ச ந ஸஹே** — (ஶேஷத்வமற்ற) ஆத்மாவையும் ஸஹிக்கமாட்டேன்; **அந்யத் கிமபி ந ஸஹே**—வேறு எதையும் பொறுக்கமாட்டேன்: **ஶதத₄ா விநாஶம் யாது**—(ஶேஷத்வமற்ற முன் சொன்னவையெல்லாம்) உரு மாய்ந்து போகட்டும். **மது₄மத₂ந!**—மது₄வைக் கொன்ற எம்பிரானே!, **தத் ஸத்யம்**—இது உண்மையானது; **இத₃ம் விஜ்ஞாபநம்**—இது (என்) விண்ணப்பம்.

அவ:— (ந தே₃ஹமிதி) கீழ் ஶேஷத்வகாஷ்டை₂யான ததீ₃யஶேஷத்வத்தை அனுஸந்தி₄த்தார். இதில், ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றில் அருசியைச் சொல்லி, "அவற்றைத் தவிர்த்துத் தந்தருளவேணும்." என்கிறார்.

வ்யா:—(ந தே₃ஹம்) அஹமபி₄மானத்துக்கு அர்ஹமாம் படி அந்தரங்க₃மான ஶரீரத்தையும், தேவருடைய ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பாகில் வேண்டேன். **(ந ப்ராணந்)** தே₃ஹாதி₃களுக்கு த₄ாரகமான ப்ராணன்களையும், ஶேஷத்வ ப₃ஹிர்ப்பூ₄தமாகில் வேண்டேன். **(ந ச ஸுக₂ம்)** தே₃ஹாதி₃களையும், ப்ராணன்களையும் ஆத₃ரிப்பது ஸுக₂ார்த்த₂மாகவிறே. அந்த ஸுக₂மும் வேண்டா. ஸுக₂மென்று மோக்ஷஸுக₂த்தைச் சொல்லவுமாம். **(அஶேஷாபி₄லஷிதம் ஸுக₂ம்)** எல்லாரும் ஆத₃ரிக்கும் ஸுக₂ம் என்றுமாம். ஸுக₂மென்னென்னில்: தே₃வாதி₃ ஸகல ஜந்துக்களும் ஆத₃ரிக்குமதிறே. ஸுக₂மென்று பிரியச் சொன்னபோது **'அஶேஷாபி₄லஷிதம் நாந்யத் கிமபி'** என்று மேல் கூடக்கடவது. **'நாந்யத் கிமபி'** என்கிறது,— புத்ரமித்ரகளத்ரங்களென்கிறது. **(ந சாத்மாநம்)** கீழ்ச் சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆஶ்ரயமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போ₄க்த்ருத்வங்களையுடைய ஆத்மாவை. **(தவ ஶேஷத்வவிப₄வாத் ப₃ஹிர்ப்பூ₄தம்)** ப்ராப்தவிஷயத்தில் ஶேஷத்வமாகிற பெருமைக்குப் புறம்பானத்தை. அந்தர்ப்பூ₄தமானவன்று எல்லாம் உபாதே₃யமென்கை. **(நாத₂)** ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவை அஸஹ்யமென்கைக்கு அடியான /அவர்ஜநீய ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லுகிறது. **(க்ஷணமபி ந ஸஹே)** க்ஷணகாலமும் ஸஹிக்ககில்லேன். காமினிக்கு ப₄ர்த்ருவிரஹத்தில் சந்த₃னகுஸுமாதி₃கள் அஸஹ்யமானுப்போலே; உ "மாருளன் கவராத மணிமாமை குறைவிலமே", உ "உயிரினல் குறைவிலமே". **309. "न देवलोकाक्रमणं"** (ந தே₃வலோகாக்ரமணம்); இது இளைய பெருமாளுடைய உ'ஏருளுமிறையோன்'.* **(யாது ஶதத₄ா விநாஶம்)** உருமாய்ந்துபோகவேண்டும். அடிமைக்குப்

---

*(அதி₄கபாட₂ம்) **31.** "ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்த₂:"; இது பிராட்டியினுடைய உ ஏருளுமிறையோன்.

/ அவர்ஜநீய—விடவொண்ணாத. உ திருவாய் 4-8.

दुरन्तस्यानादेरपरिहरणीयस्य महतो
निहीनाचारोऽहं नृपशुरशुभस्यास्पदमपि ।
दयासिन्धो ! बन्धो ! निरवधिकवात्सल्यजलधे !
तव स्मारं स्मारं गुणगणमितीच्छामि गतभीः ॥ ५८ ॥

58. து₃ரந்தஸ்யாநாதே₃ரபரிஹரணீயஸ்ய மஹதோ
நிஹீநாசாரோऽஹம் ந்ருபஶுரஶுப₄ஸ்யாஸ்பத₃மபி ।
த₃யாஸிந்தோ₄! ப₃ந்தோ₄! நிரவதி₄கவாத்ஸல்யஜலதே₄ !
தவ ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் கு₃ணக₃ணமிதீச்சா₂மி க₃தபீ₄: ॥

புறம்பானவை அஸஹ்யமானாலும் போக்குகை ஈஶ்வர க்ருத்யம். அனுகூலங்கள் ஆத₃ரணீயமானாலும் உண்டாக்குகை ஈஶ்வரக்ருத்யம். (தத் ஸத்யம்) "இது லோகத்திலே கேட்டறிவதொன்றன்று; மெய்யாகக் கூடுமோ?" என்ன, "இது அஹ்ருத₃யமாகச் சொன்னதன்று; மெய்". (மது₄மத₃ந) திருமுன்பே பொய் சொன்னேனாகில், உமக்குப் பொய்யனான மது₄ பட்டது படுகிறேன். ஶேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றை மது₄வைப் போக்கினாப்போலே போக்கியருளவேணும் என்னவுமாம்.* (இத₃ம் விஜ்ஞாபநம் தத் ஸத்யம்) ப்ராப்யாபேக்ஷயில் § புரையுண்டாகிலும், விரோதி₄வர்க்க₃த்தில் அருசியில் பொய்யில்லை. 57.

58. **பதவுரை:— த₃யாஸிந்தோ₄! —** கருணைக்கடலான பிரானே !, **ப₃ந்தோ₄ !—**எல்லாவித₄ ப₃ந்து₄வுமானவனே !, **நிரவதி₄க வாத்ஸல்ய ஜலதே₄ !—**எல்லையற்ற வாத்ஸல்யத்துக்குக் கடல் போன்றவனே!, **து₃ரந்தஸ்ய—**முடிவற்றதும், **அநாதே₃:—**ஆரம்ப₄மில்லாததும், **அபரிஹரணீயஸ்ய—**

* (அதி₄கபாட₂ம்) "மது₄மத₃ந விஜ்ஞாபிதமித₃ம்" என்று பாட₂மாகவுமாம். அறிவிக்குமித்தனையொழிய நியமிக்க வொண்ணாது என்கை.

§ புரை—குற்றம்.

போக்கமுடியாததுமான, மஹத: அம்ஹஸ: — பெரிய பாபத்திற்கு, ஆஸ்பத₃ம் அபி—உறைவிடமாயிருந்தபோதிலும், தவ—உன்னுடைய, கு₃ண க₃ணம்—கு₃ணஸமூஹங்களை, ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்—நினைத்து நினைத்து, க₃த பீ₄:—ப₄யமற்றவனாய், இதி இச்ச₂ாமி—இம்மாதிரி ஆசைப்படுகிறேன்.

அவ:— (து₃ரந்தஸ்யேதி) "நிக்₃ரஹஹேதுவான ப₄க₃வத₃பசாராத்₃யம்ஹஸ்ஸுகள் ஸஞ்சரிக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே, கைங்கர்யவிரோதி₄கள் அஸஹ்யமாம்படி, அதிலே அருசி பிறந்து, அத்தைப் போக்கித்தந்தருளவேண்டும் என்று யோகி₃களுக்கு து₃ர்லப₄மான இதை அபேக்ஷிப்பார் உண்டாவதே!" என்ன, "அவதி₄யில்லாத அம்ஹஸ்ஸுங்களையும் போக்கவல்ல தேவருடைய அபரிச்சி₂ன்ன கு₃ணங்களை நினைத்திருந்து அபேக்ஷிக்கிறேன்" என்கிறார்.

வ்யா:—(து₃ரந்தஸ்ய) முடிவின்றிக்கேயிருக்கும் அம்ஹஸ்ஸும். ப்ராயஶ்சித்தத்தாலாதல், அனுப₄வத்தாலாதல், உத்தரகோடி காணவொண்ணாதிருக்கை. து₃ர்விபாகமாயிருக்குமது என்னவுமாம். * உத₃ர்க்கத்தில் நரககு₃ர்ப₄வாஸங்கள் ப₂லிக்கை. (அநாதே₃:) a"முன் செய்த முழுவினை" என்னக்கடவதிறே. (அபரிஹரணீயஸ்ய) ஸர்வஶக்தியான தேவருக்கும் பிற்காலிக்கும்படியிருக்கை. (மஹத:) ஸங்க்₂யாவதி₄ரஹிதமாயிருக்கை. காலதத்வமுள்ளதனையும் அனுப₄வியாநின்றாலும் அவதி₄காணவொண்ணாதிருக்கையும், இப்படிப்பட்ட அம்ஹஸ்ஸுத்திற்குத் தொகையின்றிக்கேயிருக்கையும்; 310. "यद्ब्रह्मकल्पनियुतानुभवेऽप्यनाश्यं" (யத்₃ ப்₃ரஹ்மகல்பநியுதாநுப₄வேப்யநாஶ்யம்). அணுபரிமாணனான சேதனன் இவற்றையெல்லாம் செய்தானென்று விஸ்மயப்படும்படியிருக்கை; b "சீலமில்லாச் சிறியன்". (நிஹீநாசாரோऽஹம்) அஹம்பு₃த்₃தி₄போ₃த்₄யமான த₄ர்மி

* உத₃ர்க்கம் — எதிர்காலம். a திருவாய் 1-4-2 b திருவாய் 4-7-1

ஸ்வரூபம் அத₄ர்மாசார நிரூபகமாயிருக்கை. ஆசாரமாகிறது,—விலக்ஷணத₄ர்மத்திலே இழிகைக்கு *யோக்₃யதாபாத₃கங்களான ஸந்த்₄யாவந்த₃நாதி₃கள். பாபாநுஷ்ட₂ானத்துக்கு யோக்₃யனென்கை. (ந்ருபஶு:) சதுஷ்பாத்துக்களிற்காட்டில் த்₃விபாத₃மே விஶேஷமென்கை. 311. "ज्ञानेन हीनः पशुभिस्समानः" (ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி₄ஸ்ஸமாந:) ஶாஸ்த்ரவஶ்யஜன்மமாகையாலே பசுவென்னவொண்ணாது. 311. 'ஆஹாரநித்₃ராப₄யமைது₂நாதி₃'களிலே நியதியில்லாமையாலே மனுஷ்யனென்னவொண்ணாது. இரண்டு ஜன்மத்தையும் தப்பினேனென்கை.(அஶுப₄ஸ்யாஸ்பத₃ம்) அஶுப₄மாகிறது,—ஶுப₄விரோதி₄. ஶுப₄மாகிறது புருஷார்த்த₂ம். தத்₃விரோதி₄க்கெல்லாம் ஆஶ்ரயம். அக்ருத்யகரணம் முதலாக அஸஹ்யாபசாரம் முடிவானவற்றிற்கு ஆகரமாயிருக்கை. தேவர் கு₃ணநாம் ஆகரமானாற்போலே நான் அஶுப₄ாநாம் ஆகரம் என்கை. (அபி) இப்படிப்பட்டவனாயிருக்கச்செய்தேயும், 'க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶதத₄ாவிநாஶம்' என்று அபேக்ஷிக்கைக்கும் ஒரு வழியுண்டு. அதென்னென்னில்: (த₃யாஸிந்தே₄ா) கீழ்ச்சொன்ன அஶுப₄ஸாக₃ரமெல்லாம் தேவருடைய த₃யார்ணவத்திலே ஒரு குளப்படியாயன்றோ தேவருடைய க்ருபாஸத்தை. 169. "वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत्" (வத₄ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த₂: க்ருபயா பர்யபாலயத்), 196. "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்₄ருஶம் ப₄வதி து₃:கி₂த:), 312. "यदि वा रावणः स्वयम्" (யதி₃ வா ராவண: ஸ்வயம்), 313. "गच्छानुजानामि" (க₃ச்ச₂ாநுஜாநாமி), (ப₃ந்தே₄ா) ஆஶ்ரிதருடைய இழவுபேறு தன்னதாம்படியான நிருபாதி₄கஸம்ப₃ந்த₄ம் சொல்லுகிறது. 165. "अहं वो बान्धवो जातः" (அஹம் வோ பா₃ந்த₄வோ ஜாத:), 203. "कृतकृत्यस्तदा रामः" (க்ருதக்ருத்யஸ்ததா₃ ராம:), 206. "ऋणं प्रवृद्धमिव मे" (ருணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே), 314. "उरसा धारयामास पार्थं

---

* யோக்₃யதாபாத₃கம் — யோக்₃யதை (தகுதி)யைக் கொடுப்பது.

अनिच्छन्नप्येवं यदि पुनरितीच्छन्निव
रजस्तमश्छन्नश्छद्मस्तुतिवचनभङ्गीमरचयम् ।
तथाऽपीत्थंरूपं वचनमवलम्ब्यापि कृपया
त्वमेवैवंभूतं धरणिधर! मे शिक्षय मनः ॥ ५९ ॥

59. அநிச்ச₂ந்நப்யேவம் யதி₃ புநரிதீச்ச₂ந்நிவ ரஜஸ்-
தமஶ்ச₂ந்நஶ்ச₂த்₃மஸ்துதிவசநப₄ங்கீ₃மரசயம் ।
தத₂ாऽபித்த₂ம்ரூபம் வசநமவலம்ப்₃யாऽபி க்ருபயா
த்வமேவைவம்பூ₄தம் த₄ரணித₄ர! மே ஶிக்ஷய மந: ॥

संधाय माधवः" (உரஸா த₄ாரயாமாஸ பார்த்த₂ம் ஸஞ்ச₂ாத்₃ய மாத₄வ:), 287. **" मम प्राणा हि पाण्डवाः "** (மம ப்ராணா ஹி பாண்ட₃வா:). **(நிரவதி₄கவாத்ஸல்யஜலதே₄)** வாத்ஸல்யமாகிறது:—அன்றீன்ற கன்றின்பக்கல் தோ₃ஷம் தாய்க்கு போ₄க்₃யமாயிருக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிததோ₃ஷம் போ₄க்₃யமாயிருக்கை. க்ருபாஸமுத்₃ரத்துக்குக் கரையுண்டாகிலும் வாத்ஸல்ய ஸாக₃ரத்துக்குக் கரையில்லையென்கை. 315. **" शरणागतवत्सलः "** (ஶரணாக₃தவத்ஸல:), 316. **"रिपूणामपि वत्सलः"** (ரிபூணாமபி வத்ஸல:), 200. **"दोषो यद्यपि तस्य स्यात्"** (தோ₃ஷோ யத்₃யபி தஸ்ய ஸ்யாத்), 308. **"त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मम"** (த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம), 83. **"अप्यहं जीवितं जह्यां"** (அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்). **(தவ கு₃ணக₃ணம் ஸ்மாரம் ஸ்மாரம்)** ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா. கீழ்ச்சொன்ன கு₃ணங்களையுடைய தேவருடைய திருக்கல்யாணகு₃ண ஸமூஹத்தை எப்போதும் சிந்தை செய்து செய்து. 317. **"गुणानामाकरो महान्"** (கு₃ணாநாமாகரோ மஹாந்), 106. **" यथा रत्नानि जलधेः "** (யத₂ா ரத்நாநி ஜலதே₄:), 318. **" चतुर्मुखायुः "** (சதுர்முக₂ாயு:). **(இதீச்ச₂ாமி க₃தபீ₄:)** அஶுப₄ாஸ்பத₃மான என்னை நினைத்து அஞ்சாதே, தேவர் கு₃ணக₃ணத்தை நினைத்து 'ந தே₃ஹம் ந ப்ராணாந்' என்கிறபடியே இச்சி₂யாநின்றேன். 58.

59. பதவுரை:— த₄ரணித₄ர! — (வராஹாவதாரத்தில் ரஸாதலத்திலிருந்து) பூ₄மியை மேல் எடுத்த எம்பிரானே, **ரஜஸ் தமஶ் சூ₂ந்ந: (அஹம்)**—ரஜோகு₃ண தமோகு₃ணங்களாலே மறைக்கப்பட்ட அடியேன், **ஏவம் அநிச்சூ₂ந் அபி**—இம்மாதிரி விரும்பாதபோதிலும், **இதி இச்சூ₂ந் இவ**—உண்மையாக விரும்புபவன்போல, **சூ₂த்₃ம ஸ்துதி வசந ப₄ங்கீ₃ம்**— கபடமான ஸ்துதிவசன ப்ரகாரத்தை, **யதி₃ புந: அரசயம் தத₂ா அபி**—செய்தேனுகிலும், **இத்த₂ம் ரூபம் —** இம்மாதிரியான, **வசநம் —** வார்த்தையை, **அவலம்ப்₃ய அபி —** பற்ருசாகக்கொண்டாவது, **க்ருபயா —** த₃யையினுலே, **த்வம் ஏவ**—நீயே, **ஏவம் பூ₄தம் மே மந: ஶிக்ஷய**—இப்படிப்பட்ட என் மனஸ்ஸைத் திருத்தியருளவேணும்.

அவ:— **(அநிச்சூ₂ந்நிதி)** "'இச்சூ₂ாமி' என்கிற இச்சை₂ தான் ஸத்யமோ?" என்ன, "மந்த₃பு₃த்₃தி₄யான நான் விஷயானுரூபமான இச்சை₂யுண்டு என்று திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்யப்போகாது. இச்சூ₂ாஸூசகமான வசனத்தை அவலம்பி₃த்து மெய்யாம்படி என்னுடைய மனஸ்ஸை ஶிக்ஷித்தருளவேண்டும்" என்கிருர்.

வ்யா:— **(ஏவமநிச்சூ₂ந்நபி)** உக்தயான ப்ரகாரத்துக்கு அனுரூபமான இச்சை₂யின்றிக்கேயிருந்ததாகிலும், நாஸ்திகரல்லாமையாலே இச்சை₂யில்லை என்னமாட்டார். பேற்றுக்கு அனுரூபமான இச்சை₂ பெருமையாலே உண்டு என்னமாட்டார். **(புநரிதீச்சூ₂ந்நிவ)** மெய்யான இச்சை₂யுடையார் சொல்லுமாபோலே. **(சூ₂த்₃மஸ்துதிவசநப₄ங்கீ₃மரசயம்)** க்ருத்ரிமஸ்துதிவசனம் மெய்யென்று ப்₄ரமிக்கும்படி பண்ணினேன். வசனப்ரகாரத்தைப் பார்த்தால் ஸர்வஜ்ஞரான தேவரும் மெய்யென்று ப்₄ரமிக்கும்படி சொன்னேன். a "பொய்யே கைம்மை சொல்லி" என்னுமாபோலே. ஹேதுவென்? என்ன, **(ரஜஸ்தமஶ்சூ₂ந்ந:)**

திருவாய் 5-1-1.

அந்யதா₂ஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞான ஹேதுவான ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாலே மறைக்கப்பட்டவனுய்க்கொண்டு என்றபடி. அநாதி₃காலம் அந்த தே₃ஹம் ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை மறைத்துப்போந்தது ரஜஸ்தமோ த்₃வாரத்தாலேயிறே. (ததா₂பி) இப்படி த்யாஜ்யமாகவேண்டும் செயலைச் செய்தேனுகிலும். 319. **"याथातथ्येन वर्णितं"** (யாதா₂தத்₂யேந வர்ணிதம்) என்கிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞ ஸகாஶத்திலே மெய் சொல்லிப் பிழைக்கவேண்டியிருக்க, அங்கே பொய் பற்றினல் த்யாஜ்யனிறே. (**இத்த₂ம்ரூபம் வசநமவலம்ப்₃ய**) 'ந தே₃ஹம் ந ப்ராணுங்', 'த₃யாஸிந்தே₄ா ப₃ந்தே₄ா' என்கிற வசனமாத்ரத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு. a "மாதவன் என்றதே கொண்டு" என்றும், b"திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன் என்னத் திருமால் வந்து என் நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" என்றும், உக்திமாத்ரமே ஜீவிக்கையாம் விஷயமிறே. (க்ருபயா) 199. **"वधार्हं"** (வதா₄ர்ஹம்) என்கிறபடியே தோ₃ஷத்தில் 'அவிஜ்ஞாதா' வாயிற்று க்ருபாபாரதந்த்ர்யத்தாலே. (**ஏவம்பூ₄தம் மே மநஸ்த்வமேவ ஶிக்ஷய**) ஸூத்₃மஸ்துதிக்கு உபகரணமான மநஸ்ஸை, அடிமைகொள்ளக் கடவ தேவரே அதுக்கு உபகரணமாம்படி ஶிக்ஷித்தருளவேண்டும். c "தீ மனம் கெடுத்தாய்", d"மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்கிறபடியே, பா₃ஹ்யமான மனஸ்ஸைத்தவிர்த்து அடிமைக்கு அனுகூலமான மனஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். e "மனனக மலமறக் கழுவி" என்கிறபடியே, மநோநைர்மல்யம் யோக₃த்தாலே பிறக்கக்கடவது உபாஸகனுக்கு. அந்த யோக₃ஸ்தா₂னத்திலே ப₄க₃வத₃னுக்₃ரஹமாயிறே இவ்வதி₄காரிக்கு இருப்பது. (**த₄ரணித₄ர**) ரஸாதலக₃தையான பூ₄மியை ஆபத்தே ஹேதுவாக உத்₃த₄ரித்தவரல்லீரோ தேவர். f "ஏனமாய் நிலம் கீண்ட என்னப்பனே!" என்றும், g "பன்றியாய்

---

a திருவாய் 2-7-3. b திருவாய் 10-8-1. c திருவாய் 2-7-8.
d திருவாய் 2-7-7. e திருவாய் 1-3-8. f திருவாய் 5-7-6.
g பெரியதிருமொழி 1-1-4.

पिता त्वं माता त्वं दयिततनयस्त्वं प्रियसुहृत्
त्वमेव त्वं मित्रं गुरुरसि गतिश्चासि जगताम्।
त्वदीयस्त्वद्भृत्यस्तव परिजनस्त्वद्गतिरहं
प्रपन्नश्चैवं सत्यहमपि तवैवास्मि हि भरः॥ ६०॥

60. பிதா த்வம் மாதா த்வம் த₃யிததநயஸ்த்வம் ப்ரியஸுஹ்ருத்
த்வமேவ த்வம் மித்ரம் கு₃ருரஸி க₃திஶ்சாஸி ஜக₃தாம்।
த்வதீ₃யஸ் த்வத்₃ப்₄ருத்யஸ் தவ பரிஜநஸ் த்வத்₃க₃திரஹம்
ப்ரபந்நஶ்சைவம் ஸத்யஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி ப₄ர:॥

அன்று பாரகம் கீண்ட பாழியான்'' என்றும் ஸம்ப₃ந்த₄மும் ஶக்தியுமுண்டு. இவனிடத்தில் இனி இச்சை₂யே வேண்டுவது. அதை உண்டாக்கி ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்கிறார். 59.

60. பதவுரை:— ஜக₃தாம் — உலகங்களுக்கெல்லாம், பிதா த்வம்—தந்தையும் நீயே; மாதா த்வம்—தாயும் நீயே; த₃யித தநய: த்வம் — பிரியனான புத்திரனும் நீயே; ப்ரிய ஸுஹ்ருத் த்வம் ஏவ — நல்ல மனத்தையுடைய நண்பனும் நீயே; த்வம் மித்ரம்—(ரஹஸ்யங்களையும் சொல்லத்தக்க) தோழனும் நீயே; கு₃ரு: அஸி — ஆசாரியனும் நீயே; க₃திஶ்ச அஸி—உபாயமும் (உபேயமும்) நீயே; அஹம்—நானோவெனில், த்வதீ₃ய: — உன்னுடையவன்; த்வத் ப்₄ருத்ய:—உன்னுடைய அடிமை; தவ பரிஜந:—உன்னுடைய தா₃ஸன்; த்வத்₃ க₃தி:—உன்னையே பரமப்ராப்யமாக உடையவன்; ப்ரபந்ந: ச—உன்னையே உபாயமாகக்கொண்டவன்; ஏவம் ஸதி—இம்மாதிரியிருக்கையில், தவ ஏவ—உனக்கே, ப₄ர: அஸ்மி ஹி — ரக்ஷிக்கத்தக்கவனாக இருக்கிறேனன்றோ.

அவ:— (பிதா த்வமிதி) ''இச்சை₂யுமின்றிக்கே, உக்தி மாத்ரத்தைக் கொண்டு இச்சை₂யையும் உண்டாக்கி ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்கிறதென்?'' என்ன, அவர்ஜனீய ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா:— (பிதா த்வம்) உத்பாத₃கராய், ஹிதகாமராய் இருக்கிறவர் தேவர். (மாதா த்வம்) க₃ர்ப்ப₄த₄ாரணம் பண்ணி, ப்ரஸவக்லேஶத்தை அநுப₄வித்து, அஶுசிப்ர ஸவங்களையும் மதியாதே இவன் ப்ரியஹிதமே அபேக்ஷித் திருக்கும் தாயைப்போலே பரிவுடையீர் தேவர். 320. "पिताऽहमस्य जगतः" (பிதாऽஹமஸ்ய ஜக₃த:), 321. "भूतानां योऽव्ययः पिता" (பூ₄தாநாம் யோऽவ்யய: பிதா), a "தஞ்ச மாகிய தந்தை தாய்". (த₃யிததநயஸ்த்வம்) அபி₄மதனுய் நிரயநிஸ்தாரகனுன புத்ரனைப்போலே நின்று ஸஹகரிப்பீர் தேவர். b "நன் மக்களும் மேலாத் தாய் தந்தையும் அவரே". (ப்ரியஸுஹ்ருத் த்வமேவ) அபி₄மதருமாய் ஸர்வகாலத்திலும் ஶோப₄னத்தையே பண்ணும் திருவுள்ளத்தையுடையரா யிருப்பீர் தேவரீர். அநர்த்த₂த்தைப் பண்ணிலுலும் விட வொண்ணுத அபி₄மதத்வம். அநபி₄மதனுனுலும் விடவொண் ணுத ஸுஹ்ருத்த்வம். அவத₄ாரணம் ஸர்வத்திலும் அன் வயிக்கக்கடவது. (த்வம் மித்ரம்) அர்ஜுனன் ஸுப₄த்₃ரை யுடைய ஸ்வயம்வரத்தை தேவருக்கு அறிவித்து லபி₄த்தாற் போலே அஶேஷரஹஸ்யங்களையும் அறிவிக்கலாம்படி விஶ்வஸநீயராயிருப்பீர் தேவரே. (கு₃ருரஸி) 322. "मन्मना भव मद्भक्तः" (மந்மநா ப₄வ மத்₃ப₄க்த:) என்றும், 49. "मामेकं शरणं व्रज" (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ) என்றும் நின்ற நிலைகளிலே ஹிதோபதே₃ஶம் பண்ணும் ஆசார்யரும் தேவரே. (க₃திஶ் சாஸி) புருஷார்த்தோ₂பாயபூ₄தரும் தேவர் என்னுதல்; "க₃ந்தவ்யத்வாத் க₃தி:" என்று பரமப்ராப்யர் தேவர் என்னுதல். (ஜக₃தாம்) இந்த ஸம்ப₃ந்த₄ம் தே₃வாதி₃ ஸகலப்ராணிகளுக்கும் ஸாத₄ாரணம். உப₄யவிபூ₄திக்கும் ஸாத₄ாரணமென்னவுமாம். (த்வதீ₃ய:) அந்த ஸாமாந்ய மொழிய தமக்குண்டான விஶேஷப்ரதிபத்தியை அருளிச் செய்கிருர். 295. "यस्याऽस्मि" (யஸ்யாஸ்மி) என்கிறபடியே தேவருக்கு ஶேஷபூ₄தன். (த்வத்₃ப்₄ருத்ய:) தேவருக்கு

---

a திருவாய் 3-6.9. b திருவாய் 5-1.8.

जनित्वाऽहं वंशे महति जगति ख्यातयशसां
 शुचीनां युक्तानां गुणपुरुषतत्त्वस्थितिविदाम्।
निसर्गादेव त्वच्चरणकमलैकान्तमनसां
 अधोऽधः पापात्मा शरणद! निमज्जामि तमसि॥६१॥

61. ஜநித்வாऽஹம் வம்ஶே மஹதி ஜக₃தி க்₂யாதயஶஸாம்
ஶுசிநாம் யுக்தாநாம் கு₃ணபுருஷதத்த்வஸ்தி₂திவிதா₃ம்।
நிஸர்க்கா₃தே₃வ த்வச்சரணகமலைகாந்தமநஸாம்
அதோ₄ऽத₄: பாபாத்மா ஶரணத₃! நிமஜ்ஜாமி தமஸி॥

அதிஶயத்தை விளைத்து ஸ்வரூபம் பெறும் ஸம்ப₃ந்த₄த்தை உடையன் என்கை. அதினாலே தேவருக்கு ப₄ரணீயன் என்னுதல். (தவ பரிஜந:) 323. "आत्मदास्यं" (ஆத்மதா₃ஸ்யம்) என்கிற நிருபாதி₄கதா₃ஸபூ₄தன் என்னுதல். 18. "दासभूताः स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः" (தா₃ஸபூ₄தாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:), 28. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்று ஸர்வகைங்கர்யத்துக்கும் அர்ஹன். (த்வத்₃க₃தி:) தேவரே ப்ராப்யபூ₄தர் என்றிருக்கிறேன். (அஹம் ப்ரபந்நஶ்ச) ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு தேவரையே உபாயமாக அத்₄யவஸிக்கிறேன். (ஏவம் ஸதி) தேவர் ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄வுமாய், நான் அநந்யக₃தியுமான பின்பு. (அஹமபி) அஹ்ருத₃யோக்தனானலும். (தவைவ ப₄ரோऽஸ்மி) தேவருக்கே ப₄ரனாகிறேன். ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி₃யாலும், ப்ராப்தியாலும் என் கார்யம் தேவருக்கே ப₄ரம் என்கை. ப₄ரமாகையாவது,—ஸர்வதே₃ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை₂களிலும் ஸர்வப்ரகார நிர்வாஹ்யனாகை. 60.

61. பதவுரை:— ஶரணத₃!—ஶரணமளிக்கும் பிரானே!, அஹம்—அடியேன், ஜக₃தி—உலகில், க்₂யாத யஶஸாம்—ப்ரஸித்₃த₄மான புகழையுடையவர்களும், ஶுசிநாம்—பரிஶுத்₃த₄மானவர்களும், யுக்தாநாம்—உன்னுடன் சேர்க்

கையை விரும்புகிறவர்களும், **கு₃ண புருஷ தத்த்வ ஸ்தி₂தி வித₃ாம்**—அசித், சித் என்னும் தத்வங்களின் ஸ்வரூப ஸ்வப₄ாவங்களை அறிந்தவர்களும், **நிஸர்க்க₃ாத் ஏவ**—இயற்கையாகவே, **த்வத் சரண கமல ஏகாந்த மநஸாம்**—உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளிலேயே ஈடுபட்ட மனஸ்ஸை உடையவர்களுமான பெரியோர்களுடைய, **மஹதி வம்ஶே**—பெருங்குலத்திலே, **ஜநித்வா**—பிறந்தும், **பாபாத்மா** — பாபமே உருவெடுத்தாற்போலிருப்பவனாய், **தமஸி**—ப்ரக்ருதியில், **அத₄: அத₄:**—கீழே கீழே, **நிமஜ்ஜாமி**—அழுந்திக்கொண்டிருக்கிறேன்.

அவ:— (**ஜநித்வேதி**) "நீர் மஹாவம்ஶப்ரஸூதரல்லீரோ? நிராலம்ப₃ரைப்போலே இங்ஙன் சொல்லுகிறதென்?" என்ன, "இவ்வம்ஶத்தில் பிறந்தேனேயாகிலும், பாபப்ரசுரனாகையாலே ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்தாநின்றேன்; எடுத்தருளவேண்டும்" என்கிறார்.

வ்யா:—(**மஹதி வம்ஶே அஹம் ஜநித்வா**) வம்ஶத்துக்கு மஹத்தையாவது,— மஹாத்மாக்கள் வந்து ஜனிக்கை. 324. "**एतद्धि दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम्**" (ஏதத்₃தி₄ து₃ர்லப₄தரம் லோகே ஜந்ம யதீ₃த்₃ருஶம்) என்னும் வம்ஶத்திலே பிறந்துவைத்து அநர்த்த₂ப்படாநின்றேனென்கை. (**ஜக₃திக்₂யாதயஶஸாம்**) சதுஸ்ஸாக₃ரபர்யந்தமான பூ₄மியெல்லாம் ப்ரஸித்₃த₄மான புகழையுடையவர்கள். உ "திகழும் தன் திருவருள் செய்துலகத்தார் புகழும் புகழ் தானது காட்டித்தந்து" என்கிறபடியே ப₄க₃வத்₃விஷயீகாரத்தால் வந்த புகழ். (**ஶுசீநாம்**) ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் போ₄க்₃யதாக₃ந்த₄ரஹிதராயிருக்கை. ஆந்தரபா₃ஹ்யமான உப₄ய ஶுசியைச் சொல்லவுமாம். இவ்வம்ஶத்திலே பிறந்து அஶுப₄ாஸ்பத₃மென்னக்கடவீரோ? (**யுக்தாநாம்**) 325. "**कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते**" (க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிற

உ திருவாய் 8-7-5.

अमर्यादः क्षुद्रश्चलमतिरसूयाप्रसवभूः
कृतघ्नो दुर्मानी स्मरपरवशो वञ्चनपरः।
नृशंसः पापिष्ठः कथमहमितो दुःखजलधेः
अपारादुत्तीर्णस्तव परिचरेयं चरणयोः॥६२॥

படியே நித்யயோகத்தில் ஆகாங்க்ஷமாணராயிருக்குமவர்கள். a "மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு என் மனம் ஏக மெண்ணும்" என்று இருக்கை. இளையபெருமாளைப்போலே தேவரோடேயல்லது செல்லாதவர்களென்னுதல். "இப்படிப்பட்ட வம்ஶத்திலே பிறந்து 'இச்சை போராது' என்னக்கடவீரோ?" என்ன; (கு₃ணபுருஷதத்த்வஸ்தி₂தி வித₃ாம்) சித₃சிதீ₃ஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வப₄ாவ ஸம்ப₃ந்த₄ங்களை அறியுமவர்கள். 'கு₃ணம்' என்று கு₃ணாஶ்ரயமான ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தி₂தியாவது,—ஸ்வரூபஸ்வப₄ாவாதி₃கள். (நிஸர்க்க₃ாதே₃வ த்வத்₃யாதி₃) வத்ஸமானது ஜனித்தபோதே தாய்முலையிலே வாய் வைக்குமாபோலே த்வச்சரணாரவிந்த₃ங்களிலே ஏகாந்தமான மனஸ்ஸை ஜன்மப்ரப்₄ருதியாக உடையவர்கள். கீழ்ச் சொன்ன ஶுசியோக₃ாதி₃கள் நைஸர்க்கி₃கமென்கை. (பாபாத்மா) பாபந்தான் ஒரு வடிவு கொண்டாற்போலே இருக்குமவன். ஜ்ஞானாநந்த₃மொழிய, பாபமே நிரூபகமாயிருக்கை. (ஶரணத₃) இவ்வளவிலும் உன் பக்கல் அவகாஶமுண்டாம்படி b ஆள் பார்த்து உழிதரும் தேவரீரே. (தமஸி அதே₄ாऽதே₄ா நிமஜ்ஜாமி) ப்ரக்ருதியிலே, தேவர் எடுக்க நினைத்தாலும் கைக்கொட்டாதபடி ஆழநின்றேன். c "பன்மாமாயப் பல் பிறவியில் படிகின்ற யான்" என்கிற படியே இன்னம் தரை கண்டிலேன் எனகிறார். இத்தால் ஸாந்தாநிகர் தேவர் பக்கல் அவக₃ாஹித்த அளவும் நான் ப்ரக்ருதியிலே உள் புக்கேனென்கை. ஜனித்த வம்ஶமிது; தேவர் ஶரண்யர்; நான் படுகிற பாடு இதுவிறே. அஸ

---

a திருவாய் 9-3-7. b நான்-திருவ 60. c திருவாய் 3-2-2.

**62. அமர்யாத₃: க்ஷுத்₃ரஶ் சலமதிரஸூயாப்ரஸவபூ₄:
க்ருதக்₄நோ து₃ர்மாநீ ஸ்மரபரவஶோ வஞ்சநபர: ।
ந்ருஶம்ஸ: பாபிஷ்ட₂: கத₂மஹமிதோ து₃:க்க₂ஜலதே₄:
அபாராது₃த்தீர்ணஸ் தவ பரிசரேயம் சரணயோ: ॥**

மஞ்ஜனைப்போலே வம்ஶப்ரப₄ாவமும் ஜீவியாதே தேவருடைய நீர்மையும் ஜீவியாதேயிருக்கிறபடியிறே என்னுடைய பாபப்ராசுர்யம் என்கிறார். 61.

62. **பதவுரை:— அமர்யாத₃:** — வேத₃வரம்பை மீறினவனும், **க்ஷுத்₃ர:** — நீச விஷயங்களில் மிகவும் சாபல்யமுள்ளவனும், **சல மதி:**—நிலையற்ற நெஞ்சையுடையவனும், **அஸூயா ப்ரஸவ பூ₄:**—(பிறர் கு₃ணத்தையும் தோ₃ஷமாகப் பார்க்கும்) அஸூயைக்குப் பிறப்பிடமானவனும், **க்ருதக்₄ந:**- நன்மை செய்தவர்களுக்குத் தீமை செய்பவனும், **து₃ர் மாநீ** — ஹேயமான க₃ர்வத்தையுடையவனும், **ஸ்மர பர வஶ:**—காம வசப்பட்டவனும், **வஞ்சநபர:**—வஞ்சிப்பவனும், **ந்ருஶம்ஸ:**—கொடுமையான காரியங்களைச் செய்பவனும், **பாபிஷ்ட₂:**-பாபத்திலேயே ஊன்றியிருப்பவனுமான, **அஹம்** - நான், **இத:** — இந்த, **அபாராத்** — கரைகாணவொண்ணாத, **து₃:க்க₂ ஜலதே₄:**— துன்பக்கடலிலிருந்து, **உத்தீர்ண:**—கரையேறியவனாய், **தவ சரணயோ:** — உன்னுடைய திருவடிகளில், **கத₂ம் பரிசரேயம்**—எப்படி அடிமை செய்யப்பெறுவேன் ?

அவ:— (அமர்யாத₃:) "இவ்வம்ஶத்தில் ஜன்மத்தையும் அஸத்ஸமமாக்கவல்ல பாபம் உமக்கு ஏது ?" என்ன, "பாபாத்மா" என்கிறத்தைப் ப்ரக்கப்பேசுகிறார்.

வ்யா:— (அமர்யாத₃:) வேத₃மர்யாதைக்கு ப₃ஹிர்ப்பூ₄தன். **(க்ஷுத்₃ர:)** க்ஷுத்₃ரத்வமாவது,—நீசவிஷயங்களில் அதிசபலன்; உஜ்ஜீவனஹேதுவான வேத₃மர்யாதை₃யை அனாத₃ரித்து, அதுக்கு மேலே விநாஶஹேதுவான நீச

ஶேஷவையிலே அதிசபலன். (சலமதி:) "நீசவிஷயப்ராவண்யம் நாஶஹேது; வேத3ப்ரதிபாத்3யவிஷயமே உத்3தே3ஶ்யம்" என்று ஒரு ஜ்ஞாநாதி4கன் ஹிதம் சொன்னால், அதில் வ்யவஸ்தி2தசித்தனல்லேன். (அஸூயாப்ரஸவபூ4:) பரகு3ணங்களிலே தோ3ஷத்தை உண்டாக்குகைக்கு உத்பத்திஸ்தா2னம். தனக்கு தோ3ஷமுண்டாமளவன்றிக்கே, பிறர் கு3ணங்களிலும் தோ3ஷத்தை உண்டாக்குமவன் என்கை. (க்ருதக்4ந:) உபகரித்த விஷயத்திலே அபகாரத்தைப் பண்ணுகை 326. "गोघ्ने चैव सुरापे च चोरे भग्नव्रते तथा। निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः॥" (கோ3க்4நே சைவ ஸுராபே ச சோரே ப4க்3நவ்ரதே தத2ா। நிஷ்க்ருதிர் விஹிதா ஸத்3பி4: க்ருதக்4நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:॥) என்று மாதாபித்ருஸஹஸ்ரத்திலும் வத்ஸலதரமான ஶாஸ்த்ரத்திலும் ப3ஹிஷ்க்ருதனென்கை. (து3ர்மாநீ) இப்படி நிக்ருஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டருக்கு அவ்வருகாகத் தன்னை நினைத்து, 327. "ईश्वरोऽहं" (ஈஶ்வரோऽஹம்) என்று இருக்குமவன். (ஸ்மரபரவஶ:) தன்னை உத்க்ருஷ்டாத்மாக்களுக்கும் மேலாக நினைத்திருக்கிறவளவன்றிக்கே, விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான காமனுக்குப் பரதந்த்ரனாகவும், ப4க3வத்ப்ராவண்யஹேதுபூ4தரானாரைத் தாழ நினைத்தும் அனர்த்த2ப்பட்டேனென்கை. (வஞ்சநபர:) காமபாரவஶ்யத்தாலே விஷயங்களிலே ப்ரவணனாய், அவ்விஷயங்களிலும் த்3ரவ்யங்களை வஞ்சித்து வர்த்திக்குமவன். a"சூதனாய்க் கள்வனாகி", b"சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து" என்று சொல்லுகிறபடியே. (ந்ருஶம்ஸ:) தான் விரும்பின விஷயங்களில் வஞ்சகனாயன்றிக்கே, தன்னை விஶ்வஸித்திருப்பார் பக்கல் க்ரூரகர்மாவாயிருக்குமவன். (பாபிஷ்ட2:) இதுக்கெல்லாம் அடி பாபருசியாய், அதிலே வ்யவஸ்தி2தனாயிருக்கை. c"பாவமே செய்து பாவியானேன்", d"ஒப்பிலாத் தீவினையேன்", e"நானே

a திருமாலை 16. b பெரியதிருமொழி 1-6-3. c பெரியதிருமொழி 1.9-9.
d திருவாய் 7-9-4. e பெரியதிருமொழி 1-9-2.

रघुवर! यद्भूस्त्वं तादृशो वायसस्य
प्रणत इति दयालुर्यच्च चैद्यस्य कृष्ण!।
प्रतिभवमपराद्धुर्मुग्ध! सायुज्यदोऽभूः
वद किमपदमागस्तस्य तेऽस्ति क्षमायाः॥६३॥

63. ரகு₄வர! யத₃பூ₄ஸ்த்வம் தாத்₃ருஶோ வாயஸஸ்ய
ப்ரணத இதி த₃யாளுர் யச்ச சைத்₃யஸ்ய க்ருஷ்ண!।
ப்ரதிப₄வமபராத்₃து₄ர் முக்₃த₄! ஸாயுஜ்யதோ₃ऽபூ₄:
வத₃ கிமபத₃மாக₃ஸ்தஸ்ய தேऽஸ்தி க்ஷமாயா:॥

நாளுவிதநரகம் புகும் பாவம் செய்தேன்", 230. "**अहमस्म्यपराधानामालयः**" (அஹமஸ்ம்யபராத₄நாமாலய:) 328. "**रावणो नाम दुर्वृत्तः**" (ராவணோ நாம து₃ர்வ்ருத்த:), a"நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்று அறிவுடையார் தந்தாமைப் பேசும்படியான பாபத்திலே நிஷ்டை₂யுடையவன். **(அபாராத் து₃:க்க₂ஜலதே₄: கத₂ம் உத்தீர்ண:)** ஒரு நாளிலே தொடங்கின து₃:க்க₂மென்னுதல், மேல் ஒரு நாளிலே முடிவு காணுதல் செய்யுமதல்லாமையாலே, த்₃ருஷ்டி விஷம்போலே காணவே ப₄யமாயிருக்கிற து₃:க்க₂ஸாக₃ரத்தில் நின்றும். **(கத₂முத்தீர்ண:)** இதில் அழுந்திக்கிடக்கிற நான் கரையேறவென்பதொன்று உண்டோ? b"முத்தனார்" என்கிறபடியே அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரக₃ந்த₄ரான தேவரே கரையேற்றவேண்டுமென்கை. **(தவ சரணயோ: கத₂ம் பரிசரேயம்)** து₃:க்க₂நிவ்ருத்திக்கும் அக்ஷமனாயிருக்கிற நான், நித்யஸூரிகள் அடிமை செய்கிற தேவர் திருவடிகளிலே எங்ஙனே பரிசர்யை பண்ணுவன்? து₃:க்க₂நிவ்ருத்தியும் தேவருக்கே ப₄ரம்; அடிமைகொள்ளுகையும் தேவருக்கே ப₄ரமென்கை. 62.

---

a திருவாய் 3-3-4. b திருச்சந்த 115.

63. பதவுரை:— ரகு₄வர!—ரகு₄குலத்தில் மேலான வனான ராமனாக அவதரித்தவனே!, தாத்₃ருஶ: வாயஸஸ்ய—அப்படிப்பட்ட (பெரும் பாவம் செய்த) காகாஸுரன் விஷயத்தில், ப்ரணத: இதி—ஶரணாக₃தன் என்று நினைத்து, த்வம்—நீ, த₃யாளு: அபூ₄: யத்—அருளினாயன்றோ. முக்₃த₄! க்ருஷ்ண!—தோ₃ஷங்களை அறியாத க்ருஷ்ணனே!, ப்ரதிப₄வம்—ஜன்மந்தோறும், அபராத்₃து₄;—அபராத₄ம் செய்த, சைத்₃யஸ்ய—சேதி₃குலத்தவனான ஶிஶுபாலனுக்கு, ஸாயுஜ்யத₃: அபூ₄: ச யத்—மோக்ஷம் கொடுத்தருளினவனல்லவா; தஸ்ய தே—அப்படிப்பட்ட உன்னுடைய, க்ஷமாயா:— பொறுமைக்கு, அபத₃ம்—பாத்திரமல்லாத, ஆக₃:—பாபம், கிம் அஸ்தி—என்ன இருக்கிறது? வத₃—(நீயே) அருளிச்செய்யவேணும்.

அவ:— (ரகு₄வரேதி) "பு₃த்₃தி₄பூர்வேண பண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களைப் போக்கப்போமோ?" என்ன, "காகாபராத₄த்தையும், ஶிஶுபாலாபராத₄த்தையும் பொறுத்தருளின தேவருக்குப் பொறுக்கமுடியாதது உண்டோ?" என்கிறார்.

வ்யா:— (ரகு₄வர) ஶரணாக₃தரக்ஷணம் பண்ணிப்போந்த ரகு₄ப்ரப்₄ருதிகள் கூ₄ாதகர் என்னும்படி ஶரணாக₃தரக்ஷணத்திலே அதி₄கராயிருக்கை. ரகு₄ராக்ஷஸஸம்வாத₃த்தில் ஶரணாக₃தரக்ஷணம் பண்ணிப்போந்தவர்களளவன்றிக்கே, 329. "सुग्रीवं शरणं गतः" (ஸுக்₃ரீவம் ஶரணம் க₃த:) என்றும், 308. "त्वयि किञ्चित्समापन्ने" (த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே) என்றுமிறே இவர் படி. (தாத்₃ருஶ:) அப்படிப்பட்டவன் என்னுமதொழிய அனுப₄ாஷிக்கைதான் அஸஹ்யமாம்படியிறே பண்ணின அபராத₄ம். (வாயஸஸ்ய) அபராத₄ம் பண்ணுகைக்காக, ப்ராப்தமான தே₃வத்வத்தை விட்டு நிஹீனமான திர்யக்த்வத்தைப் பரிக்₃ரஹித்தானென்கை. (ப்ரணத இதி) 199. "स पित्रा च परित्यक्तः" (ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:) என்கிறபடியே, இவனைப்

பரிக்₃ரஹிக்கில் நமக்கு அனர்த்த₂ம் என்று ஸர்வரும் உபேக்ஷிக்க, புகலற்று 199. "स तं निपतितं भूमौ" (ஸ தம் நிபதிதம் பூ₄மௌ) என்கிறபடியே விழுந்தவனை ஶரணாகதனென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணி. ருஷி, 199. "शरणागतं" (ஶரணாக₃தம்) என்றதும் ராமாபி₄ப்ராயத்தாலே. (த்வம் த₃யாளுரபூ₄:) ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காமளவிலே தேவர் 199. "कृपया पर्यपालयत्" (க்ருபயா பர்யபாலயத்) என்கிறபடியே த₃யாளுவானீர். 330. "क्षिपामि" (க்ஷிபாமி) என்றும், 331. "न क्षमामि" (ந க்ஷமாமி) என்றும் பண்ணி வைத்த ப்ரதிஜ்ஞை ப₂லியாதே, தேவர் க்ருபாகார்யமே ப₂லித்துவிட்டது பிராட்டி ஸந்நிதி₄யாகையாலிறே. (யச்ச) ச ஶப்₃த₃த்தாலே, "காகாபராத₄த்தைப் பொறுத்த வளவேயோ?" என்று உதா₃ஹரணாந்தரத்தை ஸமுச்சயிக்கிறார். (சைத்₃யஸ்ய) யது₃வம்ஶபூ₄தரிற்காட்டில், சேதி₃ குலோத்₃ப₄வனென்று தன்னை உத்க்ருஷ்டனாக அபி₄மானித்திருக்குமவன். (ப்ரதிப₄வமபராத்₃து₄:) காகத்தைப்போலே ஒருகால் அபராத₄த்தைப் பண்ணினவளவன்றியே ஜன்மந்தோறும் ப்ராதிகூல்யத்திலே வாஸனை பண்ணினவனுக்கு. (ஸாயுஜ்யதோ₃ऽபூ₄:) 228. "बहूनां जन्मनामन्ते" (ப₃ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே) என்றும், 332. "अनेकजन्मसंसिद्धः" (அநேக ஜந்மஸம்ஸித்₃த₄:) என்றும் ஜன்மந்தோறும் ஆஶ்ரயித்தார் பெறும் பேற்றையிறே கொடுத்தது. ஸாயுஜ்யமாகிறது, — ஸமானகு₃ணயோக₃ம். 333. "सायुज्यं प्रतिपन्ना ये तीव्रभक्तास्तपस्विनः। किङ्करा मम ते नित्यं भवन्ति निरुपद्रवाः॥" (ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரப₄க்தாஸ் தபஸ்விந:। கிங்கரா மம தே நித்யம் ப₄வந்தி நிருபத்₃ரவா:॥) (முக்₃த₄) a"ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளை" என்கிறபடியே அபராத₄ாந பி₄ஜ்ஞனிறே க்ருஷ்ணன். அதுக்கு மேலே ஒரு பேற்றை, முடிக்கிற த₃ஶையிலே ஸுகு₂ரூபமான வடிவைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கின ஏற்றம். (தஸ்ய தே க்ஷமாயா:

---

a திருவாய் 7-6-10.

नन्ु प्रपन्नस्सकृदेव नाथ! तवाहमस्मीति च याचमानः।
तवानुकम्प्यः स्मरतः प्रतिज्ञां मदेकवर्जं किमिदं व्रतं ते॥६४॥

64. நநு ப்ரபந்நஸ் ஸக்ருதே₃வ நாத₂!
தவாஹமஸ்மீதி ச யாசமாந: ।
தவாநுகம்ப்ய: ஸ்மரத: ப்ரதிஜ்ஞாம்
மதே₃கவர்ஜம் கிமித₃ம் வ்ரதம் தே ॥

அபத₃மாக₃: கிமஸ்தி) காலபே₄த₃த்தாலே தேவர் வேறே யொருவனுகிறீரல்லீர். தேவர் க்ருபைக்கு அவிஷயமான பாபம் உண்டோ? கிம் க்ஷேபே. அபத₃ம் — அஸ்த₂ானம்; அவிஷயம் இத்யர்த்த₂:. (வத₃) ஸர்வஜ்ஞரான தேவருக்கும் மறுமாற்றமில்லை; க்ஷமைக்கு விஷயீகரிக்குமித்தனை என்கை. 63.

64. பதவுரை:— நாத₂!—எம்பிரானே!, **ஸக்ருத் ஏவ ப்ரபந்ந: இதி**—'ஒரு தடவை ஶரணாக₃தி செய்தேன்' என்றும், **அஹம் தவ அஸ்மி இதி ச**—'நான் உனக்கே ஆட்பட்டவனாக வேணும்' என்றும் (சொல்லி), **யாசமாந: (அஹம்)**—யாசிக்கிற அடியேன், **ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸ்மரத: தவ**—(விபீ₄ஷணனைக்குறித்துக் கடற்கரையில் பண்ணின) பிரதிஜ்ஞையை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் உனக்கு, **நநு அநுகம்ப்ய:**—அருள்செய்யத்தக்கவனன்றோ; **தே இத₃ம் வ்ரதம்**—உன்னுடைய இந்த விரதமானது, **மத் ஏக வர்ஜம் கிம்?**—என்னை ஒருவனைமட்டும் தவிர்த்தோ?

அவ:—(நந்விதி) "ஸ்வதந்த்ரரான நாம் சிலர் திறத்தில் ஒன்றைச் செய்தோமென்று, இதுவே மர்யாதை₃யாகக் கடவதோ?" என்ன, "கடற்கரையிலே ஆஶ்ரிதஸாமாந்யத்திலே தேவர் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை என்னையொருவனை ஒழியவோ?" என்கிறார்.

வ்யா:— (நநு ப்ரபந்ந:) 44. "सकृदेव" (ஸக்ருதே₃வ) என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறார். (ஸக்ருதே₃வ) என்றது, —

* 'ஸஹஸைவ' என்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும். "அநாதி₃ காலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த இவன், ஒரு ஜன்மமெல்லாம் ப்ரபத்தியை அனுஸந்தி₄த்தால்தான் 'ஸக்ருத்' என்கைக்குப் போருமோ?" என்பர் எம்பார். "பூ₄கூ₃வத்ப்ரபா₄வத்தைப் பார்த்தால் ஒருகாலுக்குமேல் மிகை. ப்ராப்யருசி ப்ராப்தி யளவும் அநுவர்த்திக்கும்" என்பர் ப₄ட்டர். (நாத₂) ஒரு கால் பண்ணின ப்ரபத்தி அமைகிறது வகுத்த நாத₂னாகை யாலே. ஆபி₄முக்₂யமாத்ரமே அமைந்திருக்கிறது, — இழவு பேறு தன்னதான குடல் துடக்கு. அஶரண்யவிஷயத்தில் ஆர்த்தப்ரபத்திக்கும் மூலம் பாக்ஷிகம். வகுத்த விஷயத்தில் த்₃ருப்தப்ரபத்திக்கும் மூலவ்யாப்தியுண்டு. (தவாஸ்மீதி ச யாசமாந:) (அஹம் தவாஸ்மி) ப்ரத்யக்₂வஸ்துவானது கிஞ்சித்கரித்துத் தன் ஸத்தையை லபி₄க்கவேணுமென்று யாசிக்கை; § உத்தரார்த்த₄ப்ரக்ரியையாலே கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தி₂க்கை. "த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே" என்று, என்னுடைய வெறுமையை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ரபத்திபண்ணினேன். "ஐகாந்திகநித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷ யிஷ்யாமி" என்று ப்ராப்யாபேக்ஷையும் பண்ணினேன். இரண்டு பத₂த்தாலும் ப₄க்திப்ரபத்திகள் இரண்டிலும் அதி₄கரித்த அதி₄காரிகள் இருவரையும் சொல்லுகிறது என்பாருமுண்டு. (ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸ்மரதஸ் தவ அநுகம்ப்ய:)

44. "**एतद्व्रतं मम**" (ஏதத்₃ வ்ரதம் மம) என்று கடற்கரையில் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை ஸ்மரியாநின்றுகொண்டு தேவருக்கு அனுக்₂ராஹ்யன். (தே வ்ரதமிதூ₃ம் மதே₃கவர்ஜம் கிம்) ஸர்வஸாதா₄ரணபூ₄தரான தேவருடைய அஸாதா₄ரண மான இந்த ஸங்கல்பம் என்னையொழிந்திருக்குமோ? கிம் க்ஷேபே. 'இன்னுனையொழிய' என்று விஶேஷித்ததாகி லன்றோ எனக்கு இழக்கவேண்டுவது. தேவர் ஸத்யஸங்கல்ப ராகையால் என்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கை. 64.

---

* **ஸஹஸைவ — உடனேயே.**

§ **உத்தரார்த்த₂ம் — த்₃வயத்தின் பின்பா₄க₃ம்.**

अकृत्रिमत्वच्चरणारविन्दप्रेमप्रकर्षावधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाथमुनिं विलोक्य प्रसीद मद्वृत्तमचिन्तयित्वा ॥ ६५ ॥

65. அக்ருத்ரிமத்வச்சரணாரவிந்த₃-
ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி₄மாத்மவந்தம் ।
பிதாமஹம் நாத₂முநிம் விலோக்ய
ப்ரஸீத₃ மத்₃வ்ருத்தமசிந்தயித்வா ॥

---

65. **பதவுரை:— மத்₃ வ்ருத்தம்**—என்னுடைய நடத்தையை, **அசிந்தயித்வா**—நினைக்காமல், **அக்ருத்ரிம த்வத் சரணாரவிந்த₃ ப்ரேம ப்ரகர்ஷ அவதி₄ம்**—உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளில் இயற்கையாயிருக்கும் மேலான அன்பிற்கு எல்லைநிலமாயிருப்பவரும், **ஆத்மவந்தம்**—ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தவரும், **பிதாமஹம்**—எனக்குப் பாட்டனுருமாகிய, **நாத₂முநிம்**—நாத₂முனிகளை, **விலோக்ய**—கடாக்ஷித்து, **ப்ரஸீத₃**—(என்னை) க்ஷமித்தருளவேண்டும்.

அவ:— (அக்ருத்ரிமேதி) "334.' **रामो द्विर्नाभिभाषते** ' (ராமோ த்₃விர்நாபி₄பா₄ஷதே) என்கிற ஸங்கல்பத்தை விட்டிரேயாகிலும், பெரியமுதலியாரோடு வித்₃யையாலும், ஜன்மத்தாலும் உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄த்தையே பார்த்தருளி, என்னுடைய நன்மை தீமைகளைப் பாராதே விஷயீகரிக்க வேணும்" என்ன, "அதுக்குக் கண்ணழிவு இல்லாமையாலே, அப்படிச்செய்கிறோம்" என்று ஈஶ்வரன் அனுமதி பண்ண, தாம் அனுமதி பெற்றாராய், ஸ்தோத்ரம் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா:— (அக்ருத்ரிம) * க்ரியயா நிர்வ்ருத்த: க்ருத்ரிம:; தத்₃ரஹித: அக்ருத்ரிம:; ஸ்வாப₄ாவிக இத்யர்த்த₂:. குலந்தானே யோகி₃குலமாகையாலே நைஸர்க்கி₃கமென்கை. மெய்யான ப்ரேமமென்னவுமாம். **(த்வத்)** ப்ராப்தஶேஷியான உன்னுடைய. **(சரணாரவிந்த₃)** ஆஶ்ரி

---

* ஒரு செய்கையால் உண்டாக்கப்பட்டது க்ருத்ரிமம் (செயற்கை); அப்படியற்றது அக்ருத்ரிமம்; இயற்கையானது என்று பொருள்.

தருக்கு இழியும் துறையாய் பே₄ாக்₃யமான திருவடிகளை. (ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி₄ம்) ப்ரேமாதிஶயஸீமாபூ₄மியானவர். நமக்கு இதரவிஷயங்களில் ப்ரேமமெல்லாம் இவர்க்கு வகுத்த விஷயத்திலேயிறே இருப்பது. (ஆத்மவந்தம்) ப₄க₃வச்சே₂ஷத்வம் ஸ்வரூபமாகவே ஆத்மயாதா₂த்ம்ய ஜ்ஞானமுடையவரென்கை. 'த₄நவந்தம்' என்னுமாபோலே. (பிதாமஹம் நாத₂முநிம்) குடல் துடக்கை உடையராய், ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநநிதி₄யாயுள்ளவரை. (விலோக்ய) கடாக்ஷித்து. (ப்ரஸீத₃) அபராத₄ங்களைப் பொறுத்தருளவேணும். (மத்₃வ்ருத்தமசிந்தயித்வா) அஸத்கர்மத்தை விஸ்மரிக்கக் கடவராகவேணும் என்கை. 'மத்₃வ்ருத்தம்' என்று ஸத்கர்மத்தை நினைக்கிறது. வ்ருத்தவானென்றால் ஸத்கர்ம யுக்தனையிறே சொல்லுகிறது. ஸ்வக₃தமானவற்றை அனாத₃ரித்து, பெரிய முதலியார் ஸம்ப₃ந்த₄ம் எனக்குத் தஞ்சமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தி₂த்து, ஸ்தோத்ரத்தைத் தலைக்கட்டியருளுகிறார்.

ஆளவந்தார் விஷயமாக எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த தனியன்:—

यत्पदाम्भोरुहध्यानविध्वस्ताशेषकल्मषः।
वस्तुतामुपयातोऽहं यामुनेयं नमामि तम्॥

யத்பதா₃ம்போ₄ருஹத்₄யாநவித்₄வஸ்தாஶேஷகல்மஷ:।
வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம்॥

[எவருடைய திருவடித்தாமரையை தியானிப்பதால் எல்லாப் பாபங்களும் அழியப்பெற்று அடியேன் ஒரு பொருளானேனோ, அத்தகைய யாமுநாசார்யரை வணங்குகிறேன்.]

ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்தோத்ரரத்ன வ்யாக்₂யானம் ஸம்பூர்ணம்.

தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் ஸ்தோத்ரரத்ன வ்யாக்யான ஸ்ரீகோசத்தில் 65-வது ச்லோக வ்யாக்₂யான பாடபேத₃ம்.

(த்வச்சரணாரவிந்த₃) இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்த தேவர் திருவடித்தாமரைகளிலே. (ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி₄ம்) ப₄க்த்யுத்கர்ஷத்துக்கு அவதி₄யாயுள்ளவரை. பரப₄க்தியுக்தராயிருக்கை. அநபாயினியான ப்ரீதி ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶப்₃தா₃தி₃களிலே; இவர்க்கு இவ்விஷயத்திலேயிறே. (ஆத்மவந்தம்) ப₄க₃வச்சே₂ஷதைகரஸராயுள்ளவரை. மேல் ப்ரேமப்ரகர்ஷத்துக்கு அடியான ஆத்மயாதா₂த்ம்யஜ்ஞானமுடையவரென்கை. (பிதாமஹம்) 99."வித்₃யயா ஜந்மநா ச". (நாத₂முநிம்) ஸ்ரீரங்க₃நாதரென்ற திருநாமத்தை உடையவராய், ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநநிதி₄யாயுள்ளவரை. (விலோக்ய ப்ரஸீத₃) அவரைப் பார்த்து என் அபராத₄ங்களைப் பொறுத்தருளவேணும். (மத்₃வ்ருத்தமசிந்தயித்வா) அஸத்கர்மத்தை விஸ்மரித்தவோபாதி ஸத்கர்மத்தையும் சிந்தியாதே, அவரைப் பார்த்து ப்ரஸந்நராகவேணுமென்கை. "மத்₃வ்ருத்தம்" என்று ஸத்கர்மத்தை நினைக்கிறது. 'வ்ருத்தவாந்' என்றால் ஸத்கர்மயுக்தனையிறே சொல்லுகிறது. ஸ்வக்₃ருதமானவற்றை அநாத₃ரித்து பெரிய முதலியாரோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄த்தையே பார்த்து ரக்ஷித்தருளவேணும்.

ஸ்தோத்ரந்தன்னில் செய்ததாகிறது:— முதலிட்டு அஞ்சு ஶ்லோகத்தாலே ப₄க₃வத்₃ விஷயத்தில் இழிகைக்கு யோக்₃யனாக்கின ஆசார்யனை உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஶரணம் புக்கு, அநந்தரம் நாலு ஶ்லோகத்தாலே ப₄க₃வத்₃ விஷயத்திலே இழிந்து, தத்ப்ரபா₄வத்தாலே ஸ்தோத்ராக்ஷேப ஸமாதா₄னத்தைப் பண்ணி, 'நாவேக்ஷஸே'தொடங்கி 'த்வதா₃ஶ்ரிதாநாம்' அறுதியாக ஶரண்யப்ரபா₄வத்தைச் சொல்லி, 'நமோ நம:'விலே அந்த ப்ரபா₄வத்துக்குத் தோற்றுத் திருவடிகளிலே விழுந்து, 'ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ऽஸ்மி' என்று தொடங்கி 'தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி'யளவும் வெறுமையை முன்னிட்டு ஶரணம் புக்கு, ஶரணாக₃தனுக்கு ஸம்பா₄விதமான ஸ்வபா₄வங்களைச் சொல்லி, 'த்வத₃ங்க்₄ரி'

தொடங்கி இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, "மனோவாக்காயங்கள் எல்லாவற்றாலும் ஶரணம் புகவேண்டா; காயிகமாதல் மானஸமாதல் அமையும் அபி₄மதஸித்₃தி₄க்கு' என்று சொல்லி, 'விலாஸ' தொடங்கி 'ப₄வந்தம்' முடிவாக ப்ராப்யத்தை ப்ரார்த்தி₂த்து, தாம் ப்ரார்த்தி₂த்தபோதே ப்ராப்யம் ஸித்₃தி₄யாமையாலே 'ஸூரிபோ₄க்₃யமான விஷயத்தை நித்யஸம்ஸாரியான நான் ஆசைப்படக்கடவேனோ?' என்று தம்மை 'தி₄க₃ஶுசிம்' என்று நிந்தி₃த்து, பின்பு தம்முடைய ருசியாலே, 'அயோக்₃யதாஹேதுவான பாபத்தையும் தேவருடைய க்ருபையாலே போக்கியருளவேணும்' என்று தாம் பண்ணின ப்ரபத்தியை ஸ்மரிப்பித்து, 'அபராத₄ஸஹஸ்ர'விலே அபேக்ஷித்து. 'அவிவேக' என்று தொடங்கி மூன்று ஶ்லோகத்தாலே 'தேவர் க்ருபைக்கும் ஆகாதாருண்டோ?' என்று சொல்லி, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபயாதா₂த்ம்யத்தையும், 'அவபோ₃தி₄த'விலே பரப₄க்தியையும் அபேக்ஷித்து, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே அப்புருஷார்த்த₂த்தில் சரமாவதி₄யான ததீ₃யஶேஷத்வத்தை ப்ரார்த்தி₂த்து, மேல் ஒரு ஶ்லோகத்தாலே 'ஶேஷத்வவிரோதி₄களைப் போக்கித் தந்தருளவேணும்' என்று அபேக்ஷித்து, மேல் மூன்று ஶ்லோகத்தாலே 'இப்படி இச்சி₂க்கிற நான் அஶுப₄ாஸ்பத₃ன்; இச்சை₂தானும் போட்கனாலும் தேவர் க்ருபாதி₃கு₃ணங்களாலே அஶுப₄த்தைப் போக்கி, நிருபாதி₄க ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே இச்சை₂யையும் பிறப்பிக்கை தேவர்க்கே ப₄ரம்' என்று, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே 'விலக்ஷண ஸந்தானத்தில் ஜன்மமும், பாபப்ராசுர்யத்தாலே அகிஞ்சித்கரம்' என்று, மேல் இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே,'நான் பண்ணின ப்ரபத்தியை நினைத்து, இப்பாபத்தை தேவருடைய க்ஷமைக்கு விஷயமாக்கவேணும்' என்று அபேக்ஷித்து, 'நான் பண்ணின ப்ரபத்தியை அநாத₃ரிக்கிலும், ப்ரபந்நவிஷயமாகப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அநாத₃ரிக்கிலும், பெரிய முதலியார் பக்கல் தேவர்க்கு உண்டான ராக₃த்தைவிடவொண்ணாதிறே; தத்ஸம்ப₃ந்த₄த்தைப் பார்த்து, என்னுடைய நன்மை தீமைகளைப் பாராதே ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று முடிக்கிறார்.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :
ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸூரயே நம :

ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

1. ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோऽஸ்மாச் சரீராத் ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே ।

[இந்த ஜீவன், இந்த ஶரீரத்திலிருந்து கிளம்பி, பரஞ்சோதியான நாராயணனை அடைந்து, ஸ்வரூபமலர்ச்சிபெறுகிறான்.]

2. ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய
நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி

[பரமபுருஷனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவுடன் ப்ரஹ்மஜ்ஞானியானவன், புண்யபாபங்களை விட்டு, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்றவனாய், (புருஷோத்தமனுடன்) மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிறான்.]

3. ஸ்தோத்ரம் நாம கிமாமநந்தி
கவயோ யத்யந்யதீயாந் குணாந்
அந்யத்ர த்வஸதோऽதிரோப்ய
பணிதிஸ் ஸா தர்ஹி வந்த்யா த்வயி ।
ஸம்யக் ஸத்யகுணாऽபிவர்ணநமதோ
ப்ரூயு: கதம் தாத்ருஶீ
வாக் வாசஸ்பதிநாऽபி ஶக்யரசநா
த்வத்ஸத்குணார்ணோநிதௌ ॥

[ஸ்தோத்ரமென்று கவிகள் எதைச் சொல்லுகிறார்கள்? ஒருவனுடைய குணங்களை அவைகளில்லாதவனான மற்றொருவனிடம் ஏறிட்டுச்சொல்லுவதே (ஸ்தோத்ரம்)

1. சாந் 8-12-2. 2. முண்டகம் 3-1-3. 3. ஸ்ரீஸ்தவம்-3.

எனில்,—அம்மாதிரியான ஸ்தோத்ரம் உன்னிடம் முடியாது; உள்ள கு₃ணங்களை நன்ருக வர்ணிப்பதே (ஸ்தோத்ரம்) என்று சொல்லுவார்களாகில்,—உன்னுடைய கல்யாணகு₃ணக்கடல் விஷயத்தில் ப்₃ருஹஸ்பதியாலும் அப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரம் செய்ய எப்படி முடியும்?]

4. அந்யத்ராதத்₃கு₃ணோக்திர் ப₄க₃வதி ந
தது₃த்கர்ஷசௌர்யை: பரேஷாம்
ஸ்துத்யத்வாத் யாவதூ₃ர்த்தூ₂ாப₂ணிதிரபி
தத₂ா தஸ்ய நிஸ்ஸீமகத்வாத் ।

[இல்லாத விஷயங்களை ஏறிட்டுச்சொல்லுவது ப₄க₃வானைத் தவிர மற்றவர்கள் விஷயத்தில்; ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலல்ல; அவனுடைய பெருமைகளைத் திருடி மற்றவர்களைத் துதிக்க வேண்டியிருக்கிறபடியால். உள்ள விஷயங்களைச் சொல்லுவதும் (ப₄க₃வான் விஷயத்தில்) முடியாது; ப₄க₃வானுடைய பெருமைகள் எல்லையற்றவையாகையாலே.]

5. யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே ।
அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ ।
ஆநந்த₃ம் ப்₃ரஹ்மணோ வித்₃வாந் ।
ந பி₃பே₄தி குதஶ்சநேதி ॥

[எந்த ப்₃ரஹ்மத்தினிடமிருந்து, மனத்துடன் கூடிய வாக்குக்கள், (அதை) அளவிட்டறியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அந்தப் பரமாத்மாவின் ஆநந்த₃த்தை அறிந்தவன் எதனிடமும் ப₄யப்படமாட்டான்.]

6. யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத₃ ஸ: ।
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் ॥

[எவனுக்கு ப்₃ரஹ்மம் (அளவிட்டு) அறியப்படவில்லையோ, அவனுக்கு (அது) அறியப்பட்டதாகிறது. எவனுக்கு (ப்₃ரஹ்மம்) அறியப்பட்டதாகிறதோ, அவன் (அதை) அறிய

---

4. ர·ஸ்த 1-19. 5. தை·ஆ 9-1. 6. கேந 2-3.

வில்லை. (அளவிட்டு) அறிந்தவர்களுக்கு அறியப்படாத தாகவும், (அளவிட்டு) அறியாதவர்களுக்கு அறியப்பட்ட தாகவுமிருக்கிறது (ப்₃ரஹ்மம்).]

7. பூ₄தார்த்தே₂ கதமா ஸ்துதி:

[உண்மையாக உள்ள விஷயத்தில் ஸ்துதி எப்படி முடியும்?]

8. ந ஸமர்த்தா₂ஸ் ஸுரா: ஸ்தோதும்
த்வாமநந்யப₄வம் விபு₄ம்

[ஸர்வவ்யாபியும், ஒருவரிடத்திலிருந்தும் உண்டாகாதவனு மான உன்னை ஸ்தோத்ரம் செய்ய தே₃வர்களும் ஸமர்த்த₂ ரல்லர்.]

9. ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய:

[ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தக்கவன்; ஸ்துதியை விரும்புபவன்.]

10. த₄ர்மார்த்த₂காமமோக்ஷாக்₂யா:
புருஷார்த்தா₂ உதா₃ஹ்ருதா: ।
இத₃ம் சதுஷ்டயம் யஸ்மாத்
தஸ்மாத் கிம் கிமித₃ம் வச: ॥

[த₄ர்மம், அர்த்த₂ம், கர்மம், மோக்ஷமென்று புருஷார்த் த₂ங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இந்த நான்கும் எவனி டத்திலிருந்து அடையப்படுகின்றனவோ, அவனைக்குறித்து 'அவனால் என்ன ப்ரயோஜனம்?' என்னும் இந்த வார்த்தை ஏன் சொல்லப்படுகிறது?]

11. தத₃ஸ்ய த்ரிவித₄ஸ்யாऽபி து₃:க்க₂ஜாதஸ்ய வை மம ।
க₃ர்ப்ப₄ஜந்மஜராத்₃யேஷு ஸ்தா₂நேஷு ப்ரப₄விஷ்யத: ॥
நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத₃ ஸுக₂ப₄ாவைகலக்ஷணம் ।
பே₄ஷஜம் ப₄க₃வத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ॥

---

8. வி-பு. 5-7-49. 9 விஷ்ணு. ஸஹஸ்ர. 10. வி-பு. 1-18-22. ப்ரஹ்லாத₃வாக்யம். 11. வி-பு. 6-5-58 & 59.

[கூர்ப்பம், பிறப்பு, கிழத்தனம் முதலிய அவஸ்தைகளில் உழலும் என்னுடைய (ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னும்) மூன்றுவிதமான து:க்கஸமூஹத்திற்கு, தனக்கு மேலில்லாத ஆநந்தரூபமான ஸுகமாயிருக்கையே லக்ஷணமாக உடையதும், துன்பமற்றதும், முடிவற்றதுமான பகவத்ப்ராப்தியே மருந்தாக எண்ணப்படுகிறது.,]

12. 116-ஐப் பார்க்கவும்.

13. **அநந்யசேதாஸ் ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஶ:।**
தஸ்யாऽஹம் ஸுலப: பார்த்த! நித்யயுக்தஸ்ய யோகிந: ॥

[அர்ஜுன! வேறொன்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தாதவனாக, எவனொருவன் தினந்தோறும் எப்பொழுதும் என்னை நினைக்கிறானோ, என்னுடைய நித்யயோகத்தில் விருப்பமுள்ள யோகியாகிய அவனுக்கு நான் ஸுலபனாகிறேன்.]

14. **ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேஶ:**

[ப்ரக்ருதிக்கும் ஜீவனுக்கும் ஸ்வாமி; கல்யாணகுணங்களை உடையவன்.]

15. **ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ**

[(பரமாத்மாவும் ஜீவனும்) ஸர்வஜ்ஞனாகவும், அஜ்ஞனாகவுமிருக்கிறார்கள்; ஈஶ்வரனாகவும், அநீஶ்வரனாகவும் இருக்கிறார்கள்.]

16. **தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம்**

[ஈஶ்வரர்களுக்கும் மேலான மஹேஶ்வரனான அவனை...]

17. **தாஸோऽஹம் வாஸுதேவஸ்ய**
தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண:।

---

13. கீதை. 8-14. 14. ஶ்வே 6-16. 15. ஶ்வே 1-9.
16. ஶ்வே 6-7. 17. புண்டரீகஸம்வாதம்; நாரதவாக்யம்.

ஶங்க₂சக்ரக₃த₃ாபாணேஸ்
த்ரைலோக்யஸ்யைகசக்ஷுஷ: ||

[தே₃வதே₃வனும், ஶார்ங்க₃மென்னும் வில்லையுடையவனும், ஶங்க₂ம், சக்ரம், க₃தை₃ இவைகளைக் கையிலே உடையவனும், மூவுலகிற்கும் ஓர் கண்ணுயிருப்பவனுமான வாஸுதே₃வனுக்கு நான் அடிமை.]

18. த₃ாஸபூ₄தாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: |

[பரமாத்மாவுக்கு, எல்லா ஆத்மாக்களும் இயற்கையாகவே அடிமைப்பட்டவர்களன்றோ.]

19. த₃ாஸோऽஹம் கோஸலேந்த்₃ரஸ்ய
ராமஸ்யாऽக்லிஷ்டகர்மண: |
ஹநுமாந் ஶத்ருஸைந்யாநாம்
நிஹந்தா மாருதாத்மஜ: ||

[கோஸலதே₃ஶத்துக்கு அதி₄பதியும், பெருங்காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்து முடிப்பவனுமான ராமனுக்கு, ஶத்ரு ஸைன்யங்களை அழிப்பவனும், வாயுவின் புத்ரனும், ஹனுமான் என்னும் பெயரை உடையவனுமான நான் த₃ாஸன்.]

20. யஸ்யாத்மா ஶரீரம்

[எந்தப்பரமாத்மாவுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ...]

21. யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்

[எவனுக்கு ஜீவன் ஶரீரமோ...]

22. அந்த: ப்ரவிஷ்டஶ் ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா

[ஸர்வாந்தர்யாமியான புருஷோத்தமன் ஜனங்களை உள் நுழைந்தவனுய் நியமிக்கிறுன்.]

---

18. ஹாரீதஸ்ம்ருதி; ஈஸ்வரஸம்ஹிதை - சிவவாக்யம்.
19. ரா-ஸு 42-35. 20. ப்₃ருஹ 5-7-22. 21. ஸுபா₃ல 7
22. யஜு. ஆர 3-11-21.

23. பூ: ப்ராணிநஸ் ஸர்வ ஏவ குஹாஶயஸ்ய
அஹந்யமாநஸ்ய விகல்மஷஸ்ய

[எல்லாப் பிராணிகளும், ஹ்ருதயகுஹையில் ஶயனித் திருப்பவனும், அழியாதவனும், தோஷமற்றவனுமான பர மாத்மாவுக்கு இருப்பிடம்.]

24. யாநி மூர்த்தாந்யமூர்த்தாநி யாந்யத்ராந்யத்ர வா க்வசித் |
ஸந்தி வை வஸ்துஜாதாநி தாநி ஸர்வாணி தத்வபு: ||

[உருவமுள்ளவையாயும், உருவமற்றவையாயும், இங்கும் எங்கும் ஒரு சமயத்திலிருக்கும் வஸ்துஸமூஹங்களெல்லாம் அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரம்.]

25. யேந யேந தாதா கச்சதி
தேந தேந ஸஹ கச்சதி |
தத் யதா தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா
மாதரம் சாயா வா ஸத்வமநுகச்சேத் ததாப்ரகாரம் ||

[இளங்கன்றையுடைய பசு கன்றையும், கன்று பசுவைவும் (அல்லது குழந்தை தாயையும்), நிழல் பிராணியையும் எப்படிப் பின்தொடர்கின்றனவோ அப்படியே எப்படி எப்படிப் பரமபுருஷன் செல்லுகிருனே, அப்படி அப் படியே (முக்தனும்) கூடப்போகிருன்.]

26. ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்
ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா

[முக்தன் எல்லாக் கல்யாணகுணங்களையும், ஸர்வஜ்ஞனை ப்ரஹ்மத்துடன் கூட அனுபவிக்கிருன்.]

27. ஜிதந்தே (1-13).

28. பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே ||
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதஶ்ச தே ||

---

23. ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் 22-1. 24. வி.பு. 1-22-86. 25. பரம ஸம்ஹிதை. 26 தை-ஆ 1-2. 28 ரா-அ 31-25. லக்ஷ்மணவாக்யம்.

[நீர் வைதேஹியுடன் கூட மலைத்தாழ்வரைகளில் விளையாடுவீர்; அடியேன் நீர் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், தூங்கும்போதும் உமக்கு எல்லா அடிமைகளையும் செய்வேன்.]

29. விஜ்ஞாநஸாரதி₂ர் யஸ்து மந: ப்ரக்₃ரஹவாந் நர: ।
ஸோத்₄வந: பாரமாப்நோதி தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ॥

[எவனொருவன் நல்ல ஞானத்தை ஸாரதி₂யாகவும், மனத்தைக் கடிவாளமாகவும் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் ஸம்ஸாரத்திற்கு அக்கரையான விஷ்ணுவினுடைய பரம பத₃த்தை அடைகிறான்.]

30. ஜிதந்தே (1-4).

31. ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ₂
நைவார்த்தை₂ர் ந ச பூ₄ஷணை: ।
வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்₄யே
விநா ராமம் மஹாரத₂ம் ॥

[மஹாரத₂னான ராமனை விட்டு ராக்ஷஸிகள் நடுவில் வசிக்கும் எனக்கு உயிரினால் ப்ரயோஜனமில்லை; பொருள்களினால் ப்ரயோஜனமில்லை; ஆப₄ரணங்களால் ப்ரயோஜனமில்லை.]

32. ப்₃ரஹ்மவிதா₃ப்நோதி பரம்

[ப்₃ரஹ்மத்தை அறிபவன் (தியானிப்பவன்)மேலான ப₂லனை (ப்₃ரஹ்மத்தை) அடைகிறான்.]

33. ஆத்மா வா அரே த்₃ரஷ்டவ்யஶ்
ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:

[கேட்கத்தக்கதும், நினைக்கத்தக்கதுமான ஆத்மா தியானிக்கத்தக்கது; பார்க்கத்தக்கது.]

---

29. கட₂ 1-3-9. 31. ரா-ஸு 26-5. ஸீதாவாக்யம்.
32. தை-ஆ 1. 33. ப்₃ருஹ 6-5-6.

34. நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்₄யோ
ந மேத₄யா ந ப₃ஹு⁴நா ம்ருதேந ।
யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்₄யஸ்
தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸவாம் ॥

[இந்தப் பரமாத்மா (ப₄க்தியற்ற) ம்ரவணத்திறைலும், மனனத்திறைலும், தியானத்திறைலும் அடையத்தக்கவனல்லன். எவனை இப்பரமபுருஷன் வரிக்கிருனே, அவறைலேயே அடையத்தக்கவன்; அவனுக்கு இந்தப் பரமாத்மா தன்னுடைய தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹத்தை (ஸ்வரூபத்தை) காட்டுகிருன்.]

35. பி₄த்₃யதே ஹ்ருத₃யக்₃ரந்தி₂ம்
சி₂த்₃யந்தே ஸர்வஸம்மயா: ।
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி
தஸ்மிந் த்₃ருஷ்டே பராவரே ॥

[மேலானவர்களிலும் மேலானவனை அந்தப் பரமாத்மா பார்க்கப்பட்டவுடன், இவனுடைய (ராக₃ம், த்₃வேஷம் முதலிய) ஹ்ருத₃யக்₃ரந்தி₂கள் பிளக்கின்றன; எல்லா ஸம்மயங்களும் சிதறுகின்றன; கர்மங்களும் அழிகின்றன.]

36. ப₄க்த்யா த்வநந்யயா மக்ய அஹமேவம்விதே₄ாऽர்ஜுந ।
ஜ்ஞாதும் த்₃ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப ॥

[அர்ஜுன! எதிரிகளை அழிப்பவனே! ஒரு ப₂லனை எதிர்பாராத ப₄க்தியினுலேயே இம்மாதிரியான நான், உண்மையாக அறிவதற்கும், பார்ப்பதற்கும், நுழைவதற்கும் தக்கவன்.]

37. ஸமஸ் ஸர்வேஷு பூ₄தேஷு மத்₃ப₄க்திம் லப₄தே பராம்

[ஸர்வப்ராணிகளிடமும் (பற்றற்றிருக்கும் விஷயத்தில்) ஸமமாயிருப்பவன் என்னிடம் மேலான ப₄க்தியை அடைகிருன்.]

---

34. கட₂ 1-2-23. 35. முண்ட₃ 2.2.9. 36. கீ₃தை 11-54.
37. கீ₃தை 18-54.

38. யோ ப்₃ரஹ்மாணம் வித₃த₄ாதி பூர்வம்
யோ வை வேதா₃ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை।
தம் ஹ தே₃வமாத்மபு₃த்₃தி₄ப்ரஸாத₃ம்
முமுக்ஷுர் வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே ॥

[எவன் பிரமனை முன் படைத்தானோ, எவன் வேத₃ங்களையும் அவனுக்கு உபதே₃ஶித்தானோ, அப்படிப்பட்ட தே₃வனும், தன் விஷயமான ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனுமான பரமபுருஷனை, மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான் ஶரண மடைகிறேன்.]

39. ந்யாஸமாஹுர் மநீஷிணோ ப்₃ரஹ்மாணம்

[பெரியோர்கள் பரமாத்மாவை ந்யாஸமென்று சொல்லுகிறார்கள்.]

40. ந்யாஸ இதி ப்₃ரஹ்மா

[ந்யாஸமென்பது ப்₃ரஹ்மம்.]

41. தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:

[ஆகையால் ந்யாஸத்தை (ஶரணாக₃தியை) இந்தத் தபஸ்ஸுக்களுள் மேலானதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.]

42. தே₃வா வை யஜ்ஞாத் ருத்₃ரமந்தராயந்। ஸ ஆதி₃த்யா நந்வாக்ரமத। தே த்₃விதை₃வத்யாந் ப்ராபத்₃யந்த। தாந் ந ப்ரதிப்ராயச்ச₂ந்। தஸ்மாத₃பி வத்₄யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச₂ந்தி ॥

[தே₃வர்கள் யஜ்ஞத்தில் ருத்₃ரனுக்கு ஹவிர்ப்ப₄ாக₃ம் கொடுக்க மறுத்தார்கள்; ருத்₃ரன் தே₃வர்களைக் கொல்லத் தொடங்கினான்; அவர்கள் அஶ்விநீதே₃வதைகளை ஶரணம் புகுந்தார்கள்; அஶ்விநீதே₃வர்கள் அவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை; ஆகையால் ஶரணமடைந்தவன் கொல்லத் தகுந்தவனாயிருந்தாலும் அவனைக் காட்டிக்கொடுப்பதில்லை.]

38. ஶ்வே 6-18. 39. தை-நா-50. 40. தை-நா-49.
41. தை-நா-50. 42. யஜு-காண்ட₃ம் 6-5.

தே₃வா வை த்வஷ்டாரமஜிக₄ாம்ஸந்। ஸ பத்நீ: ப்ராபத்₃யத। தம் ந ப்ரதிப்ராயச்ச₂ந்। தஸ்மாத₃பி வத்₄யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதிப்ரயச்ச₂ந்தி॥

[தே₃வர்கள் (ஹவிர்ப்ப₄ாக₃ம் கேட்ட) த்வஷ்டாவைக் கொல்லவிரும்பினூர்கள்; அவன் தே₃வபத்னிகளை ஶரண மடைந்தான்; அவர்கள் அவனைக் காட்டிக்கொடுக்கவில்லை; ஆகையால் ஶரணமடைந்தவன் கொல்லத்தகுந்தவனுயினும் அவனைக் காட்டிக்கொடுப்பதில்லை.]

43. ஸ ப்₄ராதுஶ் சரணௌ கா₃ட₄ம் நிபீட்₃ய ரகு₄நந்த₃ந:।
ஸீதாமுவாசாதியஶா ராக₄வஞ்ச மஹாவ்ரதம்॥

[ரகு₄குலத்தை உகப்பிப்பவனும், மிகுந்த கீர்த்தியை உடைய வனுமான அந்த லக்ஷ்மணன், தமையனின் திருவடிகளை நன்ருகப் பிடித்துக்கொண்டு ஸீதையையும், (ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமான) பெரிய விரதத்தையுடைய ராக₄வனையும் பார்த்துச் சொன்ஞன்.]

44. ஸக்ருதே₃வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே।
அப₄யம் ஸர்வபூ₄தேப்₄யோ த₃தா₃ம்யேதத்₃ வ்ரதம் மம॥

[ஒரு தடவை ஶரணமடைந்தவன் பொருட்டும், 'உனக்கு அடியேஞகிறேன்' என்று பிரார்த்திப்பவன் பொருட்டும், எல்லா ப்ராணிகளிடத்தினின்றும் அப₄யமளிக்கிறேன். இது எனக்கு விரதம்.]

45. ஸோऽஹம் த்வாம் ஶரணமபாரமப்ரமேயம்
ஸம்ப்ராப்த: பரமபத₃ம் யதோ ந கிஞ்சித்

[எவனைக் காட்டிலும் மேலான ப்ராப்யமில்லையோ அப்படிப் பட்டவனும், எல்லையற்றவனும், அளவிடமுடியாதவனுமான உன்னை, இப்படிப்பட்ட நான் ஶரணமடைந்தேன்.]

---

43. ரா-அ 31-2. 44. ரா-யு 18.33. 45. வி-பு 5.23.47.

46. தே₃வர்ஷிபூ₄தாப்தந்ருணும் பித்ருணும்
நெ கிங்கரோ நாயம் ருணீ ச ராஜந் !
ஸர்வாத்மநா யஶ் ஶரணம் ஶரண்யம்
நாராயணம் லோககு₃ரும் ப்ரபந்ந: ||

[அரசனே! எவனொருவன், ஶரணமடையத் தகுந்தவனும், லோககு₃ருவுமான நாராயணனை எல்லா வித₄த்திலும் ஶரணமடைந்தானோ, அவன் தே₃வர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், பூ₄தங்களுக்கும், ப₃ந்து₄க்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் அடிமையல்லன்; கடன்பட்டவனுமல்லன்.]

47. மாமேவ யே ப்ரபத்₃யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே

[எவர்கள் என்னையே ஶரணமடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்த ப்ரக்ருதியைத் தாண்டுகிறார்கள்.]

48. தமேவ ஶரணம் க₃ச்ச₂ ஸர்வபா₄வேந பா₄ரத

[பா₄ரதகுலத்துதித்தவனே ! எல்லா வித₄த்திலும் அந்த ப₄க₃வானையே ஶரணமடை.]

49. ஸர்வத₄ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்₄யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: ||

[(ப₂லஸாத₄னமான) எல்லா த₄ர்மங்களையும், வாஸனையுடன் விட்டு, என்னை ஒருவனையே உபாயமாக அடை; நான் உன்னை எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுவிக்கிறேன்; து₃க்கி₂க்காதே.]

50. தாவதா₃ர்த்திஸ் ததா₂ வாஞ்சா₂ தாவந்மோஹஸ் ததா₂஽ஸுக₂ம் !
யாவந்ந யாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாக₄நாஶநம் ||

[எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிக்கும் உன்னை எதுவரையில் ஶரணமடையவில்லையோ, அதுவரையிலேயே (செல்

46. பா₄க₃வதம் 11-5-41. 47. கீ₃தை 7-14. 48. கீ₃தை 18-62.
49. கீ₃தை 18-66. 50. வி-பு 1-9-73.

வத்தை இழந்ததினுலேற்படும்) வருத்தம்; அதுவரை யிலேயே (செல்வம் வேண்டுமென்னும்) ஆசை; அதுவரை யிலேயே (ஆத்மப்ராப்தியின்மையினுலேற்படும்) மோஹம்; அதுவரையிலேயே (ப₄க₃வானை அடையாததினுலேற்படும்) துன்பம். (ஆர்த்தன், அர்த்தா₂ர்த்தி₂, கைவல்யநிஷ்ட₂ன், ப₄க₃வத்ப்ராப்திகாமன் என்னும் நான்கு வித₄மான அதி₄காரி களுக்கும் ப்ரபத்தியே ப₂லஸாத₄னம் என்று தாத்பர்யம்.)]

51. கர்ணே ஸ்ப்ருஷ்டே கடிம் சாலயதி

[காதைத் தொட்டால் இடுப்பை அசைக்கிருன்.]

52. ஆசார்யதே₃வோ ப₄வ

[ஆசார்யனை தெய்வமாக உடையவனுக ஆவாயாக.]

53. நம ருஷிப்₄யோ மந்த்ரக்ருத்₃ப்₄ய:

[மந்த்ரத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்த ரிஷிகளுக்கு நமஸ்காரம்.]

54. ஸ ஹி வித்₃யாதஸ் தம் ஜநயதி। தச்ச்₂ரேஷ்ட₂ம் ஜந்ம ॥

[ஆசாரியனன்ருே வித்₃யையினுல் சிஷ்யனைப் பிறப்பிக் கிருன்; அது மேலான ஜன்மம்.]

55. மந்த்ரே தத்₃தே₃வதாயாஞ்ச தத₂ா மந்த்ரப்ரதே₃ கு₃ரௌ।
த்ரிஷு ப₄க்திஸ் ஸதா₃ கார்யா ஸா ஹி ப்ரத₂மஸாத₄நம் ॥

[மந்திரம், அதில் சொல்லப்படும் தே₃வதை, மந்த்ரோப தே₃ஶம் செய்த ஆசாரியன் இம்மூவரிடத்திலும் எப் போதும் ப₄க்தி செய்யவேண்டும்; அதுவன்ருே (ப₂ல ஸித்₃தி₄க்கு) முதல் உபாயம்.]

56. அபி₄வந்த்₃ய கு₃ரூநாதௌ₃ ஶிஷ்யதீ₄பத்₃மிநீரவீந்

[சிஷ்யர்களுடைய பு₃த்₃தி₄யாகிய தாமரைக்கு ஸூர்யன் போன்றவர்களான ஆசாரியர்களை முதலில் நமஸ்கரித்து.]

---

51. பழமொழி. 52. தை-ஶீக்ஷா-11. 53. யஜு-ஆர. ப்ர-4.
54. ஆப-ஸூ 1-1-6. 55. விஷ்ணுதத்வம். 56. மீமாம்ஸாகாரிகை.

57. யதா₂ க₂நந் க₂நித்ரேண நரோ வார்யதி₄க₃ச்ச₂தி।
ததா₂ கு₃ருக₃தாம் வித்₃யாம் ஶுஶ்ரூஷுரதி₄க₃ச்ச₂தி ||

[மனிதன் எப்படி மண்வெட்டியால் (பூ₄மியை) வெட்டித் தண்ணீரை அடைகிருனே, அப்படியே கு₃ருவிடமிருக்கும் வித்₃யையை கு₃ருஸேவை செய்பவன் அடைகிருன்.]

58. நமோ ப₄க₃வதே தஸ்மை வ்யாஸாயாமிததேஜஸே।
யஸ்ய ப்ரஸாத₃ாத் வக்ஷ்யாமி நாராயணகதா₂மிமாம் ||

[எவருடைய அருளினல் இந்த நாராயணகதையைச் சொல்லுகிறேனே, அளவற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய அந்த ப₄க₃வான் வியாஸருக்கு நமஸ்காரம்.]

59. லௌகிகம் வைதி₃கம் வாऽபி ததா₂த்₄யாத்மிகமேவ ச।
ஆத₃தீ₃த யதோ ஜ்ஞாநம் தம் பூர்வமபி₄வாத₃யேத் ||

[உலகவிஷயங்களைப்பற்றியாவது,வேத₃த்தைப்பற்றியாவது, ப்₃ரஹ்மவிஷயமாகவாவது எவரிடமிருந்து ஞானத்தை அடைந்தானே, அவரை முதலில் நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.]

60. ப்ரத₂மமபி கு₃ரும் நாத₂மீடே₃

[முதல் குருவான நாதமுனியையும் துதிக்கிறேன்.]

61. அஹமபி ந மம। ப₄க₃வத ஏவாஹமஸ்மீத்யேவம் அமமதாம் யோஜயத்யதோ நம இதி ||

["நான் எனக்குமுரியேனல்லேன்; ப₄க₃வானுக்கு அடியேஞகிறேன்" என்று இம்மாதிரியாக மமகாரமில்லாமையைத் தருவதால் 'நம:' எனப்படுகிறது.]

62. ஓம் நமோ விஷ்ணவே

[அர்த்த₂ம் ஆசாரியர்களிடம் கேட்டுக்கொள்வது.]

---

57. மனு 2-218. 58. பா₄ர-ஆதி₃ 1-27. 59. மனு 2-117.
60. ஸஹஸ்ரநாமபா₄ஷ்யம். 61. 62. விஷ்ணுஷட்₃க்ஷரீ.

63. முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதத் யச்ச்2வேதத்3வீப-
வாஸிநாம் ।
நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவ வாதி3ந: ॥

[ஶ்வேதத்3வீபவாஸிகளுக்கு எது லக்ஷணமோ, அதுவே முக்தர்களுக்கும் லக்ஷணமாகும்; அதாவது:— எப்போதும் அஞ்ஜலி செய்துகொண்டிருப்பார்கள்; (அதனால்) ஆநந்திப்பார்கள்; வாயால் 'நம:' என்றே சொல்லும் தன்மையுடையவர்களாயிருப்பார்கள்.]

64. தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: ।
ப்ரணாமம் யேऽபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம: ॥

[யஜ்ஞவராஹராகியவரும், அளவற்ற தேஜஸ்ஸை உடையவருமான அந்த விஷ்ணுவுக்கு எவர்கள் ஒரு நமஸ்காரம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பலகால் நமஸ்காரம்.]

65. தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் ப4ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ।
த3தா3மி பு3த்3தி4யோக3ம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ॥

[என்னிடத்தில் எப்போதும் சேர்ந்திருப்பதை விரும்புபவர்களும், என்னை பூஜிப்பவர்களுமான அவர்களுக்கு, என்னை அடைவதற்கு ஸாத4னமான அந்த பு3த்3தி4யோக3த்தை அன்புடன் அளிக்கிறேன்.]

66. ஸம்ஜ்ஞாயதே யேந தத3ஸ்ததோ3ஷம்
ஶுத்3த4ம் பரம் நிர்மலமேகரூபம் ।
ஸந்த்3ருஶ்யதே வாப்யதி4க3ம்யதே வா
தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யது3க்தம் ॥

[எந்த அறிவினால், தோ3ஷமற்றதும், ஶுத்3த4மானதும், மிகவும் மலமற்றதும், ஒப்புயர்வற்றதுமான அந்தப் பரவஸ்து அறியப்படுகிறதோ, பார்க்கப்படுகிறதோ, அடையப்படுகிறதோ, அதுவே ஜ்ஞானம்; அதைக்காட்டிலும் வேறானது அஜ்ஞானம்.]

---

63. பா4ர-ஶாந்தி 344-45. 64. விஷ்ணுத4ர்மம்-90; யமவசனம். பா4ர-ஶாந்தி 46-126. பீ4ஷ்மர் ஸ்தோத்ரத்திலும் காண்கிறது.
65. கீ3தை 10-10. 66. வி-பு 6-5-87.

67. தத் கர்ம யந்ந ப₃ந்த₄ாய ஸா வித்₃யா யா விமுக்தயே।
ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்₃யாந்யா ஶில்பநைபுணம்॥

[எந்தக் கர்மம் ப₃ந்த₄த்திற்குக் காரணமல்லவோ அதுவே கர்மம்; எது முக்திக்குக் காரணமோ அதுவே வித்₃யை. மற்ற கர்மம் ஶ்ரமத்திற்கே. மற்ற வித்₃யை செருப்புக்குத்தக் கற்றதுபோன்றது.]

68. பிதரம் மாதரம் தா₃ராந் புத்ராந் ப₃ந்தூ₄ந் ஸகீ₂ந் கு₃ரூந்।
ரத்நாநி த₄நதா₄ந்யாநி க்ஷேத்ராணி ச க்₃ருஹாணி ச॥
ஸர்வத₄ர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந்।
லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ₄॥

[ப₄க₃வானே! தந்தையையும், தாயையும், மனைவியையும், பிள்ளைகளையும், உறவினரையும், நண்பர்களையும், ஆசாரியர்களையும், ரத்னங்களையும், த₄னதா₄ன்யங்களையும், வயல்களையும், வீடுகளையும், எல்லா உபாயங்களையும், கைவல்யமுள்ளிட்ட எல்லா ஆசைகளையும், வாஸனையுடன் விட்டு, திருவுலகளந்தருளின உன் திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்.]

69. ஏநம் ஸர்வம் தத₃பி₄ஸமேதி யத்கிஞ்சித் ப்ரஜாஸ் ஸாது₄ குர்வந்தி யஸ்தத் வேத₃ யத்ஸ வேத₃ ஸ மயைதது₃க்த இதி

[மனிதர்கள் எந்தெந்த நல்ல காரியங்கள் செய்கிறார்களோ, அவையெல்லாம் ரைக்வரிடம் பொருந்தியிருக்கின்றன. எதை அவர் (ரைக்வர்) அறிந்திருக்கிறாரோ அதையே எவனும் அறிகிறான். அப்படிப்பட்ட ரைக்வர் என்றால் இபபோது சொல்லப்பட்டார்.]

70. லோகே யத்கிஞ்சித் ஸாத₄வநுஷ்ட்டி₂தம் கர்ம, யச்ச ஸர்வசேதநக₃தம் விஜ்ஞாநம், தது₃ப₄யம் யதீ₃யஜ்ஞாந-கர்மாந்தர்க₃தம், ஸ ரைக்வ இதி ஆஹ

---

67. வி-பு 1-19-41. 68. **விஹகே₃ஶ்வரஸம்ஹிதை.**
69. சா₂ந்தோ₃க்₃யம் 4-1-4. 70. ஸ்ரீபா₄ஷ்யம் 1-3-33.

[உலகத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும் எந்த நற்கருமமும், எல்லாச் சேதனர்களுடைய அறிவுமாகிய இவ்விரண்டும் எவருடைய ஜ்ஞானத்திலும், கர்மத்திலும் அடங்கியிருக்கின்றனவோ அவரே ஸைக்வர் என்று (ஹம்ஸம) சொல்லிற்று.]

71\. ஸ த்வாஸக்தமதி: க்ருஷ்ணே த₃ம்ஶ்யமானோ மஹோரகை₃:।
ந விவேதா₃த்மநோ கா₃த்ரம் தத்ஸ்ம்ருத்யாஹலாத₃ ஸுஸ்தி₂த: ॥

[மஹாநாகங்களினால் கடிக்கப்படுபவனும், க்ருஷ்ணனிடத்தில் பு₃த்₃தி₄யைச் செலுத்தினவனுமான அந்த ப்ரஹ்லாதன், ப₄க₃வானை நினைக்கையினாலுண்டான ஆனந்த₃த்தினால் நிலை நின்றவனாய், தன்னுடைய உடம்பை அறியவில்லை.]

72\. பஶ்யந்நபி ந த்₃ருஷ்டவாந்

[பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதும் பார்க்கவில்லை.]

73\. ஸ்நேஹபூர்வமநுத்₄யாநம் ப₄க்திரித்யபி₄தீ₄யதே।
ப₄ஜ இத்யேஷ தா₄துர்வை ஸேவாயாம் பரிகீர்த்தித: ॥
தஸ்மாத் ஸேவா பு₃தை₄: ப்ரோக்தா ப₄க்திஶப்₃தே₃ந பூ₄யஸீ ॥

[ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்ட தியானம் ப₄க்தியெனப்படுகிறது. 'ப₄ஜ' என்கிற தா₄து 'ஸேவை' என்னும் அர்த்த₂த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் மேலான ஸேவையே பெரியோர்களால் ப₄க்திஶப்₃த₃த்தினால் சொல்லப்படுகிறது.]

74\. ஸ்வாமிநி தா₃ஸஸ்ய ஸ்நேஹமயீ ஸ்தி₂தி:

[ஸ்வாமியிடத்தில் தா₃ஸனுடைய ஸ்நேஹம் நிறைந்திருக்கும் நிலைமை.]

75\. வாஸுதே₃வோऽஸி பூர்ண:

71\. வி·பு 1-17-39. 73. லைங்க₃புராணம் உத்தரபா₄க₃ம்.

[ஆறு கு₃ணங்களாலும் பூர்ணனான வாஸுதே₃வனாயிருக்கிறாய்.]

76. நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை நமஸ்தஸ்மை மஹாத்மநே ।

[மஹாத்மாவான அவனுக்கு நமஸ்காரம்; அவனுக்கு நமஸ்காரம்; அவனுக்கு நமஸ்காரம்.]

77. நமோ நமஸ்தேऽஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:
புநஶ்ச பூ₄யோபி நமோ நமஸ்தே ।
நம: புரஸ்தாத₃த₂ ப்ருஷ்ட₂தஸ்தே
நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ॥

[உனக்கு ஆயிரந்தடவை நமஸ்காரம்; மறுபடியும் மறுபடியும் உனக்கு நமஸ்காரம்; எல்லாமாயிருப்பவனே! உனக்கு முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரம்; உனக்கு எல்லாவிடத்திலும் நமஸ்காரம்.]

78. அஹமஸ்யாவரோ ப்₄ராதா கு₃ணைர் தா₃ஸ்யமுபாக₃த:

[நான் இவருடைய நினைவினால் (இவருக்குத்) தம்பி; (உண்மையில்) இவருடைய குணங்களால் (இவருக்கு) அடிமைப் பட்டவன்.]

79. ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:।
த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி
ஸோऽர்ஜுந! ॥

[அர்ஜுனா! என்னுடைய அப்ராக்ருதமான பிறப்பையும், சேஷ்டிதங்களையும் எவன் இப்படி உண்மையாக அறிகிறானோ, அவன் தே₃ஹத்தை விட்டு மறுஜன்மம் அடையான்; என்னை அடைகிறான்.]

80. அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே ।
தஸ்ய தீ₄ரா: பரிஜாநந்தி யோநிம் ।

---

76. வி-பு 1-19-79. ப்ரஹ்லாத₃வாக்யம். 77. கீ₃தை 11-39.
78. ரா-கி 4-12. லக்ஷ்மணவாக்யம். 79. கீ₃தை 4-9.
80. புருஷஸூக்தம் உத்தரானுவாகம்.

[பிறப்பற்றவனுயிருந்தும் பலபடியாகப் பிறக்கிருன் (பரம புருஷன்). அவனுடைய அவதாரத்தை தீ₄ரர்களே (அறி வில் மிக்கோரே) நன்கு அறிகிருர்கள்.]

81. அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்₂யே ஸபுத்ரப₃லபா₃ந்த₄வம் ।
அயோத்₄யாம் ந ப்ரவேக்ஷ்யாமி த்ரிபி₄ஸ்தைர்
ப்₄ராத்ருபி₄ஶ் ஶபே ॥

[பிள்ளைகளுடனும், ஸேனையுடனும், ப₃ந்து₄க்களுடனும் கூடிய ராவணனைச் சண்டையில் கொல்லாமல் அயோத் தியில் ப்ரவேசிக்கமாட்டேன். மூன்று தம்பிகளின் மீதும் ஆணையிடுகிறேன்.]

82. யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாம் ச ஶத்ருக்₄நஞ்சாபி மாநத₃ ।
ப₄வேந்மம ஸுக₂ம் கிஞ்சித் ப₄ஸ்மஸாத் குருதாம் ஶிகீ₂ ॥

[பெருமையைத் தருபவனே! ப₄ரதனையும், உன்னையும், ஶத்ருக்₄னனையுமில்லாமல் ஏதாவது எனக்கு ஸுக₂முண் டாகுமானல், அதை அக்₃னி சாம்பலாக்கட்டும்.]

83. அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்
த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணும் ।
ந து ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய
ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ விஶேஷத: ॥

[நான் உயிரையும், லக்ஷ்மணனேடுகூட உன்னையும் விடுவேனேயொழிய செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை விடமாட்டேன்; அதிலும், விஶேஷமாக ப்₃ராஹ்மணர்களுக்குக் கொடுதத ப்ரதிஜ்ஞையை விடேன்.]

84. ப₄ரதஸ்ய வச: குர்வந் யாசமாநஸ்ய ராக₄வ ।
ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா₂: ஸத்யத₄ர்மபராக்ரம ॥

[ராக₄வனே! ஸத்யமான த₄ர்மத்தையும், பராக்ரமத்தையும் உடையவனே! யாசிக்கும் ப₄ரதனுடைய வார்த்தையைச்

81. ரா-யு 19-21. 82. ரா-அ 97-8. 83. ரா-ஆ 10-19.
84. ரா-அ 111-7. வஸிஷ்ட₂வாக்யம்.

செய்வதன் மூலம், உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை (ஆம்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை) மீருமலிருப்பாயாக.]

85. 209-ஐ பார்க்கவும்.

86. அவிஸ்தரமஸந்திக்3த4மவிலம்பி3தமத்3ருதம் ।
உரஸ்ஸ்த2ம் கண்ட2க3ம் வாக்யம் வர்த்ததே
மத்4யமே ஸ்வரே ॥

[(இந்த ஹனுமானுடைய) மார்பிலிருந்தும், தொண்டையிலிருந்தும் வரும் வாக்யம் மத்4யமஸ்வரத்திலும், விஸ்தாரமின்றியும், ஸந்தே3ஹமின்றியும், காலதாமதமில்லாமலும், வேக3மில்லாமலுமிருக்கிறது.]

87. ஸைஷா ப்4ார்க்க3வீ வாருணீ வித்3யா ।
பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்ட்டி2தா ॥

[இது ப்4ருகு3விற்கு வருணனல் சொல்லப்பட்ட வித்3யை; பரமபத3த்தில் நிலை நிற்பது (இது).]

88. ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராமர்ய:

[பராமரரின் புத்திரரான அப்படிப்பட்ட வியாஸரன்றே சொன்னர்.]

89. ஆத்மா முத்3தே4ாऽக்ஷரம்மாந்தோ நிர்க்கு3ண:
ப்ரக்ருதே: பர: ।
ப்ரவ்ருத்3த்4யபசயௌ நாஸ்ய ஏகஸ்யாகி2லஜந்துஷு ॥

[ஆத்மாவானவன், கர்மம் முதலிய அமுத்3த4மற்றவன்; விநாமமற்றவன்; பசி, தாஹம் முதலியவையற்றவன்; ஸத்வரஜஸ்தமோகு3ணங்களற்றவன்; ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் மேலானவன்; எல்லாப் பிராணிகளிலும், ஒரே மாதிரி (ஜ்ஞானைகாகாரனக) இருக்கும் இவனுக்கு அதி4கமாவதும், குறைவதும் கிடையாது.]

---

85. தை-ஆ. 86. ராகி 3-31. 87. தை-ப்4ருகு3வல்லீ-9.
88. தைத்திரீய ஆரண்யகம் ப்ரம்நம் 1, அனு-9. 89. வி-பு 2-13-71.

91&90. வித்₃யாவிநயஸம்பந்நே ப்₃ராஹ்மணே க₃வி ஹஸ்திநி।
ஶுநி சைவ ஶ்வபாகே ச பண்டி₃தாஸ் ஸமத₃ர்ஶிந:॥
இஹைவ தைர்ஜிதஸ்ஸர்க்கோ₃
யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்தி₂தம் மந:।
நிர்தோ₃ஷம் ஹி ஸமம் ப்₃ரஹ்ம
தஸ்மாத் ப்₃ரஹ்மணி தே ஸ்தி₂தா:॥

[வித்₃யை, அடக்கம் முதலியவைகளுடன் கூடிய ப்₃ராஹ்மணனிடமும், கேவல ப்₃ராஹ்மணனிடமும், பசுவிடமும், யானையிடமும், நாயிடமும், சண்டா₃ளனிடமும், ஆத்மாவை உண்மையாய் அறிந்தவர்கள் ஸமத₃ர்ஶிகளாக இருப்பார்கள். எவர்களுடைய மனமானது (இம்மாதிரியான) ஸம நிலைமையிலிருக்கிறதோ, அவர்களால் இங்கேயே ஸம்ஸாரம் ஜயிக்கப்பட்டது. ப்ரகருதிஸம்ஸர்க்க₃மற்றதும், ஸமமானதுமான ஆத்மவஸ்துவன்றோ ப்₃ரஹ்மம் (ப்₃ரஹ்மத்திற்கு ஸமானமானது). ஆகையால் அவர்கள் ப்₃ரஹ்மத்திலேயே நிலை நிற்கிறார்கள்.]

92. விகாரஜநநீமஜ்ஞாம் அஷ்டரூபாமஜாம் த்₄ருவாம்

[(பதினாறு) விகாரங்களை உண்டாக்குவதும், (ப்ரக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம் ஐந்து தன்மாத்ரைகள் என்னும்) எட்டு ரூபத்தை உடையதும், ஞானமற்றதும், பிறப்பற்றதும், நிலையானதுமான ப்ரக்ருதியை.]

93. அக்ஷய்யம் நாந்யதா₃தா₄ரமமேயமஜரம் த்₄ருவம்।
ஶப்₃த₃ஸ்பர்ஶவிஹீநம் தத் ரூபாதி₃பி₄ரஸம்ஹிதம்॥
த்ரிகு₃ணம் தஜ்ஜக₃த்₃யோநிரநாதி₃ப்ரப₄வாப்யயம்॥

[(ப்ரக்ருதியானது) க்ஷயமற்றது; மற்றொரு அசித்தை ஆதா₄ரமாகக்கொண்டிராதது; (தே₃ஶகாலாதி₃களால்) அளவற்றது; குறைவற்றது; நிலையானது; ஶப்₃த₃ஸ்பர்ஶங்களற்றது; ரூபம் முதலியவையற்றது; ஸத்வரஜஸ்தமோகு₃ணங்களை

---

91 & 90. கீ₃தை 5-18 & 19. 92. மந்த்ரிகோபனிஷத்.
93. வி-பு 1-2-20 & 21.

உடையது; தனக்குக் காரணத்தையும், பிறப்பையும், முடிவையுமற்ற அதுவே உலகிற்குக் காரணம்.]

94. பரமாத்மா ச ஸர்வேஷாமாதா₄ர: பரமேஶ்வர: |
விஷ்ணுநாமா ஸ வேதே₃ஷு வேதா₃ந்தேஷு ச கீ₃யதே ||

[பரமாத்மாவே எல்லோருக்கும் ஆதா₄ரமாகவும், மேலான ஈஶ்வரனாகவுமிருப்பவன். அவன் வேத₃ங்களிலும், வேதா₃ந்தங்களிலும் விஷ்ணுவென்ற பெயரையுடையவனாகக் கீர்த்திக்கப்படுகிறான்.]

95. பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தி₂த: |
ரூபவர்ணாதி₃நிர்தே₃ஶவிஶேஷணவிவர்ஜித: ||
ஸர்வத்ராஸௌ ஸமஸ்தஞ்ச வஸத்யத்ரேதி வை யத: |
ததஸ்ஸ வாஸுதே₃வேதி வித்₃வத்₃பி₄: பரிபட்₂யதே ||

[மேலானவர்களைக்காட்டிலும் மேலானவனும், தன்னைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவனற்றவனும், தனக்குத்தானே ஆதா₄ரமாக இருப்பவனுமான பரமாத்மா—ரூபம்,நிறம் முதலியவை,நாமம் எனப்படும் (ப்ராக்ருதமான) விஶேஷணங்களற்றவன். இவன் அறிஞர்களால் வாஸுதே₃வனென்று படிக்கப்படுகிறான்.]

96. ப்ரதா₄நஞ்ச புமாம்ஶ்சைவ ஸர்வபூ₄தாத்மபூ₄தயா |
விஷ்ணுஶக்த்யா மஹாபு₃த்₃தே₄ வ்ருதௌ
ஸம்ஶ்ரயத₄ர்மிணௌ ||

[மஹாபு₃த்₃தி₄யையுடையவரே! ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்திருக்கும் ஸ்வபா₄வத்தையுடைய ப்ரக்ருதியும், புருஷனும், எல்லா பூ₄தங்களுக்கும் ஆத்மாவான விஷ்ணுஶக்தியினால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

97. யோகி₃நாமம்ருதம் ஸ்தா₂நம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்

[ஆத்மமாத்ரானுப₄வநிஷ்ட₂ரான யோகி₃களுக்கு அழிவற்ற ஸ்தா₂னம்]

---

94. வி-பு 6-4-40   95. வி-பு 1-2-10 & 12.
96. வி-பு 2-7-29.   97. வி-பு 1-6-38.

98. ஸர்க்க₃ஶ்ச ப்ரதிஸர்க்க₃ஶ்ச வம்ஶ மந்வந்தராணி ச।
வம்ஶாநுசரிதம் சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்॥

[ஸ்ருஷ்டி, ப்ரளயம், வம்ஶம், மன்வந்தரம், வம்ஶசரித்ரம் ஆகிய இவ்வைந்து லக்ஷணங்களையுமுடையது புராணமாகும்.]

99. தபநபவநயோர் ய: ப்ராப்தவாந் புத்ரபா₄வம்
ஶதமக₂க்ருதபாலிர் வித்₃யயா ஜந்மநா வா।

[இந்திரனால் அடையாளம் செய்யப்பட்டவனும், ஸூர்யனுக்கும், வாயுவுக்கும், வித்₃யையினாலும், ஜன்மத்தினாலும் புத்ரனாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தவனுமான ஹனுமான்...]

100. அப்₃ரவீச்ச தத₃ா வாக்யம் ஜாதக்ரோதோ₄ விபீ₄ஷண:।
அந்தரிக்ஷக₃தஶ் ஶ்ரீமாந் ப்₄ராதரம் ராக்ஷஸாதி₄பம்॥

[ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஶ்ரீயையுடைய விபீ₄ஷணன் அப்போது மிகவும் கோபங்கொண்டவனாய், ஆகாயத்தில் கிளம்பி, ராக்ஷஸர்களுக்கு அதி₄பதியான தன் தமையனைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் சொன்னான்.]

101. பரமாபத₃மாபந்நோ மநஸாசிந்தயத் ஹரிம்।
ஸ து நாக₃வர: ஶ்ரீமாந் நாராயணபராயண:॥

[ஶ்லாக்₄யமான ஆபத்தை அடைந்தவனும், கைங்கர்ய ஶ்ரீயை உடையவனும், நாராயணனையே மேலான க₃தியாகக்கொண்டவனுமான அந்த க₃ஜேந்திராழ்வான் மனத்தினாலே ஹரியை நினைத்தான்.]

102. ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஶரீரத:।
லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ ப₃ஹி: ப்ராண இவாபர:॥

[கைங்கர்ய லக்ஷ்மியை உடைய லக்ஷ்மணன், ராமனுக்கு ஶரீரத்தைக்காட்டிலும் எல்லாப் பிரியத்தையும் செய்பவனாகவும், வெளியிலிருக்கும் மற்றொரு ப்ராணன்போலவும் விளங்கினான்.]

---

98. நரஸிம்ஹபுராணம் 3-33. 99. போ₄ஜசம்பு-கிஷ்-10.
100. ரா-யு 16-17. 101. விஷ்ணுத₄ர்மம் 69-47. 102. ரா-பா₃ 18-28.

103. ஸ்தோத்ரரத்னம்—ஶ்லோகம் 60.

104. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம்—1.

105. ஏவமுக்த்வாऽர்ஜுநஸ் ஸங்க்2யே ரதோ2பஸ்த2 உபாவிஶத்।
விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்3நமாநஸ: ॥

[அர்ஜுனன், இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டு, சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்தை உடையவனாய், அம்புடன் கூடிய வில்லைக் கைவிட்டு, யுத்3த4களத்திலேயே ரத2த்தின்மேல் உட்கார்ந்தான்.]

106. யதா2 ரத்நாநி ஜலதே4ரஸங்க்2யேயாநி புத்ரக।
ததா2 கு3ணா ஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்2யேயா மஹாத்மந: ॥

[குழந்தாய்! எப்படி ஸமுத்3ரத்திலுள்ள ரத்னங்கள் கணக்கற்றவையோ, அம்மாதிரியே மஹாத்மாவான அநந்தனுடைய கு3ணங்களும் அளவற்றவை.]

107. ஆரோக்3யம் ப4ாஸ்கராதி3ச்சே2த்
த4நமிச்சே2த் ஹுதாஶநாத்।
ஈஶ்வராத் ஜ்ஞாநமந்விச்சே2த்
மோக்ஷமிச்சே2ஜ்ஜநார்த்த3நாத் ॥

[ஸூர்யனிடமிருந்து ஆரோக்3யத்தை விரும்பக்கடவன்; அக்3னியிடமிருந்து பொருளை விரும்பவேண்டும்; சிவனிடமிருந்து அறிவை விரும்பக்கடவன். நாராயணனிடமிருந்து மோக்ஷத்தை விரும்பக்கடவன்.]

108. இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத்।
மதிக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந கோ3விந்த3கு3ணக்ஷயாத் ॥

[பா3ணங்களில்லாமல் திரும்புகிறார்களேயொழிய, பூ4மியும் ஆகாயமும் அழிந்துவிட்டதாலல்ல. (அம்மாதிரியே) பு3த்3தி4க்குறைவினால் திரும்புகிறார்களேயொழிய கோ3விந்தனுடைய கு3ணங்கள் முடிந்துவிட்டதாலல்ல.]

---

105. கீ3தை 1-47. 106. மாத்ஸ்யபுராணம். வராஹபுராணம் 74-40.
107. மாத்ஸ்யபுராணம் 67-41.

109. ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி
தச்சித்தம் யத்தத$_3$ர்ப்பிதம்।
தாவேவ ச கரௌ ஶ்லாக்$_4$யௌ
யௌ தத்பூஜாகரௌ கரௌ ||

[எது ஹரியைத்துதிக்கிறதோ, அதுவே நாக்கு. எது அவனிடம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதோ அதுவே நெஞ்சு. எவை அவனுக்குப் பூஜை செய்கின்றனவோ அக்கைகளே ஶ்லாக்$_4$யமானவை.]

110. நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர் லப்$_3$த$_4$ா த்வத்ப்ரஸாத$_3$ாந் மயாऽச்யுத।
ஸ்தி$_2$தோऽஸ்மி க$_3$தஸந்தே$_3$ஹ: கரிஷ்யே வசநம் தவ ||

[அச்சுதனே! (விபரீதஜ்ஞானமாகிய) மோஹம் நசித்தது. உன்னருளால் உண்மை அறிவு என்னால் அடையப் பட்டது. ஸந்தே$_3$ஹம் நசிக்கப்பெற்றவனாயிருக்கிறேன். உன் வசனத்தின்படியே (யுத்$_3$த$_4$ம்) செய்கிறேன்.]

111. யந்நாயம் ப$_4$க$_3$வாந் ப்$_3$ரஹ்மா ஜாநாதி பரமம் பத$_3$ம்।
தந்நதா: ஸ்ம ஜக$_3$த்$_3$த$_4$ாம தவ ஸர்வக$_3$தாச்யுத ||

[அச்யுதனே! ஸர்வவ்யாபியே! மேலான ப்ராப்யமான எதை ப$_4$க$_3$வானன பிரமனும் அறியானோ, உலகிற் கெல்லாம் இருப்பிடமான அந்த உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை வணங்குகிறோம்.]

112. தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தே$_3$ஹிஸம்ஜ்ஞிதா:।
ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூ$_4$தோऽஸௌ ந க்$_3$ராஹ்ய: கேநசிந் க்வசித் ||

[(பிரமனாகிய) எனக்கும், (ருத்$_3$ரனாகிய) உனக்கும், (தே$_3$ஹத்தை உடைத்தாயிருப்பதால்) 'தே$_3$ஹீ' என்ற பெயரையுடைய மற்றவர்களுக்கும் அந்தராத்மா நாரா

---

109. விஷ்ணுத$_4$ர்மம்-1. 110. கீ$_3$தை 18.73. 111. வி-பு 1-9-59.
112. பா$_4$ரதம் - மோக்ஷத$_4$ர்மம் 179-4.

யணனே. எல்லாருக்கும் ஸாக்ஷியாயிருக்கிறார் அவர். எவராலும் எக்காலத்திலும் அறியத்தக்கவரல்லர் அவர்.]

113. தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:। தி₃வீவ சக்ஷுராததம்। தத் விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₄தே। விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத₃ம்॥

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபத₃த்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் பார்க்கிறார்கள். அப்பரமபத₃ம், எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பவனும், ஆகாயத்திலிருப்பவனும் உலகிற்கெல்லாம் கண்ணாயிருப்பவனுமான ஸூர்யன்போல் ப்ரகாஶமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு பரமபத₃மிருக்கிறதோ, அதில் மேதா₄விகளும், துதிப்பதையே ஸ்வபா₄வமாக உடையவர்களும், ஜாக₃ரூகர்களாயிருப்பவர்களுமான நித்யஸூரிகள் பிரகாஶிக்கின்றனர்.]

114. தே₃வ! ப்ரபந்நார்த்திஹர! ப்ரஸாத₃ம் குரு கேஶவ!। அவலோகநதா₃நேந பூ₄யோ மாம் பாலயாச்யுத!॥

[தே₃வனே! ஶரணமடைந்தவர்களின் து₃:க்க₃த்தைப் போக்கடிப்பவனே! கேஶவனே! அருள்புரிவாயாக. அச்சுதனே! மறுபடியும் கடாக்ஷிப்பதன்மூலம் என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக.]

115. ததை₃க்ஷத ப₃ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தத்தேஜோऽஸ்ருஜத।

[அந்தப் பரப்₃ரஹ்மம் '(நானே) பலவாக ஆகக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்தது; அது தேஜஸ்ஸை ஸ்ருஷ்டிசெய்தது.]

116. ரஸோ வை ஸ:। ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்₃த்₄வாநந்தீ₃ ப₄வதி। கோ ஹ்யேவாந்யாத் க:. ப்ராண்யாத்। யதே₃ஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ₃ ந ஸ்யாத்। ஏஷ ஹ்யேவாநந்த₃யாதி।

---

113. ருக்₃வேத₃ம் அஷ்டக 1-2-7. ஸாமவேத₃ம் 3-18-2-4.
114. வி-பு 1-20-16. ப்ரஹ்லாத₃வாக்யம். 115. சா₂ந்-உப 6-2-3.
116. தைத்திரீயம் ஆநந்த₃வல்லி-7.

[ரஸ (ஆநந்த₃) ஸ்வரூபனன்றோ அந்தப் பரமபுருஷன். ரஸஸ்வரூபனான அவனை அடைந்து (இந்த ஜீவன்) ஆநந்த₃த்தை உடையவனாகிறான். பிரகாசிப்பவனும், ஆநந்த₃ஸ்வரூபனுமான இப்பரமபுருஷன் இல்லாவிடில் எவன் இவ்வுலகிலுள்ள ஸுக₂த்தையோ, மோக்ஷஸுக₂த்தையோ அடையமுடியும்? (ஆகையால்) இவனே (ஜீவனை) ஆநந்தி₃ப்பிக்கிறான்.]

117. ந தத₃ஸ்தி விநா யத் ஸ்மாந்மயா பூ₄தம் சராசரம்

[அசையக்கூடியவையும், அசையக்கூடாதவையுமான வஸ்துக்களில், நானில்லாமல் இருக்கக்கூடிய வஸ்து கிடையாது.]

118. ஸ ஏகாகீ ந ரமேத

[(ப்ரளயகாலத்தில்) ஒருவராயிருந்த அந்த நாராயணன் ஆனந்த₃த்தை அடையவில்லை.]

119. உபாத₃த்தே ஸத்தாஸ்தி₂திநியமநாத்₃யைஶ்சித₃சிதௌ
ஸ்வமுத்₃தி₃ஶ்ய ஸ்ரீமாநிதி வத₃தி வாகௌ₃பநிஷதீ₃ ।
உபாயோபேயத்வே ததி₃ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு₃ணௌ
அதஸ்த்வாம் ஸ்ரீரங்கே₃ஶய ஶரணமவ்யாஜமப₄ஜம் ॥

[ஹே ஸ்ரீரங்க₃நாத₂னே! 'ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்தி₂தி, நியமனம் முதலிய காரியங்களால் சேதனாசேதனங்களைத் தனக்காக ஸ்வீகரிக்கிறான்' என்று உபனிஷத்₃ வாக்யமானது சொல்லுகிறது. ஆகையால், இவ்விஷயத்தில் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உனக்கு இயல்வு; செயற்கையல்ல. ஆகையால் உன்னை நிர்வ்யாஜமான உபாயமாக அடைந்தேன்.]

120. கிமத்ர சித்ரம் த₄ர்மஜ்ஞ! லோகநாத₂! ஸுகா₂வஹ! ।
யத் த்வமார்யம் ப்ரப₄ாஷேதா₂: ஸத்த்வவாந் ஸத்பதே₂ ஸ்தி₂த: ॥

---

117. கீ₃தை 10-39. 118. மஹோபனிஷத்.
119. ஸ்ரீரங்க₃ராஜஸ்தவம் 2-88. 120. ரா-யு 18-36.

[த₄ர்மங்களை அறிந்தவரே! லோகநாத₂ரே! ஸுகத்தைத் தருபவரே! ஸத்வகு₃ணத்தையுடையவரும், நல்ல மார்க்க₃த்தில் நிற்பவருமான நீர் அழகிய சொல்லைச் சொன்னீர் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம்?]

121. காரணந்து த்₄யேய:

[காரணவஸ்துவே தியானிக்கத்தக்கது.]

122. ஸ ஸ்வராட்₃ ப₄வதி

[அந்த முக்தாத்மா கர்மத்திற்கு வஶப்படாதவனாக ஆகிறான்.]

123. ய ஆத்மா அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிக₄த்ஸோऽபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்பஸ் ஸோऽந்வேஷ்டவ்ய:

[எந்த ஆத்மாவானவன், பாபமற்றவனாகவும், கிழத்தனமற்றவனாகவும், ம்ருத்யுவற்றவனாகவும், ஶோகமற்றவனாகவும், பசியற்றவனாகவும், தாகமற்றவனாகவும், வீண்போகாத இஷ்டத்தையும், ஸங்கல்பத்தையும் உடையவனாகவுமிருக்கிறானோ அவன் தேடத்தக்கவன்.]

124. ய: புத்ர: பிதரம் த்₃வேஷ்டி தம் வித்₃யாதந்யரேதஸம்।
யோ விஷ்ணும் ஸததம் த்₃வேஷ்டி தம்
வித்₃யாதந்த்யரேதஸம்॥

[எந்தப் புத்திரன் பிதாவை த்₃வேஷிக்கிறானோ அவனை மற்றொருவனுடைய ரேதஸ்ஸுக்குப் பிறந்தவனாக அறியலாம்; எவனொருவன் விஷ்ணுவை எப்போதும் த்₃வேஷிக்கிறானோ அவனைச் சண்டா₃ளனுக்குப் பிறந்தவனாக அறியலாம்.]

125. விஷ்ணுப₄க்திவிஹீநோ யஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த₂வேத்₃யபி।
ப்₃ராஹ்மண்யம் தஸ்ய ந ப₄வேத் தஸ்யோத்பத்திர்
நிரூப்யதாம்॥

---

121. அத₂ர்வஶிகை₂. 122. சா₂ந்தோ₃க்₃யம் 7-25-2. 123 சா₂ந்தோ₃க்₃யம் 8-7-1. 124. ப்₃ரஹ்மாண்ட₃புராணம். 125. பாத்₃மபுராணம்.

[எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களின் அர்த்தூத்தை அறிந்தவனை போதிலும் எவன் விஷ்ணுபக்தியில்லாதவனோ அவனுக்கு ப்ராஹ்மண்யம் கிடையாது. அவனுடைய உத்பத்தியை நிரூபிக்கலாம்.]

126. ஹிரண்யகர்ப்பஸ் ஸமவர்த்ததாக்ரே
பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்

[முதலில் பூதங்களுக்கெல்லாம் ஒரே பதியான ஹிரண்ய கர்ப்பன் (ஜீவாத்மஸமூஹத்தைத் தன்னுட்கொண்ட பகவான்) இருந்தான்.]

127. ஏகோ ஹி ருத்ரோ ந த்விதியாய தஸ்து:

[ருத்ரன் ஒருவனே; இரண்டாவதாக (ஸஹாயமாக) ஒருவருமில்லை.]

128. ந கிரிந்த்ர த்வதுத்தரோ ந ஜ்யாயோ அஸ்தி வ்ருத்ரஹந்

[இந்திரனே! உன்னைக்காட்டிலும் மேலானவனில்லை; வ்ருத்ரனைக் கொன்றவனே (உன்னைக்காட்டிலும்) பெரியவனில்லை.]

129. தஸ்ய மத்யே வஹ்நிஶிகா அணீயோர்த்வா வ்யவஸ்தித:।
நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா।
நீவாரஶூகவத் தந்வீ பீதாபா ஸ்யாத் தநூபமா।
தஸ்யாஶ் ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தித:।
ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ் ஸோக்ஷர:
பரமஸ் ஸ்வராட்॥

[அந்த இருதயகமலத்தின் நடுவில், சிறியதும் மேல் நோக்கினதுமான அக்னிஶிகை (பரமாத்மாவின் திவ்ய மங்களவிக்ரஹம்) இருக்கிறது. (அது) நீலமேகத்தை உட்கொண்ட மின்னல்போல் பிரகாஶமுள்ளதாகவும், நெல்

---

126. தைத்திரீயஸம்ஹிதை 4-2-8. 127. ஶ்வேதாஶ்வதரம் 3.2.
128. ருக் அஷ்டகம்-3.6-19. 129. தைத்-நாராயணவல்லி-11.

நுனிபோல் சிறிதாகவும், மஞ்சள் நிறமுள்ளதாகவும், ஒப்பற்றதாகவும் இருக்கிறது. அந்த ஶிகையின் நடுவில் பரமாத்மா விளங்குகிறான். அவனே பிரமனுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே ஶிவனுக்கும் அந்தர்யாமி; அவனே இந்திரனுக்கும் அந்தர்யாமி; (பிரமன் முதலியவர்களைக்காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனும், அழிவற்றவனுமான முக்தாத்மாவுக்கும் அவனே அந்தர்யாமி.]

130. நாராயணபரா வேதா₃ தே₃வா நாராயணாங்க₃ஜா: ।
நாராயணபரா லோகா நாராயணபரா மகா₂: ॥

[வேத₃ங்கள் நாராயணனைச் சொல்லுபவை; தே₃வர்கள் நாராயணனுடைய அங்க₃த்திலிருந்து உண்டானவர்கள்; நாராயணனைப் பற்றியிருப்பவை உலகங்கள்; யாக₃ங்கள் நாராயணனை ஆராதி₄ப்பவை.]

131. க₃ந்த₄த்₃வாராம் து₃ராத₄ர்ஷாம் நித்யபுஷ்டாம் கரீஷிணீம்।
ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம் தாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம் ॥

[கீர்த்தியைத் தருபவளும், (து₃ஷ்டர்களால்) அடைய முடியாதவளும், எப்போதும் ஸம்ருத்₃தி₄யை உடையவளும், எல்லா ஸம்பத்துகளையும் உடையவளும், எல்லா பூ₄தங்களுக்கும் ஈஶ்வரியுமான ஸ்ரீதே₃வியை இங்கு அழைக்கிறேன்.]

132. அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ

[இந்த உலகிற்கெல்லாம் ஸ்வாமினியாகவும், விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியாகவும் இருப்பவள்.]

133. மஹாந் ப்ரபு₄ர்வை புருஷ: ஸத்த்வஸ்யைஷ ப்ரவர்த்தக:

[மஹாபுருஷனே! (மோக்ஷ) ப₂லத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவன். இவனே ஶுத்₃த₄ஸத்வத்திற்கு ப்ரவர்த்தகன்.]

---

130. பா₄க₃வதம் 2-5-15. 131. ஸ்ரீஸூக்தம்-9. 132 நீளாஸூக்தம் தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 4 4-12. 133. ஶ்வே. உப. 3-12.

134. வேத₃ாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதி₃த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்।
தமேவம் வித்₃வாநம்ருத இஹ ப₄வதி
நாந்ய: பந்தா₂ வித்₃யதேऽயநாய ॥

[(வேத₃புருஷனாகிய) நான் (ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளில்) பெரியவனும், ஸூர்யன்போல் ப்ரகாஶிப்பவனும், ப்ரக்ருதிக்கு அப்பாற்பட்டவனுமான இந்தப் புருஷனை அறிகிறேன். அவனை இம்மாதிரி அறிபவன் இங்கேயே முக்தனாக ஆகிறான். மோக்ஷத்திற்கு (அவனைத்தவிர) வேறு வழி கிடையாது.]

135. ய ஏஷோऽந்தராதி₃த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்₃ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகா₂த் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:। தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ॥

[ஸூர்யனுக்கு நடுவில் தங்கம்போல் அழகிய உருவை யுடைய எந்த இந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிறானே, அவன் ஸுவர்ணம்போன்று அழகான மீசையையும், கேஶங்களையும், எல்லா அவயவங்களையும் உடையவன். அவனுக்கு ஸூர்யனால் மலரும் தாமரைபோன்ற இரு கண்கள் உள.]

136. ததஸ்ஸமுத்க்ஷிப்ய த₄ராம் ஸ்வத₃ம்ஷ்ட்ரயா
மஹாவராஹ: ஸ்பு₂டபத்₃மலோசந:।
ரஸாதலாது₃த்பலபத்ரஸந்நிப₄:
ஸமுத்தி₂தோ நீல இவாசலோ மஹாந் ॥

[மலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருக்கண்களை உடையவரும், நீலோத்பலமலரின் இதழ்போன்ற நிறத்தையுடையவருமான மஹாவராஹஸ்வரூபியான ப₄க₃வான் தன்னுடைய தம்ஷ்ட்ரத்தால் பூ₄தே₃வியை ரஸாதலத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு பெரிய நீலமலைபோல் கிளம்பினார்.]

---

134. புருஷஸூக்தம் உத்தரானுவாகம்-2.
135. சா₂ந்தோ₃க்₃யம் 1-6 & 7. 136. வி-பு 1.4.26.

137. யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத₃பி சோத்தம: ।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே₃ ச ப்ரதி₂த: புருஷோத்தம: ॥

[நான் ஞானத்தில் ஏற்றக்குறைவுகளுள்ள ஸம்ஸாரி புருஷனை அதிக்ரமித்திருப்பதாலும், ஞானத்தில் ஏற்றக் குறைவுகளற்ற முக்தபுருஷனைக்காட்டிலும் மேலானவனு யிருப்பதாலும், ஶ்ருதியிலும், ஸ்ம்ருதியிலும் புருஷோத்தம னென்று பிரஸித்₃தி₄பெற்றிருக்கிறேன்.]

138. ஏதாவாநஸ்ய மஹிமா அதோ ஜ்யாயாம்ஶ்ச பூருஷ: ।
பாதோ₃ஸ்ய விஶ்வா பூ₄தாநி த்ரிபாத₃ஸ்யாம்ருதம் தி₃வி ॥

[இவனுடைய மஹிமை இப்படிப்பட்டது. பரமபுருஷன் இதைக்காட்டிலும் மேலானவன். எல்லா உலகங்களும் இவனுடைய (விபூ₄தியில்) கால் ப₄ாக₃ம்; பரமபத₃த்தில் இவனுடைய (விபூ₄தியில்) அழிவற்றதான முக்கால் ப₄ாக₃ மிருக்கிறது.]

139. யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்தி₂தா ।
பரப்₃ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய ப்ரணமாமஸ்தமவ்யயம் ॥

[பரப்₃ரஹ்மஸ்வரூபியான எவனுடைய பல்லாயிரத்தில் ஒரு ப₄ாக₃த்தில் உலகமாகிற ஶக்தி நிலைநிற்கிறதோ, குறை வற்றவனான அவனை வணங்குகிறோம்.]

140. மேரோரிவாணுர் யஸ்யைதத் ப்₃ரஹ்மாண்ட₃மகி₂லம் முநே

[முனிவரே! இந்த ப்₃ரஹ்மாண்ட₃ம் முழுவதும் எவனுக்கு, மேருவுக்கு அணுவைப்போலாகிறதோ...]

141. விஷ்டப்₄யாஹமித₃ம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந ஸ்தி₂தோ ஜக₃த்

[நான் இவ்வுலகையெல்லாம் (எனது) ஒரு அம்ஶத்தினால் த₄ரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.]

---

137. கீ₃தை 15-18. 138. புருஷஸூக்தம்-13.
139. வி-பு 1-9-53. 140. 141. கீ₃தை 10-42.

142. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[பிறகு, வேத₃ங்கள் அபஹரிக்கப்பட்டவுடன், பிரமனை அஜ்ஞானம் பீடித்தது. அதன் பின் வேத₃ங்களை இழந்த அவன ஈசனைக் குறித்துப் (பின்வருமாறு) பேசினான். பிரமன்;— 'வேத₃ங்களே எனக்கு உயர்ந்த கண்; வேத₃ங்களே எனக்கு மேலான த₄னம்; மறைகளே எனக்கு மேலான தேஜஸ்; வேத₃ங்களே எனக்கு உயர்ந்த ப்₃ரஹ்மம். அஸுரர்களுடைய ப₃லத்தினால் இங்கிருந்து என்னுடைய எல்லா வேத₃ங்களும் அபஹரிக்கப் பட்டன. வேத₃ங்களற்ற இவ்வுலகங்களெல்லாம் இருளடைந்தன. லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க ஆரம்பி₄த்த நான் வேத₃மில்லாமல் என் செய்வேன் ? ஐயோ! வேத₃ங்கள் நஶித்ததினால் எனக்குப் பெரிய து₃:க்க₂ம் வந்து சேர்ந்தது; என்னை அடைந்த இந்த ஶோக மாகிய வியாதி (என்) மனத்தைத் துன்புறுத்துகிறது'...... ஹரியானவர் ரஸாதலத்திலிருந்த எல்லா வேத₃ங்களையும் எடுத்துப் பிரமனிடம் கொடுத்தார். அரசனே! பிறகு (அப்பிரமன்) தன் இயற்கைநிலையை அடைந்தனன். இப்படி (மது₄கைடப₄ர்களென்னும்) அவ்விருவரையும் கொன்றதாலும், வேத₃த்தை மீட்டுக்கொணர்ந்ததாலும், புருஷோத்தமன் பிரமனுடைய ஶோகத்தைப் போக்கடித்தான்.]

143. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[தே₃வியைக் குறித்து ருத்₃ரன்:— 'பிறகு கோபத்தையுடையவனும், சிவந்த கண்களை உடையவனுமான என்னால், அப்பிரமனுடைய தலை இடதுகைக் கட்டைவிரல் நக₂த்தின் நுனியால் கிள்ளப்பட்டது'. பிரமன்:— 'அபராத₄ மற்ற என்னுடைய தலை, உன்னால் அறுக்கப்பட்டபடியால் நீ ஶாபத்தை அடைந்து கபாலியாக (கபாலத்துடன் கூடிய

142. பா₄ர. ஶாந்தி 357-31. 143. மாத்ஸ்யபுராணம்-182.

வனுக) ஆவாய்.' ருத்₃ரன்:— தே₃வி! ப்₃ரஹ்மஹத்தி செய்த வனுயும் கலங்கினவனுகவும் பூ₄மியில் தீர்த்த₂ங்களைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்த நான் அதற்குப்பின் ஹிமாசலமலைக்குச் சென்றேன். அங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்னுல் பிச்சைக்காக யாசிக்கப்பட்டான். அதன்பின் அவனுல் தன் (தே₃ஹத்தில்) ஒரு பா₄க₃ம் நக₂த்தின் நுனியால் கீறப்பட்டது. அதிலிருந்து பெரிதாக வெள்ளமிடும் ரத்ததா₄ரை பெருகியது. ......அழகிற் சிறந்தவளே! விஷ்ணுவினுடைய அருளினுல் அக்கபாலம் ஆயிரக்கணக்கான பல துண்டுகளாக வெடித்து, கனவில் கிடைத்த பணம்போல் போயிற்று.]

144. யுக₃கோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்₄ய பத்₃மபூ₄: |
புநஸ்த்ரைலோக்யதா₄த்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும ||

[தாமரையில் பிறந்த நான்முகன் ஆயிரங்கோடியுக₃ங்கள் விஷ்ணுவை ஆராதி₄த்து மறுபடியும் மூவுலகிற்கும் பதியாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தானென்று கேள்விப்படுகிறோம்.]

145. ப்ரஹ்மாத₃யஸ் ஸுராஸ் ஸர்வே விஷ்ணுமாராத்₄ய தே புரா |
ஸ்வம் ஸ்வம் பத₃மநுப்ராப்தா: கேஶவஸ்ய ப்ரஸாத₃த: ||

[பிரமன் முதலிய எல்லா தே₃வர்களும் முன் விஷ்ணுவை ஆராதி₄த்து, தங்கள் தங்கள் பத₃விகளைக் கேஶவனுடைய அருளாலே பெற்றூர்கள்.]

146. ஏவமேஷோऽஸுராணும் ச ஸுராணுஞ்சாபி ஸர்வஶ: |
ப₄யாப₄யங்கர: க்ருஷ்ணஸ் ஸர்வலோகேஶ்வர: ப்ரபு₄: ||

[இம்மாதிரியாக (நமக்கு) ஸ்வாமியும், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரனுமான இந்த க்ருஷ்ணன் அஸுரர்களுக்கும் தே₃வர்களுக்கும் எக்காலத்திலும் (முறையே) ப₄யத்தையும், அப₄யத்தையும் அளிப்பவன்.]

---

144. மஹாபா₄ரதம் ஸபா₄பர்வம் 14-8. 145. நாரஸிம்ஹபுராணம்.
146. பா₄ரதம் - ஸபா₄பர்வம்.

147. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

[ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! (பகவான் திருவுலகளந்தருளின) அச்சமயம், ஹரியினிடம் பக்தியினால் தர்மம் ஜலமாயிற்று. தர்மமாகிய அந்த ஜலத்தை எடுத்து, ஜகந்நாதனுடைய ஸந்தோஷத்திற்காக (அவனுடைய) திருவடியானது (என்றால்) மேலான பக்தியுடன் விளக்கப்பட்டது; பாத்யம், அர்க்யம் முதலியவைகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டது. விழுந்த அந்த ஜலத்தைப் பார்த்து, 'நான் (பரிஶுத்தப் படுத்தத்) தகுந்தவனாயிருக்கிறேன்' என்று நிஶ்சயித்து, சிவன் தன்னைப் பரிஶுத்தப்படுத்திக்கொள்வதற்காக ஜடையின் நடுவில் தலையால் தாங்கினான். பிறகு, பல பதினாயிரக்கணக்கான வருஷங்கள், உருத்திரன் அப்படியே (அதை) விடவில்லை.]

148. ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்

[குழந்தாய்! (நாமரூபங்களுடன் காணப்படும்) இந்த உலகம் ப்ரளயகாலத்தில் (நாமரூபங்களில்லாமையால்) ஒன்றாகவும், (தன்னைப்போல் வேறொன்றில்லாததால்) இரண்டற்றதாகவுமிருந்த 'ஸத்' எனப்படும் ப்ரஹ்மமாகவே இருந்தது.]

149. தம: பரே தேவ ஏகீபவதி

['தமஸ்' எனப்படும் மூலப்ரக்ருதி பரமாத்மாவுடன் ஒடுங்குகிறது.]

150. ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டே லோகே சராசரே।
ஆபூதஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந்॥
ஏகஸ் திஷ்டதி விஶ்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு:॥

[பிரமன் முதலியவர்களெல்லாம் லயமடைந்து, சராசரமான உலகெல்லாம் நஶித்து, பஞ்சபூதங்களும் லய

---

147. ஈஶ்வரஸம்ஹிதை: பிரமன் வாக்யம்.
148. சாந்-உப. 6-2-1 149. ஸுபாலோபனிஷத்-2.
150. மஹாபாரதம், ஶாந்திபர்வம். 210-24. நாரதஸ்தோத்ரம்.

மடைந்து, மஹத்தத்வமானது மூலப்ரக்ருதியில் லயமடையும்போது ஸர்வாந்தர்யாமியான ஒருவனே இருக்கிறுன். அவனே ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன்.]

151. **ந ஹி பாலநஸாமர்த்₂யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் ।**
ஸ்தி₂தௌ ஸ்தி₂தம் மஹாப்ராஜ்ஞ ப₄வத்யந்யஸ்ய
கஸ்யசித் ॥

[மஹாபு₃த்₃தி₄மானே! ரக்ஷணத்தில் நிலைநிற்கும் ஸர்வேஶ்வரனுன ஹரியைத் தவிர வேறு எவனுக்கும் ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்₂யம் கிடையாதன்றே.]

152. **ந ஸம்பதா₃ம் ஸமாஹாரே விபதா₃ம் விநிவர்த்தநே ।**
ஸமர்த்தோ₂ த்₃ருஶ்யதே கஶ்சித் தம் விநா
புருஷோத்தமம் ॥

[செல்வங்களைச் சேர்த்துக்கொடுப்பதிலும், ஆபத்துக்களை அடியோடு போக்குவதிலும் ஸமர்த்தனுயிருப்பவன் அந்தப் புருஷோத்தமனைத் தவிர வேருெருவனும் காணப்படுகிறதில்லை.]

153. **ஸ்ருஜதஸ் தஸ்ய தே₃வஸ்ய பத்₃மம் ஸூர்யஸமப்ரப₄ம் ।**
நாபே₄ர் விநிஸ்ஸ்ருதம் தஸ்ய தத்ரோத்பந்ந: பிதாமஹ: ॥

[அந்த தே₃வன் ஸ்ருஷ்டிக்கும்போது, ஸூர்யனை ஒத்த ஒளியை உடைய ஒரு தாமரை அவனுடைய உந்தியிலிருந்து வெளிப்பட்டது; அதில் நான்முகன் உண்டானுன்.]

154. **யத்தத் பத்₃மமபூ₄த் பூர்வம் தத்ர ப்₃ரஹ்மா வ்யஜாயத ।**
ப்₃ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூ₄தஶ் ஶிவ இத்யவதா₄ர்யதாம் ॥
ஶிவாத் ஸ்கந்த₃ஸ் ஸம்ப₃பூ₄வ ஏதத் ஸ்ருஷ்டிசதுஷ்டயம் ॥

[(ப₄க₃வானுடைய உந்தியிலிருந்து) யாதொரு தாமரை முன் உண்டாயிற்றே அதில் பிரமன் பிறந்தான். பிரமனிடமிருந்தே ஶிவன் பிறந்தானென்று அறியத்தக்கது,

---

151. வி-பு 1-22-21. 152. பரமஸம்ஹிதை. 154. மஹாப₄ாரதம்.

சிவனிடமிருந்து ஸ்கந்தன் உண்டானான். இது (முதலில் ஏற்பட்ட) நாலு ஸ்ருஷ்டி.]

**155. ஸங்கைஸ் ஸுராணும் திவி பூதலஸ்தைஸ்
தததா மநுஷ்யைர் ககநே ச கேசரை: ।
ஸ்துத: க்ரமாந் ய: ப்ரசகார ஸர்வதா
மமாஸ்து மாங்கல்யவிவ்ருத்தயே ஹரி: ॥**

[ஸ்வர்க்கத்தில் தேவஸமூஹங்களாலும், அப்படியே பூமிப்ரதேசத்திலிருக்கும் மனுஷ்யர்களாலும், ஆகாயத்தில் ஆகாசஸஞ்சாரிகளாலும் துதிக்கப்பட்டவனாய், எந்த பகவான் திருவடிகளை வைத்தருளினானோ, (திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த) அந்த ஹரி எனக்கு எப்போதும் மங்களங்களின் வ்ருத்தியின்பொருட்டு ஆகட்டும்.]

156. ஸந்திக்தே கலு ந்யாய: ப்ரவர்த்ததே

[ஸந்தேஹத்திற்கு இடமுள்ள விஷயத்திலன்றோ ந்யாயம் ப்ரவர்த்திக்கும் (செல்லுபடியாகும்.)]

**157. ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி।
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யதமாம் கதிம்॥**

[அர்ஜுனா! ஆஸுரஸ்வபாவமுள்ள ஜன்மத்தை அடைந்து, ஜன்மந்தோறும் மூடர்களாய், என்னை அடையாமலே, அதிலும் கீழான கதிக்குப் போகிறார்கள்.]

**158. ஶீலம் ஹி நாம மஹதோ மந்தைஸ் ஸஹ
நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷ:**

[ஶீலமென்பது, பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடு நெருங்கிச் சேருதல்.]

159. ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோ தேஹோऽஸ்ய பரமாத்மந: ।

[இந்தப் பரமாத்மாவினுடைய திருமேனி பஞ்சபூதங்களுடைய சேர்க்கையால் உண்டானதன்று.]

---

155. விஷ்ணுதர்மம் மாங்கள்யஸ்தவம். 157. கீதை 16-20.
159. பாரதம் – ஶாந்திபர்வம் 206-60.

159*.ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமஜ்ஜாஸ்த்தி₃-ஸம்ப₄வா ।

[அவனுக்கு, மாம்ஸம், மஜ்ஜை, எலும்பு இவைகளாலுண்டான ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄முள்ள உடம்பு கிடையாது.]

160. தம் த்வா க்₃ருணாமி தவஸமதவீயாந் க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே

[இந்த ரஜோகு₃ணத்தையுடைய மூலப்ரக்ருதிக்கு மேலான பரமபத₃த்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தனிவீரரான அப்படிப்பட்ட உம்மை ஶக்தியற்ற அடியேன் துதிக்கிறேன்.]

161.ஸ்வஸத்தாத₄ாரகம் ஸத்த்வம் மிஶ்ரஸத்த்வாத் விலக்ஷணம்

[தன்னுடைய ஸத்தையினாலேயே (பிறருக்கு) த₄ாரகமானதும், ரஜஸ்தமோகு₃ணங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் ஸத்வத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதுமான ஸத்வம்.]

162. அக்₃நே: ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே।
ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யமதி₄கம் ப்₃ரஹ்மணோ விது₃: ॥
ஸாத்த்விகேஷ்வத₂ கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதி₄கம் ஹரே: ।
தேஷ்வேவ யோக₃ஸம்ஸித்₃த₄ா க₃மிஷ்யந்தி பராங்க₃திம் ॥

[அக்₃னியினுடையவும், சிவனுடையவும் பெருமை தாமஸ கல்பங்களில் சொல்லப்படுகிறது. ராஜஸகல்பங்களில் பிரமனுடைய பெருமை அதி₄கமாகச் (சொல்லப்படுவதாக) அறிகிறார்கள். ஸாத்விககல்பங்களில் ஹரியின் பெருமை அதி₄கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவைகளிலேயே யோக₃ஸித்₃தி₃ அடைந்தவர்கள் மேலான க₃தியை அடைகிறார்கள். (கல்பம்—பிரமனுடைய தினம்.)]

163. மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த₂ தை₃வீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா:।
ப₄ஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ₄தாதி₃மவ்யயம் ॥

159*. வராஹபுராணம் 14-41. வாயுபுராணம் 34-40.
160. ருக்-அஷ்டக 5-6-24-12. யஜுர் 2-2-12. 161. பாஞ்சராத்ரம்.
162. மாத்ஸ்யபுராணம் 53-63. 163. கீ₃தை 9-13.

[அர்ஜுன! தே₃வஸ்வபா₄வத்துடன் கூடிய மஹாத்மாக்களோவெனில், ஸகல பூ₄தங்களுக்கும் காரணனுகவும், குறைவற்றவனுகவுமிருக்கும் என்னை அறிந்து வேறெதிலும் மனம் செலுத்தாதவர்களாய், (என்னை) உபாஸிக்கிருர்கள்.]

164. அப்₃ரவீத் த்ரித₃ஶஶ்ரேஷ்ட₂ாந் ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் வர: ।
ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த₃ஶரத₂ாத்மஜம் ॥

["நான் என்னை மனுஷ்யனுகவும், த₃ஶரத₂ன் பிள்ளை ராமனுகவும் நினைக்கிறேன்" என்று—த₄ர்மவான்களில் மேலான ராமன் தே₃வஶ்ரேஷ்ட₂ர்களைக் குறித்துச் சொன்னுன்.]

165. நாஹம் தே₃வோ ந க₃ந்த₄ர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தா₃நவ: ।
அஹம் வோ பா₃ந்த₄வோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்ய-
மிதோऽந்யதா₂ ॥

[நான் தே₃வனல்லன்; க₃ந்த₄ருவனல்லன்; யக்ஷனல்லன்; அஸுரனுமல்லன்; நான் உங்களுக்கு உறவினனுகப் பிறந்திருக்கிறேன். என் பிறப்பு இதைத்தவிர வேறுவிதமாக (உங்களால்) நினைக்கத்தக்கதல்ல.]

166. அண்ட₃ாநாந்து ஸஹஸ்ராணும் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச ।
ஈத்₃ருஶாநாம் தத₂ா தத்ர கோடிகோடிஶதாநி ச ॥

['அந்த ப்ரக்ருதியில் இம்மாதிரியான பல கோடி நூருயிரம் அண்ட₃ங்கள் இருக்கின்றன' என்பது ஸாரார்த்த₂ம்.]

167. ஹிரண்மயே பரே லோகே விரஜம் ப்₃ரஹ்ம நிஷ்களம் ।
தச்சு₂ப்₄ரம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ்தத்₃யதா₃த்மவிதோ₃
விது₃: ॥

[பொன்மயமான மேலான உலகத்தில், ரஜோகு₃ணமற்றதும், அவயவங்களில்லாததுமான ப்₃ரஹ்மமிருக்கிறது. அது பரிஶுத்₃த₄மானது. சோதிகளுக்கெல்லாம் சோதியாயிருக்கும் அதைப் பரமாத்மஜ்ஞானிகள் அறிகிருர்கள்.]

---

164. ரா-யு 120-11. 165. வி-பு 5-13-12. க்ருஷ்ணவாக்யம்.
166. வி-பு 2-7-27. 167. முண்ட₃கோபனிஷத் 2-2-10.

168. யோ அஸ்யாத்₄யக்ஷ: பரமே வ்யோமந் ।
ஸோ அங்க₃ வேத₃ யதி₃ வா ந வேத₃

[எவனொருவன் இவ்வுலகத்திற்கு அதி₄பதியாய், பரமபத₃த்தில் (எழுந்தருளியிருக்கிறனோ),அவனே (தன் பெருமையை) அறிவானோ, அறியானோ!]

169. தே ஹ நாகம் மஹிமாநஸ் ஸசந்தே
யத்ர பூர்வே ஸாத்₄யாஸ் ஸந்தி தே₃வா:

[யாதொரு பரமபத₃த்தில் ஸாத்₄யர்கள் எனப்படும் தே₃வர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பரமபத₃த்தை அவர்கள் மஹிமையுடையவர்களாய் அடைகிறார்கள்.]

170. அத்யர்க்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்தா₂நம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: ।
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந்! து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை: ॥...
தத்ர க₃த்வா புநர்நேமம் லோகமாயாந்தி பா₄ரத ॥

[மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தா₂னம் ஸூர்யனுடையவும், அக்₃னியுடையவும் ஒளியை விஞ்சியது. அரசனே! அது தன்னுடைய ஒளியினலேயே தே₃வர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காண அரியது. பா₄ரதவம்ஶத்தில் உதி₃த்தவனே! அங்கு போய் மறுபடியும் இவ்வுலகுக்குத் திரும்பிவருவதில்லை.]

171. ஸ பரஸ் ஸர்வஶக்தீநாம் ப்₃ரஹ்மணஸ் ஸமநந்தரம் ।
மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம மஹாபா₄க₃ ஸர்வப்₃ரஹ்மமயோ ஹரி: ॥

[ப₄க₃வான் (இவனுடைய உருவமான ஸம்ஸாரிஜீவன், முக்தன், தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹம் எனப்படும்) எல்லா ஶக்திகளேக்காட்டிலும் மேலானவன். 'ப்₃ரஹ்மம்' என்று சொல்லப்படும் ப₄க₃வானுடைய திருமேனி விஷ்ணுவுக்கு

---

168. தைத்திரீயப்₃ராஹ்மணம் 2-8-9-6. 169. புருஷஸூக்தம் 1-18.
170. பா₄ரதம், ஆரண்யபர்வம் 136-18 & 23. 171. வி-பு 1-22-63.

அந்தரங்க₃மானது. மஹாபா₄க்₃யவானே! ப்₃ரஹ்மமென்று சொல்லப்படும் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவன் ஹரி.]

172. ஶாந்தாநந்தமஹாவிபூ₄தி பரமம்
யத் ப்₃ரஹ்ம ரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்₃ரஹ்ம ததோ(அ)பி தத்ப்ரியதரம்
ரூபம் யத₃த்யத்₃பு₄தம் ।
யாந்யந்யாநி யதா₂ஸுக₂ம் விஹரதோ
ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்யாஹு:
ஸ்வைரநுரூபரூபவிப₄வைர்
கா₃டோ₄பகூ₃டா₄நி தே ॥

[தோ₃ஷங்களற்றதும், அளவற்றதும், பெரிதான உப₄ய விபூ₄திகளை உடையதும், மேலானதும், ப்ரஹ்மஶப்₃த₃த்தினல் சொல்லப்படுவதுமான ஹரியினுடைய ஸ்வரூபம் யாதொன்று உண்டோ, அந்த ஸ்வரூபத்தையும்விட அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானதும், மிகவும் அற்புதமானதும், 'உருவமுள்ள ப்₃ரஹ்மம்'என்று சொல்லப்படுவதுமான, எம்பெருமானுடைய தி₃வ்யமங்க₃ள விக்₃ரஹம் யாதொன்று உண்டோ, திருவுள்ளமுகந்தபடி விளையாடுகிற அந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய மற்ற திருவுருவங்கள் யாவையோ, அவை எல்லாவற்றையும் உமக்கே அஸாதா₄ரணமானவையும், தகுந்தவையுமான ஸ்வரூப ரூப விஶேஷங்களாலே நன்ருக அணைக்கப்பட்டிருப்பவையாகச் சொல்லுகிருர்கள்.]

173. ப்₃ரஹ்மா த₃க்ஷாத₃ய: காலஸ் ததை₂வாகி₂லஜந்தவ: ।
விபூ₄தயோ ஹரேரேதா ஜக₃தஸ் ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: ॥

[பிரமனும், த₃க்ஷன் முதலிய ப்ரஜாபதிகளும், காலமும், அம்மாதிரியே எல்லா ஜந்துக்களும் உலகை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் ஹரியின் ஶரீரங்கள்.]

---

172. சது:ஶ்லோகி-4. 173. வி-பு 1-22-31.

**174. யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஜ்யதே யேந ஸத்த்வஜாதேந வை த்₃விஜ।
தஸ்ய ஸ்ருஜ்யஸ்ய ஸம்பூ₄தௌ தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:॥**

[ப்₃ராஹ்மண ! ஒரு ப்ராணியால் யாதொன்று ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, ஸ்ருஷ்டிக்கப்படும் அதை ஸ்ருஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் (ஸ்ருஷ்டி செய்யும்) அவையெல்லாம் ஹரியினுடைய *ஶரீரமாகின்றன*.]

175. ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாநஸ் ஸர்வஸ்யாதி₄பதி:

[எல்லாவற்றையும் தன் வஶத்தில் நடத்துபவன்; எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரன்; எல்லாருக்கும் அதி₄பதி.]

**176. ஸஸுராஸுரக₃ந்த₄ர்வம் ஸயக்ஷோரக₃ராக்ஷஸம்।
ஜக₃த் வஶே வர்த்ததேத₃ம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம்॥**

[தே₃வர், அஸுரர், க₃ந்த₄ர்வர்களோடு கூடியதும், யக்ஷர், நாக₃ர், ராக்ஷஸர்களுடன் சேர்ந்ததும், அசையக்கூடியதும், அசையக்கூடாததும் சேர்ந்ததுமான இந்த உலகம் கிருஷ்ணனுடைய வஶத்திலிருக்கிறது.]

**177. இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூ₃ல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி₂தௌ।
ஆஜ்ஞாபய யதே₂ஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம்॥**

[முநிஶ்ரேஷ்ட₂ரே ! நாங்களிருவரும் (தேவரீருக்குக்) கைங்கர்யம் செய்பவர்களாக அருகில் இருக்கிறோம். (தேவரீருடைய) இஷ்டப்படி கட்டளையிடவேண்டும்; (தேவரீருடைய) எந்தக்கட்டளையை நாங்கள் செய்யவேண்டும்?]

**178. ஆஜ்ஞாபய மஹாபா₃ஹோ! ப்₃ரூஹி யத்தே விவக்ஷிதம்।
கரிஷ்யாமி ஹி தத் ஸர்வம் யத்த்வம் வக்ஷ்யஸி பா₄ரத॥**

[நீண்ட கைகளை உடையவனே! நீ சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்; கட்டளையிடு. த₄ர்மபுத்திரனே! நீ சொல்லுவது எதுவோ அது முழுவதும் நான் செய்கிறேன்.]

---

174. வி-பு 1-22-38. 175. ப்₃ருஹதா₃ரண்யகம் 6-4-22.
176. ஸஹஸ்ரநாமாத்₄யாயம். 177. ரா-பா₃ 31-4. 178. பா₄ரதம்.

179. ஸ்வயமேவ ஹரிர் வவ்ரே விப்ரபாத₃ாவநேஜநம்

[ஹரியானவர், ப்₃ராஹ்மணர்களுடைய திருவடியை விளக்குவதைத் தாமாகவே ஸ்வீகரித்தார்.]

180. அநந்யாதீ₄நத்வம் தவ கில ஜகு₃ர் வைதி₃ககி₃ர:
பராதீ₄நம் த்வாம் து ப்ரணதபரதந்த்ரம் மநுமஹே।
உபாலம்பே₄ாऽயம் பே₄: ஶ்ரயதி ப₃த ஸார்வஜ்ஞ்யமபி தே
யதோ தோ₃ஷம் ப₄க்தேஷ்விஹ வரத₃ நைவாகலயஸி॥

[வரத₃னே! வேத₃வாக்கியங்கள் உனக்குப் பிறர்க்கு வஶப் பட்டிராமையாகிய ஸ்வாதந்த்ரியத்தைப் பேசியுள்ளன; நாங்களோவெனில் அடியவர்களுக்கு ஆட்பட்டவனை உன்னைப் பரதந்த்ரனுகவே நினைக்கிறோம். இம்மாதிரியான நிந்தை₃ உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் பற்றுகிறது; ஆஶ்சர்யம்! ஏனெனில்; இவ்வுலகிலுள்ள ப₄க்தர்களிடத்தில் நீ குற்றத்தைச் சிறிதும் பார்க்கிறுயில்லையன்றோ.]

181. ப்ரியவாக்₃ தா₃நஶீலஶ்ச வதா₃ந்ய: பரிகீர்த்தித:

[இனிமையாகப் பேசுபவனும், கொடையாளியும் 'வதா₃ந்யன்' என்று சொல்லப்படுகிறுன்.]

182. ய ஆத்மதா₃ ப₃லதா₃:

[எந்தப் பரமபுருஷன், தன்னையும் கொடுத்துத் தன்னை அனுப₄விக்கத்தகுந்த மனோப₃லத்தையும் கொடுக்கிறுனே]

183. அத₂ மத்₄யமகக்ஷ்யாயாம் ஸமாக₃ச்ச₂த் ஸுஹ்ருஜ்ஜநை:।
ஸ ஸர்வாநர்த்தி₂நோ த்₃ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த்₃ய ச॥

[அந்த ஸ்ரீராமன் யாசிப்பவர்களைக் கண்டு, (அவர்களை) எதிர்கொண்டு ஆநந்தூப்படுத்திப் பிறகு நடுக்கட்டில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்தார்.]

---

179. ப₄ாரதம். 180. வரத₃ராஜஸ்தவம்-20.
182. யஜுஃ-காடகம் 7-5-36. 183. ரா-அ 16-27.

184. உதா₃ராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்

[இவர்கள் எல்லாரும் உதா₃ரமானவர்களே; ஜ்ஞாநியோ எனக்கே ஆத்மா (தா₄ரகன்) என்று என் ஸித்₃தா₄ந்தம்.]

185. ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம் (1-5).

186. வால்மீகி:— கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே
குₛணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந்।...
நாரத₃:— ...இக்ஷ்வாகுவம்ஶப்ரப₄வோ
ராமோ நாம குₛணாகர:॥

[வால்மிகி:— "இப்போது இவ்வுலகில் எவன் கு₃ணவானு யிருக்கிறன்? எவன் வீர்யவானுயிருக்கிறன்?......"நாரத₃ர்:- "......இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்தில் பிறந்தவனுன ராமனென்பவன் கு₃ணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவன்.]

187. ......ப₃பூ₄வ கு₃ணவத்தர:,
ஸ ஹி தே₃வைருதீ₃ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதா₄ர்த்தி₂பி₄:।
அர்த்தி₂தோ மாநுஷே லோகே
ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:॥

[கொழுத்தவனுன ராவணனுடைய வத₄த்தை விரும்பும் தே₃வர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவனும், பழமையானவனுமான விஷ்ணு மனுஷ்ய லோகத்தில் பிறந்தான்; (அப்படி அவதாரம் செய்த) அந்த ராமபிரானே (தன் பராவஸ்தை₂யைக்காட்டிலும்) கு₃ணத்தில் சிறந்தவனுனன்.]

188. யஜ்ஜாதீயோ யாத்₃ருஶோ யத்ஸ்வபா₄வ:
பாத₃ச்சா₂யாம் ஸம்ஶ்ரிதோ யோऽபி கோऽபி।
தஜ்ஜாதீயஸ் தாத்₃ருஶஸ் தத்ஸ்வபா₄வ:
ஶ்லிஷ்யத்யேநம் ஸுந்த₃ரோ வத்ஸலத்வாத்॥

---

184. கீ₃தை 7-18. 186. ரா-பா₃ 1-2 & 8. 187. ரா-அ 1-7.
188. ஸுந்த₃ரபா₃ஹுஸ்தவம்-30.

[தன் திருவடி நிழலில் ஒதுங்கினவன் எவனுயிருந்தாலும், அவன் எந்த ஜாதியை உடையவனுயிருக்கிருனே, எந்த ஆசாரத்தை உடையவனே, எந்த கு₃ணங்களே உடையவனே, அந்த ஜாதியையும், அந்த ஆசாரத்தையும், அந்த கு₃ணங்களேயும் உடையவனுய், அவனிடம் வாத்ஸல்யத்திஞல் அவனுடன் ஸுந்த₃ரராஜஞகிய ப₄க₃வான் சேருகிருர்.]

189. தத்₃வை தத₂ாஸ்து கதமோऽயமஹோ ஸ்வப₄ாவோ
யாவாந் யத₂ாவித₄கு₃ணோ ப₄ஜதே ப₄வந்தம்।
தாவாம்ஸ்தத₂ாவித₄கு₃ணஸ் தத₃நுவ்ருத்தி:
ஸம்ஶ்லிஷ்யஸி த்வமிஹ தேந ஸமாநத₄ர்மா ॥

[முன் சொன்னது அப்படியே இருக்கட்டும். இந்த ஸ்வப₄ாவம் எவ்வளவு ஆஶ்சர்யமானது ! (அதாவது:—) தேவரீரை எவனெருவன் எம்மாதிரியான ஸ்வரூபத்தையும், கு₃ணத்தையும் உடையவனுய் உம்மிடம் ப₄க்தி செய்கிருனே, அவனேடு அம்மாதிரியான ஸ்வரூபத்தையும்,குணங்களேயும் உடையவனுயும், அவனுக்கு வஶப்பட்ட எல்லா வ்யாபாரங்களேயும் உடையவனுகவும், அவனேடொத்த ஆசாரத்தை உடையவனுகவும் இங்கேயே நீ சேர்கிருய்.]

190. ஸர்வேஷாமேவ ஶௌசாநாம்
அர்த்த₂ஶௌசம் பரம் ஸ்ம்ருதம்।
யோऽர்த்தே₂ ஶுசிஸ் ஸ ஹி ஶுசிர்
ந ம்ருத்₃வாரிஶுசி: ஶுசி: ॥

[எல்லா ஶுத்₃தி₄களுக்குள்ளும், பொருள் விஷயத்தில் ஶுத்₃த₄னுயிருக்கையே மேலானதாக எண்ணப்படுகிறது; பொருள் விஷயத்தில் எவன் ஶுத்₃த₄னுயிருக்கிருனே, அவனே ஶுத்₃த₄ன். மண்ணுலும், தண்ணீராலும் மட்டும் ஶுத்₃தி₄செய்துகொள்ளுபவன் ஶுத்₃த₄னல்லன்.]

189. ஸ்ரீவைகுண்ட₂ஸ்தவம்-66. 190. மநுஸ்ம்ருதி 5-106.

191. பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகு₄நந்த₃ந
[ரகு₄நந்த₃ந! நீயே எல்லா உலகங்களையும் பரிஶுத்₃த₄ப் படுத்துபவன்.]

192. ப₄க்திரஷ்டவித₄ா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சே₂ऽபி வர்த்ததே।
ஸ விப்ரேந்த்₃ரோ முநி: ஶ்ரீமாந் ஸ யதிஸ் ஸ ச பண்டி₃த:॥
மயா பூஜ்யஸ் ஸதா₃ சாஸௌ மத்₃ப₄க்த: ஶ்வபசோऽபி ய:।
தஸ்மை தே₃யம் ததோ க்₃ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா₂ ஹ்யஹம்॥
[இம்மாதிரியான எட்டுவித₄மான ப₄க்தியானது எந்த மிலேச்சனிடமும் இருக்கிறதோ, அவனே (ப₄க₃வானை) மனனம் செய்யும் ப்₃ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட₂ன்; அவனே கைங்கர்யலக்ஷ்மியை உடையவன்; அவனே ஸந்யாஸி; அவனே பண்டி₃தன்; சண்டா₃ளனாயிருந்தபோதிலும் எவனொருவன் என் ப₄க்தனோ அவன் என்னுடன் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவன். அவனுக்கு (ஜ்ஞானத்தைக்) கொடுக்கலாம்; அவனிடமிருந்து (ஜ்ஞானத்தைக்) கொள்ளலாம்; என்னைப்போல் அவனும் பூஜிக்கத்தக்கவன்.]

193. நைவ த₃ம்ஶாந் ந மஶகாந் ந கீடாந் ந ஸரீஸ்ருபாந்।
ராக₄வோऽபநயேத் கா₃த்ராத் த்வத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா॥
[உன்னிடம் மனம் லயித்திருப்பதால், ராக₄வன் ஈக்களையும், கொசுக்களையும், புழுக்களையும், பாம்புகளையுங்கூட உடம்பிலிருந்து தள்ளுவதில்லை.]

194. சிரம் ஜீவதி வைதே₃ஹீ யதி₃ மாஸம் த₄ரிஷ்யதி।
ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்॥
[ஸீதை ஒரு மாதம் த₄ரித்திருப்பாளாகில், வெகுகாலம் பிழைத்திருந்தவளாகிறாள். கறுத்த கண்ணை உடைய

191 ரா-உத். 82-9. அக₃ஸ்த்யவாக்யம். 192. கா₃ருட₃புராணம் 219-6-9.
193. ரா-ஸு 36-42. பிராட்டியிடம் ஹனுமான் வாக்யம்.
194. ரா-ஸு 66-10.

அவளை விட்டு ஒரு க்ஷணநேரமும் நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன்.]

195. அவக்₃ாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே
ஸௌமித்ரே! ப₄வதா விநா।
கத₂ஞ்சித் ப்ரஜ்வலந் காம:
ஸ மாம் ஸுப்தம் ஜலே த₃ஹேத்॥

[லக்ஷ்மணா! (உன்னைப் பார்ப்பதால் ஸீதையின் நினைவு வருகிறபடியால்) உன்னை விட்டுவிட்டு ஸமுத்ரத்தில் இறங்கித் தூங்கப்போகிறேன். மிகவும் ஜ்வலிக்கும் அந்தக் காமாக்₃னியானது ஜலத்தில் தூங்கும் என்னைக் கஷ்டப் பட்டே 'த₃ஹிக்கும்.]

196. வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்₄ருஶம் ப₄வதி து₃:க்கி₂த:।
உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி॥

[(ராமன்) மனுஷ்யர்களுடைய துக்க₂ங்களில், (அவர்களைக் காட்டிலும) அதி₄கமாக துன்புறுகிறான். (அவர்களுடைய) எல்லா உத்ஸவங்களிலும் தந்தையைப்போல் ஆனந்த₂ப் படுகிறான்.]

197. தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த: ஏகப₄க்திர் விஶிஷ்யதே।
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்த₂மஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:॥

[(என்னுடன்) எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவனும், என்னிடம் மட்டும் அன்பு செய்பவனுமான ஜ்ஞானி அந்த நால்வருள் மேலானவன். நான் ஜ்ஞானிக்கு மிகவும் பிரியனன்றோ. (அப்படியே) அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன்.]

198. இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஶ் சதுர்ப்பி₄: பரிதப்யதே।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேந ஶோகேந மத₃நேந ச॥
ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாதா₃ஶ்ரிதேத்-
யாந்ருஶம்ஸ்யத:।
பத்நீ நஷ்டேதி ஶோகேந ப்ரியேதி மத₃நேந ச॥

---

195. ரா-யு 5-9. 196. ரா-அ 2-40. 197. கீ₃தை 7.17.
198. ரா-ஸு 15-49 & 50. ஹநுமான் வாக்யம்.

[எவளுக்காக ஸ்ரீராமபிரான் கருணை, இரக்கம், சோகம், காமம் என்னும் நான்கினாலும் வருந்துகிறாரோ, அந்த ஸீதை இவளே. (ஸ்ரீராமபிரான்) 'ஒரு பெண்பிள்ளை அபஹரிக்கப் பட்டாளே' என்னும் கருணையினாலும், 'நம்மைச் சேர்ந்த வள் (அபஹரிக்கப்பட்டாளே)' என்னும் இரக்கத்தினாலும், 'நம்முடைய மனைவி நஷ்டமாயினளே' என்னும் ஶோகத் தினாலும், 'நமக்கு இனியவள் (அபஹரிக்கப்பட்டனளே)' என்னும் காமத்தினாலும் (வருந்துகிறார்).]

199. ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி₄: ।
த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் க₃த: ॥
ஸ தம் நிபதிதம் பூ₄மௌ ஶரண்ய: ஶரணாக₃தம் ।
வத₄ார்ஹமபி காகுத்ஸ்த₂: க்ருபயா பர்யபாலயத் ॥

[அந்தக் காகாஸுரன், தந்தையினாலும், (தாயினாலும்,) மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய தே₃வர்களாலும் கைவிடப்பட்ட வனாய், மூன்று உலகங்களையும் சுற்றித்திரிந்து அந்த ராமனையே ஶரணமடைந்தான். ஶரணமடைந்தவனும், பூமியில் விழுந்தவனுமான அவனை, கொல்லத்தகுந்தவனா யிருந்தபோதிலும், ஶரணமடையத்தகுந்தவனான ஸ்ரீராம பிரான் (தன்) அருளாலே காப்பாற்றினான்.]

200. மித்ரபா₄வேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கத₂ஞ்சந ।
தோ₃ஷோ யத்₃யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத₃க₃ர்ஹிதம் ॥

[நண்பனுடைய பா₄வத்தோடு நெருங்கின இவ்விபீ₄ஷணனை ஒருபொழுதும் கைவிடமாட்டேன். அவனிடம் தோ₃ஷமிருந் தாலும் இருக்கட்டுமே. நல்லோர்களுக்கு இவனை ஸ்வீகரிப் பது நிந்தி₃க்கத்தக்கதல்ல.]

201. 44-வது எண்ணைப் பார்க்கவும்.

202. ஸமோஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு
ந மே த்₃வேஷ்யோऽஸ்தி கஶ்சந

---

199. ரா-ஸு 38-34 & 35. 200. ரா-யு 18-3. 202. கீ₃தை 9-29.

[(என்னை ஆம்ரயிக்கும் விஷயத்தில்) நான் எல்லா பூ4தங்களுக்கும் ஸமமாயிருப்பவன்; எனக்கு ஒருவனும் வெறுக்கத்தக்கவனல்லன்.]

203. அபி4ஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்3ரம் விபீ4ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்தத3ா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத3 ஹ ॥

[லங்கையில் ராக்ஷஸம்ரேஷ்டனான விபீ4ஷணனை அபி4ஷேகம் செய்து தன் காரியத்தைச் செய்து முடித்தவனான ராமன், கவலை நீங்கப்பெற்று ஸந்தோஷித்தான்.]

204. குருஷ்வ மாமநுசரம் வைத4ர்ம்யம் நேஹ வித்3யதே ।
க்ருதார்த்தோ2ऽஹம் ப4விஷ்யாமி தவ சார்த்த2: ப்ரகல்பதே ॥

[என்னைக் கைங்கர்யபரனாக வைத்துக்கொள்ளும். இதில் தவறொன்றுமில்லை. (இதனால்) நானும் த4ன்யனாவேன். உம்முடைய காரியமும் நடைபெறும்.]

205. அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ம:

[(அடியார்களின் தோ3ஷங்களைக் காண்பதில்) ஞானமற்றவனாயிருப்பவன்; (அடியார்களின் நன்மைகளைக் காண்பதில்) அளவற்ற ஞானமுடையவனாயிருப்பவன்.]

206. கோ3விந்தே3தி யத3ாக்ரந்த3த்
க்ருஷ்ணா மாம் தூ3ரவாஸிநம் ।
ருணம் ப்ரவ்ருத்3த4மிவ மே ஹ்ருத3யாந்நாபஸர்ப்பதி ॥

[த்3ரௌபதி3யானவள் வெகுதூரத்திலிருந்த என்னைக் குறித்து 'கோ3விந்த3ா!' என்று கூக்குரலிட்டது (வட்டியினால்) வ்ருத்3தி4யடைந்த கடனைப்போல் என்னுடைய ஹ்ருத3யத்திலிருந்து அகலுகிறதில்லை.]

207. தம் து மே ப்4ராதரம் த்3ரஷ்டும் ப4ரதம் த்வரதே மந: ।
மாம் நிவர்த்தயிதும் யோऽஸௌ சித்ரகூடமுபாக3த: ॥
மிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா ॥

203. ரா-பா3 1.85. 204. ரா-அ 31-24. லக்ஷ்மணவாக்யம்.
205. ஸஹஸ்ரநாமம். 206. பா4ரதம் உத்3யோக3பர்வம் 47-22.
207. ரா-யு 124-19.

[என்னைத் திருப்பியழைத்துச்செல்ல எவனொருவன் சித்ர கூடத்திற்கு வந்தானோ, அந்த என்னுடைய தம்பியாகிய ப4ரதனைப் பார்க்க என்மனம் விரைகிறது. தலையாலே யாசித்த அவனுடைய வார்த்தை என்னால் செய்யப்பட வில்லை.]

208. நாம ரூபஞ்ச பூ4தாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் |
வேத3ஶப்3தே3ப்4ய ஏவாதௌ3 தே3வாதீ3நாம் சகார ஸ: ||

[தே3வர்கள் முதலிய ஜீவராசிகளுடைய பெயரையும், உருவத்தையும், வைதி3கக்ரியைகளுடைய விவரணத்தையும் ஆதியில் பிரமன் வேத3ஶப்3த3ங்களிலிருந்து (அறிந்தே) செய்தான்.]

209. ஸைஷாநந்த3ஸ்ய மீமாம்ஸா ப4வதி—அந்த இந்த ப்3ரஹ்மானந்த3த்தினுடைய விசாரம் செய்யப்படுகிறது; **யுவா ஸ்யாத் ஸாது4 யுவாத்4யாயக: | ஆஶிஷ்டோ2 த்3ரடி4ஷ்டோ2 ப3லிஷ்ட2:**—யௌவனமுள்ளவனாகவும், (தன்போல்) நல்ல யௌவனமுடையவர்களுக்கு அத்4யயனம் செய்விப்பவனாகவும், ஶக்தியுள்ளவனாகவும், வீர்யமுள்ளவனாகவும், ப3லமுள்ளவனாகவும் (ஒரு மனிதன்) இருக்கட்டும். **தஸ்யேயம் ப்ருதி2வீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத்**—ஸர்வைஶ்வர்யமும் நிரம்பிய பூ4மி முழுவதும் அவனுக்கு வஶப்பட்டதாக இருக்கட்டும். **ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:**— இது ஒரு மனுஷ்யனுடைய ஆனந்த3ம். **ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய**—ப்3ரஹ்மநிஷ்ட2னும், ஸம்ஸாரத்தில் ஆசையற்றவனுமான முக்தனுக்கும் (இந்த ஆனந்த3ம் உண்டு.) **தே யே ஶதம் மாநுஷா ஆநந்தா3: | ஸ ஏகோ மநுஷ்ய க3ந்த4ர்வாணாமாநந்த3:**— அப்படிப்பட்ட நூறு மனுஷ்யர்களுடைய ஆனந்த3ங்கள் ஒரு மனுஷ்ய க3ந்த4ர்வனுடைய ஆனந்த4மாகிறது ...... **தே யே ஶதம் ப்ரஜாபதேராநந்தா3: | ஸ ஏகோ ப்3ரஹ்மண ஆநந்த3:**—அப்படிப்பட்ட நூறு ப்ரஜா

208. வி-பு 1-5-63. 209. தைத்திரீயம் ஆனந்த3வல்லி-8.

பதியின் ஆனந்தங்கள் ஒரு ப்ரஹ்மானந்தமாகும். (இதற்கு மேல் 5-வது லக்கமிட்ட ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.)

210. த்ரய்யுத்யதா தவ யுவத்வமுகைர் குணௌகை:
ஆநந்தமேதிதமியாநிதி ஸந்நியந்தும் ।
தே யே ஶதந்த்விதி பரம்பரயா ப்ரவ்ருத்தா
நைவைஷ வாங்மநஸகோசர இத்யுதாஹ ॥

[யௌவனம் முதலிய குணகணங்களால் வ்ருத்தியடைந்த உன்னுடைய ஆநந்தத்தை 'இவ்வளவு' என்று அளவிடுவதற்கு ஆரம்பித்து 'தே யே ஶதம்' என்று படிப்படியாகப் படித்த வேதம், (அதற்குப் பின்) 'இவன் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாதவன்' என்று உரக்கக் கூவிற்று.]

211. அஸ்மிந்நஸ்ய ச தத்யோகம் ஶாஸ்தி

[(ஆநந்தமயனான) இந்த ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில், இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு ஆநந்தச்சேர்க்கையை ('ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி' என்ற ஶ்ருதி) சொல்லுகிறது.]

212. ஸங்கல்பாதேவ தச்ச்ருதே:

[ஸங்கல்பத்தாலேயே (முக்தன் ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்). அப்படி ஶ்ருதியிருப்பதனால்.]

213. ஸ யதி பித்ருலோககாமோ பவதி ।
ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய பிதரஸ்ஸமுத்திஷ்டந்தி ।

[அந்த முக்தன் (தன் பழைய பிறப்புகளிலிருந்து) பித்ருவர்க்கங்களைக் காணவிரும்பினானாகில் அந்தப் பித்ருவர்க்கங்கள் இவனுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே கிளம்பி வருகின்றன.]

214. ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணதஸந்நிஹிதத்வாச்ச

---

210. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்-51. 211. ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் 1-1-20. 212. ப்ர-ஸூ 4-4-8. 213. சாந்-உ 8-2-1. 214. ப்ர-ஸூ 4-4-17.

[(முக்தனுடைய ஐஶ்வர்யம்) ஜக₃த்₃வ்யாபாரமில்லாத (ப்₃ரஹ்மானுப₄வமாத்ரமே); ப்₃ரஹ்மத்தைக் குறித்தே ஜக₃த்₃வ்யாபாரம் சொல்லப்படுவதால்; (ஜக₃த்₃வ்யாபாரத்தில் முக்தனுக்கு) ஸந்நித₄ானம் இல்லாததாலும்.]

215. போ₄க₃மாத்ரஸாம்யலிங்கா₃ச்ச

[(ப்₃ரஹ்மானுப₄வமாகிற) போ₄க₃த்தில் மட்டும் ஸாம்யத்தைச் சொல்லும் அடையாளத்தினாலும் (முக்தனுக்கு) ஜக₃த்₃வ்யாபாரமில்லை).]

216. இத₃ம் குரு! இத₃ம் மா கார்ஷீ: ||

[இதைச் செய்; இதைச் செய்யாதே]

217. ப்₃ரஹ்மவாதி₃நோ வத₃ந்தி

[ப்₃ரஹ்மவாதி₃கள் சொல்லுகிறார்கள்.]

218. அத₂ யதி₃ தே கர்மவிசிகித்ஸா வா வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா ஸ்யாத்। யே தத்ர ப்₃ராஹ்மணாஸ் ஸம்மர்ஶிந:। யுக்தா ஆயுக்தா:। அலூக்ஷா த₄ர்மகாமா: ஸ்யு:। யதா₂ தே தத்ர வர்த்தேரந்। ததா₂ தத்ர வர்த்தேதா₂:।

[உனக்குக் கர்மத்திலேயோ, ஆசாரத்திலேயோ ஸந்தே₃ஹம் ஏற்பட்டதாகில், விசாரம் செய்வதில் நிபுணர்களாகவும், வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களில் ஈடுபட்டவர்களாகவும், எல்லா விஷயங்களிலும் ஸமர்த்₂ர்களாகவும், காமக்ரோத₄ாதி₃கள் அற்றவர்களாகவும், த₄ர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாவுமிருக்கும் ப்₃ராஹ்மணர்கள் அவ்விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ, அப்படியே நீயும் அவ்விஷயத்தில் நடப்பாயாக.]

219. 33-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

220. தமேவ தீ₄ரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்₃ராஹ்மண:

---

215. ப்₃ர-ஸூ 4-4-21. 217. ஶ்வேதாஶ்வதரோபனிஷத் 1-1.
218. தைத் 1-11. 220. ப்₃ருஹதா₃ரண்யகம் 6-4.21.

[ஜ்ஞானமுடையவனான ப்₃ராஹ்மணன் அந்தப் பரமாத்மாவை (ஶ்ரவண மனனங்களால்) அறிந்து த்₄யானம் செய்யக்கடவன்.]

221. ஓமித்யேவ த்₄யாயத₂ாத்மாநம்

[பரமாத்மாவை 'ஓம்' என்றே த்₄யானம் செய்யுங்கள்.]

222. ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா
யஸ்தாமுல்லங்க்₄ய வர்த்ததே ।
ஆஜ்ஞாச்சே₂தீ₃ மம த்₃ரோஹீ
மத்₃ப₄க்தோऽபி ந வைஷ்ணவ: ॥

[வேத₃மும்,ஸ்ம்ருதியும் என்னுடைய ஆஜ்ஞையே. எவனொருவன் அதை மீறி நடக்கிறானோ, அவன் என் ஆஜ்ஞையை மீறினவன்; எனக்கு த்₃ரோஹம் செய்தவன்; என்னுடைய ப₄க்தனாயிருந்தபோதிலும் (அவன்) வைஷ்ணவனல்லன்.]

223. அநாத்மந்யாத்மபு₃த்₃தி₄ர்யா சாஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி: ।
ஸம்ஸாரதருஸம்பூ₄திபீ₃ஜமேதத் த்₃விதா₄ ஸ்தி₂தம் ॥

[ஆத்மாவல்லாத தே₃ஹத்தில் ஆத்மா என்னும் பு₃த்₃தி₄யும், தனதல்லாத பொருளில் தன்னுடையது என்னும் பு₃த்₃தி₄யும், ஸம்ஸாரமாகிய வ்ருக்ஷத்தின் வ்ருத்₃தி₄க்கு இருவகையாயிருக்கும் விதையாகும்.]

224. த்₃வ்யக்ஷரஸ்து ப₄வேந்ம்ருத்யுஸ் த்ர்யக்ஷரம் ப்₃ரஹ்மண: பத₃ம் ।
மமேதி த்₃வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யுர் ந மமேதி ச ஶாஶ்வதம் ॥

[இரண்டு அக்ஷரத்தையுடையது ஸம்ஸாரமடையக் காரணமாகிறது. மூன்றக்ஷரங்களையுடையது ப்₃ரஹ்மத்தையடையக் காரணமாகிறது. இரண்டெழுத்துச் சொல்லான 'மம' என்பது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம். மூன்றெழுத்துச் சொல்லான 'ந மம' என்பது நிலையான மோக்ஷத்திற்குக் காரணம்.]

---

221. முண்ட₃கோபனிஷத் 2-2-6. 222. விஷ்ணுத₄ர்மம் 6-31.
223. வி-பு 6-7-11. 224. பா₄ரதம், ஶாந்தி 13-4.

225. ஸக்ருத்தே அக்₃நே நம:। த்₃விஸ்தே நம:। த்ரிஸ்தே நம:। சதுஸ்தே நம:। பஞ்சக்ருத்வஸ்தே நம:। த₃ஶக்ருத்வஸ்தே நம:। ஶதக்ருத்வஸ்தே நம:।
ஆஸஹஸ்ரக்ருத்வஸ்தே நம:। அபரிமிதக்ருத்வஸ்தே நம: ||

[அக்₃னியே! உனக்கு ஒருகால் நமஸ்காரம்; இருமுறை நமஸ்காரம்; மும்முறை நமஸ்காரம்; நாலு தரம் நமஸ்காரம்; ஐந்து முறை நமஸ்காரம்; பத்து தரம் நமஸ்காரம்; நூறு முறை நமஸ்காரம்; ஆயிரம் தரம் வரை நமஸ்காரம்; கணக்கற்றமுறை நமஸ்காரம்.]

226. ப₄வந்தி பா₄வா பூ₄தாநாம் மத்த ஏவ ப்ருத₂க்₃விதா₄:

[ஜீவராசிகளுடைய (ஞானம் முதலிய) பலவகையான மனோபா₄வங்கள் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே ஏற்படுகின்றன.]

227. தா₃ம்நா சைவோத₃ரே ப₃த்₃த்₄வா
ப்ரத்யப₃த்₄நாது₃லூக₂லே।
க்ருஷ்ணமக்லிஷ்டகர்மாணமாஹ சேத₃மமர்ஷிதா ||
யதி₃ ஶக்நோஷி க₃ச்ச₂ த்வமதிசஞ்சலசேஷ்டித ||

[(யசோதையானவள்) குறும்புச் செயல்களை வெகு ஸுலப₄மாகச் செய்யும் அந்த க்ருஷ்ணனைத் தாம்புக்கயிற்றினால் வயிற்றில் பிணைத்து ஒரு உரலில் கட்டினாள். கோபங்கொண்டவளாய் இப்படிச் சொன்னாள்:— "மிகவும் சஞ்சலமான செயல்களை உடையவனே! முடியுமாகில் இப்போது போ."]

228. ப₃ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்₃யதே|
வாஸுதே₃வஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது₃ர்லப₄: ||

[பல ஜன்மங்களுக்குப் பின் ஜ்ஞானியானவன் "வாஸுதே₃வனே (எனக்கு)எல்லாம்"என்று என்னை உபாஸிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா மிகவும் கிடைத்தற்கரியவன்.]

---

225. தை-ஆர-ப்ர-4. அனு-28, 226. கீ₃தை 10-5.
227. வி-பு 5-6-14. 228. கீ₃தை 7-19.

229. உபாயே க்₃ருஹரக்ஷித்ரோஶ் ஶப்₃த₃ஶ் ஶரணமித்யயம் ।
வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக: ॥

['ஶரணம்' என்னும் இந்த வார்த்தை—உபாயம், வீடு, காப்பாற்றுபவன் என்னும் அர்த்தங்களில் வழங்கப்படுகிறது. இப்போது இது 'உபாயம்' என்னும் அர்த்தத்தையே சொல்லுவதாயிருக்கிறது.]

230. அஹமஸ்ம்யபராத₄நாமாலயோ ऽகிஞ்சநோ ऽக₃தி: ।
த்வமேவோபாயபூ₄தோ மே ப₄வேதி ப்ரார்த்தநாமதி: ॥
ஶரணாக₃திரித்யுக்தா ஸா தே₃வே ऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ॥

["நான் குற்றங்களுக்கு ஓர் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன். (என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள) ஒரு உபாயமுமற்றவனாயிருக்கிறேன். உன்னையொழிய வேறு க₃தியில்லாதவனாயிருக்கிறேன். நீயே எனக்கு உபாயமாக ஆவாயாக" என்று ப்ரார்த்திக்கும் பு₃த்₃தி₄யே ஶரணாக₃தியெனப்படுகிறது. அது இந்த ப₄க₃வான் விஷயத்தில் செய்யப்படட்டும்.]

231. து₃ராசாரோ ऽபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்₄நோ நாஸ்திக: புரா ।
ஸமாஶ்ரயேதா₃தி₃தே₃வம் ஶ்ரத்₃த₄யா ஶரணம் யதி₃ ॥
நிர்தோ₃ஷம் வித்₃தி₄ தம் ஜந்தும் ப்ரப₄ாவாத் பரமாத்மந: ॥

[அநாதி₃காலமாக ஒருவன் கெட்ட ஒழுக்கமுள்ளவனாகவும், எதையும் சாப்பிடுபவனாகவும், செய்ந்நன்றி மறந்தவனாகவும், நாஸ்திகனாகவும் இருந்தபோதிலும், ஆதி₃தே₃வனாகிற ப₄க₃வானை ஶ்ரத்₃தை₄யுடன் ஶரணமடைவானாகில், அந்த மனிதனை, பரமாத்மாவினுடைய மஹிமையினாலே தோ₃ஷமற்றவனாக அறிவாயாக.]

232. 200-வது ப்ரமாணத்தைப் பார்க்கவும்.

233. 199-வது " "

234. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.

229&230. அஹிர்பு₃த்₄ந்யஸம்ஹிதை (37-29)&(37-30&31.) 231. ஸாத்வதஸம்ஹிதை 16-23. 234. அஹிர்பு₃த்₄ந்யஸம்ஹிதை 37-33 & 34.

[இந்த மந்த்ரத்தால் பழைமையான அந்த பகவானை ஶரணமடைந்தவனுக்கு, அவனை ஒட்டியிருக்கும் எல்லாப் பாபங்களும் அந்த க்ஷணத்திலேயே நஶிக்கின்றன. முனிஶ்ரேஷ்டரே! இவனால் எல்லாத் தவங்களும் செய்யப் பட்டன. எல்லாத் தீர்த்தங்களும், எல்லா யஜ்ஞங்களும், எல்லா தானங்களும் அந்த க்ஷணத்திலேயே இவனால் செய்யப்பட்டன. மோக்ஷமும் இவனுடைய கையிலிருக் கிறது. (இதைப்பற்றி) ஸந்தேஹமில்லை.]

235. ப்ரஸீதந்து பவந்தோ மே ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா।
யதீத்ருஶைரஹம் விப்ரைருபஸ்தேயைருபஸ்தித:॥

[(முனிவர்களே!) நீங்கள் உகந்தருளுவீர்களாக. வந்து அடையத்தகுந்த பெரியோர்களான உங்களால் (நான்) அடையப்பட்டபடியால், எனக்கு இப்போதிருக்கும் லஜ்ஜை மிக அதிகமாயிருக்கிறது.]

236. ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந:।
மாம் நயேத் யதி காகுத்ஸ்தஸ் தத் தஸ்ய
ஸத்ருஶம் பவேத்॥

[ஶத்ருக்களின் பலத்தை ஒழிப்பவரான ஸ்ரீராமபிரான் லங்கையை பாணங்களாலே கலங்கச்செய்து என்னை அழைத்துப் போவாராகில், அப்படிச் செய்வது அவருக்கே தகுந்ததாகும்.]

237. ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேऽர்ஜுந! திஷ்டதி।
ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா॥

[ஸர்வேஶ்வரனாகிய வாஸுதேவன் (ப்ரக்ருதியாகிய) யந்திரத்தில் ஏறிநிற்கும் எல்லா ஜீவராசிகளையும், (ஸத்வ ரஜஸ்தமோகுணமயமான) மாயையினால் சுழற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்.]

---

235. ரா-ஆர 10-9. ராமவாக்யம். 236. ரா-ஸு 39-30. பிராட்டி வாக்யம். 237 கீதை 18-61.

**238. பே₄ாக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் ।
ஸுஹ்ருத₃ம் ஸர்வபூ₄தாநாம் ஜ்ஞாத்வா மாம் ஶாந்திம் ருச்ச₂தி ॥**

[யஜ்ஞங்களையும், தவங்களையும் பு₄ஜிப்பவனும், எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேஶ்வரனும், எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் நண்பனுமான என்னை அறிந்து சாந்தியை அடைகிறுன்.]

**239. ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாத₄வ: ।
க₃ச்ச₂த்₄வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷப₄ா: ॥**

[புருஷஶ்ரேஷ்ட₂ர்களே! எல்லா உலகங்களுக்கும் தந்தையும், தாயும் லக்ஷ்மீநாத₂னே; ஶரணமடையத்தகுந்த இவனை ஶரணமடையுங்கள்.]

**240. தத₃ஸ்ய ப்ரியமபி₄ பாதே₂ா அஶ்யாம் ।
நரோ யத்ர தே₃வயவோ மத₃ந்தி ।
உருக்ரமஸ்ய ஸ ஹி ப₃ந்து₄ரித்த₂ா ।
விஷ்ணோ: பதே₃ பரமே மத்₄வ உத்ஸ: ॥**

[எந்த க₃ங்க₃ாதீர்த்த₂விஷயத்தில், தே₃வத்வத்தை விரும்பும் மனிதர்கள் ஸந்தோஷிக்கிறுர்களோ, இனியதாகவிருக்கும் இந்த ப₄க₃வானுடைய அந்த ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை ஆத₃ரவுடன் பானம் செய்வேனுக. அப்படிக் குடிப்பவன் திரிவிக்ரமனுக்கு ப₃ந்து₄வாவான். இம்மாதிரியாக விஷ்ணுவினுடைய மேலான திருவடியில் அம்ருதத்தினுடைய ப்ரவாஹம் உண்டாகிறது.]

**241. மய்யாஸக்தமநா: பார்த்த₂! யோக₃ம் யுஞ்ஜந் மத₃ாஶ்ரய: ।
அஸம்ஶயம் ஸமக்₃ரம் மாம் யத₂ா ஜ்ஞாஸ்யஸி தச்ச்₂ருணு ॥**

[அர்ஜுன! என்னிடம் ஈடுபட்ட மனத்தையுடையவனுய், என்னையே ஆதா₄ரமாகக் கொண்டவனுய், என்விஷயத்தில் யோக₃த்தை ஆரம்பித்தவன், ஸந்தேஹமில்லாமல்,

---

238. கீ₃தை 5-29. 239. ப₄ாரதம், ஆரண்யபர்வம் 192-56, 240. யஜுர்வேத₃ம், 2-4-6. 241. கீ₃தை 7-1.

என்னை எந்த ஜ்ஞானத்தினால் பூர்ணமாக அறிவானோ அந்த ஜ்ஞானத்தைக் கேட்பாயாக.]

242. **பத்தாஞ்ஜலிபுடம் தீநம் யாசந்தம் ஶரணாகதம்।**
ந ஹந்யாதாந்ருஶம்ஸ்யார்த்தமபி ஶத்ரும் பரந்தப॥

[ஶத்ருக்களைத் துன்புறுத்துபவனே! இருப்பிடத்துக்கு வருதல், கைகுவித்தல் என்னும் காயிகப்ரபத்தியையாவது, மனத்திலே தைந்யமாகிற மானஸப்ரபத்தியையாவது, வாயாலே ப்ரார்த்திப்பதாகிற வாசிகப்ரபத்தியையாவது செய்தவனை, ஶத்ருவாயிருந்தபோதிலும், 'இவன் இரக்கமற்றவன்' என்னும் அபவாதம் வாராமைக்காக ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது.]

243. **அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ**

[வெகு சீக்கிரமாக பகவானை உகப்பிக்கும் அஞ்ஜலி மேலான அடையாளமாயிருக்கிறது.]

244. **ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம்।**
ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்॥

[வித்யைகளுக்குள்ளும், ரஹஸ்யங்களுக்குள்ளும் மேலானது இது. இது பாபங்களைப் போக்கடிப்பவற்றில் உயர்ந்தது. என்னை நேரில் காட்டுவது. என்னை அடைவதற்கு ஸாதனமாயிருப்பது. செய்வதற்கு வெகு ஸுகமானது. (பலத்தைக் கொடுத்தபின்பும்) அழியாதது.]

245. **அஸந்நேவ ஸ பவதி। அஸத் ப்ரஹ்மேதி வேத சேத்।**
அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத் வேத। ஸந்தமேநம் ததோ விது:॥

[ப்ரஹ்மம் இல்லையென்று அறிந்தானாகில், அவன் இல்லாதவனாகவே ஆகிறான். ப்ரஹ்மம் இருக்கிறதென்று அறிந்தானாகில் அக்காரணத்தினாலேயே இவனை இருக்கிறவனாக அறிகிறார்கள்.]

---

242. ரா.யு 18-27. 243. பரத்வாஜஸம்ஹிதை.
244. கீதை 9-2. 245. தைத்திரீயம் - ஆனந்தவல்லி-6.

246. யதா₃ ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்₃ருஶ்யே ऽநாத்ம்யே-
ऽநிருக்தே ऽநிலயநே ऽப₄யம்
ப்ரதிஷ்டா₂ம் விந்த₃தே। அத₂ ஸோ ऽப₄யங்க₃தோ ப₄வதி।

[காணமுடியாதவனும், (ப்ராக்ருத) ஶரீரமற்றவனும், (தே₃வன், மனுஷ்யன் முதலிய) வார்த்தைகளால் சொல்லத் தகாதவனும், (தனக்கு ஒரு) ஆதா₄ரமற்றவனுமான இந்தப் பரமாத்மாவிடம் ஸம்ஸாரப₄யமில்லாமைக்காக ப₄க்தி யோக₃த்தை எப்போது அடைகிருனே, அப்போது அவன் (ஸம்ஸார) ப₄யமற்றவனுக ஆகிருன்.]

247. தத்₃ யதே₂ஷீகதூலமக்₃நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ₃யேத।
ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூ₃யந்தே॥

[நெருப்பிலிட்ட இஷீகப்புல்லின் பஞ்சு எப்படிக் கொளுத் தப்படுகிறதோ, அப்படியே இவனுடைய எல்லாப் புண்ய பாபங்களும் கொளுத்தப்படுகின்றன.]

248. இத₃ம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாத₄ர்ம்யமாக₃தா:।
ஸர்க்கே₃ ऽபி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத₂ந்தி ச॥

[இந்த ஜ்ஞானத்தை அடைந்து, என்னைப்போல் ஆனவர்கள், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் பிறப்பதில்லை; ப்ரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை.]

249. வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் ஜக₃த்பதி:।
ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப₄க்தைர் பா₄க₃வதைஸ்
ஸஹ॥

[மேலான உலகமான வைகுண்ட₂த்தில், ஜக₃த்பதியும், நினைக்கவொண்ணுத ஸ்வரூபத்தை உடையவருமான விஷ்ணு, ப₄க்தர்களுடனும், பா₄க₃வதர்களுடனும் கூடிய வராய், ஸ்ரீதே₃வியுடன் கூட எழுந்தருளியிருக்கிருர்.]

250. மாஹாரஜநம் வாஸ:

[(பரமாத்மாவுக்கு) ஆடை பீதாம்ப₃ரம்.]

---

246. தை-ஆந-7. 247. சா₂ந்தோ₃க்₃யம் 5-24-3. 248. கீ₃தை 14-2
249. ஶைவம். 250. ப்₃ருஹ 4-3-6.

251. அதஸீபுஷ்பஸங்காஶம் பீதவாஸஸமச்யுதம் ।
யே நமஸ்யந்தி கோ₃விந்த₃ம் ந தேஷாம் வித்₃யதே ப₄யம் ॥
[அடியவர்களை நழுவவிடாதவனும், காயாம்பூவைப்போன்றவனும், பீதாம்ப₃ரத்தையுடையவனுமான கோ₃விந்த₃னை எவர்கள் நமஸ்கரிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ப₄யமில்லை.]

252. ஆவர்த்த இவ க₃ங்க₃ாயா:
[க₃ங்கை₃யின் சுழல் போன்றிருக்கும் (திருநாபி₄).]

253. ப்₃ருந்த₃ாவநம் ப₄க₃வதா க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா ।
ஶுபே₄ந மநஸா த்₄யாதம் க₃வாம் வ்ருத்₃தி₄மபீ₄ப்ஸதா ॥
[கல்யாணகு₃ணங்கள் நிறைந்தவனும், பெருங்காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்பவனும், பசுக்களின் வ்ருத்₃தி₄யை விரும்புபவனுமான க்ருஷ்ணனால் ப்₃ருந்த₃ாவனமானது, ஶுப₄மான மனத்தினால் நினைக்கப்பட்டது.]

254. ஶயநே சோத்தமாங்கே₃ந ஸீதாயா: ஶோபி₄தம் புரா ।
[படுக்கையில் ஸீதா பிராட்டியின் தலையாலே முன்னெல்லாம் பிரகாஶியாநின்றதான திருக்கையை.]

255. ரேக₂ாத்ரயாங்கிதா க்₂ரீவா கம்பு₃க்₂ரீவேதி கத்₂யதே ।
[மூன்று ரேகை₂களால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட கழுத்து 'கம்பு₃க்₂ரீவா' என்று சொல்லப்படுகிறது.]

256. ஸக்₂ய: பஶ்யத க்ருஷ்ணஸ்ய முக₂மத்யருணேக்ஷணம் ।...
விகாஸிஶாரத₃ாம்போ₄ஜமவஶ்யாய ஜலோக்ஷிதம் ।
பரிபூ₄ய ஸ்தி₂தம் ஜந்ம ஸப₂லம் க்ரியதாம் த்₃ருஶ: ॥
[ஸகி₂களே! மிகவும் சிவந்த திருக்கண்களை உடையதும் பனி ஜலத்தினால் தெளிக்கப்பட்டிருக்கும் மலர்ந்த ஶரத் காலத் தாமரையை வெற்றிகொண்டிருப்பதுமான க்ருஷ்ண

251. பா₄ர-ஶாந்தி 46-118. பீ₄ஷ்மவாக்யம்.
253. வி-பு 5-6-28. 254. ரா-யு 21-5. 256. வி-பு 5-20-55.

னுடைய முகத்தைப் பாருங்கள். கண்களைப் பெற்றிருப் பதை ப்ரயோஜனமுள்ளதாகச் செய்யுங்கள்.]

257. பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம் ஸ்ம்ருதம் ஸங்கல்பநாமயம் ।
தத் புண்டரீகநயநம் விஷ்ணோர் த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் முகம் ॥

[எந்தத் திருமுகமண்டலமானது நினைக்கப்பட்டவுடன், மனிதர்களின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதோ, ஆஶ்ரிதர்களுடைய ஸங்கல்பத்தின்படியே அமைந்திருப்பதும், தாமரைபோன்ற திருக்கண்களை உடையதுமான விஷ்ணுவினுடைய அத்திருமுகமண்டலத்தை நான் பார்க்கப் போகிறேன்.]

258. அபரிமிததிவ்யபூஷண !

[கணக்கற்ற திவ்யாபரணங்களை உடையவனே !]

259. ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர் யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: ।
சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை: ॥

[தனக்குத் தகுந்தவையும், ஒப்பற்றவையும், ஞானமயமாயிருப்பவையும், ஸ்வயம் ப்ரகாஶமானவையும், ஒன்றுக்கொன்று (சேர்த்தியினாலுண்டான) காந்தியினால் அழகாயிருப்பவையுமான மாலைகளினாலும், வஸ்த்ரங்களினாலும், ஆபரணங்களினாலும் கூடியிருப்பது பரப்ரஹ்மம்.]

260. கா த்வந்யா த்வாம்ருதே தேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம் வபு: ॥
அத்யாஸ்தே தேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம் கதாப்ருத: ।

[ஹே தேவி ! கதையை தரித்தவனும், தேவதேவனுமான எம்பெருமானுடைய, யோகிகளால் நினைக்கத்தக்கதும், ஸர்வயஜ்ஞமயமுமான ஶரீரத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு எவள் இருக்கிறாள் ?]

261. திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நாதா பூஷணபூஷிதா ।
பஶ்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷ:ஸ்தலம் ஹரே: ॥

257. வி-பு 5-17-4. அக்ரூரவாக்யம். 258. கத்யத்ரயம்.
259. பௌஷ்கரஸம்ஹிதை. 260. வி-பு 1-9-122. 261. வி-பு 1-91-05.

[அப்ராக்ருதமான மாலையையும், வஸ்த்ரத்தையும் த₄ரித்திருப்பவளும், ஸ்நானம் செய்தவளும், பூ₄ஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான ஸ்ரீதே₃வி எல்லா தே₃வர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஹரியினுடைய திருமார்பை அடைந்தாள்.]

262. **ப்₄ருகே₃ா: க்₂யாத்யாம் ஸமுத்பந்நா ஸ்ரீ:**
பூர்வமுத₃தே₄: புந:।
தே₃வதா₃நவயத்நேந ப்ரஸூதா ऽம்ருதமந்த₂நே ॥

[முதலில், ப்₄ருகு₃மஹர்ஷிக்கு (அவர் பத்னியான) க்₂யாதியிடம் ஸ்ரீதே₃வி உண்டானாள்; மறுபடியும் அம்ருதமத₂ன காலத்தில் தே₃வாஸுரர்களுடைய யத்னத்தினால் கடலிலிருந்து உண்டானாள்.]

263. **நேதா₃நீம் த்வத்₃ருதே ஸீதே ஸ்வர்க்கே₃ா ऽபி மம ரோசதே।**

[ஸீதே! இப்பொழுது நீயில்லாமல் ஸ்வர்க்க₃மும் எனக்கு ருசிக்காது.]

264. **த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம் தே₃வதே₃வோ ஹரி: பிதா।**
த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப₃ ஜக₃த் வ்யாப்தம் சராசரம் ॥

[எல்லா உலகங்களுக்கும் நீ தாய்; தே₃வதே₃வனான ஹரி தந்தை. தாயே! அசைபவையும், அசையாதவையுமடங்கிய இந்த உலகம் உன்னாலும், விஷ்ணுவாலும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

265. **ஏஷ ஸேதுர் மயா ப₃த்₃த₄ஸ் ஸாக₃ரே ஸலிலார்ணவே।**
தவ ஹேதோர் விஶாலாக்ஷி! நளஸேதுஸ் ஸுது₃ஷ்கர: ॥

[அகன்ற கண்களை உடையவளே! நீர் நிறைந்த கடலில், நளஸேது என்ற பெயர்பெற்றதும், மிகவும் கட்டுவதற்கு அரிதுமான இந்த அணை உனக்காக என்னால் கட்டப்பட்டது.]

---

262. வி-பு 1-9-141. 263. ரா-அ 30-42.
264. வி-பு 1-9-126. 265. ரா-யு 126-12.

266. பரிஶ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராக₄வாங்கேऽப்யஹம் சிரம் ।
பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஶ்ச மமாங்கே ப₄ரதாக்₃ரஜ: ॥

[ராக₄வனுடைய திருத்தொடையில், நான் களைப்பினல் வெகுநேரம் தூங்கினேன். ப₄ரதனுடைய தமையனுரான அவரும் என் தொடையில் தூங்கினுர்.]

267. ஸ ஏகதா₄ ப₄வதி த்ரிதா₄ ப₄வதி பஞ்சதா₄ ।
ஸப்ததா₄ நவதா₄ சைவ புநஶ் சைகாத₃ஶ: ஸ்ம்ருத: ।
ஶதஞ்ச த₃ஶ சைகஞ்ச ஸஹஸ்ராணி ச விம்ஶதி: ॥

['முக்தாத்மா பல ஶரீரங்களை உடையவனுகிருன்' என்று தாத்பர்யம்.]

268. துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணம் ।
ராக₄வோऽர்ஹதி வைதே₃ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணு ॥

[ஒரே வித₄மான கு₃ணங்கள், வயது, நடத்தை இவைகளை உடையவளும், ஸமானமான குலத்தையும், லக்ஷணங்களையும் உடையவளுமான வைதேஹிக்கு ராகவனே தகுந்தவர்; கறுத்த கண்களை உடைய இவளும் அவருக்கே தகுந்தவள்.

269. நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா₂ ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₂வேயம் த்₃விஜோத்தம ॥

[உலகிற்கெல்லாம் தாயும். அழிவற்றவளும் விஷ்ணுவினுடையவளுமான இந்த ஶ்ரீதே₃வி நித்யமானவளே. ப்₃ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட₂ரே! ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு எப்படிப்பட்டவரோ அப்படிப்பட்டவளே இவளும்.]

270. க₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸஸ் ஸித்₃த₄ாஸ் ஸகிந்நரமஹோரக₃ா: ।
நாந்தம் கு₃ணநாம் க₃ச்ச₂ந்தி தேநாநந்தோऽயமுச்யதே ॥

266. ரா-ஸு 38-21. 267. சா₂ந் 7-26-2. 268. ரா-ஸு 16.5.
269. வி-பு 1.8.17.

[க₃ந்த₄ர்வர்களும், அப்ஸரஸ்ஸுகளும், கின்னரர்களுடனும், மஹாநாகங்களுடனும் கூடிய ஸித்₃த₄ர்களும், (இவனுடைய) கு₃ணங்களின் எல்லையை அடைவதில்லை; ஆகையால் இவன் அநந்தனென்று சொல்லப்படுகிறுன்.]

271. உபமாநமஶேஷாணும் ஸாதூ₄நாம் யஸ்ஸதா₃ऽப₄வத் ।

[எந்த ப்ரஹ்லாதாழ்வான், எப்போதும் எல்லா ஸாது₄க்களுக்கும் உபமானமாக ஆயினனே...]

272. இம் சைநாம் ப்ரதிவக்ஷ்யாமி க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஶம் ।
யதா₃ யதா₃ ஹி கௌஸல்யா தா₃ஸீவச்ச ஸகீ₂வ ச ॥
பா₄ர்யாவத் ப₄கி₃நீவச்ச மாத்ருவச்சோபதிஷ்டதி ॥

[கௌஸல்யை தா₃ஸியைப்போலும், ஸகி₂யைப்போலும், மனைவியைப்போலும், ஸஹோத₃ரியைப்போலும், தாயைப்போலும் ஶுஶ்ருஷைசெய்யும்போதெல்லாம், இப்படிப்பட்ட அநிஷ்டமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டு அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவேன்?]

273. பரக₃தாதிஶயாதா₄நேச்ச₂யோபாதே₃யத்வமேவ
யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: । ப்ரஶ்ஶேஷீ ॥

[மற்றொருவனிடத்திலிருக்கும் ஒரு மேன்மையை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் அங்கீ₃கரிக்கப் படுகையே எவனுக்கு ஸ்வரூபமோ அவன் ஶேஷன்; மற்றவன் ஶேஷி.]

274. பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிர்க₃த₃ப₃ந்த₄ந: ।
ஸ்வாதந்த்ர்யமதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோத₃தே ॥

[கர்மப₃ந்த₄த்திலிருந்து விடுபட்டவனான முக்தன், பரம புருஷனிடத்தில் பாரதந்த்ரியத்தை அடைந்து, ஒப்பற்ற ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் அடைந்து, அவனுடன் கூடவே ஆநந்த₃ப்படுகிறுன்.]

---

271. வி-பு 1-15-157. 272. ரா-அ 12-68 த₃ஶரத₂வாக்யம்.
273. வேதா₃ர்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம். 274. விஷ்ணுதத்வம்.

275. க₃ருட₃ஞ்ச த₃த₃ர்ஶோச்சைரந்தர்த்த₄ாநக₃தம் த்₃விஜ।
க்ருதச்சா₂யம் ஹரேர் மூர்த்₄நி பக்ஷாப்₄யாம் பக்ஷிபுங்க₃வம்॥

[முனிவரே! சிறகுகளால் ஹரியின் தலையில் நிழலை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருப்பவனும், பறவைகளுக்குத் தலைவனும், மறைந்திருப்பவனுமான க₃ருட₃னையும் அந்த இந்திரன் ஆகாயத்தில் பார்த்தான்.]

276. ஸுபர்ணோ஽ஸி க₃ருத்மாந்। த்ரிவ்ருத் தே ஶிர:।
கா₃யத்ரம் சக்ஷு:।...

[நல்ல சிறகுகளையுடையவனாயும், க₃ருத்மான் என்னும் திருநாமத்தை உடையவனாயுமிருக்கிறாய்; த்ரிவ்ருத் உன்னுடைய தலை; கா₃யத்ரம் கண்...]

277. யது₃ச்சி₂ஷ்டமபே₄ாஜ்யம், யத்₃ வா து₃ஶ்சரிதம் மம,
ஸர்வம் புநந்து மாமாப:

[உண்ணத்தகாத உச்சி₂ஷ்டம் யாதொன்று என்னால் உண்ணப்பட்டதோ, என்னுடைய கெட்ட காரியம் யாதொன்று உண்டோ, 'ஆப:' எனப்படும் எம்பெருமான் என்னை அவைகளெல்லாவற்றிலிருந்தும் பரிஶுத்₃த₄ப்படுத்தட்டும்.]

278. ரஸாந் ப₄க்தஸ்ய ஜிஹ்வாயாம் க்₃ருஹ்ணாமி கமலோத்₃ப₄வ!

[தாமரையில் பிறந்த பிரமனே! இனிய சுவைகளை ப₄க்தனுடைய நாக்கிலிருந்து அறிகிறேன்.]

279. அவித்₃யாஸ்மிதாபி₄நிவேஶராக₃த்₃வேஷா: பஞ்ச க்லேஶா:।

[அவித்₃யை, அஹங்காரம், பேராசை, விருப்பம், கோபம் இவ்வைந்தும் க்லேஶங்கள்.]

280. யேந மாத்₃யதி

[எதனாலே மத₃மடைகிறானோ...]

---

275. வி-பு 5-12-4. **276.** தைத்திரீயயஜுஸ்ஸம்ஹிதை, காண்-4, ப்ர 1.42. **277.** தை-நா-38. **278.** பாஞ்சராத்ரம். **279.** பாதஞ்ஜலஸூத்ரம்.

**281. யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ நரகோ யஸ் த்வயா விநா।
இதி ஜாநந் பராம் ப்ரீதிம் கச்ச ராம மயா ஸஹ॥**

[ராகவரே! 'உம்முடன் கூடியிருக்கும் இருப்பே (எனக்கு) ஸ்வர்க்கம்; உம்மைப் பிரிந்திருக்குமிருப்பு நரகம்' என்பதை அறிந்து, என்னுடன் கூடவே மேலான ஆநந்தத்தை அடைவீராக.]

**282. த்வயா ச ஸஹ கந்தவ்யம் மயா குருஜநாஜ்ஞயா।
த்வத்வியோகேந மே ராம! த்யக்தவ்யமிஹ ஜீவிதம்॥**

[ராகவரே! பெரியோர்களின் கட்டளைப்படி நான் உம்முடன் கூடவே போகவேண்டும்; உம்மைப் பிரிந்தால் இங்கேயே உயிரை விடவேண்டும்.]

**283. ஸர்வதா தேந ஹீநாயா ராமேண விதிதாத்மநா।
தீக்ஷ்ணம் விஷமிவாஸ்வாத்ய துர்லபம் மம ஜீவிதம்॥**

[நெஞ்சிலுள்ளதை அறிபவனான ராமபிரானை விட்டுப் பிரிந்த எனக்கு, கொடுமையான விஷத்தைக் குடித்ததைப் போல், உயிர்தரிப்பது எல்லாவிதத்திலும் துர்லபம்.]

284. யுவாऽகுமார:

[யௌவனத்தை உடையவனாகவும், சிறிது பாலனாகவுமிருப்பவன்.]

**285. தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ।
புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ॥**

[(ராமலக்ஷ்மணர்கள்) வாலிபமானவர்கள்; அழகு நிறைந்தவர்கள்; ஸௌகுமார்யத்தை உடையவர்கள்; அதிகமான பலமுள்ளவர்கள். தாமரைபோன்ற அகன்ற கண்களை உடையவர்கள்; மரவுரியையும், மான் தோலையும் உடுத்தவர்கள்.]

---

281. ரா-அ 30-18. 282. ரா-அ 29-5. 283. ரா-ஸு 25-17.
284 ருக்வே-அஷ் 2-8-25. 285 ரா-ஆ 19-14 சூர்ப்பணகாவாக்யம்.

286. ஸமுத்$_3$ரம் ராக$_4$வோ ராஜா ஶரணம் க$_3$ந்துமர்ஹதி ।
க$_3$நிதஸ் ஸக$_3$ரேணுயமப்ரமேயோ மஹோத$_3$தி$_4$: ॥

[அரசரான ராக$_4$வர் ஸமுத்$_3$ரத்தை ஶரணமடையத் தகுந்தவர். அளவற்றதான இப்பெருங்கடல் ஸக$_3$ரரால் வெட்டுவிக்கப்பட்டதன்றோ.]

287. த்$_3$விஷத$_3$ந்நம் ந போ$_4$க்தவ்யம்
த்$_3$விஷந்தம் நைவ போ$_4$ஜயேத் ।
பாண்ட$_3$வாந் த்$_3$விஷஸே ராஜந் !
மம ப்ராணா ஹி பாண்ட$_3$வா: ॥

[த்$_3$வேஷிப்பவனின் அன்னம் பு$_4$ஜிக்கத்தக்கதன்று; த்$_3$வேஷிப்பவனை பு$_4$ஜிப்பிக்கவும் கூடாது, அரசனே! நீ பாண்ட$_3$வர்களை த்$_3$வேஷிக்கிறாய். பாண்ட$_3$வர்கள் எனக்கு ப்ராணனன்றோ.]

288&289. ஏதமாநந்த$_3$மயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய ।
இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந் ।
ஏதத் ஸாம கா$_3$யந்நாஸ்தே । ஹா வுஹா வுஹா வு ॥

[ஆனந்த$_3$மயனான இந்தப் பரமாத்மாவை அணுகி, இஷ்டப்பட்ட உருவங்களை உடையவனாய், இந்தக் காமங்களிலும், லோகங்களிலும் (பரமாத்மாவைப்) பின்தொடர்ந்துகொண்டு இந்த ஸாமத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்: ஹா வுஹா வுஹா வு.]

290. ஜிதந்தே (1-8)

291. ஸோऽஹம் தே தே$_3$வதே$_3$வேஶ!
நார்ச்சநாதௌ$_3$ ஸ்துதௌ ந ச ।
ஸாமார்த்$_2$யவாந் க்ருபாமாத்ர-
மநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத$_3$ மே ॥

---

286. ரா-யு 19-31. விபீ$_4$ஷணவாக்யம். 287. பா$_4$ர-உத்$_3$ 74-27.
288 & 289. தை-ப்$_4$ரு 10-5. 291. வி-பு 5-7-70. ஜானியஸ்தோத்ரம்.

[தே₂வர்களுக்கும் தே₂வர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் தலைவனே! இப்படிப்பட்ட நான் உன்னுடைய ஸ்துதியிலும், அர்ச்சனை முதலியவற்றிலும் ஸாமர்த்தியம் உடையவனல்லேன். அருள் கூர்ந்த திருவுள்ளத்துடன் கூடியவனாய் எனக்கு த₃யை புரியவேண்டும்.]

292. ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மது₄ஸூத₃ந:।
ஸாத்விகஸ் ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை
மோக்ஷார்த்த₂சிந்தக:॥

[பிறந்துகொண்டிருக்கும்போது எந்தப் புருஷனை மது₄ ஸூத₃னன் பார்க்கிறானோ அவனே ஸத்வகு₃ணமுடையவனென்று அறியத்தக்கவன். அவனே மோக்ஷப₂லத்தை நினைப்பவன்.]

293. இச்ச₂ாத ஏவ தவ விஶ்வபதா₃ர்த்த₂ஸத்தா
நித்யம் ப்ரியாஸ் தவ து கேசந தேऽபி நித்யா:।
நித்யம் த்வதே₃கபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபா:
ப₄ாவத்கமங்க₃ளகு₃ணா ஹி நித₃ர்ஶநம் ந:॥

[எல்லாப் பொருள்களின் இருப்பும் உன்னுடைய விருப்பத்தாலேயே ஏற்படுகிறது. உனக்குச் சில வஸ்துக்கள் எப்போதும் பிரியமானவை; அவை நித்யமாக விளங்குகின்றன. எப்பொழுதும் உனக்கே பரதந்திரமான ஸ்வரூபத்தையுடைய உன்னுடைய கல்யாணகு₃ணங்கள் (இவ்விஷயத்தில்) எங்களுக்கு த்₃ருஷ்டாந்தம்.]

294. யோऽஹமஸ்மி ஸ ஸந் யஜே

[நான் எப்படிப்பட்டவனாயிருக்கிறேனோ, அப்படிப்பட்டவனாகவே இருந்துகொண்டு, (ஆத்மஸமர்ப்பணமாகிற) யாக₃த்தைச் செய்கிறேன்.]

295. யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி

---

292. பா₄ர-சாந்தி 358-73. **293.** வைகுண்ட₂ஸ்தவம் 36.
294 & 295. யஜுர்ப்₃ராஹ்மணம் 3-7.

[எவனுக்கு நான் தாஸனுயிருக்கிறேனே, அவனை விட்டு வேறெருவனிடம் செல்லமாட்டேன்.]

296. ஆத்மா ராஜ்யம் த₄நம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச।
ஏதத் ப₄க₃வதே ஸர்வமிதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா₃॥

['ஆத்மா, ராஜ்யம், பொருள், நண்பர்கள், மனைவி, வாஹனங்கள் இவையெல்லாம் ப₄க₃வானுக்கு' என்று உபரிசர வஸுவினால் எப்போதும் நினைக்கப்பட்டது.]

297. கத₂ம் த₃ஶரத₂ாஜ்ஜாதோ ப₄வேத்₃ ராஜ்யாபஹாரக:।
ராஜ்யம் சாஹஞ்ச ராமஸ்ய த₄ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி॥

[த₃ஶரத₂னிடமிருந்து பிறந்தவன் எப்படி ராஜ்யத்தை அபஹரிப்பவனாவான்? ராஜ்யமும், நானும் ராமனுடையவை. நீர் இவ்விஷயத்தில் த₄ர்மத்தைச் சொல்லவேண்டும்.]

298. ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்
ப்₃ரஹ்மணி ஸ்தி₂தம்।
உப₄யோரேஷ ஸம்ப₃ந்தோ₄ ந பரோऽபி₄மதோ மம॥

[உடைமையாயிருக்கும் தன்மை ஆத்மாவினிடத்தில் உள்ளது; உடையவனாயிருக்கும் தன்மை ப்₃ரஹ்மத்தினிடமுள்ளது; இருவருக்கும் இதுவே ஸம்ப₃ந்த₄ம்; வேறு ஸம்ப₃ந்த₄ம் எனக்கு இஷ்டமன்று.]

300&299. விஷ்ணுஸம்ஸ்மரணாத் க்ஷீணஸமஸ்தக்லேஶஸஞ்சய:।
முக்திம் ப்ரயாதி ஸ்வர்க்₃ாப்திஸ் தஸ்ய
விக்₄நோऽநுமீயதே॥
வாஸுதே₃வே மநோ யஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதி₃ஷு।
தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தே₃வேந்த்₃ரத்வாதி₃கம்
ப₂லம்॥

[விஷ்ணுவை நினைப்பதினால் து₃:க்கஸமூஹங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்றவனாய், அவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

296. பா₄ர-சாந்தி 343-24. 297. ரா-அ 82-12. ப₄ரதவாக்யம்.
298. விஷ்ணுதத்வம். 300 & 299. வி-பு 2-6-40 & 41.

ஸ்வர்க்கூத்தை அடைதல் அவனால் தனக்கு இடையூருக நினைக்கப்படுகிறது. மைத்ரேயனே! ஜபம், ஹோமம், அர்ச்சனம் முதலியவைகளில் எவனுடைய மனம் வாஸுதேவனிடம் லயித்திருக்கிறதோ, அவனுக்கு தேவந்திரனுயிருக்கை முதலிய பலங்கள் இடையூருகவே ஆகின்றன.]

301. வாஸுதேவஸ்ய யே பக்தா: ஶாந்தாஸ் தத்கதமாநஸா:।
தேஷாம் தாஸஸ்ய தாஸோஹம் பவேஜ்ஜந்மநி ஜந்மநி॥

(தேஷாஞ்ச தாஸதாஸ்யம் மே... என்றும் பாடம் காண்கிறது.)

[ஶாந்தர்களாயும் பகவானிடத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தியவர்களாயுமிருக்கும், வாஸுதேவபக்தர்கள் எவர்களுளரோ, இந்த ஆத்மவஸ்துவானது, அவர்களுடைய தாஸனுக்கும் தாஸனுக, ஜன்மந்தோறும் ஆகக்கடவது.]

302. பஶ்யேம ஶரதஶ் ஶதம்।

[நூறு வருஷங்கள் (உன்னைப்) பார்க்கக்கடவோம்]

303. ஸோऽப்யேநம் த்வஜவஜ்ராப்ஜக்ருதசிஹ்நேந பாணிநா।
ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்ய ச ப்ரீத்யா ஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே॥

[அந்த க்ருஷ்ணபகவானும், இந்த அக்ரூரனை, கொடி, வஜ்ரம், தாமரை இவைகளால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட திருக்கையால் தொட்டு இழுத்து, அன்புடன் நன்ருகத் தழுவிக்கொண்டான்.]

304. அலமத்ய ஹி பக்தைர் ந: பரமார்த்தைரலஞ்ச ந:।
யதா பஶ்யேம நிர்யாந்தம் ராமம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்டிதம்॥
ததோ ஹி ந: ப்ரியதரம் நாந்யத் கிஞ்சித் பவிஷ்யதி॥

[உண்பது முதலிய இவ்வுலக போகங்களும் வேண்டியதில்லை; மோக்ஷம் முதலிய மேலான போகங்களும் வேண்டியதில்லை. ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவரும்,

---

302. மாத்யாஹ்னிகமந்த்ரம். 303. வி-பு 5.18.2. 304. ரா-அ 17-10.

ஊர்வலம் வருகின்றவருமான ராமனைக் காண்பதைக்காட்டி லும் மேலான ப்ரியம் நமக்கு வேறொன்றும் இல்லை.]

305. த்வமிந்த்₃ரஸ் ஸத்யமேவைதத் தே₃வஸ் த்ரிபு₄வநேஶ்வர: ।
த்வயாऽபி ப்ராப்தமைஶ்வர்யம் யதஸ்தம் தோஷயாம்யஹம் ॥

[நீ இந்திரனே; இது உண்மையே; நீ தே₃வன்தான்; மூவுலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரன்தான். (ஆனால்) உன்னாலும் எவனிடமிருந்து செல்வம் அடையப்பட்டதோ, அவனையே நான் ஆராதி₄க்கிறேன்.]

306. ஏதே வை நிரயாஸ்தாத! ஸ்தா₂நஸ்ய பரமாத்மந:

[குழந்தாய்! பரமாத்மாவினுடைய இருப்பிடத்திற்கு ஒப் பிடும்போது இந்த ஸ்வர்க்க₃ம் முதலியவையெல்லாம் நரகங்களாகின்றன.]

307. ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாக்யாநி ப்ரியாணி மது₄ராணி ச ।
ஹ்ருத்₃யாந்யம்ருதகல்பாநி மந:ப்ரஹ்லாத₃நாநி ச ॥

[பிரியமாயும், இனியவையாயும், ஹ்ருத₃யத்திலிருந்து வெளி வருபவையாயும், அம்ருதம் போன்றவையாயும், மனத்தை உகப்பிப்பவையாயுமுள்ள அந்த ப₄ரதனுடைய வாக்கியங் களை நினைக்கிறேன்.]

308. த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம ।
ப₄ரதேந மஹாபா₃ஹோ! லக்ஷ்மணேந யவீயஸா ।
ஶத்ருக்₄நேந ச ஶத்ருக்₄ந! ஸ்வஶரீரேண வா புந: ॥

[நீண்ட கைகளையுடைய ஸுக்₃ரீவனே! உனக்கு ஏதாவது அவமானம் நேர்ந்ததாகில். ஸீதையால் எனக்கு என்ன ப்ரயோஜனம்? ப₄ரதனாலும், இளையவனான லக்ஷ்மணனாலும், சத்ருக்₄னனாலும் என்ன ப்ரயோஜனம்? சத்துருக்களை அழிப்பவனே! என்னுடைய ஶரீரத்தினால்தான் என்ன ப்ரயோஜனம்?]

---

305. விஷ்ணுத₄ர்மம் 2-14. 306. பா₄ர-ஶாந்தி 196-6.
307. ரா-ஆ 16-39. 308. ரா-யு 41-4.

309. ந தே₃வலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே।
ஐஶ்வர்யம் வாऽபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா॥

[நித்யஸூரிகள் வாழும் உலகான ஸ்ரீவைகுண்ட₂த்தில் வாழ்ச்சியையும், கைவல்யத்தையும், உலகங்களிலுள்ள ஐஶ்வர்யத்தையும் உன்னைப் பிரிந்த நான் விரும்பமாட்டேன்.]

310. யத் ப்₃ரஹ்மகல்பநியுதாநுப₄வேऽப்யநாஶ்யம்
தத் கில்பி₃ஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹ க்ஷணார்த்₄தே₄।

[யாதொரு பாபம், பல்லாயிரம் ப்₃ரஹ்மகல்பங்கள் அனுப₄வித்தாலும் நஶிக்காதோ, அந்தப் பாபததை இந்த ஜந்து (ஜீவன்) இங்கு அரை க்ஷணநேரத்தில் செய்கிறான்.]

311. ஆஹாரநித்₃ரா ப₄யமைது₂நாநி
துல்யாநி கூ₂ல்வத்ர ஸமஸ்தஜந்தோ:।
ஜ்ஞாநாத்₃ விஶிஷ்டோ ஹி நர: பரேப்₄யோ
ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி₄ஸ் ஸமாந:॥

[ஆஹாரம், நித்திரை, ப₄யம், ஸ்த்ரீ புருஷ ஸங்க₃மம் என்பவை இங்கு எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் ஸமானம். மற்றவைகளைக் காட்டிலும் மனிதன் அறிவினால் மேலானவனாயிருக்கிறான். ஞானமற்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமானமானவன்.]

312. ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட₂ த₃த்தமஸ்யாப₄யம் மயா।
விபீ₄ஷணோ வா ஸுக்₃ரீவ! யதி₃ வா ராவண: ஸ்வயம்॥

[வானரர்களுள் சிறந்தவனான ஸுக்₃ரீவனே! இவனை அழைத்துவா; விபீஷணனாயிருந்தாலும், ராவணன் தானேயாயிருந்தாலும்,இவனுக்கு என்னால் அப₄யமளிக்கப்பட்டது.]

313. க₃ச்ச₂நுஜாநாமி ரணார்த்தி₃தஸ் த்வம்
ப்ரவிஶ்ய ராத்ரிஞ்சரராஜ லங்காம்।

309. ரா-அ 31-5. லக்ஷ்மணவாக்யம். 310. வைகுண்ட₂ஸ்தவம்-60.
311. நரஸிம்ஹபுராணம் 16-13. 312. ரா-யு 18-34.
313. ரா-யு 59-144.

ஆஶ்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரதீ₂ ச த₄ந்வீ
தத₃ா ப₃லம் த்₃ரக்ஷ்யஸி மே ரத₂ஸ்த₂: ||

[ராக்ஷஸராஜனே! நீ யுத்₃த₄த்தில் களைப்படைந்துவிட்டாய்; திரும்பிப்போ: நானே அனுமதிக்கிறேன். லங்கையில் நுழைந்து, களைப்பாற்றிக்கொண்டு, ரத₂த்தையுடையவனாக வும், வில்லையுடையவனாகவும் திரும்பி வா. ரத₂த்திலிருந்து கொண்டு அப்போது என்னுடைய ப₃லத்தைப் பார்ப்பாய்.]

314. விஸ்ருஷ்டம் ப₄க₃த₃த்தேந தத₂ஸ்த்ரம் ஸர்வக₄ாதுகம் |
உரஸா த₄ாரயாமாஸ பார்த்த₂ம் ஸஞ்சா₂த்₃ய மாத₄வ: ||

[ப₄க₃த₃த்தனாலே விடப்பட்டதும், எல்லாவற்றையும் ஸம் ஹரிப்பதுமான அந்த பா₃ணத்தை, அர்ஜுனனை மறைத்து, மாத₄வன் மார்பினாலே த₄ரித்தான்.]

315. விதி₃தஸ் ஸ ஹி த₄ர்மஜ்ஞஶ் ஶரணாக₃தவத்ஸல: |
தேந மைத்ரீ ப₄வது தே யதி₃ ஜீவிதுமிச்ச₂ஸி ||

[(ராவணா!) ஸ்ரீராமபிரான் த₄ர்மத்தை அறிந்தவராகவும், ஶரணமடைந்தவரிடம் வாத்ஸல்யமுடையவராகவும் பிரஸித்₃த₄ மானவர். நீ உயிர் வாழ விரும்பினாயாகில் அவருடன் உனக்கு நட்பு உண்டாகட்டும்.]

316. ஸகே₂! ராக₄வ! த₄ர்மஜ்ஞ! ரிபூணாமபி வத்ஸல! |
அப்₄யநுஜ்ஞாதுமிச்சா₂மி க₃மிஷ்யாமி யதா₂க₃தம் ||

[நண்பரே! ரகு₄குலத்தில் உதித்தவரே! த₄ர்மத்தை அறிந்தவரே! சத்துருக்களுக்கும் வாத்ஸல்யத்தை உடைய வரே! விடைபெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வந்தவாறே போய்விடுகிறேன்.]

317. த₄ாதூநாமிவ ஶைலேந்த்₃ரோ கு₃ணாநாமாகரோ மஹாந் |

---

314. பா₄ர-த்ரோ 33-18. 315. ரா-ஸு 21-20. ஸீதாவாக்யம்.
316. ரா-யு 50-56. க₃ருட₃வாக்யம்.
317. ரா-கி 15-21. தாராவாக்யம்.

[ஒரு சிறந்த மலை தா₄துக்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பதுபோல், ஸ்ரீராமபிரானும் கு₃ணங்களுக்கெல்லாம் பெரியதோர் இருப்பிடமாவர்.]

318. சதுர்முக₂ாயுர் யதி₃ கோடிவக்த்ரோ
பூ₄வேந்நர: க்வாபி விஶுத்₃த₄சேதா: ।
ஸ தே கு₃ணாநாமயுதைகதே₃ஶம்
வதே₃ந்ந வா தே₃வவர ப்ரஸீத₃ ॥

[பல ப்ரஹ்மாக்களின் ஆயுளை உடையவனாய், கோடிக் கணக்கான முகங்களை உடையவனாய், மிகவும் ஶுத்₃த₄மான மனத்தையுடையவனான ஒரு மனிதன் இருப்பானேயாகில், அவன் உன்னுடைய கு₃ணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒரு பங்கைச் சொல்லுவானோ மாட்டானோ அறியோம். தே₃வர்களில் சிறந்தவனே! அருள் புரியவேண்டும்.]

319. யாத₂ாதத்₂யேந வர்ணிதம்

[உண்மையாக வர்ணிக்கப்பட்டது.]

320. பிதாऽஹமஸ்ய ஜக₃தோ மாதா தா₄தா பிதாமஹ: ।

[நான் இவ்வுலகிற்குத் தந்தையாகவும், தாயாகவும், தா₄ரகனாகவும், பிதாமஹனாகவும் இருக்கிறேன்.]

321. பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்க₃ளாநாஞ்ச மங்க₃ளம் ।
தை₃வதம் தே₃வதாநாஞ்ச பூ₄தாநாம் யோऽவ்யய: பிதா ॥

[எந்த ப₄க₃வான் பவித்திரங்களுள் பவித்திரனாயிருக்கிறானோ, மங்க₃ளங்களுள் மங்க₃ளமாயிருக்கிறானோ, தே₃வதைகளுக்கும் தே₃வதையாயிருக்கிறானோ, எவனொருவன் ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் அழிவற்ற தந்தையாயிருக்கிறானோ...]

322. மந்மநா ப₄வ மத்₃ப₄க்தோ மத்₃யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ।
மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோऽஸி மே ॥

---

318. வராஹபுராணம் 78-94. 321. ஸஹஸ்ரநாமாத்₄யாயம்.
322. கீ₃தை 18-65.

[என்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தவனாகவும், என்னுடைய ப₄க்தனாகவும், என்னை ஆராதி₄ப்பவனாகவும் ஆவாயாக. என்னை நமஸ்கரிப்பாயாக. என்னையே அடைவாய்; இது ஸத்யம். உனக்கு ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். எனக்குப் பிரியனன்றோ நீ.]

323. ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சா₂ யதி₃ தே
ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி₃ ।
ஆத்மதா₃ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம்
ஸ்வபா₄வஞ்ச ஸதா₃ ஸ்மர ॥

[உன்னுடைய உஜ்ஜீவனத்தில் உனக்கு விருப்பமிருக்குமாகில், உன் இருப்பில் ஆசையிருக்குமாகில், ஆத்மாவினுடைய தா₃ஸனாயிருக்கும் தன்மையையும், ஹரியினுடைய ஸ்வாமியாயிருக்கும் தன்மையையும், (இவைகள்) இயல்வானவையென்பதையும் எப்போதும் நினைப்பாயாக.]

324. அத₂வா யோகி₃நாமேவ குலே ப₄வதி தீ₄மதாம் ।
ஏதத்₃தி₄ து₃ர்லப₄தரம் லோகே ஜந்ம யதீ₃த்₃ருஶம் ॥

[அல்லது, பு₃த்₃தி₄மான்களான யோகி₃களின் குலத்திலேயே (யோக₃த்திலிருந்து நழுவினவன்) பிறக்கிறான். இம்மாதிரியான பிறப்பு உலகத்தில் மிகவும் து₃ர்லப₄மன்றோ.]

325. ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாந் ம்ருத்யோருத்₃விஜதே ஜந: ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி₂ம் ॥

[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனாயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறான். செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தைப் பிரியனான விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.]

326. கோ₃க்₄நே சைவ ஸுராபே ச சோரே ப₄க்₃நவ்ரதே தத₂ா ।
நிஷ்க்ருதிர் விஹிதா ஸத்₃பி₄:க்ருதக்₄நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: ॥

---

323. விஷ்ணுதத்வம். 324. கீ₃தை 6-42.
325. இதிஹாஸஸமுச்சயம். 7-38. 326. ரா-கி 34-12.

[பசுவைக் கொன்றவன், ஸுராபானம் செய்தவன், வ்ரத ப4ங்க3ம் செய்தவன், இவர்கள் விஷயத்தில் பெரியோர்களால் ப்ராயஶ்சித்தம் விதி4க்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்ந்நன்றி மறந்தவன் விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தமில்லை.]

327. ஈஶ்வரோऽஹமஹம் போ4கீ3 ஸித்3தோ4ऽஹம்
ப3லவாந் ஸுகீ2 |

[நானே நஶ்வரன். நானே போ4க3த்தை அடைபவன். நான் இயற்கையாகவே ஸித்3த4னாயிருப்பவன்; ப3லவானாகவும் ஸுக2முடையவனாகவுமிருப்பவன் நானே.]

328. ராவணோ நாம து3ர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஶ்வர: |
தஸ்யாஹமநுஜோ ப்4ராதா விபீ4ஷண இதி ஶ்ருத: ||

[கெட்ட நடத்தையுள்ளவனாகவும், ராக்ஷஸர்களுக்கு அதி4பதியாகவுமிருப்பவன் ராவணன் என்னும் ராக்ஷஸன். அவனுக்கு நான் இளைய ஸஹோதரன்; விபீ4ஷணன் என்று பிரஸித்3தி4பெற்றவன்.]

329. பிதா யஸ்ய புரா ஹ்யாஸீச் ச2ரண்யோ த4ர்மவத்ஸல: |
தஸ்ய புத்ர: ஶரண்யஶ்ச ஸுக்3ரீவம் ஶரணம் க3த: ||

[த4ர்மத்தில் பிரியமுள்ளவரான எவருடைய தந்தை முன்னொரு காலத்தில் ஶரணமடையத்தகுந்தவராயிருந்தாரோ, அவருடைய புத்திரரும் ஶரண்யருமான ராக4வர் ஸுக்3ரீவனை ஶரணமடைந்தார்.]

330. தாநஹம் த்3விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராத4மாந் |
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுப4ாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ||

[(என்னை) த்3வேஷிப்பவர்களும், கொடூரமானவர்களும், மனிதர்களுள் கீழ்மையானவர்களும், ஶுப4மற்றவர்களுமான அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில், அதிலும் அஸுரயோனிகளில் எப்போதும் தள்ளுகிறேன்.]

327. கீ3தை 16-14. 328. ரா யு 17-12.
329. ரா-கி 4-19. 330. கீ3தை 16-19.

331. மத்₃ப₄க்தம் ஶ்வபசம் வாऽபி நிந்த₃ாம் குர்வந்தி யே நரா:।
பத்₃மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுந்த₄ரே ॥

[பூதே₃வி! சண்டா₃ளனுயிருந்தபோதிலும், என்னுடைய ப₄க்தனை எந்த ஜனங்கள் நிந்தை₃ செய்கிறுர்களோ, அவர்களை கோடிக்கணக்கான பத்₃மகாலங்களானுலும் பொறுக்கமாட்டேன்.]

332. ப்ரயத்நாத் யதமாநஸ்து யோகீ₃ ஸம்ஶுத்₃த₄கில்பி₃ஷ:।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்₃த₄ஸ் ததோ யாதி பராம் க₃திம் ॥

[ஆகையால், அநேகஜன்மங்களில் ஸித்₃தி₄யடைந்தவனும், பாபங்கள் நீங்கப்பெற்றவனுமான யோகி₃ முயற்சியுடன் யத்னம் செய்வாளுகில் மேலான க₃தியை அடைவான்.]

333. ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரப₄க்தாஸ் தபஸ்விந:।
கிங்கரா மம தே நித்யம் ப₄வந்தி நிருபத்₃ரவா: ॥

[எவர்கள் மேலான ப₄க்தியை உடையவர்களோ, எவர்கள் ப்ரபத்தியாகிற தபஸ்ஸைச் செய்தவரோ, அவர்களே என்னுடன் ஸாயுஜ்யத்தை அடைந்து, ஸம்ஸாரமாகிற உபத்₃ரவம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய், எப்போதும் எனக்குக் கைங்கர்யம் செய்பவர்களாகிறுர்கள்]

334. தத் ப்₃ரூஹி வசநம் தே₃வி! ராஜ்ஞோ யத₃பி₄காங்க்ஷிதம்।
கரிஷ்யே ப்ரதிஜாநே ச ராமோ த்₃விர் நாபி₄பா₄ஷதே ॥

[அம்மா! அரசர் விரும்பியதான அந்த வசனத்தைச் சொல்லுவாயாக. அப்படியே செய்கிறேன்; ப்ரதிஜ்ஞையும் செய்கிறேன். ராமன் இரண்டுவித₄மாகப் பேசமாட்டான்.]

ஸ்தோத்ரரத்ந வ்யாக்₄யான ப்ரமாணத் திரட்டு முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

---

331. வராஹபுராணம். 332. கீ₃தை 6.45.
333. பரமஸம்ஹிதை. 334. ரா-அயோ 18-30.

ஸ்தோத்ரரத்ந ஜிதந்தே ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானங்களிலுள்ள ப்ரமாணங்களுக்கு அகராதி3 க்ரமத்தில் அனுக்ரமணிகை (அட்டவணை)

* இக்குறியிட்டவைகளை ஜிதந்தே வ்யாக்யான ப்ரமாணத் திரட்டில் பார்க்கவும்.